

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200393

UNIVERSAL
LIBRARY

ದೌಲತ್

ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗ

ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿಪ್ಲವ

ಸೀತಾರಾನುಶಾಸ್ತ್ರೀ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ

ಪ್ರಕಾಶಕರು ;
ವೀರಕೇಸರೀ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ
ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಮು ನ್ನ ಡಿ

ಪುಸ್ತಕವೆಂದ ಮೇಲೆ ಅಪಕ್ಕೊಂದು ಮುನ್ನುಡಿಯು ಬೇಕೇಬೇಕಲ್ಲ ! ಇದೋ! ಆ ಮುನ್ನುಡಿ ! ಪೊನೆಯ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಬೇಡುತ್ತೇನೆ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋಯುವು. ಬಹುಜನರು ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗವನ್ನು “ಕೊಡಿ ಕೊಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಏಕೆ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ ! ಆ ಪ್ರಥಮ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಲೇ ನಾನು ಕಾರಾಗೃಹವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟೆ ! ಕಾರಾಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ರಾಜಕೀಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ ! ಇದು ಪೊನೆಯ ಘಟ್ಟ—

ಆ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಲು ಹಣವಿಲ್ಲ ! ಇದು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ

ಯುದ್ಧವು ಒಂತು. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಲು ಕಾಗವ ಮೊರೆ ಯಲ್ಲ ಈಗಲೂ ದೂರಯಲೆ ಇಲ್ಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಾವಿಯು ಇದೆ. ಉಡುಪು ಸಕ್ಕ ಸೀರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ-ವಜ್ರೇನೀರೆ ಎಂದು ಹಾಗೆ ! ಬಹಳ ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಈ ಭಾರೀ ಕಾಗವವನ್ನು ತೆಗೆದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಬಲು ಕಷ್ಟದಿಂದ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದೆನೆ.

ಮುದ್ರಣವು ಅಷ್ಟು ಮಂದರವಾದುದೇನೂ ಅಲ್ಲ ! ಆದರೂ ಸರವಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಭಾಗವಿದೆ. ಅದು ೨೫೦ ಪುಟಗಳಾಗು ತ್ತವೆ. ಅವನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಚಕರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಗೆ “ದೌಲತ” ಎಂದು ಹೆಸರು. ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ ಮಂತ್ರಿವಧೆ ! ಅವನ್ನು ವಾಚಕರು ಓದಿ ನನಗೆ ರಹೆಬಾಸ್‌ಗಿರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ದೌಲತ ದ್ವಿತೀಯ ಭಾಗ. “ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿಪ್ಲವ” ಎಂದು—ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ ! ಇದನ್ನು ಆವರ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಓದುತ್ತೀ ರೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಮೂರನೆಯ ಭಾಗ “ಕೊಡಗಿನ ಆತ್ಮಚಾರ” ಮತ್ತು “ಕೊನೆಯ ದಿನ” ಹೀಗೆ ಮೂರು ಭಾಗಗಳು.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯ-ಅಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಕೋಚದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ “ದೌಲತ್” ಮೂರು ಭಾಗಗಳೂ ಸೇರಿ ಸುಮಾರು ೭೫೦ ಪುಟಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ವಾಚಕರು ಬೇಸರಗೊಳ್ಳುವರೇನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆ! ಆದರೆ ದೀರ್ಘವಾಗುತ್ತೆಂದು ಹೆದರಿ ಅನೇಕ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿ ನಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಆತಂಕ! ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಡೋಲಾಯಮಾನ ಮನಸ್ಕನಾಗಿ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಓದಿದವೇನೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯು ಟೆಕ್ಸ್ಟ್‌ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವಶಾತ್ ಒಂದು ಬಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತಂತೆ! ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಪಂಡಿತಮನ್ಯರು ದೌಲತ್ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ “ಶೃಂಗಾರವು ಒಲು ಹೆಚ್ಚು” ಎಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ರಂತೆ! ಇವರುಗಳಿಗೆ ಶೃಂಗಾರರಸವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ! ನಾನು ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟೆ! ಅವನ್ನು ವಾಚಕರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಚಾರಿತ್ರಕ ಕಾದಂಬರಿ! ಸಂಪೂರ್ಣ ಶೃಂಗಾರರಸವನ್ನೇ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಹೋಯಿತು! ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ವಾಚಕರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಆದರಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರ—ಶೃಂಗಾರ—ಶೃಂಗಾರ! ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ! ಶೃಂಗಾರದ ಮೈಭವವನ್ನು!

ವಾಚಕರು ನನಗೆ ತೋರಿರುವ ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ಪ್ರಥಮ ಭಾಗದ ಕಥಾಸಾರಾಂಶ

ಇಯೆಜ್ಞಾಖಾನನೆಂಬುವನು ನವಾಬ್ ಹೈದರಲ್ಲೇ ಖಾನರವರ ದತ್ತು ಮಗ! ಹೈದರ್ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ, ಇಯೆಜ್ಞಾಖಾನನನ್ನು ನಗರದ ನವಾಬ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ದೌಲತ್ ಎಂಬುವಳು ಹೈದರಲ್ಲೇ ಖಾನರ ಸಾಕು ಮಗಳು. ಅವಳೂ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಳು.

ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನೂ-ಇಯೆಜ್ಞಾಖಾನನೂ ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ದೌಲತ್ತಳು ಯಾರನ್ನೂ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೈದರನು ತನ್ನ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಬಡಾ ಫಕೀರನೆಂಬ ಮಹಾ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಕರಸಿಕೊಂಡು, ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನೂ ಇಯೆಜ್ಞಾಖಾನನೂ ಪರಸ್ಪರ ಹೋರಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಅವಳಿಂದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸತ್ತುಹೋದನು. ಹೈದರಾಲಿಯು ಸತ್ತ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೇ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನು ಯಾವುದೋ ನೆಪದಿಂದ ಇಯೆಜ್ಞಾಖಾನನೊಡನೆ ಜಗಳ ತೆಗೆದು, ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಹೋರಟನು. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯೆಂಬ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸೇನಾನಾಯಕನನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಕಳುಹಿಸಿ! ತಾನು ಆ ಸೈನ್ಯದ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನರು ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವ ಸಮಾಚಾರವು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತಲೇ ದೌಲತ್ತಳು ಇಯೆಜ್ಞಾಖಾನನೊಡನೆ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಸಿದಳು.

ಇಯೆಜ್ಞಾಖಾನನು ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಖಾಸಿಂಖಾನ್ ಎಂಬ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರನ್ನು ಗೌರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ತಾನು ಅಂತರ್ಧಾನವಾದನು.

ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯು ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತನಾಗಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಗೆ ಸ್ವಾಗತದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಖಾಸಿಂಖಾನನು ಅವನನ್ನು ನಗರದ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ

ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯು ಇಯಜ್‌ಖಾನನ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಖಾಸಿಂಖಾನನು ತನಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅರ್ಚ್ವೃಷಕಿತನಾಗಿ ಖಾಸಿಂಖಾನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸುಲ್ತಾನರ ತಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಬಿಡುಬಿಡಿಸಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಅಪ್ರತಿಭನಾಗಿ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯ ಶಿಫಾರ್ಸಿನಂತೆ ನಗರದ ದಿವಾಣಿಯನ್ನು ಖಾಸಿಂಖಾನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕರಿಸಿ ಇಯಜ್‌ಖಾನನನ್ನು ಜರಿದನು ಖಾಸಿಂಖಾನನಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ವಾಗ್ವಾದವಾಗಿ ಪ್ರಕೋಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನನು-ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಮಾರ್ಪಿಸಿದನು.

ಅವನನ್ನು ರಾಜಭಟರು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಾಚಾರವು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಗೆ ತಿಳಿದು ಶರಣಾಗತರತ್ತಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ಉಳಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಈ ಸಮಾಚಾರವು ತಿಳಿದು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯನ್ನೂ ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ಹಿಡಿತರಿಸಿ, ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ವಧೆಮಾಡಿಸಿ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯ ಪಿರೋಧಿಗಳು ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನಾಭವಾವ ಚಾಟಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸುಲ್ತಾನರನ್ನು ರೇಗಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಸುಲ್ತಾನನು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರನ್ನು ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದನು. ಈ ಸಮಾಚಾರವು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಿಳಿದು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಪತ್ನಿಯು ಗಾಂ.ರಿಗೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲು ತಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.

ಸುಲ್ತಾನನು ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೃತ್ರಿಮ ಸಂಧಾನವು ನಡೆದು ಸುಲ್ತಾನನು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯನ್ನು ಅಪರಾಧಿಯೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ ಅಮಹಾ ಸೇನಾನಾಯಕನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕೃಪ್ಡನಾದ ಸುಲ್ತಾನನು ಒಬ್ಬ ಗಾಲಾಮನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ, ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಗೆ ಪಿಷಪಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು.

ಇದೇ ಪ್ರಥಮಭಾಗದ ಕಥೆಯ ಸಂಗ್ರಹ.

ಪುನರ್ದರ್ಶನ

ಟಿಪ್ಪಣಿಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರವು ಇಂದು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಂತಿಯು ಉತ್ಸಾಹ ಸಂತೋಷ ಭರಿತವಾದ ಸುಖಶಾಂತಿಯಲ್ಲ! ಸಮುದ್ರದಂತಹ ಗಂಭೀರ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲ. ಇದು ಸ್ಮಶಾನ ಶಾಂತಿ! ಸೈನಿಕರ ಹೃದಯಗಳು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸರದಾರರೆಲ್ಲರೂ ಭಯಭೀತರಾಗಿದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ರೊಡನೊಬ್ಬರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ವತ್ರ ಮೌನ! ಆದರೆ ಮನೋರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕ್ಷೋಭೆ! ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇನಾನಾಯಕರು ಖಾಜಿಗಳು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ದ್ವಂದ್ವ! ಸರಿ! ತಪ್ಪು! ಸರಿ—ತಪ್ಪು ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸೂ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಪಹಲೆಯವರು ನೌಕರರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಗಳಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸೂ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆ. ಯಾರೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ಸುಲ್ತಾನನ ಅಪ್ರತಿಹತವಾದ ಅಧಿಕಾರ!

ಸುಲ್ತಾನನಾದರೂ ಸುಖಿಯಾಗಿದಾನೇನು? ಇಲ್ಲ! ಸರ್ವಥಾ ಇಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನನು ಪ್ರಾತರ್ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ಡೇರಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ಬಾರಿ ಆಕಾಶದಕಡೆ ತಲೆಎತ್ತಿ ನೋಡಿದನು. ದಿನಮಣಿಯ ಕಿರಣಗಳು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದುವು. ಆ ಪ್ರಖರ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿತನದಿಂದ ಎದುರಿಸಿ ಗಗನಮಂಡಲವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದು ಶೂನ್ಯಾಕಾಶದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೇ ಇಲ್ಲದೇ ಅಂಧಕಾರ ಕವಿದಂತೆ ಬೋಧೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದಿರಿಗಿ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅಪಾರವಾದ ಸೈನ್ಯ! ಆ ಸೇನಾನಾಹಿನಿಯು ಜೀವಕಳಿಯಿಲ್ಲದ ಮಹಾಸ್ಮಶಾನದಂತೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಲು ಸುಲ್ತಾನನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿವರ್ಧಿಯ ಮಹಾಪಾತಕವು ಸುಲ್ತಾನನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಶಲ್ಯವೇದನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ದೀನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ವಾಸಗೃಹಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಪರೈಕದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳತೊಡಗಿದನು. ಅದು ರಾತ್ರಿಯೇ ಹೆಗಲೋ ಅವನಿಗೆ ಬೋಧೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೀರ್ಘವಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಖಿಟ್ಟು ಅಯ್ಯೋ! ವಿಧಿಯೇ ಎಂಥಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿ! ಎಂದು ಹಂಬಲಿ

ಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ತರಂಗಗಳಂತೆ ವಿಚಾರತರಂಗಗಳಿದ್ದವು. ಸಮುದ್ರ ತರಂಗಗಳು ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ನಿರ್ಜೀವ! ಅವರಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ದುಃಖವಿಲ್ಲ. ಕ್ರೋಧವಿಲ್ಲ. ವ್ಯಸನವ್ಯಗ್ರತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಮನಸ್ತರಂಗಗಳು ಜ್ವಾಲಮಾಲಾಕುಲವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಅರಣ್ಯದಂತೆ! ಅದು ಬಣ್ಣಬಣ್ಣ! ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದಾಲತ್ತನ ನೋಡಕ-ರೂಪವು ಮೂರ್ತಿಸುತ್ತುಗಿ ಬಂದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಯ ತರಂಗಗಳೇಳುತ್ತವೆ! ಆ ದೋಷನರೂಪವು ನಗುತ್ತ ನಲಯುತ್ತ ಮುಂದು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿ ಸರಿದು ಮುಘಾತ್ಯತವಾದ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಧಾಸನಾಗುತ್ತದೆ. ಅಯಜ್ಞಖಾನನ ಮೂರ್ತಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರೋಧಾನಲವೆಮ್ಮ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಗದಗುಟಿಸಿ ನಗುತ್ತದೆ. ರಾಘೆಯ ಬುಂಚಿನಂತಹ ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿಯು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದ ಸಂಕೈಸುತ್ತದೆ. ಖಾಸಿಂಖಾನನ ನೀರಸುದ್ರಿಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಉಪ್ಪೇಗವಣ್ಣಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೆಣಕುತ್ತದೆ ಮುಹಮ್ಮದಾಲಿಯನರ ಗಂಭೀರ ವದನವು ಹೈದರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಲ್ತಾನನ ಪೈದಯ್ಯ ರುಲ್ಲೆನಿಸುತ್ತದೆ! ಬಡಾಫಕೀರನ ಪ್ರಶಾಂತ ಗಂಭೀರಾಕೃತಿಯು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪಾಪವು ಶಮನವಾಗಬಿಂದು ಅಲ್ಲಾವಿನಲ್ಲಿ ಮೂರಿಯಿಡುತ್ತದೆ. ಸುಲ್ತಾನನು ವೋಹ, ಕ್ರೋಧ, ಭ್ರಾಂತಿ, ದ್ವೇಷ, ದೈನ್ಯ ಭಾವಗಳಿಂದ ಜರ್ಯಾಕೃತನಾಗಿವಾನೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಬಲ್ಲವರಾರು? ಈಗ ಖಾಸಿಂಖಾನನು ಸುಲ್ತಾನನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿ ನೀನು ವೀರನಹುದು. ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ ಹೋಗು! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ! ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಡಾಫಕೀರನು ದರ್ಶನವಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆರಗಿ ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿರಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಯಜ್ಞಖಾನನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ನಗರವು ನಿನ್ನದು! ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾಲತ್ತಳು ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಿರಗೊಡ್ಡಿ ಪ್ರಣಯಭಕ್ಷೆಯನ್ನು ಯಶೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಈಗಿಲ್ಲ!

ಸುಲ್ತಾನನು ನಿಟ್ಟಿಸುರುಬಿಟ್ಟು—ನಾನೇಕೆ ದುಃಖಿಸಲಿ! ನನಗಾಗಿ ದುಃಖಿಸುವವರಾರು? ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಸೌಜನ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆ? ದೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲಿದೆ? ಎಂದುಕೊಂಡನು. ನಿಜ! ಅವನ ಕತೋರ ಹೃದಯ, ಕ್ರೂರವಾದ ಕರವಾಳ, ಇವೆರಡು ಮಾತ್ರ ಅವನನ್ನು ಓಲೈಸುತ್ತಿವೆ. ಇಯಾಹ್ ಖಾನನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿ, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಬೇಕು. ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ಪ್ರಣಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಕು. ಇವೆರಡು ಪಣಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸುಲ್ತಾನನೇ! ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಶಪಥ ಮಾಡಿದನು.

ಮುಘಲ್ಯಾಹ್ ಛೋಜನೋತ್ತರ ಸುಲ್ತಾನನ ಅಪ್ಪಣಿಯಂತೆ ದರಬಾರು ಸೇರಿತು. ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಸೇನಾನಾಯಕರೊಡನೆಯೂ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಸೈನ್ಯವು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ ಫರಂಗಿಯವರನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿ ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ನಗರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಸೈನ್ಯವು ಕಾವಲಾಗರಬೇಕೆಂದೂ ಜಲಾಬುದ್ದೀನರವರು ನಗರದ ದಿವಾನರಾಗರಬೇಕೆಂದೂ ಮುಕ್ತಂ ಆಯಿತು. ಸುಲ್ತಾನನೇ ಸ್ವಯಂ ಮಂಗಳೂರಿನ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಸಮಾಚಾರವು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಲಾಹಲ! ಗುಡಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತರು. ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿದರು. ಆಟದವರು ಎಂದ್ರಜಾಲಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುಡಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟರು. ನಟರೂ ನರ್ತಕಿಯರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಸೈನ್ಯವು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಆನೆಗಳು, ಕಾಳಾಳುಗಳ ದಳ, ಆ ಸೈನ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರರ ದಳ ಅದರ ಹಿಂದೆ ತೋಪಿನ ಗಾಡಿಗಳು, ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಒಂಟಿಯ ರಾಹುತರ ದಳ, ನಗಾರಿನ್ಸಾಪತ್ತು ಎಲ್ಲವೂ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾಗಿ ನಿಂತವು. ಜನಾದಾರರು, ರಿಸಾಲದಾರರು, ರಿಜಿಮೆಂಟುದಾರರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತುಕಡಿಗಳಿಗೆ ಹುಷಾರ್ ಕೊಟ್ಟು ಸಜ್ಜಾಗಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತರು. ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರವರು ಶ್ರೇತಾರ್ತವನ್ನೇರಿ ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸೈನ್ಯದಳಗಳ ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದು

ವಾಮಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಕೊಂಬುಕಹಳೆಯವರು ರಣವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಊದಿದರು. ರಣಭೇರಿಯು ಬಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸುಲ್ತಾನನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿರಿದು ಬೀಸಿದನು. ಸೈನ್ಯವು ಮುಂದುವರಿದು ಹೊರಟಿತು. ಈ ಮಹಾಸೈನ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಖಾಜಿಗಳು, ದಿವಾಣರುಗಳು ಮ್ಯಾನಾಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೊರಟರು. ಹೀಗೆ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಸಾಗುಹಾಕಿ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಪರಿಜನರು ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನನ ದಿರಸನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ಸುಖಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು, ಬೀಸಣಿಗೆ ಯವರು ಉಭಯಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಂತು ವ್ಯಜನಗಳಿಂದ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಇಂದು ನಾನೇನು ಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ರಾಧಾರಾಣಿಯು ದೌಲತ್ತನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳಲ್ಲವೇ? ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಬಂದು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯ ವರ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದಳು. ಆ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಫಲ ಗೊಳಿಸಲು ನನ್ನಿಂದ ಆಯಿತೇನು? ಅಲ್ಲಿ ಸೋನಾಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತನೇ ನಂದಾಳು! ಮಂತ್ರಿವಧೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಹೇಳಲಿ. ರಾಧೆಯು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ! ಅಲ್ಲಿ ಫಾತಿಮಾಬೇಗಂ ಇದಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸಲಿ. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಠೋರ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳು ನಡೆದಿವೆ! ನಾನು ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬಳಲ್ಲ ಕ್ಷಮಾಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಅಪರಾಧಗಳು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತಹವುಗಳೇನು? ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಕ್ಷಮಾಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದರೂ, ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬಳನ್ನು ಸಂತೈಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಬಡಾಫಕೀರರು ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವೇ ಆಗಿದೆಯೇನು? ಯಾರು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದರೇನು? ಯಾರು ಅನುಕೂಲವಾದರೇನು. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಸೂರ್ಯೋದಯವನು ಅಸ್ತಾಚಲವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದಾನೆ. ಸತ್ತಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಅಸ್ತಾಚಲವನ್ನೇರುತ್ತಿರುವ ಆದಿತ್ಯನ ಅರುಣ ಪ್ರಭೆಯು ಆಹ್ಲಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನನು ಅಶ್ವಾರೂಢನಾಗಿ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟನು. ನಾಲ್ಕಾರು ಮೈಗಾವಲಿನವರು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

ಸೋನಾಮಹಲು ಈ ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಮೈಲಿಗಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತನಗೇ ನಾದರೂ ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸಬಹುದೇ ! ಇಯಂಚ್ಛಾನನ ಗುಪ್ತ ತಂತ್ರ ವೇನಾದರೂ ಇದ್ದೀತೆ ! ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಆಹ್ವಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಪವಿತ್ರ ಸಮಾಧಿಯ ಮುಂದೆ ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಳೆ. ಆದರೂ ಮೈಗಾವಲಿನ ಭದ್ರತೆಯು ಇರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಐನೂರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೇ ಸೋನಾಮಹಲಿನ ಸುತ್ತವಳ ಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವಂತೆ ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡಿ-ಸೋನಾಮಹಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಕುದುರೆ ಉನ್ನು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಓಡಿಸಿದನು.

ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನು ಇಂದು ಸೋನಾಮಹಲನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಟ ದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೌಲತ್‌ಗಳನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಸಂತಸ. ರಾಧಾ ಕಾಣಿಯ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಘಟನೆ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಇಂಥಾ ಮರವಿನಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಆಹ್ಲಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸುಲ್ತಾನನ ಅಂತರಂಗವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿದೆ.

ಇಂದು ಸೋನಾಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಗದ್ದಲ. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಆತ್ಮಶಾಂತಿಗಾಗಿ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ-ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಧನ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಾನಸಮಾರಂಭವು ಆ ಪ್ರಾಂತ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ದರಿಯಾಬಾಗಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರು ನೆರೆವಿ ದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿಂದಲೂ ದರಿಯಾಬಾಗಿನಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ಅನ್ನಸಂತ ಪರ್ಣೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ದರಿಯಾಬಾಗೆಲ್ಲವೂ ತಳಿರು ತೋರಣ ಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಸೋನಾಮಹಲಿನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪಡಸಾಲೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧ್ಯವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಿಂಹಾಸನವು ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಎಡ ಬಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಡವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಶಿ ರಾಶಿಯಾಗಿ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಅಣಿಯಾಗಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹರಿವಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ-ಮಿಠಾಯಿ - ಬತ್ತಾಸು - ಖರ್ಜೂರು-ಬಾದಾಮಿ ಮುಂತಾದ ತಿಂಡಿಯ ದಿನಸುಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಗೂಡೆ ಗೂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಡ ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತೈದೆಯರಿಗೆ-ಕೊಡಲು ಅರಿಸಿನ

ಕುಂಕುಮ ಪುಷ್ಪಗಳು ತಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಾಲುನುಣೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು-ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಮೊಹರೆಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ಸಿಂಹಾಸನದ ಉಭಯ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಎತ್ತರವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ದೀಪ ಸ್ತಂಭಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದಾರೆ. ದರಿಯಾಬಾಗಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದೀಪನೆಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬೆಳಕು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಸೋನಾಮಹಲೆಲ್ಲಾ ದೀಪನಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಸೋನಾಮಹಲೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ರೇಸಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ-ಪುಷ್ಪದಾನುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದಾರೆ. ಸುತ್ತಲೂ ದೀಪನಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದಾರೆ. ಗೋರಿಯು ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು-ಸುಗಂಧ, ಪೂರಿತವಾದ ಲೋಭಾನವ ಹೋಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಾರೆ. ನೆಲದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಚುಮುಕಿಸಿದಾರೆ. ಗೋರಿಯ ಮೇಲೆ ಎರಚಿರುವ ಅತ್ತರುಗಳ ಗಮಗಮ ವಾಸನೆಯೂ ಊನು ಬತ್ತಿಗಳ ಸುಗಂಧವೂ ದರಿಯಾಬಾಗಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಿದೆ.

ದಾಲತ್ತಳು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪತ್ತಲವನ್ನುಟ್ಟು-ಕೇಸರಿಯ ಬಣ್ಣದ ಕಂಚುಕವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಕಟ್ಟಿ ಹುಪ್ಪು ಮುಡಿದಿದ್ದಳು. ಮೇಲೆ ತೆಳುವಾದ ಜರತಾರಿಯ ಮೇಲುಡುವನ್ನು ಹೊದಿದ್ದಳು. ಸೋನಾಮಹಲೆನಿಂದ ಸಖಿಯರೊಡಗೂಡಿ, ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿಯ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಭಾನವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ-ಗೋರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಳು. ರಾಧೆಯು ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಳು. ಇಡೀ ದರಿಯಾಬಾಗಿಲ್ಲವೂ ಜಯ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು! ಬಡ ಜನರು-ಸಾಲು ನಾಲಾಗಿ ಬಂದು ದಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾಲತ್ತಳ ಸಖಿಯರು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಮಿಠಾಯ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾಲತ್ತಳು ಮೊಹಣಗಳನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ರಾಧಾ ರಾಣಿಯು ಇಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿಸುತ್ತಾನೆಗೆ ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಸುಲ್ತಾನನ ಬರುವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ವರಿಯಾಬಾಗಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಟಿಪ್ಪಣಿಸುತ್ತಾನೆಗೆ ವರಿಯಾಬಾಗಿನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಮೂರದಿಂವಲೇ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವಳು ರಾಧಾರಾಣಿಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಿದನು. ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಕೆಳಗಿಳಿದು ರಾಧೆಯನ್ನು ನಂದಿಸಿದನು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯು ಆವರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ-ಟಿಪ್ಪಣಿಸುತ್ತಾನೆನ್ನು ವರಿಯಾಬಾಗಿನ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಅಂದಿನ ಆ ಸಾರಂಭವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಮೂರದಿಂವಲೇ ನಿಂತಿರುವವನ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತನಾದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು- ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ! ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವಡವರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು. ನಾನು ವರಿಯಾಬಾಗಿನ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಅನುಭವವಾದುದೆಂದು ನನಗೆಂದೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರವರೇ! ದೌಲತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಒಡವರಿಗೆ ದಾನ ಧರ್ಮ ಮಾಡುವುದರನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳೆಲ್ಲವೂ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲೇ! ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಪುಣ್ಯ ಸ್ಮರಣೆಗಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹಾ ದಾನಗಳ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ.

ಸುಲ್ತಾನ- ರಾಣಿಯವರೇ! ದೌಲತ್‌ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯಂತೆಯೇ ಸಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕಣ್ಣು ದಣಿಯಂತೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ನಾನು. ಆ ರಾಣಿಯ ಮುಂದೆ ಕೈಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ಭಿಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ರಾಧೆ- ನಗುತ್ತಾ ತ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಸುಲ್ತಾನರವರು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವುದೇ! ಸುಲ್ತಾನ- ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

•

ರಾಘ- ಬಲ್ಲೆ! ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ಅದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ನಾನು ತಮಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ!

ಸುಲ್ತಾ- ರಾಣಿಯವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿರಾ? ಅಲ್ಲೊಂದು ಬಾರಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಘ- ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊ ಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ...ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು! ಅಲ್ಲಿ ಘಾಶನಾ ಬೇಗಂರವರಿದಾರೆ.

ಸುಲ್ತಾ- ಒಳ್ಳೆಯವೇ ಆಯಿತು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿವೇನೆ.

ರಾಘ- ತಾವು ಅವರನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲಿರಾ? ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲಿರಾ?

ಸುಲ್ತಾ- ಹೌದು! ರಾಣಿಯವರೇ! ನೋಡಲು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕ್ಷಮಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ.

ರಾಘ- ಹಾಗಾದರೆ ನಡೆಯಿರಿ! ಖತಿಗೊಂಡ ನಾರಿಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಧೈರ್ಯವೆಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಸುಲ್ತಾನನು ಒಂದು ಬಾರಿ ನಕ್ಕು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ಟನು. ರಾಘಿಯು ಆ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಆ ಗೋರಿಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತು ವಂದಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಎರಿಸಿ-ಪುನಃ ಆ ಗೋರಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿ ಕೊಂಡನು. ಎದ್ದು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತನು. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರೇ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಂತೆ ಭಾಸನಾಯಿತು. ಸುಲ್ತಾನನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ಎಂದೂ ಅಷ್ಟು ದುಃಖ ವಿಹ್ವಲನಾದುದಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲೆದೆಯು ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ! ಎಂಥಾ ಘಟನೆಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದೆ! ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯು ಹಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ! ದೇವರ ಮನುಷ್ಯ! ಖಾಸಿಂ ಖಾನನಿಗೆ

ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಕರತಂದ ! ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯ ವಾಗ್ದಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ-ಖಾಸಿಂಖಾನನು ನಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನೆ ? ಆ ಖಾಸಿಂ ಖಾನನಿಗಾಗಿಯೇ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೊಪ್ಪಿ ಸಿದನು. ಅಂದು ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತೋ ಯಾವುದು ರಾಜಧರ್ಮವೆಂದು ಹೊಳೆಯಿತೋ-ಇಂದು ಅದು ಪಾಪವೆಂದೂ, ದೇಶದ್ರೋಹವೆಂದು ನನಗೇ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇವಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೆಲ್ಲಿದೆ ? ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಆ ಮರಣಾಂತ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇ ಇಲ್ಲ. ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಹೆಸಿದ ಸಿಂಹದಂತೆ ಉರಿಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ದುರದುರನೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಸುಲ್ತಾನನು ಅವಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿದನು.

ಘಾತಿಮಾ ! ಪಾತಿಮಾ ಬೇಗಂ ! ಎಂದು ಅಧೋಕ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತೊವ ಲುತ್ತಾ ಅವಳಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬ್-ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ! ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆದಿವೆ. ಘೋರವಾದ ಅಪರಾಧವು ನನ್ನಿಂದ ಸಂಭವಿಸಿದೆ. ತಾಯೆ ! ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ !

ಸುಲ್ತಾನನೇ ! ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದ್ರವವಿಲ್ಲ ! ಅದು ಕಲ್ಲಿಗಿಂತ ಕಠೋ ರವಾಗಿದೆ. ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ತೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಹಿಂಹಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವೇದನಾಮಯವಾದ ಹೃದಯವು ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದೇ- ಸುಳ್ಳು ! ನೀನು ಈ ಮಹಾಪುರುಷನ ಗೋರಿಯೊಳಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಈಗಲೇ ಗೋರಿ ಮಾಡಿಸಿದರೂ, ನಾನು ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸುಲ್ತಾನ್- ತಾಯೆ ! ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ ! ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರು ನಿನಗಿಂತಲೂ ನನಗೇ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಇಡೀ ಮೈಸೂರಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. ಇಂದು ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಕರಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಹೃದ ಯವು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಾಜಕಾರಣವು ಎದ್ದು ಬಂದು ಮಾಯೆ ಯನ್ನು ಹೂಡಿ, ನನ್ನನ್ನೂ-ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರನ್ನೂ ಮೋಸಮಾಡಿ

ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಯಿತು. ನಾನು ಅಸರಾಧ ಮಾಡಿದೆ.
ಅಕ್ಷನ್ಯವಾದ ಅಸರಾಧ.

ಘಾತಿನಾ- ಸುಲ್ತಾನರೇ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅಸರಾಧ ಮಾಡಿದರೆ, ರಾಜರು ಶಿಕ್ಷೆ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ರಾಜರೇ ಅಸರಾಧ ಮಾಡಿದರೆ-ಅವರಿಗೆ
ಶಿಕ್ಷಕರೇ ಇಲ್ಲವೋ!

ಸುಲ್ತಾನ- ದೇವರು! ಜಗದೀಶನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಘಾತಿನಾ- ನಾನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ! ದೇವರಿಲ್ಲ. ಆ ದೇವರದಿ
ದ್ದರಿಂದ-ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅಸರಾಧ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆ
ಕೊಡುವಾಗ-ಆ ದೇವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡು
ತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಮುಜಾಮುಖಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ-ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿನ ಮಗುಡವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು-ಅಸಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂ
ದಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಆ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ, ಆ ಘೋರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ
ಮಹಾಪುರುಷರಾದ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರು-ನನ್ನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ
ತಡದುಬಿಟ್ಟರು. ಇಂದು ಈ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗೋರಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನ
ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸುಲ್ತಾನರೇ! ನಿಮ್ಮ ಅಸುವನ್ನು
ಹೀರಿ-ಈ ಸುಲ್ತಾನೀ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮಣ್ಣುಪಾಲು ಮಾಡಿದಲ್ಲದೇ-
ನಾನು ಶಾಂತಕಾಗುವವೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಈ ಅಪವಿತ್ರ ದೇಹದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆಗೆ ನಾನು ತಮ್ಮ ಶತ್ರು! ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಏಡ್ಗದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಹೊಡೆದು
ತುಂಡು ಮಾಡಿಬಿಡಿರಿ! ಈ ಗೋರಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ಗೋರಿಯೂ ಆಗಲಿ! ಆ ಗೋರಿಯೊಳಗೆ-ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರನ್ನು
ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಅನಂತಕಾಲ ಕಳೆಯುವೆನು.

ಸುಲ್ತಾನ- ತಾಯೆ! ನನ್ನ ಅಸರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು! ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ
ಕೀಯವು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿತು. ಮಹ
ಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ವಿಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ
ಅಧಿಕವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವವನು ನಾನು! ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ
ಆಗುತ್ತಿರುವ ದಾರುಣವಾದ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನೀನೇನು ಒಪ್ಪಿ!

ಕ್ಷಮಿಸು ತಾಯಿ! ನನ್ನ ಅವಲಾಭಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸು! ಎಂದು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಘಾತಿಮಳ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದು ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಳು.

ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನನ ಕೈಹಿಡಿದು ಸೋನಾಮಹಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಕರಮ ಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತಳ ದಾನಧರ್ಮವೆಲ್ಲವೂ ಪೂರೈ ಸಿತ್ತು. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತುಷ್ಟಚಿತ್ತರಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯು ಸೋನಾಮಹಲಿನೊಳಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಆ ಹೆಜಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮೂಡಿದುವು. ದೌಲತ್ತಳು ನಿಜವಾದ ರಾಣಿಯಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಾರವಾದ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವು ಅವರಿಗಲ್ಲಿ ಬರ ಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲ ನಗರದ ಭಂಡಾರದಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ದೌಲತ್ತಳು ಇಯಜ್‌ಖಾನನ ಸ್ತ್ರೀಯಸಿಯೇನು? ಈ ರಾಧೆಯಾರು? ಇವರುಗಳು ಇಯಜ್‌ಖಾನನ ಆತ್ಮೀಯರಾದರೆ ರಾಜ್ಯಚ್ಯುತಿಯಾದ ಮೇಲೂ, ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂತೋಷ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇವರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಏನೋ ಒಂದು ಅಭೇದ್ಯವಾದ ಅಂತರಂಗವಿದೆ. ಈ ಘಾತಿ ಮಳೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ಮರಿಸುಳೆ. ಈ ಬೇಗಂ ನಾಹೇಬಳು ಈ ದಿನ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕ್ರೋಧಾವೇಶನಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುತ್ವವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವರೇ ಇರಬಹುದೆ? ಬಡಾಫಕೀರರವರಿಗೆ ಈ ಅಂತ ರಂಗವೆಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ-ನಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಪರಮಾನುಗ್ರಹ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಎಲ್ಲವೂ ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ದೌಲತ್ತಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವಳು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯು ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತಳು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ನಮ್ಮ ಸರಮು ವಿರೋಧಿ. ಘಾತಿಮಾ . ಬೇಗಂನು ಅವನ ಜೊತೆಗೇ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ನನ್ನವಳಾದ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ನಾನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಸೋನಾಮಹಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ರಾಧಾ ರಾಣಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಡಿ-ರಾಣಿಯವರೇ! ನನ್ನಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಅನು-

ಗ್ರಹವು ಅಪಾರವಾದುದು. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿರೋಧವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಎಷ್ಟೋ ಘಟನೆಗಳು ನನ್ನಿಂದ ನಡೆದುಹೋಗಿದ್ದರೂ, ತಾವಿಷ್ಟು ಆದರಾತಿಶಯಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಕೊಟ್ಟಿರಿ! ಇಂದು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂಧಿಯು ಲಭಿಸಿದೆ. ಅದು ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ! ನಾನು ತಮಗೆ ಚಿರಖುಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಠಾಥಿಯೊಡನೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ದೌಲತ್ತಳು ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಗೆ ಬಂದಳು. ಟಿಪ್ಪುವು ಅತ್ತಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹುದಿನಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಈಗ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವವಳು ಆ ಕಿಶೋರಾವಸ್ಥೆಯ ಮುಗ್ಧೆಯಲ್ಲ! ಇಂದು ಪ್ರಗಲ್ಬ ತಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಸುರಸುವರಿ! ಬಿಳಿಯ ಮಜಲಿನ್ನಿನ ಲಂಗವನ್ನುಟ್ಟು ಬಿಳಿಯ ರೇಶಿಮೆಯ ಕಂಚುಕವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಜರಿಯ ಮೇಲುಡುಪನ್ನು ಹೊದಿದ್ದಾಳೆ. ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಒಂದೆಳೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವು ಕಂಗಳೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವರ್ಣಲತೆಯಂತೆ ಬಳುಕುತ್ತಿರುವ ಶರೀರ. ಆ ಶರೀರ ಕಾಂತಿಯು ತೆಳುವಾದ ಹುಜಲಿನ್ನಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ತೂರಿ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದೆ. ಶರತ್ಕಾಲದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂತೆ ದೌಲತ್ತಳ ಮುಖಾರವಿಂದವು ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ತರಳನೇತ್ರಗಳು. ಎಳಸಾದ ನಾಸಿಕ. ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುವ ಕವೋಲಗಳು. ಮುದ್ದಾದ ಕೆಂಪುಬಿಳಿ. ಸಣ್ಣ ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ದಂತಪಂಗ್ರಿ. ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ಮಂದಹಾಸ! ಮನೋಹರವಾದ ಕೈಕಾಲುಗಳು. ಪದ್ಮದಂತಹ ಪಾದಯುಗ್ಮ. ದುಂಬಿಗಳ ಹಿಂಡಿನಂತೆ ಶರೀರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕೇಶದಾಮ. ಮಿಂಚಿನಂತಹ ಕಟಾಕ್ಷ. ಅಮೃತದಂತಹ ಮಧುರ ವಾಣಿ. ಸುಲ್ತಾನನು ದೌಲತ್ತಳ ರೂಪಸಾಗರದಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ಸುಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕಟಾಕ್ಷದ ತೆರೆಗಳಲ್ಲಿ, ತೇಲುತ್ತ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮರೆತಿದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಸೌಂದರ್ಯಮಯಿ - ಸುಹಾಸಮಯಿ - ವಿಲಾಸಮಯಿ - ದೌಲತ್ತಳೇ ಆಗಿದೆ.

ದೌಲತ್ತಳು ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಹೆಸನ್ನುಬಿಡದ, ರಾಣಿಯವರೇ, ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಂದ

ತಮ್ಮ ದರುಶನಕ್ಕಾಗಿ ತವಕಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಇಂದು ಅದು ಲಭಿಸಿತು. ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ದೌಲತ್‌ರಾಣಿ, ದೌಲತ್‌ರಾಣಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆ ರಾಣೀ ಗಿರಿಯು ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪು ಸುಖನುಯವಾದುದು. ಅಂದಿನಂತೆ ಇಂದೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು “ದೌಲತ್” ಎಂದು ಕರೆಯಲು ನನಗೆಷ್ಟೋ ಆಶೆ.

ದೌಲತ್- ಸುಲ್ತಾನರೇ ನಾನು ಅಂದಿನವಳೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಮಾತ್ರ ಹಾಗಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯಧರವನ್ನು ಹೊತ್ತ ಸತ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಸುಲ್ತಾನರು ತಾವು! ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕರಾದ ಬಂಧುಗಳು ನಾವು.

ಸುಲ್ತಾನ- ದೌಲತ್! ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟದ ನವಾಬರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ರಾಜ ಹೆಂಸಿಯು ನೀನು. ನೀನು ನಿನ್ನ ಈ ರಾಣಿಗಿರಿಯ ವೈಭವವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಬಾರದೇಕೆ?

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರೇ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಪಿತೂರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ನೀವು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಿದೆ. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟದವರು. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಚಾತುರ್ಯವು ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ಸುಲ್ತಾನರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನಾನೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಬಾರದೇಕೆ?

ದೌಲತ್- ನಗುತ್ತಾ-ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವು ತಮ್ಮದೇನು?

ರಾಧೆ- ನಗರವು ನನ್ನದಾಗಿದ್ದರೆ-ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆ? ನಗರವು ನನ್ನದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ—ನಾನು ನಗರದವಳು!

ಸುಲ್ತಾನ- ಏಕೆ! ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ನಗರದ ರಾಣಿಗಿರಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರು. ಅವರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾದರೆ, ಈ ನಗರದ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಇಂದೇ ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟುವೆನು.

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರೇ, ತಾವು ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಬಲ್ಲರಿ! ಈ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ರಾಣಿಗಿರಿಗೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಅರ್ಹರು. ಇವರು ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವು ನನಗಿದೆ. ನೀವು ಇವರನ್ನೇ ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯದ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ! ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ತಾವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಅಧಿತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ! ತಾವು ಹಿಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಈ ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಬಂದಿರಿ! ವೇಷಾಂತರದಿಂದ ಬಂದು ಅಂದು ನಮ್ಮ ಅಧಿತ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಡಿ-ಹೊರಟುಹೋದಿರಿ! ನೋಡಿರಿ! ಸುಲ್ತಾನರೇ ಅಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಂದೇಹ! ನಿಮ್ಮ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಂದೇಹವೇಕೆ?

ಸುಲ್ತಾನ- ರಾಣಿಯವರೇ ಅಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನನಗೆ ಅಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ! ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವೋತ್ತರವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೆ! ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಮೌಹಾದರ್ಶಗಳು ನನಗೆ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾಧಾರಕನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರೇ ನಾನು ಈ ಮೈಸೂರಿನ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನರ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಾವು ಎಂದೂ ಸಂಶಯಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ!

ಸುಲ್ತಾನ- ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ! ರಾಣಿಯವರೇ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ!

ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಸೋನಾಮಹಲಿನ ಮೇಲಂತಸ್ತಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿದಳು. ದೌಲತ್ತಳೂ ರಾಧೆಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಣಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಆದರಿಸಿದರು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತು ಕಥೆಗಳು ನಡೆದುವು. ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನ ಮಾತಾಗಲೀ, ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಮಾತಾಗಲೀ ಬರಬಹುದೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದೌಲತ್ತಳಾಗಲೀ ರಾಧೆಯಾಗಲೀ ಆ ಮಾತನ್ನೇ

ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನನು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ! ತಮಗೇನುಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿರಿ !

ಸುಲ್ತಾನ- ಈ ಘಾತಿಮಾ ಬೇಗಂರವರು ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಇದಾರೆ? ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆಯೇ ?

ರಾಧೆ- ಹೌದು. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬಡಾಫಕೀರರ ತಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು. ಅಂದು ಮುಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರು ಮರಹುಮ್ನು ರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಬಡಾಫಕೀರರು ನನ್ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದರು.

ಸುಲ್ತಾನ- ಒಳ್ಳೆಯದು! ರಾಣಿಯವರೇ, ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಬಲ್ಲೀರಾ ?

ರಾಧೆ- ಅವರು ನಗರದ ಶೀಮಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೇನೆ. ಅವರು ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡುಬಿಟ್ಟೆ.

ಸುಲ್ತಾನ- ತಾವು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರ ವಕ್ಷಸ್ವಾತಿಗಳೋ ?

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ತಾವೂ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರೂ ನನಗೆ ಸಮಾನ ! ಅವರು ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳು ! ಏಕೆ, ಸುಲ್ತಾನರೇ ! ರಾಜ್ಯ ಭ್ರಷ್ಟರಾದ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೀರೋ ?

ಸುಲ್ತಾನ- ಇಲ್ಲ ! ರಾಣಿಯವರೇ, ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾವು ನಂಬಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ಕುಸಂಧಿಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ ! ಅವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದೆ. ಇನ್ನೂ ಅದೇ ಆತ !

ರಾಧೆ- ನಿಮಗೂ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕೆ ಈ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ಪ್ರತಿಬಂಧಕ !

ಸುಲ್ತಾನ್- ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವೀರ ಸಂಗ್ರಾಮವನ್ನು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇಕೆ
ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ ?

ರಾಧೆ- ಅದು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಆಜ್ಞೆ !

ಸುಲ್ತಾನ್- ಇಲ್ಲ ! ಅದನ್ನು ನಾನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ ! ಅದಕ್ಕೆ ರುಜು ವಾತೇ
ನಿದೆ ?

ದೌಲತ್- ರುಜುವಾತು ! ನಾನು ! ಬಡಾ ಫಕೀರರು ಸಾಕ್ಷಿ ! !

ಟಿಪ್ಪುವು ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ಕುಳಿತನು. ರಾಧೆಯು ಹೊರಟು ಹೋದಳು.
ದೌಲತ್ತಳು ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

ದೌಲತ್ ! ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಯಜ್‌ಖಾನನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ
ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯ
ಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆನು. ಈಗ ಯುದ್ಧವು ಅನಿವಾರ್ಯ. ದೌಲತ್ !
ನಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ನಿನಗಾಗಿ ! ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ದಹಿ
ಸುತ್ತಿರುವ ಹೈಯವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ! ಅದರಿಂದ
ಎಂಥಾ ದುರ್ಘಟೆ ಪ್ರಸಂಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೂ ಅವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು
ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ರಣಕ್ಷೇತ್ರ
ದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷವಾಗು
ತ್ತಿತ್ತು !

ದೌಲತ್- ಹೌದು ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ! ನೀವು ನನಗಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ! ಇಯಜ್‌ಖಾನರು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಮೇಲಿನ
ಗೌರವದಿಂದ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ನಿರ್ಬಂಧದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗ
ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೇ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಿ
ದ್ದರೆ ನಾನು ಅಂದೇ ವಿಷಪಾನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಗೆಯುತ್ತಿ
ದ್ದೆನು.

ಸುಲ್ತಾನ್- ವೀರ ಪುರುಷರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಸಹಜ ! ಕೋಮಲಾಂ
ಗಿಯಾದ ನೀನು ವಿಷಪಾನ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವೇ ?

ದಾಲತ- ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನೀರರೂ ಹೌದು. ಸಮಸಮ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳೂ ಹೌದು. ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಪುತ್ರರಾದ ನೀವುಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಯಾವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಗಿ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧವಾಡಬೇಕು ?

ದಾಲತ ! ಈ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ನವಾಬರು ಇರಕೂಡದು.

ದಾಲತ- ಸುಲ್ತಾನರೇ ! ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು. ಈ ರಾಜ್ಯವು ಅವರದು. ಅವರು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಡಾಬಿಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾರೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಗದಂತೆ ತಡೆಯಲು ನನ್ನನ್ನು ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ದಾಲತ ! ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನೀನು ಹೇಗೆ ತಡೆಯಬಲ್ಲೆ ?

ದಾಲತ- ಈ ನಶ್ವರವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಲಿದಾನ ಮಾಡಿ ತಡೆಯುತ್ತೇನೆ.

ದಾಲತ ! ನೀನು ನೀರರಮಣಿಯೇ ಹೌದು ! ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಬಲ್ಲೆ. ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ನೇಹವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬೆಳಸಿದ್ದೆ. ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲ ಅನುಗ್ರಹಿಸು ! ನೀನು ನನ್ನ ರಾಣಿಯಾದರೆ ನಾನು ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬಲ್ಲೆ.

ಸುಲ್ತಾನನೇ ! ನಾನು ವಿವಾಹಿತಳಾಗುವವರೆಗೆ ನೀರರಮಣಿಯೇ ಹೌದು ! ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಅಂತಃಪುರದ ವಿಲಾಸಿನಿ ! ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅನುರಕ್ತನಾಗಿರುವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ. ರತ್ನಗಳು ಬಂದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀನು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಲಾಸಮಗ್ನನಾಗಿರುವೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಶತ್ರುಗಳು. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯು ಹಾಗೆ ಮಣ್ಣುವಾಲಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣಳಾಗುವುದಂತೂ ಅಚಿಂತ್ಯವಾದುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಇಂವೇ ಸಾಯುವುದು ಶ್ರೀಯಸ್ಕರ !

ದಾಲತ ! ನಾನು ಕಾಮಲೋಲುಪನಾಗಿ ಅಂತಃಪುರದ ಪಾರಿವಾಹವಾಗಿ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ ! ನಿನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಉತ್ಸಾಹವು ಇಮ್ಮಡಿ

ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿ ನನ್ನ ರಾಣಿಯಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ಜಯಶ್ರೀಯನ್ನು ತರುವೆನು !

ಸುಲ್ತಾನನೇ ! ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವೆನು. ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುವ ಜಯವು ನನ್ನದು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಂತನು ನೀನು. ವೀರ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೇರಿದರೆ ನಾನು ಮುಂಚೆ ಹೋಗಿ ನಿನಗಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವೆನು.

ಸುಲ್ತಾನ - ದೌಲತ್ ನೀನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಭಯನಾಗುವೆನು. ದೇವಿ ! ಅನುಗ್ರಹಿಸು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಇರಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡು !

ಸುಲ್ತಾನನೇ ! ನಿನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ನಾನರಿತರಲ್ಲ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಗರವು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವೂ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕೈತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದು !

ದೇವಿ ! ಈ ರಾಜ್ಯವು ನನಗೆ ಬೇಡ ! ಈ ಯುದ್ಧ ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಭಿರುಚಿ ಇಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಯೂ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಯಜ್ಜಖಾನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಜಗನ್ನೋಹಿನಿಯಾದ ನೀನೊಬ್ಬಳಲ್ಲದೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಂಛಿತ ವಸ್ತುವೇ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಸುಲ್ತಾನನೇ ! ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಸವರು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು, ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲು ನೀನು ದಕ್ಷನೆಂದೇ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸಿದರು. ಇಂದು ನನಗಾಗಿ ನೀನು ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವೆನು !

ದೇವಿ ! ದೌಲತ್ ! ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕರುಣಾಮಯಿಯಾಗಿ, ಪ್ರೇಮಮಯಿಯಾಗಿ ಬಡಬಗ್ಗರನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಠಿಣ ಹೃದಯಳಾಗಿರುವೆ. ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ, ನನ್ನ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮೋಹನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗು ! ಎಂದು ದೌಲತ್ತನು ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬೇಡಿದನು !

ದೌಲತ್ತನು ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಸುಲ್ತಾನನೇ ! ನಾನು ಪ್ರೇಮಮಯಿಯೂ ಅಲ್ಲ ! ಕರುಣಾಮಯಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು

ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಪಾಲಿತ ಪುತ್ರಿ! ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪಣವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನೀ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಅಂದು ನಾನು ಸ್ವಯಂವರದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವೆನು. ಅದು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು ಕಟ್ಟಿದ ಪಣ! ನೀನು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಆ ಪಣವನ್ನು ಜಯಿಸು!

ಟಿಪ್ಪುನಾಥ ದೌಲತ್ತನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಸ್ವರ್ಪದಿಂದ ಉನ್ನತನಂತಾದನು. ದೌಲತ್ತನ ಮಾತುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ! “ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಯಂವರದಿಂದ ವರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂಬ ಸುಡಿಯು ಮಾತ್ರ ದಿವ್ಯ ಸಂಗೀತದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ಬೋಧೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರೇಮವಿಹ್ವಲನಾದ ಸುಲ್ತಾನನು ದೌಲತ್ತನನ್ನು ಬಿಗದಪ್ಪಿದನು. ದೌಲತ್ತನು ಆ ಬಾಹು ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪುನಾಥ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ದೌಲತ್ತನ ವದನವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದನು. ಚಂದನ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಸುತ್ತಿಬಿಗಿದಿರುವ ಘಟಪರ್ಪದಂತೆ ದೌಲತ್ತನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಆಲಂಗಿಸಿದನು. ದೌಲತ್ತನು ಬಲಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ತಳ್ಳಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದನು. ದೌಲತ್ತನು ದುರುದುರನೆ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಳು. ರಾಧೆಯು ಏನೋ ಅಚಾತುರ್ಯ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಬಂದು ನೋಡಿದಳು. ಶಿಲಾಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ದೌಲತ್ತನ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ರಾಧೆಯು ದೌಲತ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕಳು! ದೌಲತ್ತನು ಅಲುಗಾಡದೆ ಸುಲ್ತಾನನ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು! ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಜ್ಞಾನತೂಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನೇನು? ಇಲ್ಲ! ಜ್ಞಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇದಾನೇನು? ಇಲ್ಲ! ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇನು? ಇಲ್ಲ! ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇನು? ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೇನು ಕಾಣುತ್ತದೆ? ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಆ ಮೋಹಿನೀ ರೂಪವು ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. ದೌಲತ್! ದೌಲತ್ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗು! ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು ಎಂದು ದೀನವಾಣಿಯಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದಾನೆ. ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಶೈಶ್ಯೋಪಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಏಳಲಿಲ್ಲ. ಶಿಲಾ

ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದ ದೌಲತ್ತಳು ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನನ ಮೈತಡವಿದಳು. ಸಂಜೀವನ ಸ್ವರ್ಣವಾದಂತೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಎದ್ದುಕುಳಿತನು. ರಾಧೆಯು ತೀತಳ ಪಾನೀಯವನ್ನು ತಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಹೆಜಾರದಿಂದ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ದೌಲತ್ತಳು ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅಮೃತಶಿಲಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮೂವರೂ ಕುಳಿತರು. ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಧೆಯು ಪರಿಹಾಸ್ಯ ವಚನಗಳಿಗೆ ಪೀಠಿಕೆ ಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾಚಿಕೆಯೂ, ಸಂಕೋಚಭಾವವೂ ಅಳಿಸಿ ನವ ಪ್ರಕಾಶವು ಉದಯವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಉನ್ಮಾದಾವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೂರದ ವನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಥಂ! ಥಂ! ಎಂದು ಫಿರಂಗಿಯ ಶಬ್ದವಾಯಿತು! ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂವರೂ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದರು!

ಸುಲ್ತಾನನು ಘಾಬರಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಾಧೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ರಾಣಿಯವರೇ ಇದೇನು ಕೌತುಕ! ಎಂದನು. ರಾಧೆಯು ನೋಡಿದಳು. ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಳು. ಏನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದಾ ಸೃಷ್ಟಿ ಫಿರಂಗಿಯ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಸುಲ್ತಾನನು ರಾಣಿಯವರೇ! ಇಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗವು ಸುಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ರಾಧೆಯು- ಸುಲ್ತಾನರೇ ನೀವು ಏಕಾವಕಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ತಿವಿರವು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿವೆ.

ಸುಲ್ತಾನನು- ದೇವಿ! ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.
 ರಾಧೆ- ನೀವು ಸೈನ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಿರಿ!
 ಸುಲ್ತಾನ- ಸಂದರ್ಭವು ಬಂದರೆ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ!
 ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರೇ ನೀವು ಗುಪ್ತ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ! ನೀವು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರು- ಈ ಸೋನಾಮಹಲಿನಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂದು ಅವರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸುತ್ತುಕಟ್ಟಬಹುದೆಂದು ಸೈನ್ಯವನ್ನು

ತಂದಿರಿ! ಇಲ್ಲವೇ- ಈ ಸೋನಾಮಹಲನ್ನೇ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಈ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ!

ದೇವಿಯವರೇ- ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಸ್ಯಮಯ! ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಧೆ-ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸುಲ್ತಾನರವರು ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಮಗೆ ಭಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು! ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನರೇ ತಮ್ಮಹಾಗೇ ನಾನೂ ಆತ್ಮರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದೇನೆ. ನೋಡಿರಿ! ಎಂದು ಹೇಳಿ-ಮೇಲಿನ ಉಪರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿ ತುತ್ತೂರಿಯನ್ನು ಭಾರಿಸಿದಳು. ಆ ವನಮಧ್ಯದಿಂದ ಇರುವೆಯ ಹಿಂಡಿನಂತೆ ಕೆಂಪು ಉಷ್ಟೀಷದ ಸೈನಿಕರು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿರಗಾವನು. ರಾಣಿಯವರೇ!

ಈ ನಿಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವೆಷ್ಟಿದೆ? ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಹಸ್ರವಿದೆ.

ಶತ್ರುಗಳ ಸೈನ್ಯವು ಇನ್ನೂ ಬಲವಾಗಿದ್ದರೆ?

ನಗರದ ರಾಜ್ಯದವರಾರೂ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನವರದು ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಸೈನ್ಯವಿದ್ದರೂ ಈ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಿಶಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ನಿಂತು ಯುದ್ಧಮಾಡಲಾರರು. ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನಾವು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಯವು ನಮ್ಮದು.

ಈ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವರಾರು?

ರಾಧೆಯು-ಎದೆ ತಟ್ಟೆ-ನಾನು!

ಸುಲ್ತಾನನು ಅವಾಕ್ಯಾದನು!

ರಾಧೆಯು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುವಾದ ಉಕ್ಕಿನ ಅಂಗಿಯನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಉಕ್ಕಿನ ಉಷ್ಟೀಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸುಲ್ತಾನನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಳು. ನಗುವೊಗದಿಂದ ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಕ್ಕ! ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಸುಲ್ತಾನರೇ! ಈ ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಿ! ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು,

ಸುಲ್ತಾನರು ಯುದ್ಧ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿರುವಾಗ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರನ್ನು ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯದ ಮುಂದೆ ಕಳಿಸಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೋದಿಯಂತೆ ಕುಳಿತರಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಎದ್ದನು !

ದೌಲತ್ತಳು ಮೌನವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ತಾನೂ ಯುದ್ಧವ ದಿರಸನ್ನು ಧರಿಸಿ ರಾಧೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು.

ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನರನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಲ್ತಾನರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ತಾವು ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಿ ! ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೇ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವೆ ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಧೆಯೊಡನೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಸೋನಾಮಹಲಿನ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಚ್ಚುಗಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ತನಗೆ ಅನುವಾದ ಯುದ್ಧ ಕವಚವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ರಾಧೆಯು ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ಹೊರವಳಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದಾಟಿಹೋಗಿ ಎರಡು ಬಿಳಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ಸಜ್ಜುಮಾಡಿ ತಂದು ಸೋನಾಮಹಲಿನ ಪಾನಟೆಗೆಗಳ ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು. ರಾಧೆಯೂ, ದೌಲತ್ತಳೂ ಲಾಘವದಿಂದ ಹಾರಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿದನು. ರಾಧೆಯು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ತುತ್ತೂರಿಯನ್ನು ಊದಿದಳು. ಕೆಂಪು ಉಷ್ಟೀಷದ ಸೈನಿಕರು ವ್ಯೂಹ ರಚನೆಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟರು !

ನಗರದ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ

ಸುಲ್ತಾನನು- ರಾಣಿಯವರೇ! ತಾವು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ರಕ್ಷಣೆಗೇನು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ? ಇಲ್ಲಿ ಅಸಾರವಾದ ಧನಕನಕಗಳಿವೆ!

ಸುಲ್ತಾನರೇ! ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುರುಹು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲ. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೂ ನಾನೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಈ ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ಹೆಂಬಲ ಏಕೆ? ಈ ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಶತ್ಯಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳೇ ಈ ಮಹಲನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ.

ಸುಲ್ತಾನ- ತಾವು ಈ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತೀರಿ.

ಆಫಿರಂಗಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಡೆಷ್ಟು ದೂರವಿದೆ?

ಸುಮಾರು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರವಿರಬಹುದು.

ಎತ್ತಕಡೆ?

ತಮ್ಮ ತಿಬಿರದ ಕಡೆ!

ಇಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ತಿಬಿರವು ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗಿದೆ. ಈ ಸಮುದ್ರ ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

ತಮ್ಮ ಶಬ್ದ ಗ್ರಹಣವು ತಪ್ಪು! ಶಬ್ದವಾದುದು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ! ಈ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವಾದಂತೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ತಿಬಿರದ ಕಡೆ ಶತ್ಯಗಳ ಸೈನ್ಯವು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಬೇಹುಗಾರರು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದವರೆಗೆ ತರಸೈನ್ಯದ ಸುಳಿವಿಲ್ಲವೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ರಾಣಿ- ತಮ್ಮ ಬೇಹುಗಾರರು ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದವರು. ಯಾರೋ ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಅನುಭವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವರೇ ಈ ಸಮರ ಸನ್ನಾಹವನ್ನು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಬೇಹುಗಾರರು ಮೋಸ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ರಾಣಿಯು ಕುದುರೆಯನ್ನು ದೌಡಾಯಿಸಿದಳು. ಅಸ್ಪರಲ್ಲಿ ಬೇಹುಗಾರರು

ಓಡುತ್ತ ಬಂದರು. ಅವರು ಸುಲ್ತಾನನ ಬೇಹುಗಾರರು. ಸುಲ್ತಾನನು ಸನಾಜಾರವೇನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಶಿಬಿರದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಆ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಫಿರಂಗಿಗಳು-ಬಂದೂಕುಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿವೆಯೆಂದೂ ಕೃತ್ಯ ಸೈನ್ಯವು ಬಲು ದೊಡ್ಡದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಸನಾಜಾರನನ್ನು ಶಿಬಿರಕ್ಕೂ ತಿಳಿಸಿ ಹುಜೂರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದೇವೆಂದು ಜಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದರು

ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಯಾರೋ ಮಹಾ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತರುತ್ತಿದಾರೆ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರದ ಮೇಲೆ ಘೋರ ಆಕ್ರಮಣವಾಗಬಹುದು. ತಾವು ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿರಿ! ಯುದ್ಧದ ಹೆಂಬಲವಿಲ್ಲದೇ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿರಬಹುದು. ನೀವು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರಿ! ನಾವು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ದಾರಿಯಿಂದ ಆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯುವೆವು. ಅವರಲ್ಲಿ ಫಿರಂಗಿಗಳೂ ಬಂದೂಕುಗಳೂ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಜಯಿಸಲಾರೆವು. ಆದರೆ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬಲ್ಲೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜಯವು ಸಿದ್ಧ! ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಶಿಬಿರದ ಕಡೆ ಹೊರಟನು.

ರಾಧೆಯೂ ದೌಲತ್ತಳೂ ಅಡ್ಡ ದಾರಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಡಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಮುಖಭಾಗದಿಂದ ಎದುರಿಸದೇ ಪಕ್ಕದಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ತುಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿ, ರಾಧೆಯ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತು ಎರಡು ಸೈನ್ಯಗಳಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಸೈನ್ಯವು ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಯಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಸೈನ್ಯದ ಅಗ್ರಸೇನನು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನೆಂದು ವರ್ತಮಾನವು ಬಂತು! ರಾಧೆಯೂ ದೌಲತ್ತಳೂ ಯುದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಐನೂರು ಬಾರು ದೂರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು

ಬಿಳಿಯ ಬಾವುಟವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ದೌಲತ್ತಳು ಸೇನಾ ನಾಯಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಖಾಸಾಹೇಬರವರೇ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೋತಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಎಂದಕೂ ರಾಣಿ, ಸಾಹೇಬರವರೇ! ಕೆಂಪು ಉಷ್ಣೀಷಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ನಾವು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸಬಹುದು. ನಾವು ಮಹಲನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ದೌಲತ್-- ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್-ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಹಾ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ತಂದರು? ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ!

ಹುಜೂರು! ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವರೆಂದು ಸಮಾಚಾರವು ಬಂದಿತು. ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೈ ನೋಡಲೇಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು!

ನಮ್ಮನ್ನು ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಅಧಾರವೇನಿತ್ತು!

ಮೈಸೂರು ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಂಡು ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರವು ನನಗೆ ಬಂದಿತು. ನನ್ನನ್ನು ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರು ಖುದ್ದಾಗಿ ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರ ಪಾಕಯದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಿದಾರೆ.

ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ! ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಏನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಭರವಸೆಯಿಂದ ಹೋಗಬಹುದು.

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ರಾಧಿಯು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಶಿಬಿರವನ್ನು ತಲಪಿ ವಿದ್ಯುದ್ದೇಗದಿಂದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಈ ಮೈಸೂರು ಸೈನ್ಯದ ವ್ಯೂಹ ರಚನೆಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವು ಶಿಬಿರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಇಯಜ್‌ಖಾನನೂ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನೂ ಮೈಸೂರು ಸೈನ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಜನಾಲುಬ್ದೀನರು ಯುಕ್ತ

ಮಾಹುತ್ಯದ್ದರು. ಹುಸೇಖಾನನಿದ್ದೆಡೆ ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರೇ ಯುದ್ಧ
ಮಾಹುತ್ಯದ್ದರು. ಯುದ್ಧವು ಬಹಳ ಬಿರುಸಿನಿಂದಲೇ ನಡೆಯಿತು. ಹುಸೇಖಾನನ
ರಣಶೌರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಲ್ತಾನರು ದೆಚ್ಚಿದರು. ಅವನು
ಖಾಸಿಂಖಾನನ ಸಹೋದರನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಸಂತೋ
ಷವಾಯಿತು. ಇಯಜ್‌ಖಾನರು ಸ್ವಯಂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು
ತಿಳಿದು ಸುಲ್ತಾನರು ಹರ್ಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿದರು. ಆದರೆ ಹುಸೇಖಾನನಿಂದ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇಯಜ್‌ಖಾನರಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಆಸ್ಪದವೇ ಹೊರೆಯ
ಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಜನಾಲುದ್ದೀನರು ಬಿದ್ದು ಹೋದರೆಂದು
ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ವರ್ತಮಾನವು ಬಂದಿತು. ಹುಸೇಖಾನರೆದುರಿಗೆ ಹಮೀದ್
ಖಾನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಇಯಜ್‌ಖಾನನಿಗೆ
ಎದುರಾಗಿ ರಣ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಯುದ್ಧವು ಭರದಿಂದ ಸಾಗತೊಡ
ಗಿತು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಹೆತಾತ್ತಾಗಿ ಫಿರಂಗಿಯನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರೆದುರಿಗೆ
ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನರ ಫಿರಂಗಿಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿವ್ದುವು. ಇಯಜ್‌
ಖಾನನು ಸ್ವಯಂ ಫಿರಂಗಿಯನ್ನು ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ಹಾರಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನ
ಸೈನ್ಯವು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿತು. ಖಾನನು ಮತ್ತೊಂದಾವೃತ್ತಿ ಫಿರಂಗಿ
ಯನ್ನು ಹಾರಿಸಲು ಸಿದ್ಧವಾದನು. ಆ ಫಿರಂಗಿಯು ಹಾರಿದರೆ ಸುಲ್ತಾನನು
ರಣ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಧಾವಾಣಿಯು ಫಿರಂಗಿಯ
ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಬಿಳಿಯ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದಳು. ಸಮೀಪದಲ್ಲ
ದಾಲತ್ತಳ ತೇತಾಶ್ಶವು ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಖಾನನ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಯಿತು.
ಪಕ್ಕದಿಂದ ಬಂದೂಕವು ಹಾರಿತು. ಆ ಪೆಟ್ಟು ದಾಢಿಯ ಕುದುರೆಗೆ
ಬಲವಾಗಿ ತಗಲಿತು. ಕುದುರೆಯು ಸತ್ತು ಬಿತ್ತು. ರಾಧೆಯು ಕಳಗುರುಳಿದಳು.
ದಾಲತ್ತಳು ರಾಧೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ರಾಧೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲು ಮೇಲೆ ಒರಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದನು. ಆ ಅವಕಾಶದಲ್ಲ
ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಫಿರಂಗಿಗಳೆಡೆಗೆ ಓಡಿದನು. ಹುಸೇಖಾನನು
ಹಮೀದ್‌ಖಾನನನ್ನು ಯನುಸದನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಫಿರಂಗಿಗಳನ್ನು
ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ಫಿರಂಗಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಜಾವ ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು

ವರ್ಣಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ವಾಚಕರು ಬೇಸರಪಡಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಜಯವು ಇಯಜ್ಞಾನರದು. ಜನಾಲ್ಕುದ್ದೀನರು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆಂದೂ, ರಾಧಾ ರಾಣಿಯು ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಫಿರಂಗಿಯ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದಳೆಂದೂ, ಇಯಜ್ಞಾನರು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿದರೆಂದೂ ಹಮೀದ್‌ಖಾನನರು ಅಸುವನ್ನು ನೀಗಿದರೆಂದೂ ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಚಾರವು ಹರಡಿತು. ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿತು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಅತಿ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಕಾದಾಡಿದರೂ ಸುಲ್ತಾನರ ಫಿರಂಗಿಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೇ ಹೋಯಿತು. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನು. ಹೋಗುವಾಗ ಸುಲ್ತಾನರವರೇ! ಈ ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ. ಎಂಜು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ ಹೋದನು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯುದ್ಧವು ನಿಂತಿತು. ಸುಲ್ತಾನರ ತಿಬಿರವೆಲ್ಲಾ ತವಮಯ! ಗಾಯಗೊಂಡ ಸೈನಿಕರ ಅರ್ತನಾದ. ಈ ಘೋರ ಧೃತ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಉಳಿದ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದನು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯವು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಘೇದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇನಾವತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಲೆತು ಮಾತನಾಡಿದನು. ಮುಖ್ಯ ಸೇನಾನಾಯಕರು ಇಬ್ಬರಿಲ್ಲ! ಉಳಿದ ಸೇನಾನಾಯಕರ ಮುಖವೆಲ್ಲಾ ಕಂಡಿತ್ತು! ನಗರವ ತೀವೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇದೇ ನೋಡಲನೆಯ ಯುದ್ಧ! ಸುಲ್ತಾನನು ಭಯವಿಹ್ವಲನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಪಜಯದ ಖೇದದಿಂದ ಖತಿಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಈ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಬಿರವನ್ನು ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಸುಲ್ತಾನನು ಜನಾಲ್ಕುದ್ದೀನನ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಖಾಸಿಂ‌ಖಾನನ ಸಡಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಜಲಾಲ್ಕುದ್ದೀನರ ಚಿತ್ರವರ್ಣಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಬದುಕಿದ್ದಾಳೋ ಮೃತಿ ಹೊಂದಿದಳೋ! ದೌಲತ್ತಳ ಗತಿಯೇನಾಯಿತೋ! ದೌಲತ್ತಳೂ ರಾಣಿಯೂ ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆ ಸಾಮೀಲಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇಯಜ್ಞಾನನು ಅವರನ್ನೇನು ಮಾಡುವನೋ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯು ಹಿಪ್ಪುವಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊರೆಯತೊಡಗಿತು.

ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನು ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾದ ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಳಿವೆ. ಅಚ್ಚುಗಟ್ಟಾದ ಸೈನ್ಯವಿದೆ. ಅತುಲೈಶ್ವರ್ಯವಿದೆ. ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು ಪ್ರಲೋಭ! ನಿನ್ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ನಮಗೂ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನರಿಗೂ ವೊದಲನೆಯ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಈಗ ನಾವು ಎರಡು ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು. ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು. ದೌಲತ್ತಳೇನೋ ನನ್ನವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಈಗ ನಗರವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅವಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನರ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೂ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೂ ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಮೈಸೂರಿನ ಸೈನ್ಯವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಸರಿದು ಕೊನೆಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೇ ಜಯವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಕಥಾಭಾಗಕ್ಕೆ ಅದು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟು ನಗರದ ಕಡೆ ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಈಗ ನಗರವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲ. ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ ತೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಚಿಂತೆ! ದೌಲತ್ತಳನ್ನೂ ರಾಧಾರಾಣಿಯನ್ನೂ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವ ಚಿಂತೆ! ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದ ನಗರವು ಆನಾಯಕವಾಗುತ್ತಿರುವ ಚಿಂತೆ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಸುಲ್ತಾನನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ನಗರದ ಶೀಮೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಬೇಕೆಂದು; ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನನ್ನು ತೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ನಾಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮೈಸೂರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದವರೆಗೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಲು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಾಯಿತು. ಅದುವರೆಗೂ ಜನಾಲುಬ್ಬೇನರನ್ನು ಶೆರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ರಾಧಾರಾಣಿಯವರನ್ನು ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸತೊಡಗಿದರು. ದೌಲತ್ತಳು ರಾಧೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವದಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಧೆಯು ಬದಕಲಾರಳೆಂದು ದೌಲತ್ತಳು ಸದಾ ಕಂಬನಿ ಗರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಂದು ರಾಧಾರಾಣಿಯ

ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾಲತ್ತಳು ಅವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಮ್ಮಾರನು ಭಯ ಪಡುವಂತೆ ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಭಯ ಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಧೆಯು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸುಲ್ತಾನನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಸ್ವಾತಃಕಾಲ ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ದರಬಾರು ನಡೆಸಿದನು. ಯಾವ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಖಾಸಿಂಖಾನನ ಶೂಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದೇ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಉಚ್ಚಾಸನವು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ನಗರದ ಶೀಮೆಯ ಪಾಳಯಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದರು. ಸೇನಾ ನಾಯಕರುಗಳೂ ದಂಡನಾಯಕರುಗಳೂ ಬಂದು ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ನಗರದ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿತ್ತು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದನು. ಪಾಳಯಗಾರರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮುಜರೆ ಮಾಡಿ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು ಪಾಳಯಗಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನಿತ್ತು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತನು. ಶೆರೆಹಿಡಿದು ತರಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಜನಾಲು ದ್ವೀನರ ವಿಚಾರಣೆಯು ಆ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು ! ರಾಜಭಟರು ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಜನಾಲು ದ್ವೀನರನ್ನು ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಗಂಭೀರವಾಣಿಯಿಂದ—ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ ! ನೀವು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಬಂದಿಗಳು : ನಾವು ಮೋಸದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೆರೆ ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ತೆರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವೇನು ಹೇಳುವಿರಿ !

ನವಾಬಸಾಹೇಬರೇ ? ತಾವು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಸ್ವೀಕೃತ ಪುತ್ರರು. ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೂ ತಮಗೂ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದ್ದು ಮೈಸೂರಿನ

ದುರ್ವೈವವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಹೇಗೇ ಆಗಲಿ! ನಾವು ಎದುರು ನಿಂತು ಖಡಾಖಡಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶಿರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೇನಾಪತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ತಾವು ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಈ ಶರೀರವು ನಶ್ವರವಾದುದು. ನಾನು ವೈಸೂರಿನ ಎಷ್ಟೋ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ದ್ದೇನೆ, ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ತಮ್ಮ ಬಲಗೈಯಂತೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿವೇನೆ. ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಲಿ ಶಿರ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಪಯಶವು ನನಗಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿರ ಶಿಕ್ಕುವುದೂ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವುದೂ ನನಗೆ ಗೌರವಾಸ್ಪದವಾದುದೇ ಸರಿ! ನನ್ನನ್ನು ಶೂಲಕೈರಿಸಿ ತಾವು ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲಿನ ಶೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನನ್ನ ದೇಹವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿರುವ ತನಕ-ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಹನಿಯಿರುವ ತನಕ ನಾನು ಸುಲ್ತಾನರ ಸೇವಕ!

ಪಾಳಯಗಾರರೊಬ್ಬರಿದ್ದು- ನವಾಬಸಾಹೇಬರೇ! ಇವರು ನಮ್ಮ ನಗರವ ತೀಮೆಗೆ ಬಂದು ಬಹಳ ಘಾತುಕ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಇವರ ಸೈನಿಕರು ನಮ್ಮ ತೀಮೆಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದಿದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಇವರನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಬೇಕು-ಎಂದರು.

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಮುಂದೆ ಬಂದು- ಖಾವಿಂದ್! ಸುಲ್ತಾನರು ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಾದ ಖಾಸಿಂಖಾನರನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಿಸಿದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು ಈ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ! ಇವರನ್ನು ಶೂಲಕೈರಿಸಲೇಬೇಕು. ಅಂದಿನ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಿರ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಸುಲ್ತಾನರು ದಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇನು? ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ತೋರಲೇಬೇಕು ಎಂದನು. ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ನವಾಬರ ಕಡೆಗೆ ರೆವೈ ಹೊಡೆಯದೇ ನೋಡುತ್ತಿಡ್ಡುವು. ಜಲಾಲ್‌ದ್ದೀನರು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು - ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್! ಆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಪಕ್ಷಣವೇ ಸರಪಳಿಗಳು- ಬಿಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಸೇನಾಪತಿಗಳ ಕ್ರೋಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಯಿತು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ, ಜಲಾಲ್‌ದ್ದೀನರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು.

ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನು ಜಲಾಲುದ್ದೀನರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ - ಮೈಸೂರಿನ
 ಪೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ ! ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯದಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಅಪರಾಧವು
 ಆಸಹನೀಯವಾದುದು. ಖಾಸಿಂಖಾನರ ಕೊಲೆಯು ವೀರಪುರುಷರಿಗಿಲ್ಲಾ
 ಮರ್ಮಘಾತಕವಾದುದು. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ವಧೆಯಂತೂ ಮೈಸೂರು
 ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಲಿಯದ ಕಳಂಕ ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜನೀತಿಯ
 ಮೈಪರೀತ್ಯ ! ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧವೇನಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ವೀರಪುರುಷ
 ರೊಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಕಂಬಡದು. ನಿಮ್ಮನ್ನು
 ನಾವು ಖುಲಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡನವಾಬರ ರಾಜಧರ್ಮವು ಇಂಥ
 ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವು ಮೈಸೂರಿನವರದು.
 ಇದು ಅರಾಜಕವಾಗಿ ಹೋಗಕೂಡದು. ನಿಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ !

ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ! ಈ
 ಪ್ರಾಂತದ ಪಾಳಯಗಾರರಿಲ್ಲರೂ ಸ್ವತಂತ್ರರು. ಸುಲ್ತಾನರು ಜೀವಾವಧಿ
 ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರುಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರರೆಂದು ಹೇಳಿರಿ ! ಈ
 ನಗರದ ರಾಜ್ಯವು ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಅದನ್ನು
 ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿರಿ !

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಜನಾಲುದ್ದೀನರಿಗೆ ಖಿಲ್ಲತ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟು
 ಅವರನ್ನು ಆನೆಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನರು ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಖಾನನ ಸ್ವರ್ಣಭಂಡಾರ

ನಗರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ವನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಮಂಟಪ. ಆ ಮಂಟಪದ ಮುಂದುಗಡೆ ದೊಡ್ಡ ಸರೋವರ. ಆ ಸರೋವರಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚುಗಟ್ಟಾಗಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಪಾವಟಿಗೆಗಳು, ಮೇಲುಗಡೆ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳ ತೋಪು. ಆ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ನಾಲ್ಕಾರು ಗುಡಾರಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ತೋಪಿನ ಹೊರಗಡೆ ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ಕುದುರೆಗಳು, ಕಾಲಾಳುಗಳು, ಸೈನಿಕರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಪಹರೆ ಕೊಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ ವೈಭವಗಳೆಲ್ಲದ್ದೂ ರಾಜಚಿಹ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವೆ. ಈ ಸಣ್ಣ ಶಿಬಿರವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿದ್ದುವು.

ವಸಂತಋತುವಿನ ಮನೋಹರವಾದ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ. ಸೂರ್ಯದೇವನು ಅಸ್ತಾಚಲವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಸರೋವರದ ಪಾನಟಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮಹಾ ಪುರುಷನೊಬ್ಬನು ಶುದ್ಧವಾದ ಸರೋವರದ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಆ ಸೂರ್ಯನ ಕೆಂಪು ಕಿರಣಗಳು ಬಿದ್ದು ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮೀನುಗಳು ಚಲಚಲ ಸದ್ದುಮಾಡುತ್ತ ಓಡಾಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಜಲಚರಗಳೆಷ್ಟು ಸುಖವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳೆಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಮಹಾ ಪುರುಷನು ಇಯೆಚ್ಚೊ ನನೆಯದನ್ನು ವಾಚಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ! ಅವನು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಲ್ತಾನನ ಕಾರುಬಾರುಗಳು ಪ್ರಚಾರಂಜಕವಾಗಿಲ್ಲ! ಮರಾಠರೂ, ಇಂಗ್ಲೀಷರೂ ಮೈಸೂರಿನ ವಶವು ವಿರೋಧಿಗಳು. ಮರಾಠರು ಮುಸಲ್ಮಾನ ರಾಜ್ಯವಿರಕೂಡದೆಂದು ಎತ ತೊಟ್ಟು ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಹೇಗಾದರೂ ನಾಡಿ ಮೈಸೂರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಡಗಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯು ಮೈಸೂರಿಗಿದೆಯೇ? ಇದೆ. ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ರಾಜನೀತಿ ಕೌಶಲ್ಯವಿಲ್ಲ! ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ರಣಾರಣೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಭಾರದಲ್ಲಿ ಚತುರನಲ್ಲ! ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಪ್ರೇಮ ಪಾತ್ರರಾದ ಸರದಾರರೆಲ್ಲರೂ

ವಿಮುಖರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂ ಸರದಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ-ಹಿಂದೂ ರಾಜರೇ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡಕೂಡದೆಂದೂ ಅಭಿನಿವೇಶನವಿದೆ. ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಒಬ್ಬರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪಿತೂರಿಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ! ನನಗೂ-ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಬದ್ಧ ಪ್ರೇರ! ನಾನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಟಿಪ್ಪೂವಿನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೈಸೂರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರತುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನವೇ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತಚಾರ ನೊಬ್ಬನು ಬಂದು-ನಲ ಮುಟ್ಟಿ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು. ನಗರದ ಶೀಮೆಗೆ ಜನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳನ್ನು ದಿವಾಣಿಗಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದಾರೆಂದೂ, ನಗರದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸುಲ್ತಾನರು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಇಯಜ್ ಖಾನನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು.

ಇಯಜ್ ಖಾನನೆಂದು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಇರುವ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಂತದ ಮೇಲೆ ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತನು ಅರ್ಧಶಾಯಿತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಳು.

ಇಯಜ್ ಖಾನನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ವಂದಿಸಿದನು. ರಾಧೆಯು ಪ್ರಸನ್ನಮುಖದಿಂದ ನವಾಬರವರೇ! ವಯಮಾಡಿಸಿರಿ ಎಂದು ಆಸನದ ಕಡೆಗೆ ಕೈತೋರಿಸಿದಳು. ದೌಲತ್ತನು ಎದ್ದುನಿಂತಳು. ಇಯಜ್ ಖಾನನು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು.

ಇಯಜ್ ಖಾನನು ದೌಲತ್ತನನ್ನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ದೌಲತ್ತನೂ ಆಸನವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದಳು.

ಖಾನನು- ರಾಣಿಯವರೇ! ತಮ್ಮ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗಿದೆಯೇ?

ಇಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಯುದ್ಧವು ಸಂಭವಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಖಾನನು- ಸಂತೋಷ! ರಾಣಿಯವರು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗವೇನೂ ಇಲ್ಲ! ಇದುವರೆಗೆ-ತಾವು ಈ ಗರೀಬನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ! ನನ್ನ ಬಾಹುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ.

ಇಬ್ಬರು ರಮಣಿಯರೂ ನಕ್ಕರು !

ಖಾ:- ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗಲಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹ ಗೊಂಡಿರುವಂತಿದೆ !

ದೌ- ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹಗೊಂಡು ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ? ಈಗ ತಾವೇ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ.

ಖಾ:- ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇ ! ಅದು ಸುಳ್ಳು. ತಮಗೆ ಭಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಅಂದು ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರನ್ನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನಾನು ಕರತಂದಂದಿಸಿಂ-ತಾವು ಆಗ್ರಹಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ವದಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಯಸುವ ನನಗೆ-ತಮ್ಮ ಆಗ್ರಹವು ಮರ್ನಾಹತವಾಗಿವೆ. ನನ್ನ ಆಪರಾಧ ವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಎಂಥಾ ಕಠಿನವಾದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ದೌ- ತಪ್ಪು ನನ್ನದು. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಬೇಕಾದುದು ನನಗೆ ! ತಮಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದವಳು ನಾನು. ಈ ಯುದ್ಧವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದವಳು ನಾನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯು ನನ್ನಿಂದ ! ನಾನು ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಾಗುವುದು.

ಖಾ:- ದೌಲತ್ ! ನೀನು ಅಬಲಿಯಂತೆ ಮಾತನಾಡುವಿ ! ರಾಜಸ್ಥಿಯಾದ ನೀನು ಪಾಮರ ಜನರಂತೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ? ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪಾಮರ ಹೆಂಗಸಾಗಿದ್ದರೆ-ನನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಆ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿ ಈ ನಗರದ ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಿಯವಂತೆ ಏಕೆ ಮಾಡಿರುವೆ ? ನೀನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ—ಈ ರಾಜ್ಯವೇ ಮುಳುಗಿ ಹೋದೀತು ! ದೌಲತ್ ! ಆ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ ! ನೀನು ನನ್ನಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹ ಗೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿವಚನ ಕೊಡು !

ದೌ- ನೀವು ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಪಥ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ನೀವು ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು !

ಖಾ- ಹೌದು ! ದೌಲತ್-ಹೌದು ! ಆ ಶಪಥವು ಇಂದಿಗೂ ಇದೆ. ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇದೆ. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಟೀಪೂಸುಲ್ತಾನನು ಸೋನಾಮಹಲಿ ಗೇಕೆ ಬಂದನು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಶೆರೆ ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ! ಸುಲ್ತಾನನು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಬಂದವನಲ್ಲ ; ನಯಭಯಗಳಿಂದ ನೀವುಗಳು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗದಿದ್ದರೆ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶೆಳೆದೊಯ್ಯಲು ಬಂದನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ಸುತ್ತಲೂ ಸೈನ್ಯನನ್ನು ಜಮಾಯಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ನಿಮ್ಮಗಳ ಶೆರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹೊಡಿದೆ ! ಇನ್ನು ಯುದ್ಧ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ನಗರಕ್ಕೆ ಜನಾಲ್ವದ್ದೀನರನ್ನು ದಿವಾರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದಾರೆ. ಸುಲ್ತಾನರವರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಿಂದ ತ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರ ಕಡಿ ತಿರುಗಿ ರಾಣಿಯವರೇ ! ನಾವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕು. ಮಳೆ ಗಾಲವು ಬರುತ್ತದೆ. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೂ ನೀವೂ ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ ! ನಾನು ಈ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಶಾ- ಖಾ ಸಾಹೇಬರವರೇ ತಾವೆಲ್ಲಿ ಇರೋಣವಾಗುತ್ತದೆ !

ಖಾ- ರಾಣೀ ಸಾಹೇಬ ! ನನಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ನಾನು ಪ್ರಚ್ಯನ್ನ ವೇಷದಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ರಾಣಿಯವರೇ ! ಇದೇ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಸಂದರ್ಶನ !

ದೌಲತ್ ! ನಿನಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಒಲುಮೆಗಾಗಿ ಎಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ! ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂಡುವ ಶಪಥವನ್ನು ಣಾನೆಂದಿಗೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ ! ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಸಬಲ್ಲೆ !

ದೌಲತ್ತಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು.

ರಾಧೆ- ಖಾನರವರೇ! ತಾವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿರಿ. ಏನು ಮಾಡುವಿರಿ.

ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲವೇ ?

ರಾಣಿಯವರೇ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲದೆ ಏನು ? ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನನಗಿನ್ನೂ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ ! ನಾನು ಫಕೀರನಾಗಿ ಊರೂರು ಆಲೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೊಂದು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.

ರಾಧೆಯೂ, ದೌಲತ್ತೂ ಅನಾಥರಾದರು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ದೌಲತ್ತರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ ಗುಡಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಲೇ ದೌಲತ್-ಮತ್ತು ರಾಧಾ ಇಬ್ಬರೂ ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು.

ರಾಧಾ- ದೌಲತ್ ! ನಾವು ಪುನಃ ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ದೌಲತ್- ನಾವು ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಅಂದೇ ಏಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು !

ರಾಧಾ- ನಾನು ಮುಮೂರ್ಷಾಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಇಯಜ್‌ಖಾನರು ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು.

ದೌಲತ್- ಇಂದು ಇಷ್ಟು ನಿರ್ವಿಣ್ಣಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವ ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರು ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರತಂದರು ?.

ರಾಧೆ- ದೌಲತ್ ! ಖಾನರು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಗರದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಕ್ಷೋಭೆ ಇತ್ತು. ಆರಾಜಕತೆ ಇತ್ತು. ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಶಾಂತವಾಗಿದೆ. ನಾವು ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಯುಕ್ತವಾದುದು !.

ದೌ-ರಾಣಿಯವರೇ! ಈ ಖಾನರವರೇಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು.

ರಾಧೆ-ನಗುತ್ತ ಅಕ್ಕನವರೇ! ಅವರು ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರಂತೆ ! ಅಂಥಾ ದಕ್ಷತೆಯು ಅವರಿಗಿದೆ.

ದೌ- ರಾಣಿಯವರೇ, ಅವರಿಗೆ ಹೊಸರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳುಂಟು! ಆದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವದೆಂಬುದೇಕೋ ನನಗಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

ರಾಧೆ- ನಗುತ್ತಾ ಅಕ್ಕನವರೇ! ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲೇ! ನೀವು
ಖಾನರವರಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತರಾಗಿದೀರಿ!

ದೌಲತ್ತಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನಕ್ಕಳು! ಅಕ್ಕನವರೇ! ನೀವು ಇಯಜ್ಜಾ
ಖಾನರವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅದು ಹೇಗೆ?

ನಿಮಗೆ ಅಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ!

ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು ಸರೋವರದ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷದ
ಕಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಲ್ಪನಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ
ಗಳನ್ನು ಸ್ವಸ್ತು ಕಾಣುತ್ತಿದಾನೆ. ನಾಳೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಈ ಶಿಬಿರವನ್ನು
ಎತ್ತಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಾನೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೋ
ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ರಾಧಾ ಮತ್ತು ದೌಲತ್ತರನ್ನು ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ
ಹೋಗಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದಾನೆ. ತಾನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಸಂಕಲ್ಪಿ
ಸಿದಾನೆ. ಆದರೆ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಅವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ರಾಧೆಯು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಳು.
ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹುಸೇಖಾನನು ಹೆಣಗಾಡಿದನು. ಅವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು
ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಗುಪ್ತವೇಷದಿಂದ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರನ್ನು
ಹಿಂಬಾಲಿಸುವುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು
ಅಶ್ವತ್ಥಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮುಂದಿನ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟುವ ಆಲೋಚನೆ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದಾನೆ. ಆ ಯೋಚನಾತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತಳ
ಜ್ಞಾಪಕವು ಬಂದಿತು. ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಅಗಲಿಹೋಗುವುದು ಬಲು ಕಷ್ಟ
ವಾಗಿ ತೋರಿತು. ದೌಲತ್ತಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖಾನನ ಪ್ರಣಯಿನಿ
ಯೇನು? ಅಲ್ಲ! ಆದರೂ ದೌಲತ್ತಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಅವನಿಗೆ
ಬಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿತು. ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವಿದೆಯೇ!
ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನು. ಪ್ರೇಮವಿದೆ. ಆದರೆ ತಾನು ಅವಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು
ಹೋದರೆ ಟಿಪ್ಪಣ್ಣಿ ಸುಲ್ತಾನನು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ
ಅಪಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಗಬಾರದೆ! ಹೌದು! ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ದೌಲತ್ತಳು
ಮಾತ್ರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ! ಒಂದು ಪಕ್ಷ ದೌಲತ್ತಳು ನನ್ನೊಡನೆ ಬರುವುದು

ದಾದರೂ ನಾನು ಲೋಕೋತ್ತರ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾದ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ? ಎಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ! ಇಲ್ಲಿರುವ ಧನಕನಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ಕಾಪಾಡುವವರು. ಖಾಸಿಂಖಾನನಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಬಿಸಿರಕ್ತದ ಹುಡುಗ ! ಇವನಲ್ಲಿ ಈ ಗುಪ್ತನಿಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದೆಂತು !

ಹೇಗೇ ಆಗಲಿ ! ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಈ ರಾಧಾರಾಣಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಾನು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಎಂಥಾ ಹೆಣ್ಣು ! ಇವಳಿಗಿರುವ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ನಾನೆಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿಲ್ಲ ! ಇವಳು ಹೆಂಗಸಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ! ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನು ಈ ರಾಧಾರಾಣಿಯ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರೆ ಇದೊಂದು ಅವನ ಅದೃಷ್ಟ ! ಮೈಸೂರಿನ ಕಲ್ಯಾಣ. ಈ ರಾಧಾರಾಣಿಗೆಕೆ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಭಿಮಾನ ! ಅಂದು ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಸುಲ್ತಾನನಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ದೌಲತ್ತಳಿಗಾಗಿ ರಾಧೆಯು ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದಾಳೆ. ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೇಮವಿದೆಯೇ ! ಅವಳು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ವರಿಸುವುದಾದರೆ ಅಡ್ಡಿಯೇನಿದೆ ? ದೌಲತ್ತಳು ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಮನಸಾರ ಮೆಚ್ಚಿ ವರಿಸುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೇಮಮಾಡುವುದಾದರೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೇಕೆ ? ದೌಲತ್ತಳು ನನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದರೆ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿನೋಡುವ ಧೈರ್ಯವೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು ! ಆಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನು ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿರೋಧಿಯಾಗಬೇಕು. ಇರಲಿ ! ಇದನ್ನು ದೌಲತ್ತಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಧಾರಾಣಿಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳಲೇ ! ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ರಾಧಾರಾಣಿಯೊಡನೆ ಈ ವಿವಾಹದ ಮಾತೆತ್ತಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ! ದೌಲತ್ತಳಲ್ಲಿಯೇ ! ಭಗವಂತನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಅವಳನ್ನು ಎಂದಾದ ಹೊಂದುದಿನ ಕೇಳುವ ಸುಯೋಗವು ಬಂದರೆ ಅಂದು ಅವಳನ್ನು ಕೇಳು

ತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಬೆಳಗಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದನು.

ಸರೋವರದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಲ್ಲುಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇಯಜ್‌ಖಾನನ ಬಿಡಾರ! ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಬಂದು ಇಯಜ್‌ಖಾನ್ ರವರ ಭೇಟಿಮಾಡಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯು ಬಹಳ ಅಂತರಂಗವಾದುದು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯವರೂ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೂ ದರಿಯಾ ಬಾಗಿಗೆ ಹೋಗುವರೆಂದು ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವರಿಗೇನೂ ಅಪಾಯವು ತಟ್ಟಲಾರದೆಂದೂ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಅವನು ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ದರಿಯಾಬಾಗನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಭಾರವು ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದೂ ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಶಿಬಿರದ ಬಹಿರಾಚಂಭರ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದೂ ಈ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ರಾಜಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ದೇಶಾಂತರ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸುವುದಾಗಿಯೂ ಸೂಚಿಸಿದನು.

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್- ಖಾನಂವರವರೇ ತಾವು ನನಗೆ ತಂದೆಗೆ ಸಮಾನರು.

ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಿರಸಾವಹಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಪ್ಲವಗಳಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಪಾಯ ತಟ್ಟುವುದಾದರೆ ನಾವು ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು.

ಇಯಜ್‌ಖಾನ್- ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್ ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲೇನೂ ಉತ್ತೇಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲ. ಎಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಕಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ!

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್- ಹುಜೂರು! ತಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ತಂದು ಒಡ್ಡುವುದಿಲ್ಲ!

ಒಳ್ಳೆಯದು ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ !

ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ದ್ವಾರಪಾಲಕನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಡೇರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಎದ್ದು ಇಯಜ್ಞಖಾನನನ್ನು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಳು.

ಇಯಜ್ಞಖಾನನು-ರಾಣಿಯವರೇ ! ನಾನು ನಾಳೆಯದಿನ ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ದೌಲತ ರಾಣಿಯವರನ್ನೂ ತಮ್ಮನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ನನಗಿಷ್ಟೋ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಕಳ್ಳನಂತೆ ಈ ಗಿರಿಕಂದರಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲಿಯುತ್ತಿರ ಕೂಡದು. ನನ್ನ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಹುಸ್ಸೇಖಾನನಿಗೆ ವಹಿಸಿದೆನೆ. ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಅವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ರಾಘೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ! ಖಾನರವರೇ ! ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ?

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟು-ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಭಂಗಾರವಿದೆ.

ತಮಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಭಂಗಾರವೆಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು !

ಅದು ಹೈದರಲ್ಲೇಖಾನರವರ ಗುಪ್ತ ನಿಧಿ ! ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಅದನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರು-

ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು ?

ಮೈಸೂರಿಗೆ ಅಪಾಯವು ಬಂದು- ರಾಜ್ಯವು ಮುಳುಗಿಹೋಗುವ ಸಂಭವ ಬಂದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲು ಅದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸ ಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಆಜ್ಞೆ !

ಈ ನಿಧಿ ಇರುವುದನ್ನು ಮತ್ತಾರಾದರೂ ಬಲ್ಲರೋ ?

ಹೌದು ! ಬಡಾಫಕೀರರವರು ಬಲ್ಲರು.

ಅವರು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡಬಹುದೋ ?

ತಮಗೆ ಯುಕ್ತ ತೋರಿವಂತೆ ಅದನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದು.

ದೌಲತ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಎಡಬಿಡದೇ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದು-ಈ

ನಿಧಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವುದು ಇವೆರಡು ಭಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯು ಸ್ವತಂತ್ರಳು- ವೀರರಮಣಿ- ಅವರನ್ನು ನಾನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂದರೇನು. ನಾನು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕಳು ಮಾತ್ರ! ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯು ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ನಿಮಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಸಮಾನಳಾದ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ !

ಇಯೆಜಾಖಾನರವರೇ ! ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆನೇಕ ಅಪತ್ತುಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ತಾವು ಬಲ್ಲರಿ ! ತಾವು ಇಂದು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟ ಭರವಸೆಗೆ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆ ಆಗುವುದೇ ?

ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನು. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಆನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳು ಕಾದಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನಾನು ಮೈಸೂರು ಸೈನಕ್ಕೆ ಬಿಂಬಲವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವೆನು.

ತಾವು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಾರದೇಕೆ ?

ತಾಯೆ ! ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನಿರಲು ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ !

ಸುಲ್ತಾನರವರು ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಮಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ—

ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ !

ಇಯೆಜಾಖಾನನು ಬಂಗಾರದ ನಿಧಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿ ರಾಧಾರಾಣಿಯನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಆ ಕಲ್ಲು ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ರಾಧೆಯು ಇಯೆಜಾಖಾನನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದಳು. ಖಾನನು ಮಂಟಪದ ಹೊರಬಾಗಿಲನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದನು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ಕುಳಿತು ಬಲವಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಲಾಕಿಯನ್ನು ಎಳೆದನು. ಕೇಲುಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಯು ಮೇಲಕ್ಕುದ್ದಿತು. ಆ ಕೆಳಗೆ ಖಾನನು ಇಳಿದನು. ರಾಧೆಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿದನು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ದೀವಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ನೆಲಮಾಳಿಗೆ ಇರುವುದು ರಾಧೆಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಯನ್ನು ಯಳದು ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದನು. ರಾಧೆಯನ್ನು ಆ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗೆದನು. ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಬಂಗಾರದ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ಇಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು

ತುಂಬಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಧೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದನು. ಪಶ್ಚಿಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗುಂಡಾದ ಭಾವಿಗಳಿದ್ದವು. ನಾಲ್ಕು ಭಾವಿಗಳು ಸೊಂಟದುದ್ದ ನೀರು ಇತ್ತು! ಆ ನೀರಿನ ಕೆಳಗೆ ಶುದ್ಧವಾದ ಮರಳು! ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೆದಕಿ ಒಂದು ಬೊಗಸೆ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ಈ ನಾಲ್ಕು ಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಇಂಥಾ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ತುಂಬಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗಿರುವ ಸರೋವರದ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಗುಪ್ತ ಸುರಂಗವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ರಾಧೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕರೆತಂದು ಆ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಆ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಮದ್ದು ತುಂಬಿದೆ. ಈ ಮಂಟಪವು ಶತ್ರು ವಶವಾದರೆ ಹೊರಗೆ ಮಂಟಪದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಬಸವಣ್ಣನನ್ನು ಎತ್ತಿದರೆ ಸುರಂಗವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಈ ಮಂಟಪವೆಲ್ಲಾ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದು ಈ ನೆಲ ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಾ ಶಿಲಾಮಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಗ್ನಿಮಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದನು.

ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ಮೇಲಿನ ಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು.

ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರೇ ! ಈ ವೈಸೂರಿನ ಚಿನ್ನದ ನಿಧಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದರ ಅಧಿಷ್ಠಾತ್ರಿಯು ನೀವು !

ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಗದ್ದದ ಕಂಠದಿಂದ ಇಯಜ್ಞ ಖಾನರವರೇ ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಭಕ್ತರು ನೀವು ! ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ನಿಜವಾದ ಸುಪುತ್ರರು ನೀವು !

ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನವಾಬನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು !

ರಾಧೆ- ಖಾನರವರೇ ! ಇಷ್ಟು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದವರಾರು !

ನಗರದ ಮಹಾರಾಜರಾಗಿದ್ದ ಶಿವಪ್ಪನಾಯ್ಕರವರು !

ಖಾನನ ಇಸ್ವಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿ

ಇಯೆಜ್ ಖಾನನೂ ರಾಧಾರಾಣಿಯೂ ಬಲು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ರಾಧೆಯು ಇಯೆಜ್ ಖಾನನು ಹೊರಟುಹೋಗಕೂಡದೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ವಾದಿಸಿದಳು—ಪ್ರತಿರೋಧ ಮಾಡಿದಳು. ಸ್ತ್ರೀಜನೋಚಿತವಾಗಿ ಅತ್ತು—ಕರೆದು ನೋಡಿದಳು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು. ಅಲ್ಲಿಂದೆದು ಹೊರಟಳು. ಇಯೆಜ್ ಖಾನನು ರಾಧೆಯನ್ನು ಅವಳ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಾಲು ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡದೇ ಖಾನನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಖಾನನು ಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಅವಳೂ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಳು. ಖಾನನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದವಳು ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ! ದೌಲತ್ !

ಇಯೆಜ್ ಖಾನನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು.

ದೌಲತ್ ! ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಏಕೆ ಬಂದೆ ?

ಖಾನನೇ ! ನೀನು ರಾಧೆಯೊಡನೆ ಏನು ಮಸಲತ್ತು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಎಚ್ಚರಿಸೋಣವೆಂದು ಬಂದೆ !

ದೌಲತ್ ! ಅಂತಹ ಗುಪ್ತ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ! ನಾನು ನಾಳೇ ದಿನ ಈ ದೇಶವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನೀನು ದೇಶವನ್ನೇಕೆ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕು. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನರ ಭಯದಿಂದಲೇ ?

ಖಾನನು-ನಕ್ಕು ದೌಲತ್-ಭಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು. ವಸ್ತುತಃ ಸುಲ್ತಾನನು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಡುತ್ತಾನೆ. ಯುದ್ಧದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ, ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ನಗರದಿಂದ-ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೇನೆ.

ದೌಲತ್-ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದೆ. ನಿನಗಾಗಿ ಈ ದೇಶವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಯೆಜ್ ಖಾನ್-ನಾನು ನಿನಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯವು ಆನಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಇ-ಖಾ- ಹಾಗಾದರೆ ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಸವಾರಿಯು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತದೇನು ?

ಖಾನನೇ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿಯೇನು ?

ಇಲ್ಲ ! ದೌಲತ್ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದ ವನಾಗಿದೇನೆ. ನೀನು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಿಯೋ ನನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವಿಯೋ ? ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮನವು ಡೋಲಾಯ ಮಾನವಾಗಿದೆ.

ದೌಲತ್- ಖಾನನೇ ನಿನಗಿಷ್ಟು ಭ್ರಾಂತಿಯಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನರಿಯೆ !

ನೀನಿಲ್ಲದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನಾನಿರಲಾರೆ ! ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒರುವೆನು.

ದೌಲತ್ ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸುವೆಯಾ ?

ಖಾನನೇ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವೆನು.

ದೌಲತ್ ! ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯು ನಿಜವಾದರೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಿವಾಹವಾಗಲೂ ಅಡ್ಡಿಯೇನಿದೆ.

ಖಾನನೇ ! ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕೀಯವು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿದೆ.

ದೌಲತ್ ! ನಾನೂ ನಿನೊಡನೆ ಅವನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾತ್ರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಪ್ರತಿದ್ವಂದ್ವಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ನೀನು ಅವನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿ ! ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನಿನ್ನ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಆ ಯುದ್ಧದ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ತೊರೆದು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಮರೆತು ನಾನು ದೇಶ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಹೋಗುವೆನು.

ದೌಲತ್- ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ದೊರತ ಪುರಸ್ಕಾರವೇನು ? ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಆಶಯವಾದರೂ ಫಲಿಸಿದಂತಾಯಿತೇನು ?

ಇಲ್ಲ ! ದೌಲತ್ ! ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆಯೋ-ಇಲ್ಲವೋ ಅದುದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು ! ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯು

ಪುರಸ್ಕಾರವಾಗಿಯೇ ಈ ನಗರನ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದೇನೆ. ಇನ್ನು ಒಂದುಕ್ಷಣವೂ ಈ ಸಂದಿಗ್ಧಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನಾದರೂ ಪುನಸಾರ ವರಿಸಬೇಕು. ಅಥವಾ ಸುಲ್ತಾನ ನ್ನಾದರೂ.....

ಆರ್ಥೋಕ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ದೌಲತ್ತಳು ಒಂದು ತೋಳನ್ನು ಖಾನನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಭದ್ರವಾಗಿ ಅವನ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು. ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಖಾನನು ದೌಲತ್ತಳ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಚುಂಬಿಸುತ್ತಾ ದೌಲತ್! ಪ್ರೀತಿಗಿಂತಲೂ ರಾಜಕೀಯವು ಮಹತ್ತರವಾದುದಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಾವಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಶ್ವತವಾದುದು. ರಾಜಕೀಯವು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಚಂಚಲ ವಾದುದು ಪ್ರಿಯೆ! ದೌಲತ್ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಾವೃತದಿಂದ ಸಂಕೈಸು. ದೌಲತ್ತಳು ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಖಾನನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯನಾದ ಖಾನನೇ, ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ಥಿರ ಸಂಕಲ್ಪವು ತೇಲಿ ಹೋಗಿಬಿ. ಆದರೆ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಭಂಗವಾಯಿತಲ್ಲಾ! ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದರೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಕೋಚವಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲ! “ದೌಲತ್ ನೀನೇಕೆ ಚಿಂತಿಸುವೆ! ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆಗೂ ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ” ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ದೌಲತ್ತಳಿಗಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲ. ಅವಳು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಶಪಥವು ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದೇ ಬಗೆದಳು. ಖಾನನನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ 'ಚುಂಬಿಸಿದಳು.

ಖಾನನ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ತಪಸ್ಸು ಸಿದ್ಧಿಸಿತು. ಅವನು ತಾನು ಧನ್ಯನೆಂದು ಬಗೆದನು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೈನ್ಯ ಸನ್ನಾಹದಿಂದ ಬಂದು ಯಾವುದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೋ-ಅದು ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನೂ ದೌಲತ್ತಳೂ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧಿಯಿಂದ ವಿವಾಹಿತರಾಗಿದಾರೆ. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ.

ದೇಶಾಂತರ ಗತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದ ಖಾನನು ಅದೇ ರಾತ್ರಿಯೇ ವಿವಾಹಿತನಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖಿಯಾಗಿದಾನೆ.

ದೌಲತ್ತಳು ಅನುರಣಾಂತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯಾಗಿರುವುದಾಗಿ: ಎಂದೂ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನ ಸ್ನೇಹವಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಯಾವುದೋ ಘಟನೆಗಳು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನೊಡನೆ ಪ್ರೇಮ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇಂದು ಅವಳು ಸುಖಿ! ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ಇಯಜ್ಞಾಖಾನರ ಈ ಸಮಾಗಮವು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ - ನಾಯಕ ನಾಯಕರು ಮೋಹಗೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವಂಥಾ ಪ್ರಣಯ ಕಥೆಯಲ್ಲ! ದೌಲತ್ತಳು ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನು ರಾಜ್ಯಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಂದೇ ಅವನನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು. ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಎಂಥ ರಾಧಾ ರಾಣಿಯನ್ನೂ ದೌಲತ್ತಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕರತಂದನೋ- ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನನ್ನು ವರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಳು. ರಾಥೆಗೆ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದು ಅವಳು ಮರಣಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು ಆ ಸಂಧಿಯು ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಇಂದು ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನು ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವು ದೌಲತ್ತಳಿಗೂ ಹೀಗೆಯೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅದು ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನಂಥಾ ವೀರ ಪುರುಷನಿಗೆ ಉಚಿತವಾದುದೆಂದೇ ಅವಳು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಖಾನನು ಮಲ ಚಾರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾದುವೆಂದೇ ದೌಲತ್ತಳು ಬಗೆದಳು. ಇಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದೇ ಅವನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಇಯಜ್ಞಾಖಾ ಮತ್ತು ದೌಲತ್ ಇವರ ಈ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದುದಲ್ಲ. ಅಘಟನ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದೂ ಅಲ್ಲ! ಬಹು ಕಾಲದ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಯು ಈ ರಾತ್ರಿಯ ಗಾಂಧರ್ವವಿವಾಹ !

ದಾಲತ್ತಳು ಈ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಿದ್ಧಿಯ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲ ಮೈ ಮರೆತಳು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲವನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಲೇ ಕಳೆದರು. ಎಷ್ಟೋ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ಆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವರ್ಣ ನಿಧಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದನು. ದಾಲತ್ತಳು ಆ ಮಂದಿರದಿಂದ ಇಯಜ್ಞಖಾನನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಡುವಾಗ ಪ್ರೇಮೋನ್ಮತ್ತವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇಯಜ್ಞಖಾನನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಉಭಯ ಬಾಹುಗಳಿಂದಲೂ ಇಯಜ್ಞಖಾನನ ಕಂಠವನ್ನು ಬಿಗಿವಸ್ಪಿ ಖಾರವವೇ ನೀವು ಈ ಬೆಳಕು ಹಲಯುತ್ತಲೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದು ನಿಜವೇ ?

ದಾಲತ್ ! ನಿಜ ! ನಾಳೇ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ !

ದಾಲತ್ತಳ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪೇರಿತು. ಅಂಗಾಂಗಗಳು ಕಂಪಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅವಳು ಇಯಜ್ಞಖಾನನನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದಳು. ದಾಲತ್ತಳ ಶರೀರ, ಕಣ್ಣುಗಳು, ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಡ ! ಬೇಡ ! ಎಂದು ವಿರೋಧಿಸುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದಾಲತ್ತಳು ಚಿಕ್ಕ ಬಾಲಕಿಯಂತೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇಯಜ್ಞಖಾನನ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಈ ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸದೇ ತಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಕೂಡದೆಂದು ಮನೋದೇವತೆಯು ಹೇಳಿತು.

ಖಾನನು ದಾಲತ್ತಳ ಬೆನ್ನು ತಡವಿ ಕಣ್ಣೀರೊರಿಸಿ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸಿ ಪ್ರಿಯೆ ! ದಾಲತ್ ನಾನು ಇಂದು ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಸರ್ವಲೋಕವೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಸಾರಿ ಹೇಳಿ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಡುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ದಾಲತ್ತಳು ನಕ್ಕಳು ! ಖಾನನೂ ನಕ್ಕನು.

ದಾಲತ್ತಳು ಖಾನನ ಬಾಹುಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಯಜ್ಞಖಾನನ ಕಡೆಗೇ ಪ್ರಸನ್ನ ವದನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಿಂದಡಿಯಡುತ್ತಾ ಆ ಮಂಟಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಗುಡಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದಳು.

ರಾಧೆಯು ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋಗುವುದು ನಿಶ್ಚಯ. ಬಹುಶಃ ಈ ಸಮಾಚಾರವು ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ! ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ನಾನು ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ಹೇಳದೇ ಇರುವುದು ತರವಲ್ಲ ! ಖಾನನು ದೌಲತ್ತಳೊಡನೆ ತಿಳಿಸದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಖಾನನಿಗೆ ದೌಲತ್ತಳ ಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹವೇ ! ಅಥವಾ ದೌಲತ್ತಳ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಪ್ರೇಮಾತಶಯದಿಂದ ತಾನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದು ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಮುಖಿಯಾಗುವಳೆಂದು ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ತಿಳಿಸದೇ ಇರಬಹುದೇ ? ದೌಲತ್ತಳು ಪಾಮರಳಾದ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿ ಏನು ? ರಾಜ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ವಿರಹವನ್ನು ಸಹಿಸದಂಥಾ ಏಲಾಸಿನಿಯೇ ದೌಲತ್ತಳು ! ನಾನು ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ಇಯಜ್ಞಖಾನನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸ ಬೇಕೆಂದೂ ತಾನೂ ಮತ್ತು ದೌಲತ್ತಳೂ ಇಯಜ್ಞಖಾನನ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಾದು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಒಂದರಡುವಿನಗಳು ಖಾನನೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಸಾಗಕಳುಹಿಸಿ ಬರಬೇಕೆಂದೂ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದಳು. ರಾಧೆಯು ಬೇಗ ಶಯನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತಲೆಯನ್ನು ಗಂಟೆಕ್ಕಿ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾದ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೌಲತ್ತಳ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತಳು ತನ್ನ ಶಯನದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಳು. ರಾಧೆಯು ಬಂದು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು. ಏಳು ! ದೌಲತ್ ! ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದೀರ್ಘವಾದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ದೌಲತ್- ನಗುತ್ತಾ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ನನ್ನನ್ನು ದೇಶಾಂತರ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮುಚ್ಚಿಡುವಿರೇನು ?

ರಾ- ಇಲ್ಲ ! ಅಕ್ಕನವರೇ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಬೇಡರಿ ! ಬೇಗ ಏಳಿರಿ ! ಆ ಮೇಲೆ ಪರಿತಪಿಸಬೇಕಾದೀತು !

ದೌ- ಏಕೆ ? ರಾಣಿಯವರೇ ! ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನನಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರದೇ ! ನೀವು ನಿನ್ನೇ ರಾತ್ರಿ ಇಯಜ್ಞಖಾನರ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರೆಂದು ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ನೀವು ಏನೋ ಗುಪ್ತಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ

ಮಾಡಿರುವಂತಿದೆ. ನನಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರದೆ! ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರವರು ನಗರದ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೇನು ?

ರಾಧೆ- ನೋಡಿ! ಅಕ್ಕನವರೇ! ನನ್ನ ದುರುಳುತನವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ! ಈ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು ವೀರಪುರುಷ! ಇವನ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಕಾರಣರು. ಖಾನನು ಸಿಮುಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದನು. ರಾಜ್ಯ ಕೋಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಮೇಲೆ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು ಈ ವನ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಕಳ್ಳನಂತೆ ತಲೆ ಮರಸಿಕೊಂಡು ಇರಲಾ ದೀತೆ? ವೀರಪುರಷನಂತೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಬೇಕು. ಸುಲ್ತಾನನೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಾದರೇನು? ಯಾರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಾದರೇನು! ತಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನದು! ನೀನು ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ದ್ದರೆ-ಸುಲ್ತಾನನ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ-ನಗರಕ್ಕೆ ಬಾರ ದಂತೆ ತಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನ ಆ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ನೀನಿತ್ತ ಪುರಸ್ಕಾರವೇನು ?

ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇ! ಆ ಸುಲ್ತಾನನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ತಡೆ ಗಟ್ಟಿಲು-ನಿಮಗೆ ಭಯ! ಆ ಸುಲ್ತಾನನು ನಿನ್ನ ಈ ಸ್ತ್ರೀ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮರುಳಾ ಗಿರುವ ಪತಂಗ! ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ನೀನು ಭಯಪಡುತ್ತಿ. ನಾನು ಹೆಣ್ಣಲ್ಲವೇನು? ನನಗೆ ಆ ಮೋಹಕ ರೂಪವಿಲ್ಲವೇನು? ನಾನು ಏಕಾಂಗಿ ಯಾಗಿ ನೂರುಬಾರಿ ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಲ್ಲೆ! ನೀನೇಕೆ ಹೆದರುತ್ತಿ! ಹೀಗೆ ಪುರುಷರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು-ಅಂಜುವ ಹೆಂಗಳು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ, ಯುದ್ಧ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ! ನೀನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರಿಯಾಗಿರಬಾರದೇ !

ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ! ಇಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸುಪ್ರಭಾತ! ಉದ್ರಿಕ್ತರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಸಂಸಾರಿಯಗುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ನಡಿಯಿರಿ ಮುತೀದಿಗೆ ಹೋಗುವ! ನಾನು ನಿಮ್ಮನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ! ಯಾವ ಪುರುಷನು ತಾನೇ ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಿರುವನು !

ದೌಲತ್! ನೀನು ಹುಚ್ಚಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿ. ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಮದುವೆ ಯಾಗುವೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಹಾಪುರುಷರು ಅನುರಕ್ತರಾಗಿದಾರೆ. ಸುಲ್ತಾನರೊಬ್ಬರು-ಈ ಖಾನರವರೊಬ್ಬರು. ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರನು

ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರಬಾರದೇ !

ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ನಾನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನನ್ನು ವರಿಸಿ ಸಂಸಾರಿಯಾದರೆ ನೀನೇನು ಮಾಡುವಿರಿ !

ರಾಧೆ- ನಾನು ವಿಂಧ್ಯಾಟವಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಂಧ್ಯವಾಸಸಿಯ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಕಳೆಯುವೆನು !

ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ! ತಾಪ್ರ ಮಹಾದೇವನಾದಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೇನಿದೆ ?

ನನ್ನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿದೆ. ಚೋರತಮ್ಮರು ನನ್ನ ಚಾತಕವನ್ನು ಗುಣಿಸಿ ನಾನೊಬ್ಬ ಹಿಂದು ಸಾರ್ವಭೌಮನ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಅವರಣಾಂತ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ಮಹಾದೇವಿಯ ಆರಾಧಕಳಾಗಿ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿಜಯನಗರವು ಅಸ್ತವಾದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದೂ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ನಾನು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗುತ್ತೇನೆಂದು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ದೌಲತ ! ವ್ಯಥಾ ಕಾಡು ಹೆರಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಡ ! ಇಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಅವನಡವದಿನ ! ಏಳು ! ಸಿದ್ಧಳಾಗು ! ಹೊರಡುನ !

ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ಇಂದು ಯಾವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವೆಂಬುದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳಕೂಡದೆ !

ಹೇಳದೇ ಏನು ? ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿವೇನೆ. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನಗೆ ಇದೆಯೆ ?

ದೌಲತ-ರಾಧಾರಾಣಿ ! ಭಿರಂಗಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಎವೆಗೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನಗಿದೆ ? ಹೇಳಿರಿ !

ಈ ದಿನ ಸೂರೋದಯವಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ! ನಾವು ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಸಾಗುತ್ತೇವೆ ಬರಬೇಕು.

ದೌಲತ- ಓಹೋ ! ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರೇನು ?

ರಾಧೆ- ಹೌದು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇನೆ. ಖಾನನು ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನಂತೆ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಇರಕೂಡದು. ಖಾನನು ವೀರ

ಪುರುಷನಂತೆ ಈ ನಗರವನ್ನು ಪುನಃ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಬೇಕು.
 ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಅಡ್ಡಿ ! ನಿನಗಾಗಿ ಖಾನನು ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದನು.
 ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಇಯಜ್‌ಖಾನನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪುರಸ್ಕಾರವೇನು ?
 ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ಖಾನನಿಗೆ ನಾನೇನು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ !
 ದೌಲತ್ ! ನೀನು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ! ನೀನು ಖಾನನನ್ನು
 ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುತ್ತಿ ! ಅವನನ್ನು ಸುಖಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ !

ನೀನು ಖಾನನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ-ಅವನು ಸುಖಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.
 ರಾಧಾ ರಾಣಿ ! ನಾನು ಇಯಜ್‌ಖಾನನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲೊಪ್ಪಿದರೆ
 ಇಯಜ್‌ಖಾನನ ಈ ದೇಶತ್ಯಾಗ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪಿಸಬಲ್ಲೆಯಾ !

ಇಲ್ಲ ! ಎಂದಿಗೂ ಆಗಲಾರದು ! ನಾನು ಅಭಿಪಾರಿಕೆಯಂತೆ ಖಾನನಿಗೆ
 ನಿನ್ನನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ-ಅವನ ದೇಶತ್ಯಾಗ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮುರಿಯಲಾರೆ !
 ದೌಲತ್- ಹಾಗಾದರೆ ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ನೀನು ಖಾನನ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ
 ಕೇಳಿಕೊಂಡು-ನೀನು ಖಾನನನ್ನು ವರಿಸುವುದಾಗಿ ವಚನವಿತ್ತು ಅವನನ್ನು
 ದೇಶತ್ಯಾಗ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ವಿಮುಖನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು ! ಇನ್ನೂ
 ಅವಕಾಶವಿದೆ ಮಿರಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ !

ರಾಧಾರಾಣಿ ! ಅದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಉಂಟು
 ಮಾಡುವುದೇನು ?

ಹೌದು ! ದೌಲತ್ ! ರಾಣಿಯವರೇ ಹೌದು ! ಅದರಿಂದ ನನಗಾಗು
 ವಷ್ಟು ಆನಂದವು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಆಗದು ! ನಿನಗೆ ಅಂತಹ ಧೈರ್ಯವಿದೆಯೇ ?

ದೌಲತ್ತಳು ನಗುತ್ತಾ ಎದ್ದಳು-ರಾಧೆಯ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು
 ರಾಧೆಯನ್ನು ಎಳೆದು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡಳು. ದೌಲತ್ತಳು ರಾಧೆಯ ಕೆನ್ನೆಗಳನ್ನು
 ಮುತ್ತಿಡುತ್ತಾ—

ರಾಧಾರಾಣಿ ! ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ! ನಾನು
 ಅವನಿಗೆ ವಾಂಛಿತ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಪ್ರಿಯ
 ದೌಲತ್ತಳು ಇಯಜ್‌ಖಾನನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ !

ರಾಧೆಯು ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಳು. ಒಂದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವಳು
 ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು

ಕೊಂಡಳು. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇ ! ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮುಂಚೆಯೇ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಅನಾಹುತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ! ಸುಲ್ತಾನನು ದಂಡೆತ್ತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಯಜ್ಜಖಾನರ ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಪ್ರಕರಣವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ! ಅದೆಲ್ಲ ನಡೆದುಹೋದ ಕಥೆ ! ಇಂದು ದೌಲತ್ತಳು ಇಯಜ್ಜಖಾನರ ಮಹಾರಾಣೀ.

ರಾಥೆಯೂ ದೌಲತ್ತಳೂ ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಅ ದಿನ ಹೊರಡಲೂ ಇಲ್ಲ ! ಇಯಜ್ಜಖಾನನು ದೇಶತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ ! ಶಿಬಿರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ !

ಆ ಶಿಬಿರವು ರಾಜಧಾನಿಯ ಕಳೆಯಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು ! ವಸಂತ-ಗ್ರೀಷ್ಮ ಮೃತುಗಳು. ಕಳೆಯುತ್ತ ಬಂದವು. ಇಯಜ್ಜಖಾನನು ಒಂದು ದಿನವೂ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಳೆಯಲಿಲ್ಲ ! ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಬಂದು ಖಾನನನ್ನು ಭೇಟಿನಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಯಜ್ಜಖಾನನು ರಾಧಾ ಮತ್ತು ದೌಲತ್ತರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಖಾನನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿ ಬಂದನು. ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿಯ ಪ್ರವಾಸವು ಲ-೧೦ ದಿನಗಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಇಯಜ್ಜಖಾನನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ನಗರದ ದಿನಾನರಾಗಿದ್ದ ಜನಾಲ್ಪದೀನರಿಗೆ ಈ ಚಲನವಲನಗಳೆಲ್ಲಾ ಗುಪ್ತಚಾರರಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಏನೇನೋ ಊಹಾಪೋಹಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಲ್ತಾನರ ಹುಜೂರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಗರದ ಸೀಮೆಯು ಶಾಂತವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಮಂಗಳೂರು ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿಯೇ ಇದೆಯೆಂದೂ ದಿವಾಳರವರು ಹುಜೂರಿಗೆ ವರದಿಮಾಡಿದ್ದರು. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನರಿಂದ ಯಾವ ಉತ್ತರಗಳೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ! ಅದರಿಂದ ದಿವಾಳರವರು ವ್ಯಗ್ರರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ದಿವಾಳರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದೆಯೆಂದೂ, ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇದೆಯೆಂದೂ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು !

ಸುಲ್ತಾನರ ತಿಬಿರದಲ್ಲಿ ರಾಧಾರಾಣಿ

ಸುಲ್ತಾನರವರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡದಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಸುಲ್ತಾನರ ಈ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ವಾಸವು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ! ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಈ ದೀರ್ಘವಾಸಕ್ಕೆ ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಬಹುಶಃ ಉತ್ತರದ ಕಡೆ ಮರಾಠರ ವಿರೋಧವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು! ಪೆಂಡಾರಿಯವರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೈಸೂರಿನ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಚಿತ್ರದುರ್ಗವು ಆಯಕಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಾನವೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಬಗೆದಿರಬಹುದು. ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣವು ಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು! ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಮಾಚಾರಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮಂತ್ರಿ ಪೂರ್ಣಯ್ಯನವರು ವಕ್ಷತೆಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಪಿತೂರಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಮಂತ್ರಿ ಪೂರ್ಣಯ್ಯನವರು ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಭಯನೇನೂ ಇಲ್ಲ! ನಗರದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಷೋಭೆ ಇಲ್ಲ! ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದರೂ ನಗರವನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ನಗರದ ಪ್ರಕರಣವೆಲ್ಲಾ ಪೂರೈಸಿ ಜನಾಲ್ಕುದ್ದೀನರನ್ನು ದಿವಾನರಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಖಾನನು ನಗರದ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿಲ್ಲ! ಇದು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು! ದೌಲತ್ತಳ ಚಿಂತೆಯು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದೌಲತ್ತಳಿಗಾಗಿ ನೋಹೆಗೊಂಡು ಸರ್ವದಾ ಅವಳ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವಂಥಾ ಅಲ್ಪವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್! ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ. ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರತರಬೇಕೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ! ದೌಲತ್ತಳು ತನ್ನನ್ನು ವಲಿದು ವರಿಸಿದರೆ ತನಗೆ ತಕ್ಕ ರಾಣಿ ಎಂಬ ಆಶೆ ಇತ್ತು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ!

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರ ಸೊಕ್ಕು ಮುರಿದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಹತವಿತ್ತು! ಸುಲ್ತಾನನು ಯುದ್ಧ ವಿಧ್ಯಾ ನಿಪುಣ! ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆಯಾ ಕಾಲ

ದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷರು, ಫ್ರೆಂಚರು ಪೋರ್ಚುಗೀಸರು ಇವರ ದಂಡಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗಿತ್ತು ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನನ ಸೈನ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ! ಈ ಸೈನ್ಯ ರಚನಾ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಿತ್ರರೂ ಶತ್ರುಗಳೂ ತಲೆದೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು. ನಗರದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹುಗಿದಿಟ್ಟಿದಾರೆಂದು ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಹೈದರಲ್ಲೇ ಖಾನರವರು ದೈವಾಧೀನರಾಗುವಾಗ ಸುಲ್ತಾನನು ಸಮಾಪದಲ್ಲರಲಿಲ್ಲ! ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ನಿಧಿಯು ಎಲ್ಲೆಡೆಯೋ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಆ ಆ ಗುಟ್ಟು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನಿಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಗುಣಾ ಕಾರ ಹಾಕಿದ್ದನು.

ದೌಲತ್‌ನೂ ರಾಧಾರಾಣಿಯೂ ಆ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ಬಲ್ಲರೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನ ನಿಶ್ಚಯ! ಅವರೇಕೆ ಆ ನಿಧಿಯನ್ನು ತನಗೊಪ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇವರ ಶೋಧನೆಗಾಗಿಯೇ ಸುಲ್ತಾನನು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿದ್ದನೇ? ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು! ಆದರೆ ಆ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯದವರೆಲ್ಲಾ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಸುಲ್ತಾನರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಬಿಟ್ಟಿದಾರೆಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಸುಲ್ತಾನರ ಮಹಾಮಾತೃಶ್ರೀಯವರೂ ಮಂತ್ರಿ ಪೂರ್ಣಯ್ಯನವರೂ ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಹೋಮದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದೂ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನನ್ನು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರ್ವಥಾ ಕ್ಷೇಮಕರವಾದುದಲ್ಲವೆಂದೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಸತ್ತಬರೆದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸರದಾರರೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರಿಗೂ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಯುದ್ಧಗಳಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಪರಾಭವವೇ ಆಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಖಾನರು ನಗರದ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಖಾನರು ನಗರದ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಸಮಾಚಾರವು ಖಚಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸುಲ್ತಾನರು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯಾವ ಕಾರಖದ್ದನ್ನೂ ನಡಸಿಲ್ಲ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಈ ಸಂಧಿಯ ಉಹಾಸೋಹಗಳಿಗೆ ಸ್ತೋಷಕವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಸಂಧಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೇನೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇ ಸರಿ

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರ ಶಿಬಿರವು ಬಹಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದುದು. ಕೋಟಿಯು ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೈಲಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರವೇ ಈ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೊರಗಿನ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯ ! ಈ ಸೇನಾನಾಯಕರುಗಳು ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಹವಾಲ್ದಾರರು ತಳವಾರರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಅಂತಸ್ಥಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗುಡಾರಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿವೆ. ಈ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರವರ ವಾಸಭವನವು ವ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ. ಕಛೇರಿ, ಕೊತ್ತಾಲಿ ದರ್ಬಾರಿ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಡಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಸುಲ್ತಾನರವರ ವಾಸಸ್ಥಾನವು ಮಾತ್ರ ಈ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿಲ್ಲ ! ಕೋಟಿಯ ಪೂರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ತಳದಲ್ಲಿ ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಿಡಾರ ಒಂದು ಆಡ್ಯತೆಯಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನರವರು ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಿಡಾರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಅಂದದಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಡಾರಗಳಿವೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಆಪ್ತರಾದ ಗೂಢಚಾರರೂ ಮುಖ್ಯರಾದ ಕೆಲವು ರಾಯಸದವರೂ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಪಹರೆ ಕೊತ್ತಾಲಿಗಳೂ ಬಹಳ ಹುಷಾರಿನಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಪೇಟೆಯು ಈ ದರ್ಬಾರೀ ಜನಗಳಿಂದಲೂ ಸೈನಿಕರಿಂದಲೂ ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಕಳಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಜವಾಹಿರಿಯ ಅಂಗಡಿಗಳು, ರೇಶಿಮೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳೂ, ಜರತಾರಿಯ ಅಂಗಡಿಗಳೂ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಭಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಾನೀಯದ ಅಂಗಡಿಗಳಂತೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟಿವೆ. ನಗರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅನೇಕ ತೋಷಕ್‌ಖಾನೆಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದಾರೆ. ಕೆಲವು ತೋಷಕ್‌ಖಾನೆಗಳೂ, ನರ್ತನ ಶಾಲೆಗಳೂ, ಕೆಲವು ಗಾನಮಂದಿರಗಳೂ, ಕೆಲವು ಜೂಜುಕಟ್ಟೆಗಳೂ, ಕೆಲವು ಪಾನಶಾಲೆಗಳೂ ಇವೆಲ್ಲಾ ತೋಷಕ್‌ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನರ್ತಕಿಯರು ಗಾಯಕಿಯರು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಸರದಾರರೂ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಜವಾಹಿರಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರೇಶಿಮೆಯ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಜರತಾರಿಯ ಮೇಲುದುಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಕುಶಾಲಿನ ಸಂತೆ

ಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಭಿಕ್ಷುಕರು, ಜೋಯಿಸರು, ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳು, ಫಕೀರರು, ಗೋಸಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಗಳನ್ನೂ ತಾವು ಎಸಗಿದ ಪವಾಡಗಳನ್ನೂ ತಾವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಪಾಪುದಾರರನ್ನೂ ಸರವಾರರನ್ನೂ ಮರಳುಗೊಳಿಸಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದ್ರಜಾಲಕರೂ ದೊಂಬರಾಟವನರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿ ಡುಡ್ಡು ಮಗ್ಗಾಣೆಗಳನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರೀಷ್ಮರುತುವಿನ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೇಜಃಪುಂಜನಾದ ಮಹಾನುಭಾವನೊಬ್ಬನು ಈ ಪೇಟೆಯ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಜನರು ಎನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಆನಂದವು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆ ಪೇಟೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ತಿಬಿರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜಕರ್ಮಚಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ತಾನು ಸುಲ್ತಾನರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದನು. ಅವರು ಸುಲ್ತಾನ ರಿದ್ದ ಗುಡಾರವ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಸುಲ್ತಾನರ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಅವರು ಆ ಮಹಾಪುರುಷ ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು.

ಆ ಮಹಾನುಭಾವನು ವಾಸಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡುತ್ತಲೇ ಸುಲ್ತಾನನು ಜಗ್ಗನೆದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಂದು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಡಾಫಕೀರರ ದರ್ಶನವಾಗುವುದೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಬಗೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಫಕೀರ ರನ್ನು ನಂದಿಸಿ ಹಸ್ತಲಾಘವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು. ಅವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕುಳಿತನು. ಬಡಾಫಕೀರರು ಸುಲ್ತಾನರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ದುರಂತದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಬಡಾಫಕೀರರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮಾಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು. ಇತ್ತೀಚಿನ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಂಚವೂ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದನು. ತನಗೆ ಯಾರೂ ಹಿತರಿಲ್ಲನೆಂದೂ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಾದ ವನ್ನು ಹೇಳುವ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲನೆಂದೂ ಫಕೀರರು ಸರ್ವದಾ ತನ್ನ ಸಮೀಪ ದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಬಡಾಫಕೀರರು. ವಿರಕ್ತರಾದ ಫಕೀರರು ರಾಜಭವನಗಳಲ್ಲಿರುವುದು ಅಸಂಭಾವಿತವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ತಾವು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದರ್ಭ ವಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಹಿತಾಹಿತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾಗಿ ಅಭಿವಚನವಿತ್ತರು.

ನೋಡು! ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನ್ ನೀನು ಮೈಸೂರಿನ ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜನಾಗಿದೀಯೆ! ನಿನ್ನ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆಗು ಹೋಗುಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ನಾನು ಇಂದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಸುಲ್ತಾನ್! ನಿನಗೆ ಇಯಜ್ಜಖಾನನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವಿದೆಯೇ? ಅವನ ಅಪರಾಧ ವೇನು? ಅವನನ್ನೇಕೆ ನಗರದ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಓಡಿಸಿದೆ?

ಖಾವಿಂದ್ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಇಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಾನೇ ಸಹಸ್ರಾವರ್ತಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಣಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಇಯಜ್ಜಖಾನನನ್ನು ಓಡಿಸಿಲ್ಲ! ಖಾನನೇ ಓಡಿ ಹೋಗಿದಾನೆ. ನಾನು ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಂದುದೇ ತಪ್ಪು ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಗಲಿ ರುಳೂ ವ್ಯಥೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಿನಗೂ ಖಾನನಿಗೂ ದ್ವೇಷವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮಹಾ ಹಾನಿಯು ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಈ ನಗರದ ಸೀಮೆಗಾಗಿ ನೀನಾಗಲೀ-ಅವನಾಗಲೀ, ಹೋರಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ! ನಿನಗೂ ಖಾನನಿಗೂ ಮೈರ ವಿರುವುದು ದೌಲತ್ತಳಿಗಾಗಿ! ಫಕೀರರೇ! ತಾವು ದೇವರಂತ-ಮಾತನಾಡು ತ್ತೀರಿ! ಹೌಮ! ದೌಲತ್ತಳಿಗಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮೈರ!

ಸುಲ್ತಾನನೇ! ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ನಾನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ! ಅವಳು ರಾಣಿಗಿರಿಗೆ ಅರ್ಹಳಾದ ಹೆಣ್ಣು! ಅವಳು ನಿನ್ನ ರಾಣಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು! ಅವಳು ನವಾಬರ ಸಾಕು ಮಗಳು. ನಿನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಯಂತೆ! ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಅವಳು ಇಯಜ್ಜಖಾನನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನವಾಬರು ಇದನ್ನು ಅರಿತು ಅವಳನ್ನು ನಗರದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟರು. ಅವಳು ಇನ್ನೂ ಖಾನನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಸರಿ! ನವಾಬರು ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ. ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಮನಸಾರ ಇಯಜ್ಜಖಾನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾರೆ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ! ನಿನ್ನಂಥಾ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ದೇವರ ಭಕ್ತನಿಗೆ ನವಾಬರು ಖಾನನಿಗೆ ಇತ್ತ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲಿದೆ? ಈಗಲೂ ಮನಸ್ತಾತ್ಮ

ಯಿಂದ ಹೇಳು! ಈ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ದೊಡ್ಡದೋ! ಆ ದೌಲತ್ತಳು ಹೆಚ್ಚೋ! ನನ್ನ ಕೈ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಹೇಳು. ದೌಲತ್ತಳಿಗಾಗಿ ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಡುವೆಯಾ? ಮನೋಸಿರ್ದೆಯಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದೆಂತು! ದೌಲತ್ತಳ ರೂಪವು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೆ ಅವಳು ಬದುಕ ಕೂಡದು. ಅವಳನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡಿದರೂ ಪಾಪವಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಆ ಮನಸ್ಸಿನ ತಲ್ಲಣವೇ ಇಷ್ಟು ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಫಕೀರರೇ! ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ. ಅಪರಾಧಿ ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ! ನಾನು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇಯಜ್ಞಾನನನ್ನು ನನ್ನ ಸಹೋದರನಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಖಾನನನ್ನು ನನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಗೌರವದಿಂದ ಕರಸಿ ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ನಗರವನ್ನು ಅವನಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ನಾನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ.

ಸುಲ್ತಾನನೇ! ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗುವುದು! ಎಂದು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಡಾಫಕೀರನು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಸುಲ್ತಾನನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ವಾರವೇ ಇಲ್ಲ! ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಸದ್ಭಾವಗಳೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಸುಖ ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂದು ಸುಲ್ತಾನನ ಮನೋರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ವಪ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡನೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಣಮಿಸಿದ್ದರೆ ಆ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಎದ್ದು ಸುಲ್ತಾನನು ಕಛೇರಿಗೆ ಬಂದನು. ಗುಪ್ತಚಾರರನ್ನು ಕರಸಿ ಅವರ ಕೈಲಿ ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಗುಪ್ತ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೂ ವಿಶೇಷವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಮ್ಯಾನಾವನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರು ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಒಕ್ಕಣೆಯು ಬಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ಇತ್ತು. ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಗುಪ್ತಚಾರರು ಹೊರಟರು. ಹಿಂದುಗಡೆ ಮ್ಯಾನಾವರು ಬೋಯಿಗಳು ಕಾವಲುಗಾರರು ಎಲ್ಲರೂ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಗುಪ್ತಚಾರರು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದರು. ಸೋನಾ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿ

ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರು ಇರುವ ಶಿಬಿರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಅದು ಇಯಜ್‌ಖಾನರ ಶಿಬಿರ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಾವು ಇಯಜ್‌ಖಾನರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ತಲೆಯೊಡಸುತ್ತಾರೆಂದು ಭಯದಿಂದ ಆ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಆ ಗುಪ್ತಚಾರರು ಹಿಂದೂಗಳು. ಅವರು ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವೇಷದಿಂದ ಖಾನನ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗೆ ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರ ದರ್ಶನ ದೊರೆಯುವುದು ಶ್ರಮವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಾವಲುಗಾರರು ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಕರದೊಯ್ದು ರಾಣಿಯವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿಯೇ ಇವರು ಗುಪ್ತಚಾರರೆಂದು ರಾಣಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವರು ದೇವರ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಕೊಡುವ ನೆಪದಿಂದ ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತಲಪಿಸಿದರು. ರಾಣಿಯು ಲಕ್ಕೋಟಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಓದಿಕೊಂಡಳು. ಅವಳಿಗೆ ಸುಲ್ತಾನರು ತನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಖಾನನಿಗೂ ದೌಲತ್ತಳಿಗೂ ತೋರಿಸಿದಳು. ಮೂವರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಲ್ಲೇನೂ ತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಭದ್ರನೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ! ಅವಳು ಆ ಗುಪ್ತಚಾರರ ಕೈಲಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಬರದು ಕಳಿಸಿದಳು. ಮ್ಯಾನಾ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಾನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುಲ್ತಾನರ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಬರದು ಕಳಿಸಿದಳು. ಆ ಗುಪ್ತಚಾರರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ರಾಧೆಯು ಮಾರನೆಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲವೇ ೮-೧೦ ಮಂದಿ ಮೈಗಾವಲಿನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರದು ಕೊಂಡು ಯುದ್ಧದ ದಿರಸನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಕುದುರೆಯೇರಿ ಹೊರಟಳು. ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಐದನೆಯ ದಿನ ಸುಲ್ತಾನರ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನರ ಶಿಬಿರವನ್ನು ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ! ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ರಾಯಸದವರ ಕೈಯಿಂದ ರಾಯಸಗಳನ್ನು ಬರಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನರ

ಖಡಾರದವರೆಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದಳು. ಮೂರು ಪಹರೆಗಳನ್ನು ತಟಾಯಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡಾರದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಯಾರೂ ಎರೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಿಡಾರದ ಬಾಗಿಲಿನವರೆಗೆ ಕುದುರೆಯ ಋರ ಸಪ್ಪಳವು ಕೇಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಧೈರ್ಯವು ಯಾರಿಗಿರಬೇಕು. ಸುಲ್ತಾನನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದನು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದನು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರ ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅನಂದವಾಯಿತು. ತಾನೇ ಕುದುರೆಯ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಡಿನಾಣವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ರಾಧೆಯು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದಳು. ಸೇವಕರು ಕುದುರೆಯನ್ನು ದೂರ ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ರಾಧಾ ರಾಣಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಬಿಡಾರದೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದನು. ರಾಣಿಯವರು ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ತಾನೂ ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತನು. ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷೇಮ ಲಾಭಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ ನಂತರ ಸುಲ್ತಾನನು-ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರೇ ! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪರಮಾ ನುಗ್ರಹವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ! ಅದರಿಂದಲೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಧೈರ್ಯವು ನನಗೆ ಬಂತು. ತಮಗೆ ನಾನು ಚಿರ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಧೆ-ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ! ನಾನು ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಲು ಯಾವಾಗಲೂ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಿಂದ ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ರಾಜಕಾರ್ಯವೇನಿರುವುದು ?

ಸುಲ್ತಾನ-ರಾಣಿಯವರೇ ತಾವು ಅಂದು ಆ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ವನ್ನೇ ತೆತ್ತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯುವುದೆಂತು ! ಈಗ ತಮ್ಮಿಂದ ನೈಸೂರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಮಹೋನ್ನತ ಕಾರ್ಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸುಲ್ತಾನರೇ ! ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ದೇವಿಯರೇ ! ನಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ತಪ್ಪು ! ಇಯಜ್ಜಾ ಖಾನರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಹಾಪರಾಧ ! ಅವರು ನಗರದ ರಾಜ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಖೇದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಅವರ ಘೇಟೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಷಮಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ. ಈ ನಗರದ ನವಾಬ ಗಿರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದಕ್ಕೆ ತಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ರಾಧೆಯು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತಳಾದಳು.

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರೇ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರು ನಗರದ ನವಾಬ ಗಿರಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರರೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತನೆ.

ಸುಲ್ತಾನ್- ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಸ್ನೇಹವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಸಲಾರಿರಾ ?

ರಾಧೆ- ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಖಾನರೂ ನೀವೂ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದು ಇಂದು ಸಿದ್ಧಿಸೀತೆಂಬ ಭರವಸೆಯು ನನಗಿಲ್ಲ.

ಸುಲ್ತಾನ್- ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡು ಕ್ಷಮಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮನಮಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಸ್ನೇಹವಾಗುವದೆಂಬ ಭರವಸೆಯು ನನಗಿದೆ.

ರಾಧೆ- ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ?

ಸುಲ್ತಾನ್- ತಾವು ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕರತರಬೇಕು.

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರೇ ! ನನಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಪ್ರಕರಣ ಖಾಸಿಂಖಾನನ ಹೆತ್ಯಾಕಾಂಡ ಇವುಗಳಿಂದ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪಲಾರರು !

ಸುಲ್ತಾನ್- ನನ್ನನ್ನೇ ಅವರು ಇರುವಲ್ಲಿಗೆ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲರಾ ?

ರಾಧೆ- ಖಾನರು ಈಗ ವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಲಾರರು !

ರಾಣಿಯವರೇ ! ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಈಡೇರುವಂತಿಲ್ಲವೇ ?

ರಾಧೆಯು ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ನಾತು ಮುಗಿಯಿತು !

ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಆರೋಗಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಧಾರಾಣಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದನು. ರಾಣಿಯವರು ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಶಿಬಿರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳವು ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಕರತಂದು ಆ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದರು. ಅಂಥಾ ಗೌರವವು ಸುಲ್ತಾನರ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ! ಆ ಸೌಜನ್ಯ ಗೌರವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು !

ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಇದೇನು ಕೌತುಕ ! ಎಂತಹ ಪರಿವರ್ತನೆ ! ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆ ? ನಂಬಿಕೊಂಡಳು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಧಾರಾಣಿಯು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿದಳೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಬೋಧೆಯಾಯಿತು. ಅವರಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆಷ್ಟೋ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ರಾಧಾರಾಣಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನವು ಬಹಳನಾಗಿದೆಯೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಕಂಡು ಕೊಂಡನು. ತನಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಹಿಂದೂ ಮತದ್ವೇಷವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹಿಂದೂಗಳೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದಾರೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ತಾನು ಮಂತ್ರಸಾರಂಪುಕವಾಗಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಬೇಕೆಂಬ ಹತವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಮೈಸೂರು ರಾಜ ಮನೆತನವಲ್ಲ ರಾಜರಿಲ್ಲವೇ ಅನಾಯಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಾನು ರಾಜತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಫರಂಗಿಯವರೂ, ಮರಾಠರೂ ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ಯಾವಾಗಲೂ, ಅವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹೂಡಲು ಕಾಯುತ್ತಿದಾರೆಂದೂ, ಸೂಚಿಸಿದನು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದನು.

ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಅಡಿಗೆಡಿಗೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ವಿಪತ್ತುಂಟೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ತಾನು ಆಮರಣಾಂತ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅಭಿವಚನವಿತ್ತಳು. ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು ನಗರದ ನವಾಬ್‌ಗಿರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವೆಂಬುದನ್ನು ರಾಧಾರಾಣಿಯೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು. ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ತನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಸಾಹಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದಳು. ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನನು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರವು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ವಶಕೊಟ್ಟನು. ಮರುದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಆ ಶಿಬಿರದಿಂದ ಹೊರಡಲು ರಾಧೆಯು ಸುಲ್ತಾನರ ಅವ್ಯಣಿಯನ್ನು ಸಡೆದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಆ ಬಿಡಾರದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ರಾಧಾರಾಣಿಗೆ ಸುಲ್ತಾನನ ವರ್ತನವು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವನು ಒಂದಾವ್ಯತ್ತಿಯಾದರೂ ದೌಲತಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದು ರಾಧಾರಾಣಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ! ಸುಲ್ತಾನನು ದೌಲತಳ ಮೇಲೆ

ದುರಂತವಾದ ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದಾನೆ. ದೌಲತ್ತಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ದಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದನು. ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಪ್ರಣಯಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದಲಾದರೂ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಲ್ತಾನನು ಕಾತುರನಾಗಿದಾನೆಂದು ರಾಧೆಯು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಇಂಥ ಸ್ವಪಂಗವು ಇವಳು ಕನ್ನಡಿ ವಿರುವ ವಾಗಿದೆ.

ಸುಲ್ತಾನನು ದೌಲತ್ತಳ ಮೇಲಿನ ಅಕಿಮನ್ನೇ ತೂರೆಯುಟ್ಟುನು? ಅಥವಾ ಮೂರ್ಖಾಂತರವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ವಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದಾನೆಯೋ-ಇವೊಂದೂ ರಾಧಾರಾಣಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಜಟಿಲ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇರಲಿ! ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಮಾರಸೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ನಗರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟಳು. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಇಯಜ್ಞಾನನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಇಯಜ್ಞಾನನನ್ನೂ ದೌಲತ್ತಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾವಲಿವನ್ನೂ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ಇವರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕುತಂತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಇಯಜ್ಞಾನನನು ನಗರವ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದಳು. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನು ಖಾನನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಖಾನನು ಮೊಹರನ್ನು ಒಡೆದು ಲಕ್ಕೋಟಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡನು. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನು ಎಂತಹ ರಾಜನೀತಿ ವಿಹಾರವ. ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ದೌಲತ್ತ ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಆ ಪತ್ರವ ಒಕ್ಕಣಿಯನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದನು. ನಗರವ ನವಾಬರಾದ ಇಯಜ್ಞಾನನರವರೇ !

ನಾನು ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮೊದ್ದ ನವಾಬರ ಸಾವವ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಟ್ಟು ಇದರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾವಿನಷ್ಟು ಸತ್ಯವಾದುವುಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶತ್ರುಗಳ ಭಯವಿವೆಯೆಂಬುದು ತಮಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಭದ್ರವಾದ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಆ ಸೇನೆಯ ರಚನೆಗೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕು. ಮೊದ್ದ ನವಾಬರವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯೇ, ನಗರದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣನಿಧಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದಾರೆಂದೂ, ಅವರ ರಕ್ಷೆ

ಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಾರೆಂದೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ತಾವು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾನು ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಲಿದಿದಾಳೆಂದು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ, ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು ಪ್ರತಿಬಂಧಕ. ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು ಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಮನವ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿಷ್ಟೆ. ನಗರದ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ, ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಾಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುವು. ಅದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಹಾ ಸೇನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಶೀಮೆಗೆ ಬಂದೆ. ನಮ್ಮ ದರಬಾರಿನವರೆಲ್ಲರೂ ದಿವಾನ್ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ವಿರೋಧಿಗಳು. ಅಸೂಯಾಪರರು. ಅವರು ದಿವಾನ್ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ಪಿತೂರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಂದರು. ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ವೀರ ಪುರುಷನೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಅವನು ದರಬಾರನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ತೆರಳಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದನು. ಈ ದರಬಾರನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕರಣಗಳಿಂದಲೂ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಮಿನ್ನನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ತಪ್ಪು! ದಿವಾನ್ ವರನ್ನು ಬಲಿಗೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಹಾಪರಾಧ. ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದ್ದು ಅಜಾತುರ್ಯ! ಆದರೆ ತಾವು ನಗರದ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರ್ವಥಾ ಯುಕ್ತವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದರಬಾರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಈ ಪ್ರಕರಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಸ್ವೀಕೃತ ಪುತ್ರರಿಗೆ, ಮಹಾ ವೀರ ಪುರುಷರಾದ ತಮಗೆ ಮೈಸೂರು ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಬರುವ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸೈನಿಕನಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನವು ಅಪಾರವಾದುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದು ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರೇ ನಿದರ್ಶನ. ಜನಾಲ್ಕು ದಿನರ ಭವ್ಯ ವರ್ತನೆಯು ಇಂದಿಗೂ ನಿದರ್ಶನ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮತ್ತು ತಾವು ಇಬ್ಬರೂ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದಿದ್ದೇವೆಂದು ಆರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ತಾವೇ ಮೈಸೂರಿನ

ಸಲ್ತಾನರಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ, ರಾಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರೇನು? ಹಾಗೆಯೇ ನಗರದ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲಿದೆ? ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರವರು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲಿದೆ? ನಮ್ಮ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳು ಏನಂದುಕೊಂಡಾರು? ತಾವು ತಮ್ಮ ನಗರದ ನವಾಬ ಗಿರಿಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲೇಬೇಕು. ತಾವು ಇಂದಿ ನಿಂಬ ಪುನಃ ನಗರದ ನವಾಬರೆಂದು ನಾನು ಸಾರುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಸದು ತ್ವರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕೋಟೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಿನ ಪಡಿಸಿ ನಾನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇನೆ.

ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರ

ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನ್

ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ ದಾಲತ್ತಲೂ ರಾಢೆಯೂ ನಿಜ ! ನಿಜ ! ಅಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರವೂ ನಿಜ ! ಎಂಬ ಹೇಳಿದರು. ಇಯಜ್ಞಾನನು ತಲೆದೂಗಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿಬಿಟ್ಟು ಸುಲ್ತಾನನು ಮಹಾ ಪುರುಷ ! ಎಂದನು. ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ !

ದಾಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಢಾರಾಣಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ವೇನು ? ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಎದ್ದಿತು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರವು ದೊರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ !

ಸುಲ್ತಾನರ ತಿಬಿರದಲ್ಲಿ ದೌಲತ್‌ರಾಣಿ

ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನನ್ನು ಕರಿಸಿ ಅಂದಿನ ದಿನವೇ ಈ ತಿಬಿರವನ್ನು ಎತ್ತಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವನು. ದೌಲತ್‌ರಾಣಿ-ರಾಧಾರಾಣಿಯರು ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣವಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸೈನಿಕರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಸಂಬಳವನ್ನು ಬಟವಾಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಸರದಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇಯಜ್‌ಖಾನರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ತಿಬಿರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಬಿಡಲು ಮೂರು ದಿನಗಳಾಯಿತು. ಆ ಮೂರು ದಿನಗಳೂ ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಅತ್ತೇ ಇದ್ದನು. ಸೋನಾಮಹಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲಾ ದಿವಾನ್ ಜನಾಲುದ್ದೀನರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಗರವ ನವಾಬನು ವ್ಯಸನ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವರೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗಾದ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ! ದಿವಾನ್‌ರವರು ಇಯಜ್‌ಖಾನರ ಗೌರವಿಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದರು. ಖಾನರು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ತಾವೇ ಬಂದು ದಿವಾನ್‌ರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಅರಣ್ಯವಃಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಳುದೇವಾಲಯ! ಅಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ ತಿಬಿರವಿದ್ದ ಚಿಹ್ನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲು ಬಡಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಪಾಳು ದೇವಾಲಯವು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಪಾಳು ದೇವಾಲಯವೇ ಆಗಿಹೋಯಿತು.

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಹೋದನು. ಸೋನಾಮಹಲನ್ನು ಪ್ರಸರ ಮಾಡಿದನು. ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ದೌಲತ್‌ರಾಣಿ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಇಂದು ಖಾನನ ಸ್ನೇಹಿತಳಲ್ಲ! ಅವನ ಘುಖ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಸಮಭಾಗಿಯಾದ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ! ಅವಳ ಮುಖವು ಕಳಿಗುಂದಿತ್ತು. ಅವಳ ಆ ನಿಶ್ಚೇದಜಸ್ಯವಾದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಇಯಜ್‌ಖಾನನಿಗೆ ಎದೆಯೊಡೆದುಹೋಯಿತು. ಅವರ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಖಾನನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಗೂ ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯು ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ! ಕೇಳಲು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು

ಅಲಸನಾಗಿದ್ದನು. ರೋಡನ್ನು ಒರಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ದೌಲತ್ತಳು ಹುಕ್ಕಾವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟು ಚಿನ್ನದ ನಳಿಗೆಯನ್ನು ಖಾನನಕ್ಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಖಾನನು ಆ ನಳಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶೀಘ್ರಪಾನಾಸಕ್ತನಾದನು. ದೌಲತ್ತಳು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ, ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಶಿಬಿರವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಆ ಶಿಬಿರ ಪ್ರದೇಶವು ಎಷ್ಟೋ ರಮಣೀಯವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಈ ಸೋನಾಮಹಲಿಗಿಂತ, ಆ ವನಪ್ರದೇಶವೇ ರಮ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಶಿಬಿರದ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಖಾನನು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಕೊಂಚ ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದನು. ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ಆ ಸ್ಮರಣೆಯು ಬಂದಿತು. ಆ ಶಿಬಿರವು ದೌಲತ್ತಳ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪ ! ಅವಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಧಿಯು ಅಂತಃಪುರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದಳು. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯೂ, ಖಾನನೂ ಏಕಾಂತರದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಧಿಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಇದು ನಿಜವಾದ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ, ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಒಳಗೆ ಬಂದು ದೌಲತ್ತಳ ಸಕ್ಕಡಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದಳು. ಖಾನನು ಚಮಕಿತನಾಗಿ ನೋಡಿದನು. ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ, ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ಯಾವ ಹೊಸ ಸಂಧಾನವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ ? ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದನು. ರಾಧಿಯು ನಗುತ್ತಾ ನವಾಬರೇ, ನನ್ನ ಸಂಧಾನವೇನಿದೆ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಡೆಯುವ ಸಂಧಿ-ವಿಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿ.

ರಾಧಾ- ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದು. ಈ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ನನಗೆ ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಡಿಸಿದವರು ನೀವು. ಈ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನನಗೆ ಪುನಃ ಕೊಡಿಸಲು ಸಂಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ತಾವು. ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯು ಮತ್ತಾವ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತದೋ ನೋಡಬೇಕು.

ರಾಧಾ- ಖಾನರೇ, ಆ ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳು ಹಾಗಿರಲಿ ! ತಾವು ನಗರವನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಲು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಇದು ಸಾನಾನ್ಯ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಮಹತ್ತರವಾದ ರಾಜಕೀಯ !

ಖಾ- ರಾಣಿಯವರೇ ! ಹೌದು ! ಅದು ನಿಜ ! ಅಂದು ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿದಿರಿ ! ಈ ನಗರದ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರು ತಮಗಾಗಿ ನನಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು.

ತಾಧಾ- ಕಾದ್ಯಕಾರಣಗಳು : ಹೇಗೆ ಇರಲಿ. ತಾವು ನಗರದ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಮನಃವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ.

ಖಾ- ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ, ಅದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರಿಗಾಗಿ ನಾನು ಹೇಗೆ, ಈ ರಾಜ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದೆನೋ ಹಾಗೆಯೇ, ಸುಲ್ತಾನರವರು, ಇನ್ನೂ ಅತಿಶಯವಾದ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಈ ನಗರದ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ನನಗೊಪ್ಪಿಸಿದಾರೆ. ಇಂದು ನಾನು ಗೃಹಸ್ಥ ! ಈ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಈ ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೊಡನೆ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರ ಗುಲಾಮ. ನಾನು ನಗರದ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ ! ಖಾಸಿಂಖಾನನ ವಿರಮೂರ್ತಿಯು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ ! ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿರುವ ಈ ಹಿಂದೂ ಪಾಳೆಯಗಾರರಿಗೆ ಏನು ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಡಲಿ ! ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ! ನಿನ್ನ ನನ್ನ ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಹೈತ್ವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿಲಾಷಿಸುತ್ತೀರಿ ! ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ತಾ- ಖಾನರವರೇ, ನಾನು ನವಾಬಗಿರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವಿರತ್ವಕ್ಕೆ ಕಳಂಕ ಬರುವ ಚಿನ್ನದ ಬೆಟ್ಟವಾದರೂ ಅದು ನನಗೆ ಬೇಡ ! ನಾನು ತನ್ನೊಡನೆ ವನವಾಸಿಯಾಗಿ ಈ ಪಶ್ಚಿಮ ಬೆಟ್ಟದ ವನಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲೆಯಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರುವೆನು.

ರಾಧೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಧಾರೆಯು ಹರಿಯಿತು ! ಅವಳು ಗದ್ಗದ ಪರದಿಂದ ಆ ವಿರ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದಳು.

ಖಾನನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಖಾರವರೇ, ತಾವು ಸುಲ್ತಾನರ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಿರಿ !

ರಾಣಿಯವರೇ, ನಾನು ಸದುತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ಅದನ್ನು ತಾವೇ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕು. ಇದು ನನ್ನ ಪಾರ್ಥನೆ.

ಆ ಮಹಾನುಭಾವನಾದ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ನಾನು ಮನ ನೋಯಿಸಲಾರೆ ! ಅವರ ಆ ಪ್ರಸನ್ನ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮದು ವಿಮುಖವಾದ ಉತ್ತರ ! ಅದನ್ನು ಧರಿಸಿ-ಭರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನಗಿಲ್ಲ !

ದೌಲತ್ತಳು, ಖಾನರವರೇ ! ಆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡಿರಿ ! ನಾನು ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಾಂಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷವಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ತಲಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಖಾನನು ನಕ್ಕನು. ರಾಧೆಯು ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಳು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ದೌಲತ್ತಳು-ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಖಾನನು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರದು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದನು. ಆ ಪತ್ರದ ವಿವರಣೆಯು ಹೀಗಿದ್ದಿತು !

ಸರ್ಹಾಷಹಾ ಮೈಸೂರಿನ ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ! ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಪತ್ರವು ನನಗೆ ಬಂದು ತಲಪಿತು ! ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಧೈರ್ಯವು ನನಗೆ ಬಾರದಾಯಿತು ! ತಾವು ತೋರಿಸಿರುವ ಸೌಜನ್ಯ ಔದಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬಲ್ಲವನಾರು ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರಿಗೆ ಕೂಡ ಇಂತಹ ಹೃದಯ ಮೈಶಾಲ್ಯವಿದ್ದಿತೆಂದು ನಾನು ಬಗೆಯಲಾರೆ ! ತಮ್ಮ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರವೆಂದರೆ ನಾನು ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾಗಿ ಆಮರಣಾಂತ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಕೃತ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದರೆ ನಾನು ಪುನಃ ನಗರದ ನವಾಬನಾಗುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಲ್ಲ ! ದಿವಾನ್ ಜನಾಲ್ದೀನರು ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಅವರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಗರವು ಶಾಂತವಾಗಿದೆ. ನಾನು ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇಶಾಂತರ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕೊಡೋಣವಾಗಲಿ ! ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ

ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ! ತಮ್ಮ ಅಪರಾಧವು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ! ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರಿದ್ದಿದ್ದರೂ ದರಬಾರೀ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಹೀಗೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈಸೂರಿನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಮಹಾಪುರುಷರಾದ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯನರಿಗಾಗಿಯೂ ನೀರಾಗ್ರೇಸರನಾದ ಖಾಸಿಂಖಾನನಿಗಾಗಿಯೂ, ನಾನು ಆಮರಣಾಂತ ದುಃಖಿಸದೇ ತಪ್ಪದು. ತಾವೂ ಮಾನವ ಹೃದಯದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುವಿರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ! ಮುಂದಾದರೂ ನಮ್ಮಗಳ ಕೈಯಿಂದ ಭಗವಂತನು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸದಿರಲಿ! ಹುಜೂರಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ವರಹಾಗಳನ್ನು ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದೇನೆ.

ತಮ್ಮ ಸೇವಕ
ಇಯಾಜ್ ಖಾನ್

ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ದೌಲತ್ತಳು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಳು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯೂ ದೌಲತ್ತಳೂ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದರು. ನಾಲ್ಕಾರು ಬಾರಿ ಓದಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎರಡನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸಿ ಓದಿ ನೋಡಿದರು. ಯಾವುದು ಸರಿ! ಯಾವುದು ಸರಿ! ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು. ಸುಮ್ಮನಾದರು! ದೌಲತ್ತಳು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾದಳು. ಒಂಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ಮೊಹರಗಳ ಧೈಲಿಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಇನ್ನೂರೈವತ್ತು ಮಂದಿ ಕುದುರೆಯ ಸವಾರರು ಕಾವಲಿಗಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಅವರ ನಾಯಕನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಟನು. ಈ ಪುಟ್ಟ ಸೈನ್ಯವು ನಗರದಿಂದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದಿವಾನ್ ಜನಾಲ್‌ದ್ದೀನರ ರಹದಾರಿಯಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ದೌಲತ್ತಳು ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದಳು.

ಸೋನಾ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ದೌಲತ್ತಳಿಲ್ಲ. ದೌಲತ್ತಳಿಲ್ಲದ ಮಹಲು ಕಲಾಹೀನವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾನನ ಮನಸ್ಸು ಇಂದು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾಗಿದೆ. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯು ಖಾನನನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಉಪಚರಿಸಿದಳು. ಅಂದು ಆ ಸೋನಾಮಹಲಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಬ್ಬರೇ! ಖಾನನು ತಾನು ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಾಧಾ

ರಾಣಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಬಗೆ ಬಗೆಯಿಂದ ರಾಧೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಮಾರನೇ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇಯಂಚ್ಛಾಸನು ಅಶ್ವಾರೂಢನಾಗಿ ಹೊರಟನು. ರಾಧೆಯು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದಳು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಜನಾಲ್ಕರಿದ್ದರು ಬಂದು ನವಾಬರ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ! ನವಾಬರು ಹರ್ಷಚಿತ್ತರಾಗಿ ತಾವು ಆ ದಿನವೇ ನಗರದ ಸೀಮೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವುದಾಗಿಯೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಬರಮೆ ಕಳಿಸಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಖಾಸನು ರಾಧಾ ರಾಣಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಜಿಡಿದನು. ಅರಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಜಲನಯನೆಯಾಗಿ ರಾಧೆಯು ಬಿರುಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಳು. ಕುದುರೆಯು ತಾನಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಖಾಸನು ವೇಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿದನು. ಖಾಸನ ಮೂರ್ತಿಯು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವವರೆಗೂ ಖಾಸನ ಕುದುರೆಯ ಮಿರ ಧ್ವನಿಯು ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳುವವರೆಗೂ ರಾಧೆಯು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಲಾ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಖಾಸನು ಬಹುದೂರ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯು ನಿರ್ವಿಣ್ಣಳಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

ಖಾಸನು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ ! ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ಆ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ !

ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಸೋನಾನುಹಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತಳಿಲ್ಲ ! ಖಾಸನು ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ತನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟುಹೋಗಿದಾನೆ. ಆ ದುರ್ಭರವಾದ ಹೃದಯವೇದನೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಅವಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ! ಅವಳು ತಕ್ಷಣವೇ ಹುಚ್ಚಳಂತೆ ಸೋನಾನುಹಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಳು. ಸುಲ್ತಾನರ ಶಿಬಿರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಸೇರುವವರೆಗೆ ರಾಧೆಯು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ! ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವಳ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯಾದೀತು !

ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾಧೆಯು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದಳು. ದೌಲತ್ತಳು ರಾಧೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸಿದಳು. ಅವಳನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದಳು. ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಧೈರ್ಯವು ಬಂದಹಾಗಾಯ್ತು ! ರಾಧೆಯು-ಖಾನನು ಹೊರಟುಹೋದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ನಿದಾನವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದಳು. ದೌಲತ್ತಳು ದುಃಖಪಡಲಿಲ್ಲ. ಭಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ! ದೌಲತ್ತಳು-ರಾಧಾರಾಣಿ ಆ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ ! ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿರುವ ವೀರಪುರುಷ ! ಅವನನ್ನು ಅಂತಃಪುರದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಲಾದೀತೆ ! ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನ ಅರ್ಥಾಂಗಿ ! ದೇವಿ ! ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನೀನೇಕೆ ದುಃಖಿಸುವಿ !

ದೌಲತ್ ! ನಾನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ! ತಾನಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಉದ್ದೇಶಗವು ಬಂದು ಹೈವಯವನ್ನು ಕಲಕುತ್ತಿದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿದೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಾನವಲೋಕವಾಪ್ರಾಣಿಗಳು. ದುಃಖದಲ್ಲಿ ದುಃಖ ! ಸುಖದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ! ಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಪಾಮರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ನಾನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡೆ. ನನಗೆ ನೀನೇ ಸರ್ವಸ್ವ !

ದೌಲತ್ತಳೂ ರಾಧಾರಾಣಿಯೂ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನ ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಲಪಿದರು. ಆ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟರು. ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೂ, ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೂ ತನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಕರತರುವಂತೆ ಸರದಾರರನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಸರದಾರರು ಬಂದು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಮುಜರೆ ಮಾಡಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೂ, ರಾಧಾರಾಣಿಯೂ ಮ್ಯಾನಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಹುಸೇನ್ ಖಾನನು ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ಸುಲ್ತಾನನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ವಾಸಗೃಹದ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡನು. ಅದರದಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನೂ ತನ್ನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಾದನಂತರ ರಾಣಿಯವರುಗಳು ವಯಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು

ಸುಲ್ತಾನನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಆಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಇಯಜ್ಜಖಾನರ ಪತ್ರವನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಅದು ಇಯಜ್ಜಖಾನರ ಪತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ, ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು.

ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಓದಿದನು. ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದುತ್ತ ಓದುತ್ತ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಯಿತು. ಕಂಠವು ಗದ್ದದವಾಯಿತು. “ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಇಯಜ್ಜಖಾನನು ಹಠಗಾರ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಒಂದು ಕೋಟಿ ವರಹಾಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿದೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದಿ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು! ಸುಲ್ತಾನನು ಸಹಿಸಲಾರದ ದುಃಖದಿಂದ ರಾಣಿಯವರೇ ಇಯಜ್ಜಖಾನರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇಬಂದು ಅವರ ಭೇಟಿಸೂಡಿದರೆ ಅವರು ಹೇಗೆ ನಿರೋಧಿಸಬಲ್ಲರು ! ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ರಾಧೆಯು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕಳು! ಸುಲ್ತಾನರೇ ಇಯಜ್ಜಖಾನರು ನನ್ನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟುಹೋದರು. ನಾನು ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಾಗುಗಳಿಸಿ ಬಂದೆನು. ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ದೀರ್ಘವಾದ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಆಸನವನ್ನು ಒರಗಿದನು.

ದೌಲತ್ತಳು-ಸುಲ್ತಾನರೇ ಏಳಿರಿ ! ನೀವು ಹೀಗೆ ಅಧೀರರಾದರೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವ ಕೊಟ್ಟು ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು.

ದೌಲತ್ತಳೂ, ರಾಧೆಯೂ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ದರಬಾರಿನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ನೆಲ ಮುಟ್ಟಿ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ಅವನಿಗೆ ಹಸ್ತಲಾಘವಕೊಟ್ಟು ಆಲಿಂಗಿಸಿದನು. ಸೇನಾಪತಿಗಳೇ ಅಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ರಣಸಾಹಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ! ಎಂದು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದನು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಕೋಟಿ ಚಿನ್ನನ ವರಹಾಗಳನ್ನು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಲ್ತಾನನು ಅಪ್ರತಿಭನಾದನು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ದೌಲತ್ತಳ ಕಡೆಗೂ, ರಾಧಾರಾಣಿಯ ಕಡೆಗೂ

ನೋಡಿ, ರಾಣಿಯವರೇ ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯದಂತಹ ಹೆದ್ದು ! ಇಯಜ್ಜಖಾನರ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ನನಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ! ಎಂದು

ಹೇಳಿದನು. ಆ ಚಿನ್ನದ ವರಹಾಗಳನ್ನು ಖಜಾನೆ ಭಕ್ಷಿಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಅದೇ ಶಿಬಿರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ರಾಜಗೃಹಕ್ಕೆ ರಾಧೆಯನ್ನೂ ದೌಲತ್ ಕನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋವನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಇಳಿಸಿ-ರಾಣಿಯವರೇ ಈ ಸ್ಥಳವು ತಮ್ಮ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅವರು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ವಾಸಗೃಹಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಅಂತಃಗೃಹದಲ್ಲಿ ಆರೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದೇನಿ? ಇಯಜ್ಜಖಾನರ ತೋಧಮಾಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಈ ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯರಿಗೆ ತಾನೇನಾದರೂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲನೆ? ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದನು. ಏನೂ ತೋರವೇ ಹೋಯಿತು. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಅತ್ತ ರಾಧೆಯೂ ದೌಲತ್ತಳೂ ಆ ಶಿಬಿರದ ಸೊಬಗನ್ನೂ ಆ ಸ್ಥಳದ ಶಿಸ್ತನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ತಾವು ಒಂದ ಕೆಲಸವಾಯಿತೆಂದೂ, ನಗರಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗವು ಒದಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸು ಹರ್ಷವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಯಜ್ಜಖಾನನ ದೇಶತ್ಯಾಗವು ಅವರನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೆಡುಮಾಡಿದೆ. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಸುಲ್ತಾನನ ಸವಾರಿಯು ರಾಣಿಯವರ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ದೌಲತ್ತಳು ಪರೈಕದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ರಾಧೆಯು ಸಮೀಪದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಮುಂಡಿಸಿದ್ದಳು. ಸುಲ್ತಾನನು ಆ ವಾಸಭವನದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ರಾಧೆಯ ಕಡೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದನು. ದೌಲತ್ತಳ ಆ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನ ವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿ- ಸುಲ್ತಾನನು ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧವಾದ ಸರ್ಪದಂತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನು. ರಾಧೆಯ ರೂಪುಲಾವಣ್ಯಗಳು ಸಾಧಾರಣ ವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಮೋಹಕವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು ಈ ಅಪ್ಸರೆಯರಿಗೆ ಈ ರಾಜಕೀಯವೇಕೆ? ಈ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಗಳೇಕೆ. ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಾರದೇ! ಅಂದು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಧಾಡಧಾನಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕರೆದೆ. ಅವಳು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು ? ಈ ರಾಧಾರಾಣಿಯೂ ದೌಲತ್ತಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾರಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬರಬಾರದೇಕೆ ? ಹೀಗೆ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ವಾಸಗೃಹವೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇಬ್ಬರು ತರುಣಿಯರೂ ಎದ್ದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ತಾವುಗಳು ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವಾಯಿತೆಂದೂ, ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ತಮ್ಮಗಳ ಉಪಕಾರವು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದು. ತಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಬಾರಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ದಯವಾಡಿಬಂದರೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷಪಡುವೆನು. ಮತ್ತು ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುವೆನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ರಾಧೆ- ಸುಲ್ತಾನರೇ! ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೇನು ಕೆಲಸವಿದೆ. ರಾಜಕಾರ್ಯ ಒದಗಿದರೆ ನಾನಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬರುವೆವು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಹುಸೇಖಾನನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬರಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಖಾಸಿಂಖಾನನ ವಧೆಯಿಂದ ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಬುತಿಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಬಲ್ಲನು. ಖಾಸಿಂಖಾನನ ವಧೆಗಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನನು ಎಷ್ಟೋ ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟನು. ಹುಸೇಖಾನನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ-ಬಹುವಾನಿಸಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ- ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅದರಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಮ್ಮದಿಯುಂಟಾಯಿತು. ರಾಣಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಆ ಶಿಬಿರದಿಂದ ನಗರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಸುಲ್ತಾನನು ಅವರನ್ನು ಸಾಗುಗಳುಹಿಸಲು ಬಂದನು. ಅವನು ಎರಡು ಮುದ್ರೆಯುಂಗರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಷ್ಠಾನವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು. ರಾಣಿಯವರೇ ! ತಾವು ಯುದ್ಧಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿನಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಒದಗಬಹುದು. ರಾಜಚಿನ್ತಾಂಕಿತವಾದ ಮುದ್ರೆ ಇದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇದ್ದಂತೆ ! ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಉಂಗರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

దౌలత్తులు- ముగుళునగియన్న నగుత్తా ఠేంగసరిగి ముద్దే
ఠముంగరవేకే. నావు ఠేగాదరూ సాఠసనూడి ఆగత్యవిద్దరే తమ్మ
సన్నిధానకే బరబల్లివు,

సుల్తా- రాధారాణియవరే! అందు తమ్మ కేయల్లి ఈ ముద్దే
యుంగరవిద్దిద్దరే తావు మఠమ్మదాలియవర ప్రాణవన్న ఁళసు
త్తిద్దిం!

దౌళత్తుళ కడ తిరుగి! దౌలత్-ఇమ ప్రణయాభిజ్ఞానవల్ల.
కృతజ్ఞతేయ అభిజ్ఞాన! ఇమ నన్న ముద్దేయుంగరవల్ల. ఠేదరల్లె
ఠానరవర నానూంకితనావ అభిజ్ఞాన! ఎందు ఠేళివను.

ఇబ్బరూ ఆ ఁంగురగళన్న తేగేమకొండు కణ్ణిగొత్తికొండు
ఆదరదింద కేయల్లిట్టుకొండరు. !

ఇబ్బరు తరుణియరూ సుల్తానన అప్పణియన్న పడదు తమ్మ
పరివారదొందిగే నగరాభిముఖదాగి తరళిదరు.

సుల్తానను సిరాళియింద నొండుత్త తన్న బిడారకే తరళివను.

సుల్తానను చిత్రదుర్గవ కొంటిగే బేకావ రక్షణయ ఏర్పాడు
గళన్న నూడి తన్న స్వస్యదొడనే హిందిరుగివను.

సుల్తానను దౌలత్తుళన్న మరయలిల్ల. మరెయలు ఆగలిల్ల!
ఆ సొందర్య ఆ ఁయ్యార! ఆ ప్రగల్భతే-గళన్న మరెయువుదేంతు!

దౌలత్! దౌలత్! ఎందాదరూ నిను నన్నవళు. నిన్న
సన్నిధానవిద్దరే నాను చక్రాధిశ్వరనాగబల్లి! నిన్న ప్రణయవిద్దరే
నాను స్వర్గసుఖవన్ననుభవిసబల్లి! నిన్న సుందర వదనారవిందద
నేనపిద్దరే నాను సర్పదా సుఖియాగిరబల్లి! దౌలత్ నినిల్లద
ప్రపంచవు శూన్య! ఎందుకొండను!

కామిగళిల్లరూ ఠిగేయే!

ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿಪ್ಲವ

ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಾದರ್ಭಾವ

ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿವೆ. ದಾನಧರ್ಮಗಳು ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜರುಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯು ಇಂದಿಲ್ಲ. ದೌಲತ್ತುಳು ವೀರ ರಮಣಿಯಾದರೂ ವಿರಹದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾಳೆ. ರಾಧೆಯು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರುತ್ತಾಳೆ. ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ, ಇಯಜ್ಞಾನನ ಸಮಾಚಾರವೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಖಾನನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇದ್ದಾನೆ. ಯಾವುದೋ ಮಹಾತ್ಯಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾನೆ. ಯಾವಾಗಲೋ ಅದು ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಆಸೆ ಭರವಸೆಗಳು. ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಯಾರ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇಯಜ್ಞಾನನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ರಕ್ಷಣೆಯ ಭಾರವು ಹುಸೇಖಾನನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ! ಅವನು ಸ್ವಾಮಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾನು ಜಾಗರೂಕನಾಗಿದಾನೆ. ತನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯನ್ನು ರಾಧಾ ರಾಣಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಬೇಸರ ! ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಮುಜುಗರ ! ಹುಸೇಖಾನನಿಗೆ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಭಕ್ತಿ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮಾಧಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ದೂಪ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ನಮಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಘಾತಿಮಾ ಬೇಗಂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ರಾಧಾ ಮತ್ತು ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯವರು ಅವಳನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೋನಾ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಘಾತಿಮಳೂ ಒಬ್ಬ ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ! ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ದರಿಯಾಬಾಗಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಸಮಾಧಿಯ ಬಳಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಸೋನಾ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಕೋಣೆಯಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಆ ಸೋನಾ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ದೈವವೇ ! ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲವೇ ? ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೇ ನಿನಗೆ ! ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತಿ

ಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಎಂದು ಸಹಸ್ರ ಬಾರಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಗಂಡಸಾಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಹಾಳು ಹೆಣ್ಣು ಜನ್ಮ! ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೂಪ! ಪುರುಷರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅವರು ನರಕಕ್ಕೆ ಶಿಲೆಯಲು ಹಾ ತೊರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ಘೋಷಾ ಪದ್ಧತಿಯಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈ ಪುರುಷರ ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸನ್ನಂತೇ, ಮಹಾಪುರುಷರು ಈ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಪುರುಷರು ವಿರರಾದರೆ ಕಾಮ ವಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪುರುಷ ರೆಲ್ಲಾ ಹೇಡಿಗಳು. ಇಯಜ್ ಖಾನನು ವಿರಪುರುಷನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅವನೇನು ಮಾಡಿದನು? ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ದೇಶಾಂತರಗತನಾಗಿ ಹೋದನು. ಸುಲ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ಯೆತ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೇ ಹೋದನು. ಯಾರೇಕೆ? ಯಾರ ಸಹಾಯವೇಕೆ? ನಾನೇ ಸುಲ್ತಾನನ ಮೇಲೆ ಶೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಎಂದಾನರೊಂದು ದಿನ ಆ ಮೀರ್ ಸಾಧಕನ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿವ್ವೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಸ್ವಪ್ನ ಕಂಡು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು ಏಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಘಾತಿಮಳ ಅವಸ್ಥೆ! ಹುಸೇನ್ ಖಾನನಿಗೆ ಘಾತಿಮಳ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಕರುಣೆ! ಅವನದೂ ಅವಳದೂ ಸಮಾನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ! ಖಾಸಿಂ ಖಾನನ ವಧೆಗಾಗಿ ಅವನ ಅಂತರಂಗವು ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಘಾತಿಮಳ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನು ಘಾತಿಮಳನ್ನು ಅಧೀರನಾಗಿಲ್ಲ! ನಿರಾಶನಾಗಿಲ್ಲ! ಅವನು ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಘಾತಿಮಾಬೇಗರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ವೇಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನೊಡನೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬಹು ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಘಾತಿಮಳು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ವಿರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಉದಾರ ಚರಿತ್ರವನ್ನು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಕಥೆಗಳು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಘಾತಿಮಾ ಬೇಗರವರಿಗೂ, ಹುಸೇನ್ ಖಾನನಿಗೂ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿಯದೆಯೂ, ಪ್ರಬಲ ವಾದ ಸ್ನೇಹ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳು ಬೆಳೆದು ಹೋಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ! ಹುಸೇನ್ ಖಾನನಿಗೆ ಈ ಜೀವನವು ಬೇಸ

ರವಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೇ ಎನ್ನುವುದಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ತನ್ನ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದನು. ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರಿಗೂ ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯವರಿಗೂ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದನು. ಘಾತಿಮಾ ಬೇಗಂಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟನು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಾಜಿಲ್ಲೆಯ ನೂಡುಬಿವರೆ ಎಂಬುದು ಅವನ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳ. ಒಬ್ಬ ಬಡಗಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಿಖಾನನೂ ಹುಸೇಣಾಖಾನನೂ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದರು. ಆ ತಂದೆಯು ಊರಿನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದವನು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು "ಭಕ್ಷಿ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಬಂತೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಭಕ್ಷಿಯು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವ ! ಎಷ್ಟೋ ಬಡವರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಮರಗಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊಟ್ಟಷ್ಟು ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಡತನದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ತೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಭಕ್ಷಿಯು ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕಿ ಸಲಹೆದ್ದನು. ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡಿಸಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕಿದ್ದನು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ೧೦-೧೨ ವಯಸ್ಸಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಿಡುಬೆದ್ದು ಆ ಭಕ್ಷಿಯು ಪರಲೋಕವನ್ನೈದಿದನು. ಈ ಅನಾಥ ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ವಾಯಾದಿಗಳು ಸಾಕಿದರು. ಊರಿನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಹುಡುಗರ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ! ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟರು. ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು. ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಈ ಹುಡುಗರ ಮೇಲೆ ಇಯಜ್ಞಾಖಾನನ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತು. ಅವನು ಈ ಹುಡುಗರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಸಹೋದರರು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ಸೇನಾನಾಯಕರಾದರು. ಇದೇ ಹುಸೇಣಾಖಾನನ ಪೂರ್ವಕಥೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಸೇಣಾಖಾನನಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಆದರೂ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಾನದ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಮಾನ ! ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು. ಹುಸೇಣಾಖಾನನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಊರು ಹೊರಗಿನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದನು.

ಹುಸೇಖಾನನು ದರಿದ್ರನಲ್ಲ! ಅವನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿತ್ತು. ಊರೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುದುರೆಗೆ ತಿಂಡಿಯನ್ನೂ ಹುಲ್ಲನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು. ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನು ಸಿಕ್ಕಿದನು. ಅವನ ಕೈಲಿ ಹೊರಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನ್ನು ಕುದುರೆಗೆ ತಿನ್ನಿಸಿದನು. ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟನು. ಆ ರೂಪಾಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಡುಗನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವಿಲ್ಲ! ಆ ಹುಸೇಖಾನನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇವನಾರೋ ಘೌಜುದಾರೀ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಘೌಜುದಾರೀ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಘೃತ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಸೇಖಾನನು ಕುದುರೆಗೆ ಮಾಲೀಸ್ ಮಾಡಲು ಹೊರಟನು. ಆ ಹುಡುಗನು ಜಮಾದಾರರೇ ನಾನು ಕುದುರೆಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹುಸೇಖಾನನು ಆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ಹುಡುಗನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಗೋಪಾಲ! ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದಾಳೆ. ಈ ಹುಡುಗನು ಪೆಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ನಾಲ್ಕು ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಇವನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ ಇಷ್ಟೇ! ಆ ಹುಡುಗನ ಪ್ರಪಂಚ! ಹುಡುಗನ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷ! ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿದಾನೆ. ಸುಟಿಯಾಗಿದಾನೆ. ಹುಸೇಖಾನನು ಈ ಹುಡುಗನು ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆ? ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಊರೊಳಗೆ ಅನೇಕರನ್ನು ನೋಡಿದನು. ತಾನು ಭಕ್ಷಿಯ ಮಗನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಎಲ್ಲರೂ ಇವನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಕಂಡರು. ಇವನು ನಗರದ ಸೇನಾನಾಯಕನೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿಯದು. ಇವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ “ಭಕ್ಷಿ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಚಾರಗಳೆಷ್ಟೋ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು! ಆ ಹುಡುಗನು ಖಾನನನ್ನು ಬಿಡಲೇ ಇಲ್ಲ! ಅವನು ಖಾನನ ಆತ್ಮೀಯನಂತೆಯೇ ಆಗಿ ಹೋದನು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸುಲ್ತಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಜಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಡಳಿತವೆಲ್ಲಾ ಕುತುಬುದ್ದೀನ ಎಂಬ ಘೌಜುದಾರನಿಗೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ದಕ್ಷನಾದ ಘೌಜು

ದಾರನೇನೋ ಹೌದು ! ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಜನಗಳಿಂದ ದುಡ್ಡು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಹಣವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಜಮೀನುದಾರರಿಂದ ಭಾಗ, ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರಿಂದ ಭಾಗ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳರಿಂದ ಭಾಗ, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಲಂಚರುಷುವತ್ತುಗಳು ಸಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನಿಗೆ ಬಹುಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಪಡುಬಿದರೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಇವನೊಬ್ಬ ನವಾಬನಂತೆಯೇ ಕಾರುಬಾರನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಕಾಮಾಂಧ. ಅವನ ವಿಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ರಮಣಿಯರು ತುತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಅವನು ಮದ್ಯಸಾಯಿ ! ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಮಾತುಗಾರ, ಸ್ವರದ್ರೂಪಿ ! ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ರಾಜರ ಲಕ್ಷಣವು ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ಜನರು ಬಾವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನರೂ ಹೀಗೆಯೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಜನರು ನಂಬುವಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಏನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇವನೂ ಒಬ್ಬ ಫೌಜುದಾರೀ ಮನುಷ್ಯನಾದುದರಿಂದ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಅವರುಗಳು ಅಂದುಕೊಂಡರು. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿದನು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಮಾತೇ ಆಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸುವವರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನು. ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ಣಾಟಕವು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆಯೇ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಘಾತಿಮಾರ್ಬೇಗಂವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದನು. ತನ್ನ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬಂದು ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಆಡಳಿತ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ತಕ್ಷಣ ಘಾತಿಮಾರ್ಬೇಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆಯು ಹೊಳೆಯಿತು. ಈ ತರುಣನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಬಹುದೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದಳು.

ಫಾ- ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್, ನಿಮ್ಮ ಜನರ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ ಅತ್ಯಾ

ಚಾರಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಿ ಎನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದೇ ಇದ್ದೀಯಾ ?

ಹು-ಖಾನ್- ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬರವರೇ, ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ! ನಾನು ಸುಲ್ತಾ

ನರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಠಾವಾಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಸುಲ್ತಾ

ನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಧೈಷ ! ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂಯ ಪ್ರಬಲ

ವಿರೋಧವನ್ನು ಎಸಗಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅವರ

ದರಬಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಲಿ !

ಬೇಗಂ- ನಿಜವಾಗಿ ನೀನು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದರೆ,

ಇವೇ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಆಕ್ರಮಣ

ಮಾಡಬಾರದೇಕೆ ? ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವಿಪ್ಲವಗಳಾಗು

ತ್ತಿವೆ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀನೊಬ್ಬ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ಸೇನಾನಾಯಕ.

ರಾಜರ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಲ್ಲಿವೆ. ನೀನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಸ್ವಯಂ

ರಾಜನಾಗಬಾರದೇಕೆ ?

ಹುಸೇನ್- ಬೇಗಂಸಾಹೇಬು, ನಾನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬಲ್ಲೆ. ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ

ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬಲ್ಲೆ. ಫರಂಗಿಯವರು ಯಾವಾಗಲೂ

ಅದರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅದನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು

ಹೇಗೆ ?

ಬೇಗಂ- ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಗರದ ಪಾಳಯಗಾರರು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ

ಮಾಡಲಾರರೆ ? ನೋಡು ! ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್, ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮಂಗಳೂರನ್ನು

ಹಿಡಿದರೆ, ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು

ತಾಗುವುದು. ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಸಂತೋ

ಷವಾಗಬಹುದು. ನಿನ್ನಂಥಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳು ಅಂಥದೊಂದು

ವೌರುಷ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರು

ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ಪುರುಷನು

ಒಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಭಗವಂತನು ಅವನಿಂದ

ಅನೇಕ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ! ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು

ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಸಣ್ಣ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು, ಇಷ್ಟೊಂದು

ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ, ಈ ದೊಡ್ಡ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ ? ಮಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೂರಪ್ರದೇಶ ! ರಾಜ್ಯ ಸೂತ್ರಗಳು ಸಡಿಲವಾಗಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಅದನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ ! ಆಗ ನೀನು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಸಮಸಮ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿ !

ಹುಸೇನ್- ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ ! ತಾವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹಣವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೇಗಂ- ಹೌದು ! ಈ ನಗರವ ನಾಡು ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದುದೆಂದು ಕೇಳಿದೇನೆ. ಈ ಪಾಳಯಗಾರರು ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರರೆ ?

ಹುಸೇನ್- ಇಲ್ಲ ! ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ ! ನಾನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಏಕೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ? ಅವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಲಾಭವೇನು ?

ಬೇಗಂ- ನೀನು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟು ! ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದು ಅವರನ್ನು ಕಾವಾಡು ! ಹೊಸದಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟುವ ರಾಜರಲ್ಲಾ ಅದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವುದು !

ಹುಸೇನ್- ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ ! ತಾವು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟಿರಿ ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ಹಣವಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.

ಬೇಗಂ- ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವೆಷ್ಟಿದೆ ?

ಹುಸೇನ್- ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರವರು ಐದು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಬೇಗಂ- ನಾನು ಐದು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರು !

ಹುಸೇನ್- ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ ! ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವೆಷ್ಟಿದೆ ?

ಬೇಗಂ- ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ. ನನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ನಾನು ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಹುಸೇನ್- ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ, ತಮ್ಮಿಂದ ನಾನು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆ.

ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ತಾನು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದನೆಂದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬಳು ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದೊಂದೇ ಸಂತೋಷಕರದ ಪ್ರಸಂಗ !

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಮಾರನೆಯ ವ್ರಾತಕಾಲ ದಾಲತ್‌ರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ಅವರು ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ರಾಣಿಸಾಹೇಬ್ ! ಇತ್ತಕಡೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲೆಯೂ ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆ. ಅವರ ಸಮಾಚಾರವೇ ಇಲ್ಲ ! ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಕಾಲಕಳೆಯಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ನನಗಾದವರು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಗೋಸ್ಕರ ನೇಮಿಸಿದಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಇತ್ತರೆ ಇಯಜ್‌ಖಾನರ ಅನ್ವೇಷಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವಾದೀತು.

ದಾಲತ್-ಹೌದು ! ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್, ನಿನಗೂ ಮಾತು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಖಾನ್‌ರವರನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣ ಮಾಡದೇ ಇರಕೂಡದು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ! ನೀನು ಹೊರಡು ! ನಿನಗೆ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು.

ಹು-ಖಾನ್- ಇಲ್ಲ ! ರಾಣೀಸಾಹೇಬ್, ನನಗೆ ಹಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ! ನನ್ನ ಗುಜರಾಣಿಯು ಹೇಗೋ ಕಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಕು.

ನೀನು ಹೊರಡು ! ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್, ನಿನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಗಲಿ ! ಖಾನ್‌ರವರ ಸಮಾಚಾರವು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸು. ಅಪ್ಪಣೆ ! ಎಂದು ಹೊರಟನು !

ಅದೇ ದಿನ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಫಾತಿಮಾಬೇಗಂರವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ತಾನು ಮಾರನೆಯದಿನ ನಸುಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಫಾತಿಮಳೂ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿ ಪರು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನಿಗೆ ಈಗ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಂಧುವೆಂದರೆ ಫಾತಿಮಾ ಬೇಗಂ ಒಬ್ಬಳೇ ! ನೋಡಿ ! ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ್ ! ನಾನು ಒಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ

ತೃವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದಲ್ಲದೇ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದೇ ನಿಮಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಈ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿಯ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಶಪಥ ಮಾಡಿದನು.

ಘಾತಿಯು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹುಸೇನಾನನಮೇಲೆ ಬೀರಿ ಹುಸೇನಾನನ ಸೋಡು! ಈ ದಿವಾನ್ ಗೋರಿಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ರಕ್ತಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ನೋಡು! ಅದು ಬಡಾಫಕೀರರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬರಹ! ಎಂದು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದಳು ಹುಸೇನಾನನಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಪ್ರವಾಹವು ಹರಿದಂತಾಯಿತು. ಘಾತಿಯು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಾಟಿತು. ಮೈಸೂರಿನ ಖಡ್ಗ ಎಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಘಾತಿಯನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಹುಸೇನಾನನು ಮೂಡುಬಿದರಗೆಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಹೋಗಿ ತಲಸಿದನು. ಇವನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಗೋಪಾಲನ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಗೇ ಹೋಗಿ ಇಳಿದನು. ಗೋಪಾಲನ ಅಜ್ಜಿಯು ಆದರದಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿದಳು. ಮಾರನೆಯದಿನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವರೊಡನೆ ತಾನು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಸತಿ ಮಾಡಲು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವರುಗಳು ಬಹಳ ಆದರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನವಿತ್ತರು. ದಾಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕರಸಿ ಭಕ್ಷಿಯ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮಾಡಿದರು. ದಾಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಗಣ್ಯಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ಹುಡುಗನು ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಇವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೇ ವರಸಾಮ್ಯ! ಎಂದುಕೊಂಡು ಇವನ ಕಡೆ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯು ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇತ್ತು! ಊರು ಹೊರಗೆ ಒಂದು ತೋಟ! ಆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುರುಕು ಮನೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಗದ್ದೆ ಇಷ್ಟೇ ಇದ್ದಿದ್ದು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೆ ವಹಿಸಿದರು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಜೈನರ ಬಸ್ತಿ ಇತ್ತು. ಆ ತೋಟ ಗವ್ವೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಸ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೆಂದು ಜಗಳವಿತ್ತು! ಆ ಸ್ವತ್ತು ಭಕ್ಷಿಯದೇನೋ ಹೌದು! ಬಸ್ತಿಯ ಜಗಳವಿದೆ. ಇವನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ! ಎಂದು ದಾಯಾದಿಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರು. ಹುಸೇನಾನನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

೦೬

ಇವನು ಹಿಂದೆ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ "ಜೋಟಾ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದಾನೆ. ಎಲ್ಲರೂ "ಜೋಟಾಭಕ್ಷಿ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜೋಟಾಭಕ್ಷಿಗೆ ಗೋಪಾಲನೊಬ್ಬನು ಎಡಬಿಡದ ಶಿಷ್ಯ! ಜೋಟಾಭಕ್ಷಿಯ ನಡೆನುಡಿಗಳು-ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಹಿಂದುಗಳಂತೆ ಇತ್ತು! ಹಿಂದೂಗಳೂ ಮುಸಲ್ಮಾನರೂ ಇವನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಯು ಗಣ್ಯವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿ! ಭಕ್ಷಿಯೂ ಗೋಪಾಲನೂ ಸೇರಿ ನಾಲ್ಕುಜನ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಮುರುಕು ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಆತೋಟದ ಮನೆಯು ಮುದ್ದಾದ ಅಚ್ಚುಗಟ್ಟಾದ ಮನೆ! ಭಕ್ಷಿಯು ಬಸ್ತಿಯ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡುವನು. ತನ್ನ ಗವ್ವೆಯನ್ನು ಬಸ್ತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಸ್ತಿಯ ಜಗಳವು ಬಗೆ ಹರಿಮಹೋಯಿತು. ಇದು ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನ ಸ್ವತ್ತು ಅವನು ಕಳಕೊಂಡರೆ ನಮಗೇನು ಅಂವಕೊಂಡರು! ಭಕ್ಷಿಯು ಊರುಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಲುಮೆಯನ್ನಿಟ್ಟನು. ಇಬ್ಬರು ಕಮ್ಮಾರರನ್ನೂ ಇಬ್ಬರು ಬಡಗಿಗಳನ್ನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಯೂ ಗೋಪಾಲನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳು ದೇಕಾದಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಭಕ್ಷಿಯು ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಜೂರಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಂದ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲನಿಗೆ ಸಮಭಾಗ ಹಂಚಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಗೋಪಾಲನಿಗೆ ತಾನು ಅಷ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಭಕ್ಷಿಯು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮವು ಬಂದಿತ್ತು. ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೂಲಿನಾಲಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ವೇಟಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ವರ್ತಕರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕಣಜದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದವಸದ ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದಾರೆ. ಐಕ್ವರ್ಯವಂತರಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ. ದಾಸ್ತಾನು ಇದೆ. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕೈಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷಾಮದ ಸ್ವರೂಪವು ವಿಚಿತ್ರವಾದುದು. ಅದು ಬರುವಾಗ (1) ಗಿಯಕಾಲದ ಬಿಸಿಲಿನಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಏರುತ್ತ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆ

ಕೊನೆಗೆ ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಹಿಸಿ ಕಾಡುಕೆಚ್ಚಿನಂತೆ ಸುಡುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮದ ಬಿಸಿಯು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಏರುತ್ತ ಬಂತು.

ಭಕ್ಷಿಯು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಊರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೆಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕ್ಷಾಮದ ಬೇಗೆಯು ಅವರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಯುವಕರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ಮುಖವು ನಿಸ್ತೇಜಸ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಹೆಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನೆಯು ನಡೆಯಿತು. ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪು ಸೇರಿತ್ತು. ಭಕ್ಷಿಯು ಅದೇನೆಂದು ಇಣಕಿ ನೋಡಿದನು. ಆಜಾನು ಬಾಹುವಾದ ತರುಣನೊಬ್ಬನು ಒಬ್ಬ ಅಂಗಡಿಯ ವರ್ತಕನೊಡನೆ ಜಗಳ ವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಜಗಳವನ್ನು ತಣಿಸಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮಾಷೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರವರೇ ಗುಂಪು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇವನದು ನ್ಯಾಯ! ಅವನದು ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯುವಕನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಅಪಮಾನ ವಾಗಿತ್ತು. ವರ್ತಕನಿಗೂ ರೇಗಿತ್ತು. ಅವನು ಯುವಕನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಏನೋ! ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತುರುಕರಿಗೆ ಎದುರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡಿದೀಯೇನೋ! ಎಂದು ಒಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟನು. ಯುವಕನ ಕೋಪವು ಮೇರಿವಿಾರಿತು. ಏನೋ! ಕಾಫರ! ಸುಲ್ತಾನರ ಹೆಸರಿತ್ತುವಷ್ಟು ಕೊಬ್ಬಿ ಹೋಗಿದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಬಾಕನ್ನು ಸೆಳೆದು ಆ ವರ್ತಕನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಇರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಭಕ್ಷಿಯು ಚಟ್ಟನೆ ಹಾರಿ ಆ ಯುವಕನ ಕೈಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಆ ಯುವಕನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಭಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನೇ ತಿವಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಭಕ್ಷಿಯು ಒಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿಸಿ ಆ ಬಾಕನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ಷಿಯು ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗ ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿದರು. ಭಕ್ಷಿಯು ವರ್ತಕನನ್ನು ಜಗಳದ ಕಾರಣ ನೇನೆದು ಕೇಳಿದನು. ಅವನು ಆ ಯುವಕನು ತನಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಸತಾಯಿಸುತ್ತಾನೆಂದೂ, ರೇಗಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು. ಭಕ್ಷಿಯು ನಗುತ್ತಾ ಸೊಂಟದಿಂದ ತೆಗೆದು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ

ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಶಿಟ್ಟಿಯು ಇಲ್ಲಾ ಸಾಹೇಬರೇ! ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೇ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಎಂದಾದರೂ ಕೊಡಲಿ! ಧಾಂಡಿಗ! ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡಲಾರನೆ. ಇನ್ನು ದೇವರಾಣಿ ಅವನನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಹೋಗಿ! ಎಂದನು ಭಕ್ತಿಯು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಶಿಟ್ಟಿಯು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಗಿಯಿತು ಜಗ-! ಯುವಕನು ಮರ ಮರನೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಭಕ್ತಿಯು ನಗುತ್ತಾ "ಬಾ! ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ! ಎಂದನು. ಯುವಕನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋದನು.

ಭಕ್ತಿಯು ಯುವಕನೇ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ?

ಯುವಕ-ನನ್ನ ಹೆಸರು ಇನಾಂ !

ಎನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿ ?

ಎನೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ! ಒಳ್ಳೆಯದು! ನಾನು ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಬರುವಿಯಾ ?

ಅಲ್ಲ! ನೀನು ಹೇಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನನಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಿ !

ನಾನೇನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದೆ !?

ಆ ಶಿಟ್ಟಿ-ಮುಸಲ್ಮಾನರನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುಲ್ತಾನರನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಮಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದೆ ! ನನ್ನನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿದೆ.

ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮತಾಭಿಮಾನವಿದೆಯೆ ? ನೀನು ಅಂಥಾ ಮುಲ್ತಾನರ ಭಕ್ತನ. ಅಲ್ಲತಾ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಿನಗೆ!

ಸರಿ! ನೀನು ಮುಲ್ತಾನರ ಘಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಬಾರದೇಕೆ? ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ. ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ !

ಆಹಾ! ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕು ಹಣವಿಲ್ಲ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ ! ನೀನು ಮುಲ್ತಾನರ ಭಕ್ತ ! ಹೋಗಲಿ ನನಗೇಕೆ ಆ ಮಾತು ! ಲಂಚವಿಲ್ಲ ರುಷುವತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಬಾ !

ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿ ?

ಘಾಜುದಾಂ ಕೆಲಸದ ಎರಡರಷ್ಟು !

సిన్నక్షయే కేలసక్యే వేరుత్తేనే.

హాగేయే ఇబ్బరూ నూతనాడుత్తా ముందే హోదరు !

ఇమాం! నీను ఇష్ట మ్మే కట్టిన తరుణనాగిద్ది. తేజస్వి యాగిద్ది. ఇచువరగూ ఏనూ కసబు కలితిల్లవే ?

ఎల్లా ఆయితు! నాను బట్టిగకన్ను యోలియత్తిద్దే. స్వల్ప బట్టిగకన్ను మారాటి నూడుత్తిద్దే. ఎల్లా యోయితు పావరాదే! ఏకే! పావరాదే!

కాణువుదిల్లవే? ఒరగాల! బట్టిగకన్నుల్లా మారి మారి తిందు బిట్టి! ఈగ బట్టిగకూ ఇల్లు. మారాటివూ ఇల్లు! హోట్టిగే నోదలే ఇల్లు!

నాను బండవాక క్కొడుత్తేనే నీను వ్యాపారమాడు!

అదేల్లా నడయువుదిల్లు ఈ కాలవల్లీ వ్యాపారసాపార ఒందూ సాగువుదిల్లు. నీను ఇందు బండవాక క్కొట్టరే నాళి ఈ శిట్టి యంతే బిడిగళియత్తి! మర్యాదేయించ బచుకువంతిల్లు! ననగి ఎరడు యోత్తు ఒళ్ళి; లూట క్కొడు! అంగరేకుగకన్ను క్కొడు! నీను డేళిద కేలస మాడుత్తేనే. ఇనత్తు భండారనన్ను లూటే మాదిక్కొండు బరువంతే యేళు! మాడుత్తేనే. నాను అంఖా స్వామి భక్త! పరీక్ష మాడి నోడు!

భక్తిగే సంతోషవాయుతు! బా! నన్న జూతేయల్లీ! ఎందు మనేగే కరదుక్కొండు యోదను. అవనిగూ లూటకే బడిసి తానూ లూట మాడినను. లూటవాగుత్తలే ఇమాం! భక్తియన్ను కురితు! ఇదేను ఖావిందా నిమగి సంసారవిల్లవో! నీవే అడిగే నీవే లూట!

హౌదు! ఇమాం! ననగి సంసారవిల్లు! నాను ఒబ్బంటగ! నానూ హాగేయే! ననగూ ఏనూ ఇల్లు! మర్యాదేయూగి బదుకబ్బేకు అష్టే! ననగేను కేలస ఖావిందా! కేలస క్కొడుత్తేనే. నన్న జూతేయల్లీరు!

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಊರು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಬಸ್ತಿಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯನ್ನು ತೆರವನು. ಅಲ್ಲಿ ಇಮಾಂನನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇಮಾಂ! ಈ ಅಂಗಡಿಯು ನನ್ನದು. ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ನಾನು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಲೆಬ್ಬ ಇದುವು ವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೇನು ?

ಲೆಬ್ಬ! ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕರಾರ್ಥಕ ಒಂದು ಕಾಸು ಆವೋಹವಿಲ್ಲ! ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಂದರೆ ತಲೆ ಹಾರಿಸಿಬಿಡಿ!

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ, ಈ ಇಮಾಮನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಕೊಡುವ ಭಕ್ತನಾದನು.

ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಒಂದು ನೂರು ಜನ ಯುವಕರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದನು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು-ಹತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ತುಕಡಿ! ಅವರುಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹ. ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸವಲ್ಲಿಯೂ, ಆ ತುಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಜನರು ಮಾಡಿದುಹೋವರೂ ಹತ್ತನೆಯವನು ಗೆಲ್ಲಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಹತ್ತು ಜನರೂ ಸಾಯಬೇಕು. ಅಂತಹ ಸ್ನೇಹ! ಅಂತಹ ಒಗ್ಗಟ್ಟು! ಇಂತಹ ದಳಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದನು. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭಕ್ತಿಯು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಯಾವದೋ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ದುಡ್ಡು ಬರುತ್ತೆ. ದುಡ್ಡು ಬರುವ ಮಾರ್ಗಗಳು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಯ ಭಕ್ತರು ಭಕ್ತಿಯ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿ ಬಾಚಿ ಕತ್ತಿ ಕುಡುಗೋಲು ಗುಳ ಇಂಥಾ ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಬಹಳ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಬಹಳ ಹೆದವಾಗಿವೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಗಡೆ ಮಜೂರಿ ಕೆಲಸಗಾರ ರಾದರೂ ಒಳಗೆ ಭಕ್ತಿಯಗುಂಪುಗಳಿಗೆಸೇರಿದವರು. ಭಕ್ತಿಯೂ ಗೋಪಾಲನೂ ಈ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವದಾ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಬಾಕುಗಳನ್ನು ತಯಾರ್ಯಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಈ ಬಾಕುಗಳು ೫-೬ ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಯಾರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹದಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಅಲೆಯುವ ಯುವಕರ ಹತ್ತಿರವೆಲ್ಲಾ ಇಂಥದು ಒಂದೊಂದು ಬಾಕು ಇದೆ. ನೊಹೆರಂ ಹೆಬ್ಬದಲ್ಲಿಯೂ, ನವರಾತ್ರಿ

ಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಯುವಕರು ಕರಿಯ ಚಿಡಿಗಳು, ಕೆಂಪು ಅಂಗಿಗಳು ಆಕಾಶ ಬಣ್ಣದ ಕುಚ್ಚಿನ ರುಮಾಲುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಚರ್ಮದ ನಡುಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿರಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಮಾಂ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಗುಂಪುಗಳು ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಭಕ್ಷಿಯ ಹೆಸರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಈ ಭಕ್ಷಿಯು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಅರಿಯರು !

ಭಕ್ಷಿಯು ಐಶ್ವರ್ಯಂತನಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕುಲುಮೆಯ ಮೇಸ್ತ್ರಿ ! ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆಯಂಗಡಿಯ ಮಾಲೀಕ. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡರಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಆಳುಕಾಳುಗಳಿಲ್ಲ. ಬಂದ ಹಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಸೀದಿಗಳಲ್ಲಿ—ಲಂಗರುಖುಸೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾನಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೂ “ಭಕ್ಷಿಯು ದುಡ್ಡುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ಷಿಯು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ” ಎಂಬ ವದಂತಿಯು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿದೆ. ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಭಕ್ಷಿಗೆ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಊರಿನ ಹೊರಗೆ ಹಾಳು ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವ ಫಕೀರನೊಬ್ಬನು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ಷಿಯು ಆ ಫಕೀರನ ಭಕ್ತ. ಆ ಫಕೀರನು ಸ್ತುದಿನವೂ ಎರಡು ಕೋಳಿಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಊರಿನ ಕಥೆಗಳು. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ. ಮತ್ತೊಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧ ಕಥೆಗಳು ಹಬ್ಬಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಫೌಜುದಾರ್ ಕುತುಬುದ್ದೀನರವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಜಂಗನೂರ ಹಾವಳಿ

ಕಾರ್ಕಳವು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಸ್ಥಳ. ಈ ದಿನ ಈ ಕಾರ್ಕಳ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗದ್ದಲ. ಬಹಳ ಸಡಗರ ಊರಿಲ್ಲಾ ತಳರು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿವೆ ಕಛೇರಿಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಓಡಾಟ ! ಇಂದು ಫೌಜುದಾರ್ ಕುತುಬುದ್ದೀನರು ಈ ಊರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿನ ಜನರಾಬಂದಿ ! ಫೌಜುದಾರರು ಎಲ್ಲಾ ಸಲ್ತಾನೊಡನೆ ಬಂದಿವಾರೆ. ಸುಲ್ತಾನರೇ ಬಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಅಟ್ಟಪಾಸವೋ ಅಷ್ಟು ಅಟ್ಟಪಾಸವೂ ಇದೆ. ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಸರ್ಕಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ಬಹುಸೆಲ್ಲಾ ಒರೀ ಕೈಲಿ ಬಂದಿದಾರೆ. ಬರಗಾಲ ! ಏನು ಕೊಟ್ಟಾರು ! ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಣೆಯಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಕುತುಬುದ್ದೀನರು ನಿಮ್ಮ ಊರಿನ ಜನರಾಬಂದಿಯು ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಊರಿಗೇ ಅಗೌರವ ! ಯಾರಾದರೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟರೆ ಒಹಳಗೌರವ ! ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನೇ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದರು. ಧರಣಿಯ್ಯನವರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಂದೆರೆಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಮೀನೆಲ್ಲಾ ನನಗೇ ವಹಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಖುದ್ದು ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯನ್ನೂ ರ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡಲಿ ! ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು ! ದೊಡ್ಡವರೆಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯ ! ನ್ಯಾಯ ! ಎಂದರು. ಫೌಜುದಾರರಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಮಾತುಕೊಟ್ಟರು. ಕುತುಬುದ್ದೀನರು ಧರಣಿಯ್ಯನವರಿಂದ ಈ ಊರಿಗೇ ಗೌರವಬಂತು ! ಊರಿಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಇಂಥವರು ಇರಬೇಕು. ಎಂದು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು.

ಬಡಜನರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಬರಗಾಲ ಬಂದಿದೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಫೌಜುದಾರರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. 'ಫೌಜುದಾರರು ಏನು ಮಾಡಲಾದೀತು ! ಮಳೆಬಿಳಿ ದೇವರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ! ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜರೇನು ಮಾಡಲಾದೀತು ! ದೇವರು ಕೊಡಬೇಕು. ಸುಖವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮಹಾ
 ಸ್ವಾಮಿ! ಬಡಜನ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೇ ಸಾಯುತ್ತೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ
 ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ದಿಟ್ಟಿತನದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೌದು!
 ಹೌದು! ಎಂದರು. ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರಿ! ಅಷ್ಟು ತೀರ ಇಲ್ಲದ
 ವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಬಲಿ ಗಂಜಿ ಕಾಸಿಹಾಕಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡು
 ತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು ಹೇಳಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಜಾತಿಯ ಮಾತು
 ಬಂತು! ಘೋಷಿಸಿದರು ಅದು ಬಲುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ! ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ
 ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಜಾತಿಯವರು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಜಾತಿಯವರು
 ಉಣ್ಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು.
 ಅದರ ತಂಟೆಗೆ ನಾವು ಬರಬಾರದು. ನೀವು ನೀವೇ ಸಿಮ್ಮು ಸಿಮ್ಮು ಜಾತಿ
 ಯವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ತೀರಾ ಗತಿ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿರಿ! ಎಂದು
 ಬಿಟ್ಟರು. ಕೆಂಪು ದಿರಸಿನ ಗುಂಪಿನೊಬ್ಬನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು
 ರಿಗೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು. ಹುಜೂರು ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಅನೇಕರು ಸಾಯುತ್ತಿ
 ದಾರೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆತ್ತಿ ಕಡುಬಡವರಿಗೆ ಗಂಜಿ ಹಾಕುತ್ತಿವೇವೆ.
 ಆ ಭಿಕ್ಷೆನೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದುಡ್ಡು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿರೂ ಸಮ್ಮ
 ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸಾಯುವ ಬಡಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ
 ನೋಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧಾನಧರ್ಮವ ದೊಡ್ಡ
 ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಅನ್ನ ಹಾಕಬೇಕು.
 ಜನರ ಗುಂಪಿಸಿದ ಹೌದು! ಹೌದು! ಎಂಬ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಘೋಷಿಸಿ
 ದಾರರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಮಾಡಿರಿ.
 ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸ! ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಗ್ಗಿ ನಡೆಯಿರಿ. ಎಲ್ಲರೂ
 ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನುನುನೂರು ಮುಡಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ.
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜನರಲ್ಲಿರೂ ಘೋಷಿಸಿದರನ್ನೂ
 ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಈ ಕೆಂಪು ದಿರಸಿನ ಗುಂಪಿನವರು ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಸೇವೆ
 ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಇವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರಿ
 ದಾರೆ. ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬಿಡಬಹುದು.
 ಆದರೂ ಈ ಯುವಕರ ಗುಂಪನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನೋ ಸಂದೇಹ!

ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಗದ್ದಲ! ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಗುಸುಗುಂಪಲು! ಕಳ್ಳರು ರಾತ್ರಿ ಧರಣ್ಯಯ್ಯನವರ ಮನೆ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದರು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

“ರಾತ್ರಿ ಧರಣ್ಯಯ್ಯನವರ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರು ನುಗ್ಗಿದರು. ಗಂಡಸರನ್ನೆಲ್ಲ ವಾಯಿಗೆ ಎತ್ತಿ ತುರುಕಿ ಹೆಚಾರದ ರುಬಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಹೆಂಗಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದರು. ನಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಧರಣ್ಯಯ್ಯನವರನ್ನು ಹಣವೆಲ್ಲಿದೆ ಹೇಳು! ಘಾಜುದಾರರಿಗೆ ಹಣ ಕಟ್ಟುತ್ತೀಯಾ? ಊರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪವಾಸ ಕೆಡವುತ್ತೀಯಾ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಾಕಿ ಸಿಂವ ಚುಚ್ಚಿಬಿಡುವುದಾಗಿ ಹೆದರಿಸಿದರು. ಧರಣ್ಯಯ್ಯನವರು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಹಣವಿರುವ ಸ್ಥಳ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ದರೋಡೆಕೋರರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕರುಣೆ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಧರಣ್ಯಯ್ಯನವರು ವ್ರಾಣ ತೆತ್ತುಬಿಡುವರೆಂದು ಹೆದರಿ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯು ಬಜಾನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳರು ಸ್ವಾರ್ಥಿನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಈ ಸಮಾಚಾರವು ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ಘಾಜುದಾರರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಬಂದಿತು. ನಾವಿರುವಾಗಲೇ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿತೇ ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಆಗ್ರಹ ಗೊಂಡರು. ದರೋಡೆಕೋರರನ್ನು ಈ ದಿನವೇ ಪತ್ತೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊತ್ತಾಲ-ಪೊಕ್ಕೇವಾರರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಟ್ಟುಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಧರಣ್ಯಯ್ಯನವರ ಮನೆಗೆ ಬುದ್ದಾಗಿ ಘಾಜುದಾರರ ಸಮಾಯು ಹೊರಟಿತು. ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು. ಯಾರೋ ದುರುಳರು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಒಂವೇ ದಿನವಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದರು.

ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇವೇ ಮಾತು! ಅಂಥಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮರಿಗೆ ಒಗ್ಗಾಗಬಹುದೇ ಎಂದು ಪೇಚಾಡುವವರು ಕೆಲವರು. ಅನ್ಯಾಯದ ದುಡ್ಡು ಆದದ್ದೇ ಸರಿ ಎಂಬುವವರು ಹಲವರು. ಘಾಜುದಾರರು ಊರಿನಲ್ಲೇ ಇದಾರೆ. ಖಂಡಿತ ಪತ್ತೆಯಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು! ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವ್ವಾ! ಕಳ್ಳರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಗಂಟು! ಎನ್ನುವವರು! ಅಂತೂ ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗಿಯೇ ಕಳೆಯಿತು! ಕಳ್ಳರ ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಘಾಜುದಾರರಿಗೆ ತಾವು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಲೂಟಿ ನಡೆದುಹೋಯಿತಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ

ಇರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಬಂತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರಸಿ ಕ್ರೂರವಾದ ತಾಕೀತು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಧರಣಯ್ಯನವರ ಮನೆ ಲೂಟಿಯಾದಂತೆ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರುಗಳ ಮನೆ ಕಿಣ್ಣಿ ಹೊಡೆಯುವುದು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಘಾಜು ದಾರರಿಗೆ ಇಂಥಹ ಅನೇಕ ವರದಿಗಳು ಬಂದವು. ಕನ್ನರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಘಾಜುದಾರರು ಮುಜ್ಜಿ ನಿರ್ವಾಹಕರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಏನೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ವಾಹಕರುಗಳು ತ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ಕಟ್ಟಡವರು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಯ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅನೇಕ ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಆಪ್ತರನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಆತೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಕ್ಷಮವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ದುಷ್ಟ ಕೃಷಕರು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುವಾಗಿ ಅವರಿಲ್ಲರೂ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಘಾಜುದಾರರು ತಾವೇ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ಈ ಕನ್ನರನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನವಿತ್ತರು. ಲೂಟಿ, ಪರೋಡೆಗಳ ವರದಿಗಳೇನೋ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದುವು.

ಇವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಜಂಗಮರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಮತಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳು ಬಹು ಮಂದಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಬಂದವರು. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ನಗರದ ಕಡೆಯವರು. ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಭೀತಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವರುಗಳು ವೀರಶೈವ ಮತಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದವರು, ಅವರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವು ಶಿವಪ್ಪನಾಯ್ಕನ ರಾಜ್ಯ. ವೀರಶೈವರ ರಾಜ್ಯ. ಅದು ಅಸ್ತವಾಗಿಯೋಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವೀರಶೈವ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳು ತಾವು ಮತಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಕಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಜನರನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮಯ್ಯನಿಗೆ ಅನ್ನದಾನದಯ್ಯ ಎಂಬೆ ಹೆಸರಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲವರು ಜೈನರಿಗೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಸಹನೆ ಇತಿಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಈ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಬಲವಾದ ಪ್ರತೀಕಾರ

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಕೆಲವರು ಮುಖಂಡರು ಫೌಜುದಾರ್ ಕುತುಬುದ್ದೀನರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೊಳ್ಳೇ ದರೋಡೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುವ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಫೌಜುದಾರನಿಗೆ ಇದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಟ್ಟಿತು. ಅವನು ರಾಜ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ವೀರಶೈವ ಮತಪ್ರಚಾರಕರುಗೂ ಸೌಹಾರ್ದವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಲ್ಕಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಕಿಲ್ಲೇದಾರನಿದ್ದನು. ಇವನು ಬಹಳ ದರ್ವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಲ್ಕಿಗೆ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳು ಬರಕೂಡವೆಂದು ಡಂಗೂರ ಹೊಡಿಸಿದನು ಅಲ್ಲಿ ಮೂವರು ನಾಲ್ವರು ಹೆತನಾದಿಗಳಾದ ಜಂಗಮರು ಸೇರಿಬರು. ಮುಲ್ಕಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗೂ ಜಂಗಮರಿಗೂ ಮುಖಾ ಮುಖಿ ಜಗಳವಾಯಿತು. ರೋಷಾ ವೇಶವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ರಾಜಭಟರು ಅನೇಕರನ್ನು ದಂಡಿಸಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೊಡ್ಡ ದುಂಬಿಯೊಂದು ಕಿಲ್ಲೇದಾರನನ್ನು ಹೊದದು ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಸಮಾಚಾರವು ಫೌಜುದಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಚಂಡ ಕೋಪ ಬಂತು. ರಾಜಭಟರನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಂಗಮರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದು ತರಬೇಕೆಂದು ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿದರು. ಅನೇಕರು ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋದರು. ಕೆಲವರು ಜಂಗಮರು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡರು. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಫೌಜುದಾರರ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದು ತಂದರು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೇರಿಸಿದನು. ಕೆಲವರನ್ನು ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿಡಿಸಿದನು. ಅನೇಕರನ್ನು ಕಶೆಗಳಿಂದ ಹೊಡಿಸಿ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಇದರಿಂದ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು. ಫೌಜುದಾರನು ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಂದು ಓಲೆಯನ್ನು ಬರಸಿ ಕಳಿಸಿದನು. ಜನರು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಲೆಬ್ಬಿಸಿದಾರೆ. ಕ್ಷಾಮದ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಬಡಜನರು

ಪೀಡಿತರಾಗಿಡಾರೆ. ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಳ್ಳೆ ಹರೋಡೆ ಕಳವುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳೇ ಕಾರಣ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಪತ್ತೆಮಾಡಿಸಿ, ಹಿಡಿ ತರಿಸಿ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಈ ಪ್ರಾಂತ ಜಂಗಮಯ್ಯಗಳು ತಲೆ ಇಡದೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡವು ಶಾಂತಿಗೆ ಬಂದಂತೆಯೇ ಸರಿ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆಸಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಂತೆ ತಾಜಕರ್ಮಚಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆನು.

ವಿಪ್ಲವದ ಮೂಲಪುರುಷನು ಭಕ್ತಿಯೋ-ಫಕೀರನೋ

ವಿಪ್ಲವದ ಸ್ವರೂಪವೇ ಒಗೆ! ಯಾರೋ ವಿಪ್ಲವದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುತ್ತಾರೆ ಅದು ಎಲ್ಲೆಯೋ ಮೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲೆಯೋ ಶಾಖೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೋ ರೂಪಾಂತರಗಳನ್ನು ತಾಳುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಈ ವಿಪ್ಲವ ಬೀಜವು ಜಂಗಮರ ಬಂಡಾಯದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಜಂಗಮರ ವಧೆಯಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನವಾಯಿತು. ಭಕ್ತಿಯು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಗ ಕೆಂಪಂಗಿಯ ಭಟರು ಹೆತ್ತಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಇದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ದಿರಸಿದೆ. ದೊಣ್ಣೆಗಳಿವೆ. ಕಠಾರಿಗಳಿವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇಕತ್ತಿಗಳಿವೆ. ಸಾವಿರಾರು ಬಂಜೂಕಗಳಿವೆ. ಭಕ್ತಿಯು ಯಾವಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರು ಹೊಸದೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾಗಿ ಶಪಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೊಸರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿದೇನೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಷನವತ್ತರೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೊಂಕಣ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬಲ್ಲೆ! ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಬಲು ಬುದ್ಧಿವಂತ! ಈಗ ಅವನ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ವಿಪ್ಲವವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕ್ಷಾಮವಲ್ಲ. ಜಂಗಮರ ಬಂಡಾಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಂಗಿಯ ತರುಣರ ಹಾವಳಿಯೇಸರಿ! ಇವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಯುಧಗಳಿವೆ. ದಿರಸು ಇದೆ. ಪ್ರಬಲವಾದ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಇವರನ್ನು

ಕೆಣಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಎದುರುನಿಂತು ಖಾಡಾಖಾಡಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಗೆಟ್ಟಿದೆ. ಋಷಿಮದಿಂದ ಸೈನಿಕರ ಮನೆ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೊರಗಿದಾರೆ. ಯದ್ಧವಾದರೆ ನಮಗೆ ಅಪಜಯವಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೇ ಯುದ್ಧವನ್ನಾದರೂ ನಾನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದೆಂತು? ಹೀಗೆ ಯೋಚನೆಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಈ ವಿಪ್ಲವದ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾರು. ಇವನನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೇ ಯಾವುದನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸ ಕೂಡದು. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಲ್ಲ. ರಾಜಕೀಯ ವಿಪ್ಲವ! ಯಾವನೋ ರಾಜಕೀಯ ಪುರುಷನು ಈ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಿರಾನೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಣಬೇಕು? ನಮ್ಮ ಖಾಜಾನೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲಿಯಮಾಡಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟವಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ! ಮರಾಠರು ಈ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆ? ಅಲ್ಲ! ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರು? ಈತನೆಲ್ಲಿದಾನೆ?

ರಾಜಕರ್ಮಚಾರಿಗಳು ಕೆಲವುಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಕಾರ್ಕಳ ದಲ್ಲಿರುವ ಫಕೀರರೋ—ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಯೋ ಈ ಕೆಂಪಂಗಿ ಯವರ ಮೂಲಪುರುಷರೆಂದು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಆಯುಧಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ತಯಾರಾದುವುಗಳೆಂಬುದೇನೋ ಖಂಡಿತ! ಈ ದಿವಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದುವುಗಳು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು. ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿ ಸದ್ಮನಾಭನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದಾನೆ. ತನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನಕ್ಕನು. ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿರುವ ಫಕೀರರು ಮಹಾಪುರುಷರು. ಅವರು ವಿರಕ್ತರು. ಅವರಿಗೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರೇಕೆ ಎದ್ದೋಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಅಷ್ಟು ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯ ಇಂಥಾ ಮಹಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದು ಅಸಂಭವ. ಅವನು ಮುಸಲ್ಮಾನ! ಅವನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಪಾರ ಹಣವೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಎದ್ದೋಹ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕಾರ್ಕಳದ ಸದ್ಮನಾಭಭಟ್ಟನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಜಂಗಮರ ಭಂಡಾಯ

ವೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಆದರೂ ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಊರಿನ ಕಿಲ್ಲೇದಾರರನ್ನೂ, ಮಾಮಲೇದಾರರನ್ನೂ ಕರಸಿದನು. ಉದಾಶೀನವಾದ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಂಗಿಯವರ ವಿಷಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪನಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ಕೆಂಪಂಗಿಯವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ದೂರುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬಂದು ಬಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಘಾಜಿಗೆ ಸೇರುತ್ತೇವೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮದೇತವಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಳ್ಳತನಗಳಾಗಿವೆ. ಒಂದು ನಗವಾದರೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪಂಗಿಯವರು ಈ ಕಳ್ಳತನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ನಗಗಳು ಇಲ್ಲೇ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದೆಲ್ಲಾ ವೇಶಾಂತರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಊಹೆ! ಈ ಕೊಳ್ಳೆ ದರೋಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಈ ಕಳವು ಕೊಳ್ಳೆ ದರೋಡೆಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯವಿಟ್ಟು ಕಾವಲು ಕಾಯಬೇಕು. ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಪೌಜುದಾರನಿಗೆ ಇದು ಸರಿಯೆಂದೇ ಹೊಳೆಯಿತು.

ಪೌಜುದಾರನು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಕ್ಯಾನ್ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ತಕ್ಕವಿರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾಮಲೇದಾರರಿಗೆ ಕಾಯಸವನ್ನು ಕಳಿಸಿದನು. ಪೌಜುದಾರರು ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಮಾಮಲೇದಾರರಿಗೆ ಬಲು ಕಷ್ಟ! ಬಹಳ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತೆ. ಮಾಮಲೇದಾರನು ಎಲ್ಲ ವಿರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ಪೌಜುದಾರರು ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಇಳಿದರು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ಘೇಟೆಮಾಡಿದರು. ಬಡಜನರು ಬಂದು ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಮಾಮಲೇದಾರನು ಮೂಡುಬಿದರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಳ್ಳತನಗಳೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೂ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಜೋಟಾಭಕ್ಷಿಯು ಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪೌಜುದಾರರು ಪೇಳಿದರು. ಮಾಮಲೇದಾರರು ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ. ಆದರೆ ಸ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟು ಗಣ್ಯಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ! ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಅದರೂ ಆ ಜೋಟಾ ಭಕ್ಷಿಯು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಾರನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆತನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಘೌಜುದಾರರು ಹೇಳಿದರು. ಮಾಮಲೀ ದಾರರು ಡಲಾಯತನನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿದರು. ಭಕ್ಷಿಯು ಬಂದು ಖಹಳ ವಿನೀತಭಾವದಿಂದ ಘೌಜುದಾರರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದನು. ಅವರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಭಕ್ಷಿಯು ತನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಕುಲುಮೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಸವಾರಿ ಚಿತ್ರೈಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಜೋಟಾಭಕ್ಷಿಯವರೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಬಹುದು!

ಈ ಕೆಂಪಂಗಿಯವರುಗಳಿಗೂ ನಿಮಗೂ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯೋ !

ಹುಜೂರು! ಉಂಟು! ಅವರುಗಳು ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅನ್ನ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಂದಾ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತೆಗೆದಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಹೆಂಡರಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಧರ್ಮ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಲಿ! ಎಂದು ಆಕಾಂಕ್ಷೆ.

ಸರಿ! ಭಕ್ಷಿಗಳೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವೇ. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಧರ್ಮಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸಂತೋಷ! ನಿಮದು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಅಂಗಡಿ ಇದೆಯೋ?

ಇದೆ. ಹುಜೂರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಂಗಡಿ !

ಈ ಕೆಂಪುದಿರಸಿನವರ ಅಂಗರೇಖುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹುಜೂರು ! ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇನು? ಅದರಲ್ಲೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುಟ್ಟಿದೆ. ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಖರೀದಿ ಬರುತ್ತೆ. ನಾನೇ ಹೊಲಿಯುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಲಾಭ ಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಅನೇಕ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಜೀವನವಾಗುತ್ತೆ.

ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಕುಹತಗಳು ತಪಾನೆಯಾಗುತ್ತದೋ ?

ಇಲ್ಲ ! ಸರ್ಕಾರ ! ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೊದನೊದಲು ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವರವರೇ ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ಅವರವರೇ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರೇ ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟಿ ಬಣ್ಣ ಗಟ್ಟಿ ಬಣ್ಣವೆಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿ ಇದೆ. ಕೆಲವರು ಹೋಕಿ ಹುಡುಗರು ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟಿ ಉನ್ನೇ ಖಾಯಿಷ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು !

ಘೌಜುದಾರರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು “ಬಾಕು” ವನ್ನು ತಂದು ಭಕ್ಷಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಭಕ್ಷಿಯವರೇ ಇದನ್ನು ನೋಡಿರಿ !

ಭಕ್ಷಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಹುಜೂರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಲು.

ಇದು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ತಯಾರಾಡಬಲ್ಲರಾ ?

ಇಲ್ಲ ! ಸರ್ಕಾರ ! ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ! ನಮದೆಲ್ಲಾ ಒರಟು ಸಾಮಾನು. ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಸಾಮಾನುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಬ್ಬಿಣದ್ದು. ಯಾರಾದರೂ - ರಸಾಯನಶಿಲೆಯಿಂದ ತಯಾರಾಡಿಸಿದರೆ ಉಕ್ಕಿನ ಮಚ್ಚುಕತ್ತಿ-ಚೂರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಣೆ ಕೊಡಬಲ್ಲೆವು. ಆದರೆ ಈ ಹೆದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ! ಇದು ಕೊಡಗಿನ ಸಮಾನೆ ! ಹುಜೂರು ! ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ !

ಹೌದು ! ನಾವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳಿದೇವೆ. ಈ ಕುಲುಮೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ-ಬಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬಹಳ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೋ !

ಆಗುತ್ತದೆ ಹುಜೂರು ! ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಂಪಾದನೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಜೂರಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಏನೂ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೋ !

೧೦೨

ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು! ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಭಯ ಹೆಚ್ಚು! ಏನೋ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದರೆ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು ಭಕ್ಷಿಯವರೇ! ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ನಿಧಿ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ವರದಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ನಿಜವೆ!

ಭಕ್ಷಿಯು ನಗುತ್ತಾ—ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲ! ಅಷ್ಟುದುಡ್ಡು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಸೀದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅನ್ನಶಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಾವಿರಾರು ಜನಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪುಣ್ಯಕೆಲಸವು ಮತ್ತೇನಿದೆ!

ನೋಡಿರಿ! ಭಕ್ಷಿಯವರೇ! ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹುಷಾರೀ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಮಾಚಾರಗಳು ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ!

ಎಲ್ಲಾದರೂಉಂಟೆ! ಸರ್ಕಾರವೆಂದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಂತೆ! ಮಾಬಾವ್ ಸರ್ಕಾರ ಅನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಹಕ್ಕುಂಟು!

ಭಕ್ಷಿಯವರೇ! ನೀವು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಣವಿದೆಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವದಂತಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು!

ಹುಜೂರು! ತಮ್ಮಂಥಾ ಮಹಾವುರುಷರಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳೋಣ ವಾಗಲಿ! ಬೇ ಅದಬ್ ಮಾಘ್ ಮಾಡೋಣವಾಗಲಿ! ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಹುಜೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೊಟ್ಟವರ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊಡಬೇಕಾದುದಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ವೋಸದಿಂದ ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದಿಸಬಾರದೆಂಬ ನೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಒಡವರ ದುಡ್ಡು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬ ಕರುಣೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ದಿನ ಲೇಣಿ ದೇಣಿ ಎಲ್ಲಾ ಫೈಸಲ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಳೆದು ನಾಲ್ಕು ಹಣ

ಉಳಿದರೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ ರೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಾವಿಸುವುದು ಸಹಜವೇ ಇದೆ.

ಭಕ್ಷಿಯವರೇ! ನೀವು ಬಹಳ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅರಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ! ಸಂತೋಷ! ನಿಮದು ಮಂತ್ರಿತ್ವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿ! ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ.

ಹುಜೂರು! ಪರಮಾನುಗ್ರಹ! ತಾವು ಈ ನಾಡಿನ ರಾಜರಂತೆಯೇ ಇದ್ದೀರಿ! ತಮಗೆಸಮಸ್ತ ಅಧಿಕಾರಗಳೂ ಇವೆ. ನಾನು ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪದೇ ಪದೇ ಬಂದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅನೇಕರು ಬಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಶಿಫಾರಸುಗಳಿಗೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟ ಕ್ಷಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು!

ಘೌಜುದಾರರು ನಕ್ಕರು!

ಭಕ್ಷಿಯವರೇ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು! ಕಾರ್ಕಸದ್ದಿರುವ ಆ ಫಕೀರರನ್ನು ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಾ?

ಇಲ್ಲ! ಹುಜೂರು! ನಾನು ಅವರು ಬಲು ಮೊಡವರೆಂದು ಕೇಳಿ ದೇನೆ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಜೋಗಿ ಅವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಒರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು!

ಭಕ್ಷಿಯು ಘೌಜುದಾರರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಘೌಜುದಾರನು ಈ ಭಕ್ಷಿಗೂ ಈ ಕೆಂಪಂಗಿಯ ತರುಣರಿಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಈ ಗದ್ದಲಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಇವನೇ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗನಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಂದಾದ ರೊಂದು ದಿನ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನೋಡೋಣ!

ಭಕ್ಷಿಯು ಘೌಜುದಾರನು ಬುದ್ಧಿವಂತ! ಜಿನ್ನಾಗಿ ಆಡತಳೆ ನಡಿಸಬಲ್ಲ ಆದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ! ಲಂಚಕೋರ! ಅದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಿಗಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿದೆ. ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಅವರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಭಯತಪ್ಪಿಯೋಗಿದೆ. ಕುಡುಕ ಮನಶ್ಯಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಎರಡು ದಿನ ಗಳು ಕೂಡ ನಿಂತು ನಿಭಾಯಿಸಲಾರ! ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನ ವಿಚಾರ ವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರ! ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿರುವ ಫಕೀರರ ಮೇಲೆ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿರು ವಂತಿವೆ ಸಾಪ! ಆ ಫಕೀರರಿಗೇಕೆ ಈ ವ್ಯವಹಾರ! ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ. ಈ ರಾಜ್ಯವು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರವಾದಿಯಂತೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಫಕೀರರಿಗೆ ತಂಟೆ ಬರುತ್ತೆ. ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಕೊಂಡನು.

ಘೌಜುದಾರನು ನಾಲ್ವಾರು ದಿನಗಳಿದ್ದು ಸ್ಥಳ ವಿವ್ಯಮಾನಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಭಕ್ತಿಗೆ ಜೀಕಾವಸರಾರು? ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಭಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ನಿಗಾ ಇಡುವಂತೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು.

ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿರುವ ಫಕೀರನು ಸಾಮಾನ್ಯನಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ತೇಜ ಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸುಮಾರು ೬೦ ಸರ್ಕ ವಯಸ್ಸು! ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾ ಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಲ್ಲಾ ನರೂ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಕಠಿಣನಾಗಿ ಮಾತನಾಡು ತ್ತಾನೆ. ಮನಸ್ಸು ಚುಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಲ್ಲಾ ಪಾಪಿಗಳು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಮಾತನ್ನೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾವರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾತನ್ನೆತ್ತಿದರೆ ದೇವರ ಸರ್ಕಾರದೊಡ್ಡದು ಅಲ್ಲಾನ ಸರ್ಕಾರ ದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ದರಂ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಜೋತಿಸ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಖಾಯಿಲಿಯನರಿಗೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಔಷಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಿರಾ ಮತ್ತಿದೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಔಷಧಿಕೇಳಿದರೆ ನೀವು ಸಾಪಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅನುಭವಿಸಿರಿ ಇಲ್ಲಾ ಸಾಯಿರಿ! ಎಂದು ಶಪಿಸು ತ್ತಾನೆ. ಬಹುಜನರಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸರಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಅವ ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಭಯ! ಘೌಜುದಾರನು ಕಾರ್ಕಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಫಕೀರನನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಫಕೀರನು ಅವರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ನಾನೇ ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಹೋಗಿ ಘೌಜುದಾರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ಘೌಜು ದಾರರು ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು. ಫಕೀರನು ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದನು.

ಘೌಜುದಾರರೇ ! ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕರೆಯಿಸಿದಿರಿ !

ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯು ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹರಡಿದೆ. ಅವಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಭೇಟಿಗೆ ಒಂದೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು ! ನಾನೂ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೋಣವೆಂದಿದ್ದೆ. ಫಕೀರನಿಗೇಕೆ ? ರಾಜರ ಸಹವಾಸ ! ಎಂದು ಬರಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ !

ಹಾಗಂದರೇನು ? ತಮ್ಮ ಸಹಾಯವು ನಮಗೆ ಬೇಕು !

ಫಕೀರನು ನಕ್ಕು ! ನನ್ನ ಸಹಾಯವೇ ಏಕೆ ನಿನಗೇನಾದರೂ ಖಾಯಿ ಲಿಯಾಗಿದೆಯೇ ? ನಿಮಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೆಕೇಮನಲ್ಲ ! ಹಿಂದೂ ಗಳನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆಯೇನು ? ಅದು ನನ್ನಿಂದ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಖಾಜಿಯಲ್ಲ. ಮುಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲ !

ತಾವು ಒಳ್ಳೇ ಜೋತಿಷ್ಯರೆಂದು ಕೇಳಿದೀರಿ.

ಓಹೋ ! ನಿಮಗೆ ಜೋತಿಷ್ಯವು ಬೇಕೆ ?

ಹೌದು ! ನೋಡಿ ! ಫಕೀರನು ! ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒರಗಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಜನಕ್ಕೆ ಸಹಜ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಂತಿ ಸುಭಿಕ್ಷುಗಳು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾರೆ ?

ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ ! ದೇವರಿಲ್ಲ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಒರಗಾಲ ಬಂದಿದೆ ದೇವರು ಕುರುಡನಾನು ! ನಿಮ್ಮ ಅಧರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತ ನಿಮಗೆ ಮಳೆ ಬಿಳಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆ ? ನೀವು ಜನರಿಂದ ಕಷ್ಟ ಕಾಣಿಕೆ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಕಳ್ಳಕಾರರು ಕೊಳ್ಳಿ ದರೋಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನೋಡಿ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಸಗುತ್ತಿದಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಹೋಗಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವು ಒರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಜೋತಿಷ್ಯವೇಕೆ ? ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ

ನಿಮಗೇಕೆ ? ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಕೋಪ !

ನನಗೆಲ್ಲಿ ಕೋಪ ! ದೇವರಿಗೆ ಕೋಪ ! ನನಗೆ ಪರಿತಾಪ ! ಘೌಜುದಾರರೇ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅನಾಯಕನಾಗಿದೆ !

ಒಳ್ಳೆಯದು ಫಕೀರರೇ ! ನೀವು ಬಹಳ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ! ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿರಿ !

ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳವು ದರೋಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಾರಂತೆ !

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುವ ಭಿಕ್ಷಾರಿಯಾದ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ !

ಅವರ ಸಹವಾಸವನ್ನು ನೀವೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ನಾನು ಅವರ ಸಹವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಳ್ಳಕಾಕರು ದುಡ್ಡು ಕಳದುಕೊಂಡ ಧನಿಕರೂ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ದರಿದ್ರರೂ, ನಿಮಗೆ ಲಂಚ ರುಮುವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರೂ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮನೆ ತಪ್ಪಿ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೆಂಗಸರು. ನಿಮ್ಮ ದರಬಾರಿ ಸಿಂದ ನೊಂದವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ದೇವರಲ್ಲಿ ನೋರೆಯಿಡಿರಿ ! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ

ಸರಿ ! ಫಕೀರರೇ ! ಇದು ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯ ! ಹಿಂದೂಗಳ ರಾಜ್ಯ ವಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪೂಜ್ಯರು ! ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಈ ಸರಹದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದೀನೆ. ತಾವು ಆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಫಕೀರನು ನಕ್ಕು ! ನೋಡು ಕುತುಬುದ್ದೀನ್ ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳು ! ನೋಡಲು ನೀನು ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳು ! ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡು ! ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕದಲು ವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದರಬಾರು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ! ನೋಡೋಣ ! ಸುಲ್ತಾನರಿಗಾದರೂ ಅಲ್ಲಾನು

ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೇನೋ | ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ |

ಫಕೀರರೇ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ | ಹೊರಡಿ | ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿ |

ಆಗಲಿ | ನನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ಫಕೀರನು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಘೌಜುದಾರ ಕುತುಬುದ್ದೀನ್

ಘೌಜುದಾರನಿಗೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಯೋಚನೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಈ ಫಕೀರನು ನಿಜವಾದ ಫಕೀರನಲ್ಲ. ಯಾರೋ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಫಕೀರನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾನೆ. ಇವನು ವಿದ್ರೋಹಿಯೇ ಸರಿ | ಆದರೆ ಇವನು ಮುಸಲ್ಮಾನನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನು ವಿದ್ರೋಹವೆಸಗುವನೆ. ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡಬಹುದು. ಈ ಸಮಾಚಾರವು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಆಗ್ರಹ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೊಳ್ಳೆ ದರೋಡೆಗಳಾದರೂ ಒಂದಾದರೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಂದೇಹವಿತ್ತು. ಘೌಜುದಾರನು ಅವರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿಡಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಜನರನ್ನು ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಒಂದು ದಿನ ಪಡುಬಿದರೆಯ ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದಲವೆದ್ದಿತು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಹರಿಯವರನ್ನು ಕೊಂದು ಬಂದೀಖಾನೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಒಡದು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಓಡಿಹೋದರು. ಸೈನಿಕರು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದೀಖಾನೆಯು ಬರಿದಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು | ಘೌಜುದಾರನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ನಾಲ್ವರು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಣೆ ನಡಸಿದನು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದಕಂಠಿ ಎಂಬುವನು ಮುಖ್ಯನಾದವನು. ಇವನು ನಾಲ್ವರು ಕೆಂಪಂಗಿಯ ದಳಗಳಿಗೆ ಮುಖಂಡ. ಇವನಿಗೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ! ಮೈ ಬಣ್ಣ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣ !

ಉಜ್ಜಿತ ವದೆ ಭುಜಗಳು, ವಿಶಾಲವಾದ ಹಣೆ, ಉಜ್ವಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಬಹಳ ಬಂದೋಬಸ್ತಿನಿಂದ ವೀರಭಟರ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ವರನ್ನೂ ಘೌಜು ಶಾಕಿತ ಸನ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕರತಂದರು. ವಿಚಾರಣೆಯಕ್ರಮವು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಬಹಳ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆಯು ನಡೆಯಿತು.

ಘೌಜುದಾರನು-ಕ್ರಮವಾದ ವಿಚಾರಣೆ ನಡಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅನನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮುಖಂಡನಾರು ? ಎಂದು ದರ್ಪದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ಗೋವಿಂದ ಕಮ್ಮಿಯು ನಾನು ಎಂದು ಮುಂದೆ ಸಿಂತನು

ಘೌಜುದಾರನು ನೀನು ! ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ ಮುಂದೆ ಬಾ ! ಹತ್ತಿರ ಬಾ ! ನಿಮ್ಮ ಅಸರಾಧಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಗಳೆನೆ. ವಿಚಾರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ! ನೀನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುವುದೇ ಇಲ್ಲದೇ ಹೇಳಿಬಿಡು. ನಿನ್ನನ್ನು ಬುಲಾಸ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗ ! ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಬದುಕಿಕೋ !

ಗೋವಿಂದನು ವಿಕಟವಾದ ನಗುವನ್ನು ನಕ್ಕು-ಘೌಜುದಾರರೇ ! ಮುಚ್ಚುವುದೇ ಏನಿದೆ. ಸಾವುಗಳ, ಒಡಂಬಡೆಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು ಇನ್ನೂ ಕಾಲವು ಒದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದ ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಎಂದಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಒಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲೆಯೋ ಹೋಗಿ-ಒದುಕುವುದೇಕ ? ಇಲ್ಲವೇ ಇದು ಒದುಕುತ್ತೇನೆ ಘೌ- ಗೋವಿಂದಕಮ್ಮಿ ನೀನೇಕೆ ಈ ಅಕ್ಕತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ.

ಘೌಜುದಾರರೇ " ತಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಅಧಿಕಾರವಿದ ಸರ್ಕಾರದ ಹುಕು ಮತ್ತಿದೆ. ಸೈನ್ಯವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅಸರಾಧಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಬಂದಿಲಾಸೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದು. ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸಲಾರಿ !

ಕಮ್ಮಿ ! ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ-ನನಗೆ-ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇಕೋ ನಾನರಿಯೆ !

ಅದು ನಿಜ ? ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ !

ಕೇಳು-ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಮೈಸೂರು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ! ಈ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾ

ಗರಬೇಕು. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಗಳಾದರೆ-ವೈಸೂರಿನ ತತ್ಯಗಳು ಬಂದು ಅಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಇದೆ.

ಫೌಜುದಾರರೇ ! ತಾವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಭ್ರಾಂತಿ ! ತಮ್ಮ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಈ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ-ಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಭಯ ! ತಮಗೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ದಂಡ ತೆರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ರಾಜಧಾನಿಗೆ— ಬಹಳ ಹಣ ಕಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಆಸಾರ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಗಳಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಣ ಗಳಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ತಮ್ಮ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಬಹು ವಂದಿ ಮರಾತ್ಮರು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಳ್ಳತನ ದರೋಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ ಅಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೆಂದು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ ! ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮಗಳಿಗೆ ನಿಸ್ತಾರವಿಲ್ಲ ! ನನ್ನನ್ನು ತಾವು ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲ ! ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ ! ಅದರ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿರಿ ! ನನಗೊಬ್ಬ ಸಹೋದರಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಅವಳು ನನ್ನಂತೆಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಹೆಣ್ಣು ವಿಧವೆ ! ಒಂದುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಯಾರೋ ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದರು. ಎಷ್ಟೋ ಹುಡುಕಿದೆ ಶಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮಾಮಲೇದಾರರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ ! ಫಲವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ದುಃಖದಿಂದ ಅನ್ನನೀರು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮೃತಳಾದಳು. ಬಹು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅವಳಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿದೇನೆ. ಹೆಸರು ಮಾಧವೀ ! ಅವಳೇ ಈಗ ತಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ಮೋತೀಬೀ ! ಅವಳ ಮೇಲಿರುವ ಮೋಹವು ತಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಪಾಪದ ಭಯಂಕರ ಛಾಯೆ !

ಕುತುಬುದ್ದೀನನಿಂದ ಇದನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗೋವಿಂದಕಮ್ಮಿ ! ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ! ನೀವುಗಳು ಕಳ್ಳತನ ದರೋಡೆ ಮುಂತಾದ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿಜ್ರೋಹಿಗಳೆಂಟು ಹಂಭ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ

೧೫೦

ತಿರುಗುತ್ತೀರಿ ! ಜನರಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷವನ್ನು ಹರಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈ ಸುಳ್ಳು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹರಡುತ್ತೀರಿ !

ನಿಮ್ಮಗೊಡ್ಡ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಸುಲ್ತಾನರು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮುಖಂಡರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನಿನಗೆ ನಾನು ಇಮೋಮ ದಿನ ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಿದೇನೆ. ನಾಳೇ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲವೊಳಗಾಗಿ ನೀನು-ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕತ್ಯಗಳಿಗೆ-ಪರಿತಾಪಗೊಂಡು ಫಸನಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಬೇಡಿದರೆ-ಸುಲ್ತಾನರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವಿ ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆಯೇ ನಿನ್ನ ಕಡೆಯ ದಿನ !

ಗೋವಿಂದನು ಇವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಂಗುಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು
ಘೌಜುದಾರನು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಗೋವಿಂದನಿಗೂ ಅವನ ಜೊತೆಗಾರರಿಗೂ ಬಲವಾದ ಸರಪಳಿ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾರೆ. ಅಲುಗಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಘೌಜುದಾರನು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಲೇ ಅವರು ನಾಲ್ವರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗ ವೇನು ? ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದರು. ಏನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭೋಜನವು ಬಂತು. ಜಮಾದಾರನು ಬಂದು ಬಹಳ ದರ್ಪ ದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ಮಾಡಿರಿ ! ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೈಕೋಳಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಸಿದನು. ನಾವು ಊಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಮುಟ್ಟಿದ ಅನ್ನವನ್ನಿಟ್ಟು ಜಾತಿ ಕೆಡಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದರು.

ಜಮಾದಾರನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು- ಕಾಫರ, ಬದಮಾಷ ! ನಮ್ಮ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಮುಸಲ್ಮಾನರನ್ನು ಬೈಯುತ್ತೀಯಾ. ಗೋನಾಂಸವನ್ನು ತರಿಸಿ ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಗದ್ದರಿಸಿದನು.

ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆ ! ಹೊರಗೆ ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ-ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎಂದು ಕಪಾಲಕ್ಕೆ-ಓಂದೇಟು ಎತ್ತಿ ಹೊಡೆದನು. ಜಮಾದಾರನಿಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿದಂತಾಯಿತು. ಕೋಪ ಬಂತು ! ಧನಃ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಗೆ

ಕೋಳಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ಕೆಡವಿ ಸೂಳೇ ಮಕ್ಕಳ ! ಕೊಬ್ಬಿ ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ. ಬಿದ್ದೀರಿ. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅದೆಲ್ಲಾ ಘೌಜುದಾರರಿಗೆ ವರದಿಯಾಯಿತು. ಅವರು ಆ ಪೈದಿಗಳು ನಾಳೆ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಮೃಷ್ಣಾಸ್ನ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಹಿಂದೂ ಜಮಾದಾರನು ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿಸಲಿ. ಎಂದು ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಹಿಂದೂ ಜಮಾದಾರರು ಬಂದೀಖಾನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಪೈದಿಗಳ ಬೇಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಸಿದರು. ಎಲೋ ಹುಡುಗಣ್ಣುಗಳೇ ? ನಾಳೆ ಸಾಯುವುದು ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಬದುಕುತ್ತೀರೋ ಸಾಯುತ್ತೀರೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ದೇವರೊಬ್ಬ ಬಲ್ಲ. ಇಂದಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿರೋ ! ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಯುವಕರು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಭೋಜನವನ್ನು ತಂದವರು ಸವ್ಯನಾಭ ಭಟ್ಟ. ಅವನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಅವರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವನು. ಎಲ್ಲರೂ ನಗುತ್ತ ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಾನಾರೆಂದು ಸಂಶಯಪಡುತ್ತೀರಾ ? ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ವೌಜುದಾರರ ಬಿಡದಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಊಟಮಾಡಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಹೆರಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಗೋವಿಂದನು- ಪಿಸುವಾತಿನಲ್ಲಿ ಭಟ್ಟ ಏನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಿ ?

ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೈತುಂಬ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಂಡ ಕುಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ಪರಾರಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ.

ಕಾವಲುಗಾರರ ತಲೆ ಹೋಗುತ್ತೆ ;

ಹೋದರೆ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಕಾವಲುಗಾರರಿಗೆ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮಾದಾರರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ ಸಂಚಕಾರ ! ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

ಭಟ್ಟನು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೊರಟುನು. ಜಮಾದಾರನು ಪುನಃ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಪೈದಿಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಪುನಃ ಪದ್ಮನಾಭ ಭಟ್ಟನು ಊಟ ತಂದನು.

ಗೋವಿಂದನು- ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಭಟ್ಟನು-ನಗುತ್ತಾ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ.

ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನವಾದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ವರನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಂಚ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಗೋವಿಂದನು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲುವಾಗ ಭಟ್ಟನು ಘಟ್ಟಿಗ. ಹೆದರಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿನ ತುತ್ತೂರಿಯ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಬಾಗಿಲುಗಳು ಹಾಕಿದ ದಡಬಡ ಸದ್ದು ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸರ್ವತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟು! ಗೋವಿಂದನು ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ಅವಕುಂಠನವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಅವನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೋದಳು! ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಜ್ಜಾರಕ್ಕೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರು. ಆ ಯುವತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅವಕುಂಠನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಚುಂಬಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಧಾರಾಧಾರವಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು! ಗೋವಿಂದನು ಅಪ್ರತಿಭವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಯುವತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವಳು ಮಾಧವಿ!

ಗೋವಿಂದನ ಮೈ ಜುಮ್ಮೆಂದಿತು. ಮಾಧವಿ! ನೀನಲ್ಲ ಬಂದೆ ಮಾಧವಿ! ನಿನ್ನ ಸಮಾಚಾರವೇನು!

ಅಣ್ಣ! ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಡ! ನೀನು ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿ! ಆದರೆ ನಾನು ಇಂದು ಸುಖವಾಗಿರೋಣೆ. ಘಾಜುದಾರನು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವಿದೆ.

ಮಾತನಾಡಬೇಡ ಮಾಧವಿ! ನಿನ್ನ ಹೇಯ ಜೀವನವನ್ನು ಕಿವಿಯಾರ ಕೇಳಲಾರೆ! ನಾನು ಈಗ ಘಾಜುದಾರನ ಬಂದಿ! ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ತುಂಡುತುಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾಧವಿ! ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತುಹಿಡು. ಇದೇ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಕಡೆಯ ಡರ್ತನ! ಸಾಳಿ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ

ನಮ್ಮನ್ನು ಶೂಲಕೈರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಹೊಲಸು ಜೀವನದ ಅಪಮಾನದಿಂದ ದಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನಾಳೆ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಣ್ಣ! ಇಂದಿಗೂ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ತೆಗೆದುಕೋ! ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಡು! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸುಂಕದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಚರಕಾಲ ಸೋದರಸೋದರಿಯರಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇರುವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಧಳಧಳಿಸುವ ಬಾಕನ್ನು ಗೋವಿಂದನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಧವಿ! ಇದು ನಿನಗೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು!

ಫೌಜುದಾರನು ಕೊಟ್ಟನು. ಇದು ನಿನ್ನ ಅಯುಧವೆಂದು ಹೇಳಿದನು! ಮಾಧವಿ! ಇದನ್ನು ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೋ! ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಇದನ್ನು ಫೌಜುದಾರನ ದೈವಯಶಸ್ಸು ಇಂದುಬಿಡು! ಆಗ ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಕವ ಸೋದರಿಯಾಗುವಿ! ಆ ಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿಜವಾದ ಸೋದರಸೋದರಿಯರಾಗಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬದುಕೋಣ.

ಮಾಧವಿಯು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದಳು. ಈಗ ಅವಳು ಅಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಗುತ್ತಾಳೆ.

ಮಾಧವಿ! ನೀನು ಹೋಗು! ನಾನು ನನ್ನ ಬಂದೀಖಾನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಇಲ್ಲವಣ್ಣ! ಇಲ್ಲ! ಇನ್ನು ನಿನಗೆ ಬಂದೀಖಾನೆ ಇಲ್ಲ! ನೀನು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು!

ಮಾಧವಿ! ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ!

ಫೌಜುದಾರರು ನಿಮ್ಮಿನ್ನಾಲ್ಲರನ್ನೂ ಋಲಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ತೆಗೆದುಕೋ ಮುಪ್ರೆಯೊತ್ತಿದ ಋಲಾಸಾಸಾಮೆಯು ಇಲ್ಲವೆ

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿದಾನೆ. ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದುದು. ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೋರಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟಗ ಅವನು ಮಂಗಳೂರಿನ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎವಶವಾಗಿ ಸುತ್ತಾ ನರವರಿಗೆ ವರದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ಪ್ರಬಲವಾದ ಯುದ್ಧ ವಿಗ್ರಹಗಳು ಕಾದಿವೆ. ಈ ದಕ್ಷಿಣ

కన్నడద విచారము అష్టానా ముఖ్యమైనది. అది అనుభవములకు
 మాడతక్కువగా ఉన్నది. మహారాష్ట్రరాగలీ, భద్రంకాయరాగలీ,
 ఈ పితూరిగళిగే ప్రోత్సానకరము. ఇవలూ అవర క్కే తుద్దిద్దరి
 అత్తిందిత్త రాజకమంజురిగను పితాడుత్తిద్దరు. ఇను ఇల్లయీ
 హుట్టిదే. ఇల్లయవర యారో కనువ్లనగళి కారణమంజురిదారే.
 అంథా రక్కరు యారూ కాణువుదిల్లి. ఇల్ల యారూవరూ పందిన
 రాజమనేతనవరూ-దోడ్ వాళయగారూ ఇల్లిద్దరి అవర కడిగి
 నావు లక్ష్మసిడవకుచాగిత్తు. ఈ గర్వలగాన్ను రాజులకు వవేందు
 గుర్తిసలు బీకావమ్మ కారణగళి. దోడ్ వాడన్ను ఐక్యనంతర
 మనేగళు లూటియగాగే. ఇకల్లా వేణువ్లిద్దరువర కుగళిమందు హేళ
 లాగువుదిల్లి. ఇల్లదేగి అలీగళిగూ అరుంభగాగే. అశరాధిగళు
 బందియానేయన్ను ఒదకు వారూదోడ్ వర కరణసంకూ సానాన్య
 వల్లి. ఇదన్నీల్లా నుల్లనామిగి వరవి మాజివడవారు నన్ను కర్తవ్య.

ఈ విషయమ మూల కరువమ్మ గిం దువ్లికే వ్యాధానకే
 అరికే మాడువుచు ప్రోత్సా ముద్ది తనవల్లి. ఈ వర్షిని కనూటికవు
 సుభిక్షవాగిల్లి. కాంతి ఇందిల్లి. భద్రవాగిల్లి. ఆచార్యు ఈ రాజ్యవు
 సమ్మ క్కే తప్పిదోగువ జిచ్చేగళివువూ ఇల్లి. ఈ పరిస్థితియన్ను
 హుజూరిగి తిళివరే నాను సమర్థవల్లివేంకు బీరొబ్బరన్ను కళిసు
 త్తారే. బీరొబ్బరు బంతుతానే ఇల్లి మాడువువేసివే. ఒందే దినకే
 ఈ గిందలవన్నీల్లా నిల్లివబల్లిరే? అను సమర్థాసాధ్యుల్లి. ముఖ్య
 వాగి ముఖిండరన్ను కండుపిడియబీకకు. ఈ పిళ్లవదల్లి ఒండు
 వ్యేచిత్త్యవిదే. దోడ్ మనుష్యరొబ్బరూ ఇదకే బింబలవాగిల్లి. నమ్మ
 ముందే కండుబరువల్లిరూ రూరంతే పరాక్రమిగళంతే మాతనూ
 డుత్తారేయీ హోరతు ఒబ్బనాదరూ సమర్థవల్లి. మూవర విచార
 దల్లి ననగి సందీక లుంటాగుత్తిదే. అవరు నమ్మల్లి బరువుదే ఇల్లి.
 బీరొటాభక్తియొబ్బ. ఇవనన్ను నానా విధవాగి పరిక్షే మాడుత్తలీ
 ఇదేవే. ఒందాదరూ తప్పు కండుబరువుదిల్లి. ఆదరే నన్ను సందీకవు
 హోగిల్లి. కార్కళద ఫకీర. అవను విరొధగాగి మాతనూడుత్తానే.

ಯಾನ ಕಾಚ್ಯದಲ್ಲೆಯೂ ಅವನ ಸಂವೇಧವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.' ಮಂಗಳೂರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಲಿಸೇಟ್ ಒಬ್ಬ! ಅವನು ಬಲು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಂತೆ! ಮಲಬಾರಿನಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿನವರೆಗೆ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನೂರಾರು ಪತ್ರೇನಾರಿಗಳೂ, ದೋಣಿಗಳೂ ಅವನ ಕಡೆಯವುಗಳು. ಇವ ನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಸ್ನೇಹವಿದೆ ನನುಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ರಾಜಾದಾಯವನ್ನು ಅವನ ಗುನೂಸ್ತರು ಮುಂಗಡವಾಗಿಯೇ ಕಟ್ಟಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ನಮ್ಮ ಬಜಾನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ? ಇರಲಿ. ಅವರ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಂವೇಹವಿಲ್ಲವಿತ್ತರೂ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಭಕ್ಷಿಗೆ ಈಗ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಕಳವು ದರೋಡೆಗಳಾಗಲೀ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಯಾಗಲೀ ಕೊಲೆಕಡುಕರಾರಿಂದು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಭಕ್ಷಿಯ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಇದರಿಂದ ಭಕ್ಷಿಗೆ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಅವನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ. ಮುಂವೇನುನಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ಷಿಯು ಕುಲುಮೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟನು. ಇಮಾಮನ ಬಟ್ಟಿಯಂಗಡಿಯನ್ನೂ ಹರಾಜು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ಈಗ ಇನಾಂನೂ, ಗೋಪಾಲನೂ ಭಕ್ಷಿಯ ಸೇನಾನಾಯಕರು. ಅವರ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಕೊನೆನೊದಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ಷಿಯು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ತರುಣರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀವುಗಳು ಕಳ್ಳ ಕಾಕರಂತೆ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯುವವರಲ್ಲ. ದರೋಡೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ. ನೀನೆಲ್ಲ ಬಲವಾದ ಯೋಧರಂತೆ ಹೋರಾಡತಕ್ಕವರು. ಒಂದು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಡ ಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹುರಿದುಂ ಬಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ಷಿಯ ಸಮಾಚಾರವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತ ಬಂತು! ಇದೆಲ್ಲಾ ಪೌಜುದಾರನಿಗೂ ನರದಿಯಾಯಿತು. ಭಕ್ಷಿಯು ಕಾರ್ಕಳದ ಫಕೀರನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಅವನ ನಯಸ್ಸು, ರೂಪು ಮೈಕಟ್ಟು ನಡೆನುಡಿಗಳು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆಯಾಗುತ್ತೆ! ಆ ಫಕೀರರು ನಮ್ಮ ಖಾನರೇ ಇರಬಹುದೆ? ಹಾಗಾದರೆ-ಅವರೇಕೆ ನನ್ನನ್ನು

ಹುಡುಕಿಸಲಿಲ್ಲ ! ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸಿದನು. ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ! ನಾನು ಹೋಗಿ ಆ ಫಕೀರರನ್ನು ನೋಡಿಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಭಕ್ಷಿಯು ಒಂದು ದಿನ ಕಾರ್ಕಳಕ್ಕೆ ಬೋಗಿ ಫಕೀರರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ಅವರು ಮೃದುಪಚನಗಣಿವ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಬೇಟಾ! ನಿನಗೇನು ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಭಕ್ಷಿಯು ಫಕೀರರನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅವರ ಧನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆತಾನೆ ಮುಗುಳು ನಗುರನ್ನು ನಕ್ಕು ನಾನೆಂತಹ ಹುಚ್ಚು ! ನಮ್ಮ ತುಸಿರು ಫಕೀರರಾಗುವುದು ! ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಆದರೂ ಈ ಫಕೀರನು ಕೇಜ್ಜಿಯನಾ ದಾಕಿ. ಇವನು ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದಾದರೂ ನೋಡೋಣ ! ಎಂದುಕೊಂಡು.

ದಾದಾಜಿ! ನಾನು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೇನೆ. ನಾನು ಏಕೆಲ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರೇನೆ. ನನ್ನ ಗ್ರಹವಾರಾನ್ನು ಸ್ವಪ್ನ ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಫಕೀರನು ಭಕ್ಷಿಯಹತ್ತನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಚ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ಬೇಟಾ ನೀನು ನಿನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿ !

ನಾನು ಬಡಗಿಯ ಮಗ ! ಕಮ್ಮಾರನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಿನಗೆ ಸಂಸಾರವಿದೆಯೇ ?

ಇಲ್ಲ.... ಏಕಾಂಗಿ !

ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅನ್ನ ರೇಖೆ ಇದೆ. ಖಡ್ಗರೇಖೆ ಇದೆ. ಧ್ವಜರೇಖೆ ಇದೆ. ಈ ರಾಜಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ನಿನಗೆ ಗ್ರಹಚಾರ ವೆಂದರೇನು ?

ದಾದಾಜಿ ! ಆಗ್ರಹಮಾಡದಿದ್ದರೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ !

ಹೇಳು ! ಕೇಳುತ್ತೇನೆ !

ನಿಮ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವು ಸುಳ್ಳು ! ಇದುವರೆಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಹೇವನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಾಟ ! ಅದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿ ! ಏಕೆ ? ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆಯೇನು ? ಲಂಚ ಕೇಳುತ್ತಾರೇನು ?

ಇಲ್ಲ! ಅನೊಂದು ಅಲ್ಲ! ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಹಾವಳಿ ಬಹಳ ವಾಗಿವೆ. ಅವರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಂಡು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೀಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಕಳ್ಳನಲ್ಲವೆಂದು!

ಭಕ್ತಿಯು ನಕ್ಕನು!

ವಾದಾಡೆ! ಕಳ್ಳ ಬಂದರೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಬೇಟಾ! ನಾನೊಂದು ಮಾತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಕೋ! ದೊಡ್ಡ ಸೇನಾನಾಯಕನಾಗುವೆ! ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುವೆ!

ಭಕ್ತಿಯು ವಂದಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು

ನವರಾತ್ರಿಬೆಳ್ಳಿಬಂಕು ಕರ್ನಾಟಕವಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾಡುಹಬ್ಬದ ಕೋಲಾ ಹಲ! ಬಿಕ್ಕಬಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರು ನವರಾತ್ರಿಪವನಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಊರು ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಂಗಿಯವರ ಜಂಗು ಳಿಗೆ ಅರಂಭವಾಯಿತು. ಸಾವಿರಸಾವಿರ ಜನ ತರುಣರು ಸೇರಿದರು. ಭೂಮಿ ನಡುಗುವಂತೆ ವೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕವಾಯಿತು ನಡೆಸಿದರು ಸಂಘಾಕಾಲ ತರುಣ ನೊಬ್ಬನು ಭಾವೂರನಾಡಿದನು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ದೇಶೋದ್ಧಾರಕ ಸೈನಿಕರು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ. ಈ ಅಭಿಮುಖ ರಾಜ್ಯವು ಹೋಗಿ ಬೇಕು. ಭರ್ತುರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಜಯಜಯಕುರಗಳೇನುವು. ಇದೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಘಾಜುದಾರ ರಿಗೆ ವರದಿಯಾಯಿತು.

ಭಕ್ತಿಯು ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಇಯಜ್ಜಾ ಖಾನರು ಎಲ್ಲಿದಾರೆಯೋ ಶತ್ರಿ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆಗಲೀಗ ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ! ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರಲ್ಲಿ?

ಹಣಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದು? ಎಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಬಂತು! ಸಹೆ ಪಾಟಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಭಕ್ತಿಯು ಅದನ್ನೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಭಯಪಡಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಫಾತಿಮಾಬೇಗಂರವರಿಗೊಂದು ಪತ್ರಬರದನು. ಗೋಪಾಲನನ್ನೂ ಇವಾಂನನ್ನೂ ಕರೆದು ನೀವು ಒಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವುಗಳು ಫಕೀರರ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು.

ಅಲ್ಲಿ ದರಿಯಾಬಾಗಿನಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಗೋರಿ ಇದೆ. ಆ ಗೋರಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬರು ಒಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಲಪಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತರಬೇಕು. ಒಹಳ ಹುಷಾರಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಪತ್ರವು ಯಾರ ಕೈಗಾದರೂ ದೊರೆತರೆ ಪ್ರಮಾದವಾಗುವುದು ! ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ತೆರಳಿದರು.

ನಾರನೆಯದಿನವೇ ಈ ಇಬ್ಬರು ರಾಯಭಾರಿಗಳೂ ದರಿಯಾಬಾಗನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಬೇಗಂಸಾಹೇಬರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಕೈಗೆ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಬೇಗಂಸಾಹೇಬರು ಯಾರದು ಪತ್ರ ! ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಗೋಪಾಲನು ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ ಅದು ಭಕ್ತಿಯವರದು ಎಂದನು. ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ್- ಭಕ್ತಿಯವರಾರು ?

ಸನ್ನಿಧಾನದ ಸಹೋದರರಂತೆ !

ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೂ ರೂ ಇಲ್ಲ ! ಈ ನನ್ನ ಸಹೋದರನು ಯಾರಿರಬಹುದು ? ಯಾರಾವರೇ ? ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೇನು ? ಎಂದುಕೊಂಡು ಲಕ್ಷೋಟಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ನಕ್ಕಳು ! ಹೌದು ! ಇವರು ನನ ಸಹೋದರರು ಎಂದಳು.

ಪತ್ರವು ಈ ಪರಿಯಾಗಿತ್ತು !

ರಾಣೀಸಾಹೇಬ:—

ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಿರಿ. ನಾನು ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದೇದಿನದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನಿರಾಜವನ್ನು ಕೊನೆಮುಟ್ಟಿಸಬಲ್ಲೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನಿರಾಜ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಒಬ್ಬ ಘಾಜು

ದಾರನಿದಾನೆ. ಅವನು ಹುಲಿಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಯದ ಕುರಿಯ ಮರಿಯಂತೆ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಶಿಕ್ಯಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಅವನ ಆಯುಷ್ಯದ ದಿನಗಳನ್ನು ಎಡೆಸುತ್ತಿ ಧಾನೆ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನ್ವೇಷಣಮಾಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ನವಾಬರು ಎಲ್ಲೆಡಾ ರೆಯೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇರುವ ಅಭಿಜ್ಞಾನವು ದೊರೆತರೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಣಬೇಕು. ತಾವು ಅಂದೇ ಹಣಕೊಡುವುದಾಗಿ ಆಪ್ತಣೆ ಕೊಡಿಸಿದಿರಿ! ತಾವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಇವನ್ನು ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಾಪಸು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ತಮ್ಮ ಸೇವಕ

ಮೈಸೂರಿನ ಬಿಡ್ಡ

ಬೇಗಂ ಸಾಯೇಬುಳು ಪತ್ರವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಓದಿದಳು. ಸಕ್ಕಳು. ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನನ ಹೆಸರು "ಭಕ್ಷಿ" ಎಂದೋ!

ಹೌದು! ಹುಜೂರು!

ನಾನೆಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಐದು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳೆಂದು ಭಕ್ಷಿಯವರು ಹೇಳಿದಾರೆ

ಭಕ್ಷಿಯವರು ತಕ್ಕ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಐವತ್ತು ಸಹಸ್ರ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಐವತ್ತು-ಐವತ್ತು ಸಹಸ್ರ ವರಹಗಳು!

ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ?

ತಾಯೆ! ಕೊಂಚ ಕೊಂಚವಾಗಿ ನಾಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ನಗರದ ಗಡಿ ದಾಟುವವರೆಗೆ ನಮಗೆ ಭಯ! ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಗಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನಾವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಸಾಗಿಸಬಲ್ಲೆವು.

ಭಕ್ಷಿಗೆ ಈಗ ಹಣದ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ! ಭಕ್ಷಿಯ ಗುಪ್ತಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ. ಇನ್ನು ಕಾಲವರಣ ಮಾಡಕೂಡವೆಂದು ಭಕ್ಷಿಯು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರ ಅನ್ವೇಷಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು!

ಘೌಜುದಾರನು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದನು. ಭಕ್ಷಿಯ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಗುಪ್ತಚಾರರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು.

ಭಕ್ಷಿಯು ಈ ವಿಷ್ಣುವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಈಜುತ್ತಿರಲಿ! ಅವನು ಆ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದ ದಡವನ್ನು ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನ ಸಮಾಚಾರವೇ ನೆಂದು ನೋಡೋಣ!

ಇಯುಜ್‌ಖಾಸರ ಅನ್ನೇಷಣೆ

ಭಕ್ಷಿಯು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು-
 ಎಂಥಾ ಅವಗಡ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಂದರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ವತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ
 ಕೈಮಾಡಕೂಡವೆಂದು ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದನು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿ
 ಮುಲಬಾರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟನು. ಮುಂಗೂರಿನಿಂದ ಬಂದು ಪತ್ತೇ
 ನಾರಿಯು ಮುಲಬಾರಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆರು ಇಂಗ್ಲಿಷರದು.
 ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಬಾವುಟವು ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಭಕ್ಷಿಯು ಆ ದೋಣಿಯ
 ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಲಬಾರಿಗೆ ಕರೆಮಾಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇ
 ಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಆವರು ಇವನು ಮೊಣಕು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಮುಲಬಾರಿಗೆ
 ಹೋಗುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕರೆಮಾಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಮಳೆ
 ಗಾಲ. ಸಮುದ್ರ ವಾಗವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಸುಗಮವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸೌಕಿಯು
 ಮುಂಗೂರಿನಿಂದ ತಲಚೇರಿಗೆ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಅದು ತಲಪುವುಕಕ್ಕೆ ಹತ್ತು
 ದಿನಗಳಾಯಿತು. ಆ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಪ್ರಯಾಣಿಕರು.
 ಭಕ್ಷಿಯು ಅವರೊಡನೆ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ವಾತನಾಡಿದನು. ವಾತು
 ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಸೇಟ್ ಎಂಬುವನು ಬಲು ಸೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೆಂದೂ ತಲ
 ಚೇರಿಯಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿನವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಸೇಟ್‌ನ ವ್ಯಾಪಾರವು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ
 ಯೆಂದೂ ಕ್ರಿಂಚರಿಗೆ ಸೇರಿನ ಮಹಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರೋಚುರ್ಗೀಸರ ಗೋವಾ
 ದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಸೇಟ್‌ನ ವ್ಯಾಪಾರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ತಲ
 ಚೇರಿಗೆ ಪತ್ತೇನಾರಿಯು ತಲುವುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಮಳೆಯು
 ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಭಕ್ಷಿಯು ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದನು. ತಲಚೇರಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಸೇಟ್‌ರ ಗಂಡಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿ ಇಳಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಥಳದ
 ವರು ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಿದ್ದುವು. ರಾತ್ರಿ ಭಕ್ಷಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
 ಭೋಜನ ಶಿಕ್ಯತು. ಉಂಡು ಮಲಗಿದನು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಊರೊಳಗೆ
 ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದು
 ಕೊಂಡನು.

ತಲಚೇರಿಯು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯವಿರುವ ಸ್ಥಳ. ಕಲ್ಲೇಕೋಟೆ
 ಕನ್ನಾನೂರು ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನರ ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ಕೋಟೆ

ಗಳು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರೂ-ಇಂಗ್ಲಿಷರೂ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಸ್ವೀಕೃತವು ಉಂಟು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡನು. ವ್ಯಾಪಾರವ ನೆನಪಿನ ಎಲ್ಲ ಬಾರುಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರ ಸಮಾಚಾರವೇನಾದರೂ ಇವೆಯೋ ಎಂದು ನೋಡಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜರುಗಳ ರಾಜ್ಯಗಳಿವೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದನು. ಅನಂತ ಶಯನಕ್ಕೂ-ಕೊಳ್ಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಿದನು.

ಈ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಂಬ ನೋಡು ಅನನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡ ಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಕನ್ನಡನೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಣಿ ಇದಾಳೆ. ಅವಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇದೆ. ಆ ರಾಣಿಯ ಹೆಸರು "ಬೀಬಿ" ! ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂವ ರಾಜರ ರಾಜ್ಯವಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮಾಪಿಕ್ಕಿಯವರಿಗೆಲ್ಲಾ "ಬೀಬಿ"ಯೇ ಮಹಾರಾಜೆ! ಈ ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾ ಬೀಬಿಯೇ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡನೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾರ್ಬ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇಟರ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಗುಹಂಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೋಣಿ ಮೆಣಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಆರಂಭವನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗುಮಾಸ್ತನಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಅವನ ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನಾನಂತರ ಅವನಮನೆಗೆ ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಭಕ್ತಿಯು ತಾನು ಮಂಗಳೂರು ಕಡೆಯವನೆಂದೂ ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದಾಗಿಯೂ, ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮನಾಗಿ ಈ ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಹೆಸರು ವೈದ್ಯನಾಥಯ್ಯ. ಆತನು ಅಯ್ಯೋ ಸಾಹೇಬರೆ! ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಿ? ಅಲ್ಲಿ ಸೇಟರ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಿ? ಸೇಟರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸೇರುವವರಾರೂ ನಿಮಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದೊರಕಲಾರರು.

ಅವರು ಕೊಡುವಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಮತ್ತುರೂ ಕೊಡಲಾರರು !

- ಭಕ್ತಿ- ಸೇಟರವರದು ಎಷ್ಟು ದೋಣಿಗಳಿವೆ ?
- ಐಯ್ಯರ್-ಸಾವಿರಾರು ಇವೆ ! ದೋಣಿಗಳು—ಪತ್ತೇಮಾರಿಗಳು—ಮೂರು ಸಾಲು ಜಹಜುಗಳೂ ಇವೆ.
- ಭಕ್ತಿ- ಇದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವ್ಯಾಪಾರವೇನು ?

అయ్యర్- వేణుసు, యాలక్క, మినుగులు, ఉదమాడిచ జమం ఇవేల్లవూ వ్యాపార నడయత్తవే. మత్తు ఇంగ్లీషరు తమ్మ క్షోణిగళిగేల్లా శ్శేటర దోణిగళిల్లయీ సామాను సాగిసు త్తారే. మద్దుగుండుగళన్న ఒంచు కడయంచ మత్తుంచుకడగే రవాసిసుత్తారే.

భక్ష్- సిమ్మ శ్శేటర వ్యాపారవు ఇష్టయో ?

అయ్యర్- శ్శేటరచు ఉరవాబు వ్యాపారసిచే. చిన్న బిచ్చి ముతు వచ్చుగళు ఉమరిగళు రేచ్చుబిచ్చిగళు ప్పిలుబరుగళు ఇదేల్ల మారాటివాగుత్తవే కాత్తరదించ అరప్ప ద్దేదించ వ్యాపారిగళు ఒరుత్తారే. ఇల్లరుచ రాజరల్లెల్లా శ్శేటరు స్వతః జవా బిరి వ్యాపారవన్న మూడుత్తారే అదేక రుజుచు శ్శేటరల్లి హణ మాల మూడిద్దారించు కూడ వచంతి ఇచ.

భక్ష్- తలజీరియల్లి ఈ వ్యాపారవేల్లా బురిరాణియనరుచు ఎంచు ఉళుత్తారే. శ్శేటరు రాణియనర కార్యకరళించు మూతనూడి క్షోణుత్తారే.

అయ్యర్- అదేల్లా సిజవంచు ఉళుగళువుదిల్లి. బురిరాణియ వరిగూ నమ్మ శ్శేటరిగూ ఒరుక స్నేహే!

భక్ష్- శ్శేటరిగే మచువేయాగిదేయో ?

అయ్యర్- అదేల్లా ననుగేను గోత్తు ! ముసల్మానర సమాజార ! నావు బ్రాహ్మణరు. అదేల్లా ఉడుకికొండు ఉొరటిరే తలే హారిసిచుడుత్తారే.

భక్ష్- ననగూ అదేల్లా బ్దకాగిల్లి. సిను ననగే ఒంచు బారి ఆ శ్శేటర భీటి మూడిచుబల్లియా ?

అయ్యర్- అచు అసాధ్యవార కలస ! సిను ఒంచు సావిర రూపా యిగళన్న క్షోట్టరూ అచు నన్నించ ఆగచు. ఎమ్మో మంది ఇంగ్లీష్ సరదారరు అవర భీటి మూడిచికేంచు తలేకళగాగి దారే. ఊహో ! టిప్పుసుల్తానరు తమ్మ కడ వకిలరున్న కళి సిదారే. ఊహో !

ಭಕ್ತಿ- ಓಹೋ! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸರದಾರರಿಗೂ, ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಈ ಸೇಟರಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಸೇಟರು ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇನು ?

ಅಯ್ಯರ್- ಅವರಿಗೂ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶೆ !

ಭಕ್ತಿ- ಸೇಟರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಅಯ್ಯರ್- ಸೇಟರಿಗೆ ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷರೂ ಸುಲ್ತಾನರೂ ಮರಾಠಿಯವರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅವರವರ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಡಿ ! ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಯುದ್ಧವಾಗಲಿ. ಯಾರು ಜಯಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರದು ರಾಜ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸೇಟರು !

ಭಕ್ತಿ- ಅದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ನಾನು ಸೇಟರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ?

ಅಯ್ಯರ್- ನನ್ನಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ನೀನು ಯಾರೋ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರರುಪನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿ. ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಭಯ ! ಈ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಸಹನಾಸ ಬಲು ಕಷ್ಟ ! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾರೋ ಸರದಾರರನ್ನೇ ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನರು ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸಿದರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ ಈ ತಂತಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಗಂಟು ಹಾಕಬೇಡಿ ! ನೀನು ಮುಸಲ್ಮಾನ. ಹೇಗಾದರೂ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ. ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ! ನನಗೆ ಬರುತ್ತೆ ನೀಕಲಾಟ !

ಭಕ್ತಿ -ಇಲ್ಲ ! ಸ್ವಾಮಿ ! ನನಗೂ ಆ ತಂತಿ ಬೇಡಿ ! ತೆಪ್ಪಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು. ಆ ಅಲ್ಲಿಸೇಟರು ಯಾವ ದೇಶದವರು ? ಅವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದವರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಅಯ್ಯರ್- ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚ ! ಅವರು ಶುದ್ಧ ಅರಬ್ಬೀ ದೇಶದವರು !

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಆಸೆಯು ಭಗ್ನವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ಅಲ್ಲಿಸೇಟನು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನಲ್ಲ ನಾನೇಕೆ ಇವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ! ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಹಾಗಾದರೆ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರಲ್ಲಿ ? ಖಾನರು ಮಲಬಾರಿಗೆ ಬಂದರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಅನಂತರಯನ, ಕೊಚ್ಚಿ ಹಿಂದೂಗಳ ರಾಜ್ಯ. ಅಲ್ಲಿ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಲಾ

ರರು. ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಖಾನನು ಒಂದು ದಿನವೂ ಇರು
ವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ಡಿಗಳು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ
ಬ್ಬರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾಪಳಾ
ಜನರು ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೆ ಬಗ್ಗುವವರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೂ
ಬದ್ಧದ್ವೇಷ! ಅವರ ರಾಣಿಯಾದ ಬಿ:ಬಿ: ರಾಣಿಯೊಬ್ಬಳು ಸ್ವತಂತ್ರಳಾಗಿ
ದಾಳೆ. ಖಾನರಿಂದಲೇ ಇನ್ನೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರಿಲ್ಲಿ ಅಜ್ಜಾತ ವೇಷದಲ್ಲಿರ
ಬಹುದೇ? ಖಾನನು ಅಷ್ಟು ದಿ: ಗ: ರ್ತ ವೇಷದಲ್ಲಿರುವುದು ಅಸಂಭವ!
ಮಹಾವಿರುಷ ಲಕ್ಷಣಗಳಿರುವ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಮನುಷ್ಯನೆಂದುಕೊಂಡಾರಿ? ಇರಲಿ! ಇನ್ನೂ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೋ
ಧನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನೋಡೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಭಕ್ಷಿಯು ಇಯಜ್ ಖಾನನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲಿ! ಅಲ್ಲಿಸೇಟರ
ಭೇಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ! ವಾಚಕರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಅಲ್ಲಿ
ಸೇಟ್ ಎಂಬುವನು ಇಯಜ್ ಖಾನನುಮೆ ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.
ಇಯಜ್ ಖಾನನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದನು. ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಸೇಟ್ ಆದುದು
ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಾಚಕರು ಆತುರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
ಇಯಜ್ ಖಾನನು ನಗರದಿಂದ ಹೊರಟು ಪ್ರೆಂಚರ ರೇವು ಸಟ್ಟಣವಾದ
ಮಾಹೀ ಎಂಬ ಸಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು
ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದನು. ಮಹೀಯಲ್ಲಿ ತಾನೊಂದು ಮನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಲು ಒಂದೆರಡು
ಸತ್ತೀಮಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಆದರೆ
ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರೆಂಚ್ ಗವರ್ನರನ ಅಪ್ಪಣೆಯು
ಬೇಕಾಗಿತ್ತು! ಖಾನನು ಗವರ್ನರನ್ನು ಹೋಗಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು.
ತಾನು ಮಹೀಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಗವ
ರ್ನರ ಹತ್ತಿರ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತಿ
ಕೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಯಜ್ ಖಾನನು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಗವರ್ನರನಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಪರಿ
ಚಯವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಇಡಬೇಕೆಂದೂ, ಗವರ್ನರನು
ತನ್ನನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಂಬಿ ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಪ್ರೆಂಚ

ರಿಗೆ ಆಗುವ ಸಮಸ್ತ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಾನು ಮಾಹಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೊರಟು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಗವರ್ನರನಿಗೆ ಗೌರವವೂ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಗವರ್ನರನು ಖಾಸನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿಯೂ, ಅವನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಗುಪ್ತನಾಗಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಅಭಯವಿತ್ತನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರಿಯೂ ಪರನು ಮಿತ್ರರಾದರು. ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನು ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಮಾಹಿಯಲ್ಲಿಗ್ಧ ಗವರ್ನರನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪಿದನು. ಖಾಸನು ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜೇರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ತಲಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದವನು. ಇಂಗ್ಲಿಷರೊಡನೆ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದನು. ನಾಯರು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಆರಾಜನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಮಾಪಳಾಜನರು ಅಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವವಿತ್ತು. ಅವರಿಗೂ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಅಲ್ಲೇರಾಜರಿಗೂ ವಿರೋಧವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ರಾಜನು ಏಷಯ ತೋರುಪನಾಗಿದ್ದನು. ಒಳ್ಳೇ ಯಾವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿದನು. ತಲಚೇರಿಯ ರಾಜನು ಬೀಬೀರಾಣಿಯನ್ನು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಕನ್ನಹಗಳನ್ನು ನಡಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಫಲ ಮನೋರಥನಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಬೀಬೀರಾಣಿಯು ಜತಿ ಏಯೋಗದಿಂದ ಬಹಳ ದುಃಖವೆಳಗಿದ್ದಳು. ಆ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೇ, ತಲಚೇರಿಯ ರಾಜನು ವಿವಾಹ ಸಂಧಾನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದರಿಂದ ಬೀಬಿಯು ಖತಿಯೊಂದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಾನೂರಿನವರಿಗೂ ತಲಚೇರಿಯವರಿಗೂ ವಿರೋಧವು ಬೆಳೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಖಾಸನು ಇಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ತಲಚೇರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಾನೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಕೋಶಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅನೇಕ ದೋಣಿಗಳನ್ನೂ ಪತ್ತೇಮಾರಿಗಳನ್ನೂ ಕೊರೆಡು ಒಂಡಿದ್ದನು. ಖಾನನ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹಳಶಿಸ್ತು ಇತ್ತು.

ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಕೋರಿಗೆ ಸ್ಯಾಟುರಕ್ಕೆ ತಲೂ, ಬ ನನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಬಹಳ ಪ್ರವೃದ್ಧವಾನವಾಗಿತ್ತು ! ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾನನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷರು ತಮ್ಮ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಖಾನನ ಕೋರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಈ ಕೋರಿಗಳ ಕಾರ್ಯಕಾಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವೂರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಕೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗವರು. ಇವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಬೊಂಬಾಯಿನಿಂದ ಮದ್ದು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೇರಳವಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಅಲ್ಲೀಸೇಟರ ಪೋಣೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಸಾಮಾನುಗಳು ರೂ.ರಾಜ್ಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದು ತಲುಪಿವು. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಗೋವಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲೀಸೇಟರ ಪೋಣೆಗಳನ್ನೇ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಸೇಟರ ಕಡೆ ಜನರ ನಡವಳಿಕೆಗಳಿಂದ ಆ ಸರದಾರರು ಬಹಳ ತೃಪ್ತರಾದರು. ಕೆಲವು ಸಂವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರೀ ಹಣವನ್ನು ಸೇಟರ ಕೋರಿಗಳ ಮೂಲಕರವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲೀಸೇಟರ ಕೋರಿಗಳು ಮಂಗಳೂರು, ಗೋವಾ, ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಒಂದು ದಿನ ತಲಚೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅಲ್ಲೀಸೇಟರನ್ನು ಸೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲೀಸೇಟರು ಹೋಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಬಹಳ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ ಗೌರವಿಸಿದನು.

ಸೇಟ್ ಸಾಹೇಬರೇ ! ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೋ ?
ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ !

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಯುದ್ಧ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಕಾಲ ! ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೋ !

ಹೌದು ಲಾರ್ಡ್ ! ನೀವು ಇಂಗ್ಲಿಷರು ವ್ಯಾಪಾರವಲ್ಲ ಬಹು ಗಟ್ಟಿ
 ಗರು ನೀವು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೀರಿ !
 ಜೆನ್ನಾಗ ನಡೆಸಿದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಬಹಳ ಸರಿ ! ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಗಳಾದರೆ ಅವರವರ ಸರಹದ್ದಿನೊ
 ಳಗಿರುವ ಸಿದ್ಧದೋಣಿಗಳನ್ನು ಅವರವರೇ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ
 ಹೆಣವನ್ನು ಕೂಡ ಅವರುಗಳು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹಾಗೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ
 ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪ್ರತಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೋಣಿಗಳನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ! ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣವನ್ನು ಅವರು
 ಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಣವು ಲೇಖರವಾಗಿಲ್ಲ.
 ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ನಾವು ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಸಾಲ
 ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಈ ರಾಜ
 ರುಗಳಿಗೆ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹೆಣ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷರು ವ್ಯಾಪಾ
 ರದ ಜನಾಂಗ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಹೆಣವನ್ನು ದೋಚುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ
 ನಂಬಿಕೆ.

ಸೇಟೆರೆ ! ನೀವು ಒಳ್ಳೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರು. ವ್ಯಾಪಾರವ ನುಮಗವನ್ನೂ
 ರಾಜಕೀಯವನ್ನೂ ಜೆನ್ನಾಗ ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
 ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಗಳಿವೆಯೋ ?

ಇಲ್ಲ ! ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋರಿ ಇದೆ. ಕಲ್ಲಿಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ
 ಒಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲೆ
 ಅಷ್ಟು ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ
 ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಮುಸಲ್ಮಾನನಾದುದರಿಂದ ಸುಲ್ತಾನರು ನನ್ನನ್ನು
 ಏರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ನಮಗೂ ಮಂಗಳೂರಿನ ಕರಾರು ಆಗಿರುವುದು
 ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಷ್ಟೆ !

ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.
 ಆದರೆ ಅದು ಬಹುಕಾಲ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಅದೇಕೆ? ಸುಲ್ತಾನರೂ ಕುಂಪನಿಯವರೂ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನಡೆದು ಕೊಂಡರೆ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸುಖವಲ್ಲವೆ?

ಹೌದು! ಲಾರ್ಡ್! ಹಾಗೆ ಆಗುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರದು ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಬಹು ನಿನ್ನಾರವಾದ ರಾಜ್ಯ. ಅವರಿಗೆ ಅಂತಃ ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಕಂಡರಾಗದು. ನೀವು ಅಷ್ಟಿಂದು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾದ ಸವಾಬರನ್ನು ಇರಗೊಟ್ಟರೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನವಾದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಜನರಿಗೆ ಸುಲ್ತಾನರನ್ನು ಕಂಡರಾಗದು!

ಸಿಟಿಜೆ! ಲಾರ್ಡ್! ನೀವು ಯಾವುದೇ ಯಾವುದೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಜಯವಾಗಬಹುದು?

ಅವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ! ಸುಲ್ತಾನರು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮವಾಲಿಗಳು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯವಿದೆ.

ನಿಮಗೂ ಅವರಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೋ!

ಇದುವರೆಗೆ ಇಲ್ಲ! ಆದರೆ ಅವರು ಈಗಲೇ ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಚಾಯಿಸಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯ ಸಾಲವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರನು?

ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಭರವಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ನಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸದೇಕಾದರೂ ದೇಶವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೇ ಹೊಡದು ನಮ್ಮ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕು. ಆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಜನರ ದ್ವೇಷಕ್ಕೆ ನಾವು ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತೇವೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಜವಾಹಿರಿಗಳನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು.

ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಮನನನ್ನು ಬಹಳ ಮನ್ನಣೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿನೇಟನು ಬಹು ಬುದ್ಧಿವಂತ! ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುಣಗಳಿವೆ. ನಾನು ನಾನು ಈ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಯುದ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟುಗೈರ್ವಂದಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಧೀರನನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಶಾಬಾಸ್! ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಅಲ್ಲೀಸೇಟ್ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ರಾಣಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ರಾಣಿಯು ಭೇಟಿ ಕೊಡುವುದೇನೋ ಅತಿಶಯವಲ್ಲ ಆದರೆ ಸೇಟನೇ ಹಿಂದೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಣಿಯು ಅತುಳ ರೂಪವತಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದನು. ವೀರರಮಣಿಯೆಂದು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಾಣಿಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರೋಧವಿದ್ದಿತೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ರಾಣಿಗೆ ಟಿಪ್ಪೂಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವಿದೆಯೆಂದು ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಲ್ಲೀಸೇಟನು ಕನ್ನಾನೂರಿನ ತನ್ನ ಕೋಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಇಳಿದನು. ರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದನು. ರಾಣಿಯವರು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರು. ಸೇಟನು ರಾಣಿಯವರ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಅರಮನೆಯ ಹೆಚಾರದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇಟನು ನಜರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾದಿದ್ದನು. ಬೀಬೀರಾಣಿಯು ಸರಿಜನರೊಡನೆ ಗಾಂಭೀರವಾಗಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾ ಹೆಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಅಲ್ಲೀಸೇಟ್ ಎದ್ದು ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು. ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯು ನಸು ನಗುತ್ತಾ ಸೇಟರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಸೇಟರವರ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತೆಂದು ಅರುಹಿದಳು. ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇಟರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಸೌಲತ್ತುಗಳು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವುದಾಗಿ ವಚನವಿತ್ತಳು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪೂರೈಸಿದನಂತರ ರಾಣಿಯವರು ಸೇಟರನ್ನು ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ರಾಣಿಯವರ ಆಪ್ತ ಸಚಿವರು ಬಂದು ಸೇಟರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು. ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ವರಹಗಳು ಸಾಲವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಬೇಡಿದರು. ಸೇಟನು ರಾಣಿಯವರು ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಅವರು ಹೊಸ ಪರಿಚಯದ ಸೇಟರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ವರಹಗಳನ್ನು ಸಾಲ ಕೇಳುವುದೆಂದರೆ ಸೇಟನಿಗೆ ಸೋಜಿಗವೆನಿಸಿತು. ಏನೋ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದುಕೊಂಡನು. ಆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಜವಾಬಿಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೇವಣಿಯಾಗಿದಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಸ್ಥಳವರು ರಾಣಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಂತೂ ಅವಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ

ದರು. ವಾಯಿದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇಟನು ಮಹಿಯಿಂದ ಹೇವನ್ನು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ಸಚಿವರು ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ತಾನೇ ಬಂದು ರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಸೇಟನು ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಣಿಗೆ ಸೇಟನ ವರ್ತನೆಯು ಅತ್ಯದ್ಭುತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನೇಕೆ ? ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇಕೆ ? ಇದೊಂದೂ ರಾಣಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ! ಎಂದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಒಂದು ವೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮೊಹರುಮಾಡಿ ಸೇಟನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯವರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಸೇಟರಿಗೂ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದುವು.

ಅಲ್ಲಿಸೇಟರಿಗೆ ಕೋಬೀ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಸಸ್ಥಾನವಿತ್ತು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮಲಬಾರಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವು ಮನೋಹರವಾದುದು. ಒಂದು ದಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳದಿಂಗಳ ನಲ್ಲಿ ಸೇಟನು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕಳವಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಈ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲಿನ ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳಿಯಂತಿದೆ, ನನ್ನ ಜೀವನ ! ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಈ ಸಾಗರದ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲದಂತಿದೆ ಈ ರಾಜಕೀಯ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಈ ಸ್ಥಳವು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನವು ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ! ದಾಲತ್ತಳಿಲ್ಲದ ಜೀವನವು ಮರುಭೂಮಿಯಂತೆ ! ನಾನು ಹೋಗಿ ಬೇಡಿದರೆ, ದಾಲತ್ತಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಳು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ದಾಲತ್ತಳು ಈ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿರಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನು. ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು. ಪಠ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ದಾಲತ್ತಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನಸ್ಸು ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು ! ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬಹುದೂರದಲ್ಲೇ ಬೋಯಿಗಳು ಧ್ವನಿಮಾಡುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು ! ಸೇಟನು ಅದು ಕಲೋಕದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೋ ಆ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊಬ್ಬು ಬಂತು ! ಸೇಟನ

ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವಾಗ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅವಕುಂಠನವತಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ತಕ್ಷಣ ಅವಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು. ಅವಳು ಬೀಬೀರಾಣಿ! ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು. ದೀರ್ಘವಾದ ಹುಬ್ಬು, ವಿಶಾಲವಾದ ಹಣೆ! ಎಳಸಾದ ನಾಸಿಕ, ತೆಳುವಾದ ಕೆಂದುಟಿಗಳು, ಥಳ ಥಳಿಸುವ ಕಪೋಲಗಳು, ಮೊನಚಾದ ಚಿಬುಕ. ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಜೋಲು ತ್ತಿರುವ ಜಡೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಂಠ, ಬಳುಕುವ ಶರೀರ! ದೀರ್ಘವಾದ ತೆಳುವಾದ ಬಾಹುಯುಗ್ಮ! ಎಳೆಗಿಂಪನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿರುವ ಹಸ್ತಗಳು. ಬಿಳಿಯ ಮಜಲಿನ್ನಿನ ಶೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟಿದಾಳೆ. ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ ಬಿಗುವಾದ ಕಂಚುಕವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದಾಳೆ. ಊದಾಬಣ್ಣದ ತೆಳುವಾದ ಚೀನಾಂಬರವನ್ನು ಹೊದಿದ್ದಾಳೆ. ಸೇಟನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಬೀಬೀರಾಣಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅಪ್ರತಿಭನಾದನು. ಎದ್ದು ಅಸನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ರಾಣಿಯು ನಸುನೆಗುತ್ತಾ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಡಗರವೇಕೆ-ಸೇಟರೆ! ಎಂದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೇಟನ ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟಿತು. ತಲೆ ತಿರುಗಿತು. ಪರ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು.

ರಾಣಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಸ್ಥಂಭೀಭೂತಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರ್ಯಂಕದ ಕಡೆ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಒಗ್ಗಿನೋಡಿದಳು. ಸೇಟನು ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮೃದು ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಳು. ಜ್ವರದ ಕಾವು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪರ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ಇವನಿಗೇಕೆ ಈ ದಿಶೆಯು ಬಂದಿದೆ, ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಳು.

ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದುಜಾವ ಕಳೆದುಮೇಲೆ ಸೇಟನು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟನು. ಜ್ವರವೇಗವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕಂಡಿತು.

ರಾಣಿಯು ಸೇಟನ ತಲೆವರುತ್ತಾ, ಸೇಟರೇ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ! ನೀವೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಬಳಲಿದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು?

ರಾಣಿಯವರೇ! ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ವರ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಅಷ್ಟೇನೂ ದಾರುಣವಾದುದಿಲ್ಲ. ಮನೋವೇದನೆಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ತಾವು ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ದೇವರ ಪ್ರಸಾದದಂತೆ! ನನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಈ ಜೀವನನ್ನು

ದರು. ವಾಯಿದೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇಟನು ಮುಖಿಯಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತಂದೂ
 ಓದಿದನು. ಸಚಿವರು ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.
 ತಾನೇ ಬಂದು ರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು
 ಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಸೇಟನು ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಣಿಗೆ ಸೇಟನ ವರ್ತನೆಯು ಅಶ್ಚರ್ಯ
 ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದನೇಕೆ ?
 ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೇಕೆ ? ಇದೊಂದೂ ರಾಣಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.
 ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ! ಎಂದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಜವಾಹರಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ
 ಒಂದು ವೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮೊಹರುಮಾಡಿ ಸೇಟನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.
 ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಬೀ ರಾಣಿಯವರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿಸೇಟರಿಗೂ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು
 ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದುವು.

ಅಲ್ಲಿಸೇಟರಿಗೆ ಕೋಬೇ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಸನ್ನು ನವಿತ್ತು.
 ಇದು ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿತ್ತು. ಮಲಬಾರಿನ ಪ್ರಕೃತಿ.
 ಸೌಂದರ್ಯವು ಮನೋಹರವಾದುದು. ಒಂದು ದಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳಿಗಿನ
 ನಲ್ಲಿ ಸೇಟನು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು
 ಕಳವಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವು ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗಿದೆಯೇ
 ಎನ್ನಿಸಿತು. ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಈ ಮಹಾ ಸಮು
 ದ್ರದ ಮೇಲಿನ ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆಯಂತಿದೆ, ನನ್ನ ಜೀವನ ! ವೇಶದ ರಾಜಕೀ
 ಯದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಈ ಸಾಗರದ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲದಂತಿದೆ ಈ ರಾಜ
 ಕೀಯ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಈ ಸ್ಥಳವು ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ
 ಜೀವನವು ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ! ದೌಲತ್ತಳ್ಳದ ಜೀವನವು ಮರುಭೂಮಿಯಂತೆ !
 ನಾನು ಹೋಗಿ ಬೇಡಿದರೆ, ದೌಲತ್ತಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಳು. ಇಲ್ಲಿ ನಾನೆಷ್ಟೋ
 ಸುಖವಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೆ ದೌಲತ್ತಳು ಈ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿರಲು ಒಪ್ಪು
 ವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟನು. ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ
 ದನು. ಪಠ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು. ದೌಲತ್ತಳ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನಸ್ಸು ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು ! ಎಲ್ಲಿಯೋ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ
 ಬೋಯಿಗಳು ಧ್ವನಿಮಾಡುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು ! ಸೇಟನು ಅದು ಈ
 ರೋಕದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೋ ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೋ ಆ ಧ್ವನಿಯು
 ಕೇಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊಬ್ಬು ಬಂತು ! ಸೇಟನು

ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವಾಗ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅವಕುಂಠನವತಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ತಕ್ಷಣ ಅವಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದನು. ಅವಳು ಬೀಬೀರಾಣಿ! ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು. ದೀರ್ಘವಾದ ಹುಬ್ಬು, ವಿಶಾಲವಾದ ಹಣೆ! ಎಳಸಾದ ನಾಸಿಕ, ತೆಳುವಾದ ಕೆಂದುಟಿಗಳು, ಘಳ ಧಳಿಸುವ ಕಪ್ಪುಲಗಲು, ಮೊನಚಾದ ಚಿಬುಕು. ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಜೋಲು ತ್ತಿರುವ ಜಡೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಂಠ, ಬಳುಕುವ ಶರೀರ! ದೀರ್ಘವಾದ ತೆಳುವಾದ ಬಾಹುಯುಗ್ಮ! ಎಳೆಗಿಂಪನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿರುವ ಹಸ್ತಗಳು. ಬಿಳಿಯ ಮಜಲಿನ್ನಿನ ಶೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟಿದಳೆ. ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ ಬಿಗುವಾದ ಕಂಚುಕವನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದಾಳೆ. ಊದಾಬಣ್ಣದ ತೆಳುವಾದ ಚೀನಾಂಬರವನ್ನು ಹೊದಿದ್ದಾಳೆ. ಸೇಟನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಬೀಬೀರಾಣಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅಪ್ರತಿಭನಾದನು. ಎದ್ದು ಆಸನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ರಾಣಿಯು ನಸುನೆಗುತ್ತಾ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಡಗರವೇಕೆ-ಸೇಟರೆ! ಎಂದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೇಟನ ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟಿತು. ತಲೆ ತಿರುಗಿತು. ಪರ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟನು.

ರಾಣಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಸ್ಥಂಭೀಭೂತಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರ್ಯಂಕದ ಕಡೆ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಒಗ್ಗಿನೋಡಿದಳು. ಸೇಟನು ಜ್ಞಾನತೂನ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವೃದ್ಧ ಹಸ್ತವನ್ನಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಳು. ಜ್ವರದ ಕಾವು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪರ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ಇವನಿಗೇಕೆ ಈ ದಿಶೆಯು ಬಂದಿದೆ, ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದಳು.

ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದುಜಾವ ಕಳೆದಮೇಲೆ ಸೇಟನು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟನು. ಜ್ವರವೇಗವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕಂಡಿತು.

ರಾಣಿಯು ಸೇಟನ ತಲೆವರುತ್ತಾ, ಸೇಟರೇ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ! ನೀವೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಬಳಲಿದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು?

ರಾಣಿಯವರೇ! ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ವರ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಅಷ್ಟೇನೂ ದಾರುಣವಾದುದಲ್ಲ. ಮನೋವೇದನೆಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ತಾವು ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ದೇವರ ಪ್ರಸಾದದಂತೆ! ನನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಈ ಜೀವನವನ್ನು

ಧರಿಸಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನು ತಾನಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ನಾನೇ ಆ ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಶಾಂತಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ನಾನು ನಾಳೆಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದವರೆಗೆ ಜೀವಂತನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಾರನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಇವನ್ನು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಮಗೆ ಬರೆದುಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಾಣಿಯವರೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ.

ರಾಣಿಯು, ಗದ್ದವಧ್ವನಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲೇ, ನೀವು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಾಯಲು ಬಿಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ! ನಿಮಗೆ ಏನಾಗಿದೆ, ಹೇಳಿರಿ! ನಿಮ್ಮ ಮನೋವ್ಯಥೆಯ ಕಾರಣವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಹೇಳಿರಿ! ನಾನು ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಲ್ಲೆ!

ಸೇಟನು, ಮುಗುಳು ನಗುವನ್ನು ನಕ್ಕು ದೇವಿಯವರೇ! ನನ್ನ ಈ ಜೀವನವು ನನಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿದೇನೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ! ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣು ಕಲ್ಲುಗಳಂತೆ! ನನಗೆ ಈ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಅಡಂಬರಗಳು ರುಚಿಸವು. ನನ್ನ ಮನವು ಸರ್ವದಾಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹರ್ಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದಾದರೆ, ಇಂವೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಮರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ! ನಾನು ಅಜರಾಮರವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತೇನೆ.

ರಾಣಿಯು, ಸೇಟನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಟ್ಟಳು. ಸೇಟರೇ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಈಗ ಬೆಳಕಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಶ್ರಧವು, ಹರ್ಷನದಲ್ಲಿಯೇ ತಾವು ಒಬ್ಬ ವೀರಪುರುಷರೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ! ವೇಷಾಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಹಾರಾಜರೆಂದು ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ಹೇಳಿತು. ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಮನವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಲಿಯುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಗುಟ್ಟು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ಈ ನಿಶಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ! ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಡಿರಿ!

ಇಲ್ಲ! ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಊಪೆಯಲ್ಲಾ ಭ್ರಾಂತಿ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನಲ್ಲ! ನಾನೊಬ್ಬ ಭಿಕಾರಿ! ಆ ಭಗವಂತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಜೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಂದು

ಕ್ಷಣವೂ ಸಹಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸುಮಾಡೆ ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಬಲಿದಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮಹಾರಾಜರೇ! ಆ ದೇವರು ಸುಳ್ಳು! ನೀವು ಪಾಮರಜನರಂತೆ. ಆ ದೇವರ ಕಡೆಗೇಕೆ ಕೈತೋರುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಳೆ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತೇನೆ ತಾವು ರಾಜ್ಯವಾಳಿರಿ! ಸಮರವನ್ನು ಹೂಡಿರಿ!

ರಾಣಿಯವರೇ! ತಪ್ಪುಗಾ ಪೀಠರಮಣಿಯು, ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ನನ್ನಂಥಾ ಧಿಕಾರಿಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವುದೇ? ನನಗೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ತಾವೇನು ಮಾಡುವಿರಿ!

ಮಹಾರಾಜರೇ! ಹೀಗೇಕೆ ಅಪ್ರಬುದ್ಧರಂತೆ ಮಾತನಾಡುವಿರಿ! ನಾನು ಕಮ್ಮ ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗುವೆನು ಎಂದು ಸೇಟನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿದಳು. ಸೇಟನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ತಾನು ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂಬುದೇ ಬೋಧೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಣಿಯ ಬಾಹುಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಸೇಟನು ನಿರಾಶೆಯ ನಗುವನ್ನು ನಕ್ಕು, ಬೀಬಿ, ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ರಾಜ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ರಾಜ್ಯಗಳಾವುವೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ರಾಜ್ಯ! ಬೇರೇ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಉಳಿಯಲಾರವು. ರಾಣಿಯವರೇ, ನನ್ನದು ಬರೀ ರಾಜ್ಯಲೋಭವಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ನಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನ್ನೇಕೆ ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಇವಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡರಾಜ್ಯ. ವೀರಭೂಮಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಸಂಡು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ನೂರು ಯುದ್ಧಗಳಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಪಜಯವು ಸಿದ್ಧ! ಬೀಬಿಯು ಮಾತಿಗೆ ಆಡ್ಡಬಂದು ತನ್ನ ಬಾಹುಗಳಿಂದ, ಸೇಟನ ಕಂಠವನ್ನು ಬಿಗಿವಸ್ಪಿ, ಮಹಾರಾಜರೇ, ತಾವು ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜರು ಹೇಳಿ! ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿರಲಾರೆ! ಹೇಳಿರಿ!

ಬೀಬೀರಾಣಿಯವರೇ! ನಾನು ನಗರದ ನವಾಬ, ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗಮಾಡಿದ, ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಇಯಜ್‌ಖಾನ್.

ಇಯಜ್‌ಖಾನ್! ಇಯಜ್‌ಖಾನ್ ನೀವೇ ಆ ಮಹಾವಿರುಷ ! ಇದೇ ವೀರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರಾತ್ರಿಗಳು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಹೆಂಬಲಿಸುತ್ತ ಕಳೆದಿವೇನೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ಅಲ್ಲಿರಾಜರು ನಿಮ್ಮ ಸರಾಕ್ರವನ್ನೆಷ್ಟೋ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವು ನಮ್ಮ ಮಲಬಾರಿನವರು ! ಇಂದು ಈ ಮಲಬಾರು ನಿಮ್ಮದು ! ನೀವೇಕೆ ಆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕಾಲಿ ನಿಂದ ಒದೆಯುತ್ತೀರಿ ! ನೀವು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿರಿ-ಬಿಡಿರಿ ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಳು. ಅಲ್ಲಿರಾಜರು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೆದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ವೀರ್ಯಸರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಸೋತೆವೇನೆ. ಇಯಜ್‌ಖಾನನು ಆ ಪ್ರೇಮದ ಆವೇಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದನು. ಆ ಚುಂಬನದಿಂದ ಆ ವದನಾರವಿಂದವು ಕಳೆಯೇರಿ ನೂರರಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾಸವಾಗಿತ್ತು ! ಖಾನನೂ ರಾಣಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೆಯೇ ಕಳೆದರು. ಖಾನನು ತಾನು ಹೀಗೆಯೇ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿರುವೆನೆಂದೂ ದಕ್ಷಿಣಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದವೋಡಗಳು ಕವಿಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದೂ ಮಹಾಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ಅಂದು ಆ ಸಮರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಣಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ರಾಣಿಯು ನಸುಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಅಲ್ಲಿಸೇಟಿನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕನ್ನಾನೂರಿಗೆ ತೆರಳಿದಳು.

ಸೇಟಿನು ರಾಣಿಯ ಪ್ರೇಮಪಾರದಲ್ಲಿ ತಿಲುಕಿದಾನೆ. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಆ ಬೀಬಿಯ ಪ್ರೇಮಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಸಣ್ಣ ನೌಕೆಯಂತಾಗಿದಾನೆ ಈ ಸೇಟ್ ಸೇಟಿನು ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ಮರೆತಿದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲ ! ದಾಲತ್ತಳನ್ನು ಒಲಿದು ಓಲೈಸಿ ಅವಳ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದನು. ರಾಣಿಯು ತಾನಾಗಿ ಸೇಟಿನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರೇಮಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದಾಳೆ. ಸೇಟಿನು ಜನ್ಮತಃ ಹಿಂದೂ ! ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಶ್ರೀದೇವಿ ಭೂದೇವಿಯಿರಂತೆ ಅವನಿಗೆ ದಾಲತಾ ಮತ್ತು ಬೀಬಿ !

ಭಕ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಿಸೇಟಿನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೆದು ಅಲೆದು ಬೇಸತ್ತನು. ಎಷ್ಟೋ ಜನರನ್ನು ಉಪಾಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದನು. ಇಷ್ಟು ಸಾಹಸಮಾಡಿ ಒಂದು ಗುಟ್ಟನ್ನು ಭಕ್ತಿಯು ಕಂಡುಹಿಡಿದನು. ಬೀಬೀ

ರಾಣಿಯೂ ಸೇಟನೂ ಪ್ರಣಯಿಗಳು! ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಆ ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಸೇಟನ ದರ್ಶನವೇ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಆದರೆ ಭಕ್ಷಿಯು ಹಿಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಿಡುವವನಲ್ಲ. ರಾಣಿಯು ಆಗಾಗ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆಂದು ಭಕ್ಷಿಯು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಆ ದೋಣಿಯ ಯಜಮಾನನೊಬ್ಬ ಮುದುಕ. ಅವನ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ಷಿಯು ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಯಜಮಾನನೇ ನೀನು ನನಗೊಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿದನು. ನಾಲ್ಕು ಚಿನ್ನದ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೆಗೆದು ಆ ಮುದುಕನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮುದುಕನಿಗೆ ಅನಂದವಾಯಿತು. ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನಪ್ಪಾ! ನಿನಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದುಬಾರಿ ರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ನೀನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು. ಮುದುಕ ಭಕ್ಷಿಯ ಮುಖವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ನಕ್ಕನು. ಯುವಕ ಒಳ್ಳೇ ಸುಂದರನಾಗಿದಾನೆ. ರಾಣಿಯು ಸೌಂದರ್ಯದ ಖನಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದಾನೆ. ಆಶೆ! ಪಾಪ! ನೋಡಿದರೆ ದಣವಾಗುತ್ತೀಯೆ!

ಅಯ್ಯಾ! ಯುವಕನೇ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು? ರಾಣಿಯು ನಿನ್ನ ರೂಪು ನೋಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವೆಯಾ? ಯುವಕರಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹುಚ್ಚು! ಎಂದು ನಕ್ಕನು!

ಯಜಮಾನನೇ! ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ರಸಿಕನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ರಾಣಿಯವರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೌರವವಾದ ಚಾಕರಿ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಒಳ್ಳೆಯದು! ರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನಾವಿಕನಾಗಬೇಕು ನಿನಗೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೋ?

ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾರನೆಯ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ರಾಣಿಯು ಭವ್ಯವಾದ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೋಬಾಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು. ಇತರ ನಾವಿಕರೊಡನೆ ಭಕ್ಷಿಯೂ ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದೆರಡುಬಾರಿ ರಾಣಿಯು ಭಕ್ಷಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಪುನಃ ಏನೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅನ್ಯಮನಸ್ಸಾದಳು.

ಭಕ್ತಿಯು ಇಂದು ರಾಣಿಯು ದೋಣಿ ಇಳುವು ಪೊರಡುತ್ತಲೇ ಅವಳ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇಕೆ ಈ ರಾಣಿಗೆ ಹೆದರಬೇಕು. ಅವಳು ಅಗ್ರಹ ಗೊಂಡರೆ ನನ್ನನ್ನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲಳು. ಒಂದುಬಾರಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದುಕೊಂಡನು. ದೋಣಿಯು ಹೋಗಿ ದಡವನ್ನು ಸೇರಿತು, ಎದುರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೇಟಿನ ಭವ್ಯ ಭವನವು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾಗಿ ಎರಡು ಗಳಿಗೆ ಆಗಿತ್ತು. ಪ್ರಕಾಶವಾದ ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳು ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮರಳಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಲು ಚಲ್ಲಿದಂತೆ ಚಂದ್ರಕಿಯು ಹರಡಿತ್ತು. ದೋಣಿಯು ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೇ ರಾಣಿಯು ದೋಣಿಯಿಂದ ಹೆರಿಯಂತೆ ಮೂಳಿನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದಳು. ಕಾಲಿನ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತಿದ್ದಳು. ಮತಾಯಿ ! ಅಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳಿವೆಯೇ ನೋಡು ! ಎಂದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದುಮಿಕಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯವರು ಹೆತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಸುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಭಕ್ತಿಯು ರಾಣಿಯವರ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಗಿಟ್ಟನು. ಮಂಡಿಯನ್ನು ಊರಿ ನೆಲವ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮೃದುವಾಗಿ ರಾಣಿಯವರ ಪಾದವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ರಾಣಿಯು ನಗುತ್ತಾ ಪಾದವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದಳು. ಭಕ್ತಿಯು ಅದನ್ನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ವರಸಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೊಡಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲಿಗೂ ತೊಡಸಿ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು. ರಾಣಿಯು ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ವರಹವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನ ಕೈಲಿಟ್ಟು “ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಭಕ್ತಿಯು ವಿನಯದಿಂದ “ನನ್ನ ಹೆಸರು ಭಕ್ತಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವರಹವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು. ರಾಣಿಯು ಬೇಗ ಬೇಗ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿದಳು. ಸಖಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದರು. ಭಕ್ತಿಯು ಅವರ ಹಿಂಪೆ ಹೋದನು. ಸಖಿಯೊಬ್ಬಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ “ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತ ಹೋಗು!” ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದಳು. ಈ ಧ್ವನಿಯಿಷ್ಟು ಕೇಳಿ ರಾಣಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

ಭಕ್ಷಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ ಭಕ್ಷಿ! ನಿನಗೇನು ಬೇಕು. ಎಂದಳು.
 ಹುಜೂರು ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಹೊದೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.
 ರಾಣಿಯು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನಗುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ನಾವಿಕನಲ್ಲವೇನು?
 ರಾಣಿಯವರೇ! ನಾನು ನಾವಿಕನಲ್ಲ! ಗತಿಯಿಲ್ಲವೇ ಆ ಮುಡುಕ
 ಸಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡೆ!

ನಿನ್ನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?
 ಹೆತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಸೈನ್ಯವನ್ನಾದರೂ ನಡಿಸಬಲ್ಲೆ!
 ಹಾಗಾದರೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಲು ಬಂದಿರುವೆಯಾ? ನಿನ್ನ ದೇಶ
 ವಾವುದು?

ಇಲ್ಲ! ನಾನು ಸನ್ನಿಧಾನದ ಸೇವಕನಾಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ
 ದೇಶವು ಮೈಸೂರು!

ಭಕ್ಷಿಯು ಹೊರಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲೇ ನಿಂತನು. ಸವಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಅವ
 ನನ್ನು ಮರದೂರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಣಿಯು ಸೇಟರ ಮಹಲಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇಟನನ್ನು ನೋಡಿದಳು.
 ರಾಣೀಸಾಹೇಬ್ ಯಾರೋ ಬಿನ್ನು ಹತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಆ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳ
 ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಸಿಬರಬಾರದೇ? ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಎಳತಂದಿರಿ!

ರಾಣಿಯು ನಗುತ್ತಾ ಸೇಟರೇ! ತಾವು ಏಕಾಂಗಿಗಳಾಗಿ ಬಹಳ
 ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಮಗೊಂದು ನಜರು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯ
 ವನ್ನು ಕರೆತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವನು ನಿನ್ನು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇಲ್ಲಿರಲಿ!

ಅವನಾರು?
 ಅವನಾರೋ ಮೈಸೂರಿನವನಂತೆ! ಸೇನಾಪತಿಯಾಗಬೇಕಂತೆ!
 ಹೆತ್ತು ಸಾವಿರ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಡಸುತ್ತಾನಂತೆ! ಹೆಸರು ಭಕ್ಷಿ!

ಸೇಟನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಅಂಥವನಾವನೋ
 ಮೈಸೂರಿನವನು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗಲಿ! ನನಗೇಕೆ? ಯಾರಾದರೂ
 ಸುಲ್ತಾನರ ಶಿಷ್ಯರಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಗೂಢಚಾರರಿರಬಹುದು.

ಅದಕ್ಕೇನು ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ. ನೋಡಿರಿ! ನಿನುಗೆ
 ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೇ ಸೇವಕನು ದೊರೆತಂತಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
 ಕಳಿಸಿ ಬಿಡೋಣ. ಅವನೇನಾದರೂ ಕುತಂತ್ರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ

ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣದ ಬಂದೀಖಾನೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ರಾಣಿಯು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು “ಭಕ್ತಿ” ಎಂದು ಕರೆದಳು. ಭಕ್ತಿಯು ವಿನಯದಿಂದ ರಾಣಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತನು.

ಭಕ್ತಿ! ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾ! ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮಹಾರಾಜರಿವಾರೆ. ನೀನು ಅವರ ಸೇವೆಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾಗಿದೀಯೇನೋ ನೋಡೋಣ! ಭಕ್ತಿಯು ರಾಣಿಯ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹೋದನು. ರಾಣಿಯು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೇಟಿನ ಸಮೃದ್ಧಿ ಖದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿದರು!

ಸೇಟಿನು ಭಕ್ತಿಯ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಭಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಮತ್ತು ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯವರ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದನು. ಭಕ್ತಿಯು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಕರತಂದ ಭಗೀರಥನಂತೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾದನು. ಅವನು ಸೇಟಿರನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ! ತಮಗೆ ಈ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವೇಕೆ? ಈ ಗುಪ್ತ ಸಾಮವೇಕೆ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುವುದು.

ಖಾನನೇ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಕಾರಣಗಳುಂಟು! ಈಗ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಕೀಯವು ಹಾಗಿದೆನಾನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಸೇಟನೆ!

ರಾಣಿಯು ಪರಿಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ಸೇಟರೇ! ಇವನಾರೋ ಗುರುತು ಕಂಡ ಕಳ್ಳನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಏನೋ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಗೆ ಬಂದಿರುವಂತಿದೆ. ಇವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನನಗಷ್ಟು ಮಾಡಿಸುವಿರಾ?

ರಾಣಿಯವರಿ? ಇವನ ಹೆಸರು ಹುಸೇಖಾ! ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ಸೇನಾಪತಿ! ಇವನು ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಂತೆ! ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಾನೆ. ಇವರ ಕಡೆಯವರೂ ಒಂದು ಬಾರಿ ನಮ್ಮ ಕೋಶಿಯನ್ನು ಸೂರೆ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದರಂತೆ! ಮಂಗಳೂರಿನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಇವರಿಗೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ! ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂಥಾ ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ರಾಜಾದಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೊಂದು ರಾಜಾದಾಯ. ಈ ಭಕ್ತಿಯವರಿಗೊಂದು ರಾಜಾ

ಜಾಯ. ಆವರ ಫಾಜುದಾರರಾಗೋಂದು ರಾಜಾದಾಯ. ಹೀಗೆ ಮುಪ್ಪಟ್ಟ ಕನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರಬೇಕು. ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಇವರ ಪರಿಚಯವು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನು ಬೇಕಾಗಿದೆ ?

ರಾಣಿಯು ತಲೆ ದೂಗಿದಳು ! ಸೇಟನು ರಾಣಿಯವರೇ ! ಈ ಭಕ್ತಿಯವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ಇವರಿಗೋಂದು ರಹದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಗು ಹಾಕಿರಿ ! ಈ ಮುಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಪೇಚಾಡುವಂತಾದೀತು !

ರಾಣಿಯವರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಒಬ್ಬನಾಗ ನಾವಿಕನಾಗಿ ಹುಟ್ಟು ಹೊಡೆಯುತ್ತ ಬಂದ ಭಕ್ತಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ರಾಣಿಯವರ ಸಮಾನಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹೊಗುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಶ್ಚರ್ಯ. ನಾವಿಕರ ಯಜಮಾನನು ಕಣ್ಣು ಹಾರಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

ಬೀಬೀರಾಣಿಯು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಅರಸನಿಗೆ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಿಡಾರವನ್ನು ಎರ್ಪಡಿಸಿದಳು. ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಯಿತು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿಯು ಪುನಃ ರಾಣಿಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು. ರಾಣಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಾಣಿಯು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರಸಿದಳು. ಅವನೊಡನೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಾತುಕಥೆಗಳನ್ನಾಡಿದಳು. ನಗರದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ದರಿಯಾಬಾಗಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಭಕ್ತಿಯು ತಾನು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಬೇಡಿದನು. ರಾಣಿಯು ಭಕ್ತಿಯವರೇ ನೀವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಕೇಳಿ ! ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ! ಈಗ ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ ಬಂತು !

ರಾಣಿಯವರೇ ! ನನ್ನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿರಿ ! ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದು ನೌಕರಿಯನ್ನಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ತಾವು ದಯವಾಲಿಸಿದಿರಿ ! ನಾನು ಅಮರಣಾಂತ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಿತ !

ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಊರಿಗೆಹೋಗಿ ಏನುಮಾಡುವಿರಿ ? ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಸೇಟರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೇಟರು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ರಾಣಿಯವರೇ! ಅವಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಾದೀತು? ನಗರದರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿವರು. ನಾವು ಅನಾಥರಾದೆವು. ಈಗ ಪುನಃ ಅದೇ ಕಥೆ! ಪುನಃ ಅನಾಥರಾಗಿ ದೇಶ ದೇಶ ಅಲೆಯಬೇಕು.

ಅದೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ? ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಡಿರಿ!

ಅದು ಹೇಗೆ ಆದೀತು ತಾಯೆ! ಸುಲ್ತಾನರವರು ವಿಪ್ಲವಕಾರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲರಾ?

ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ! ಅಥವಾ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಸಾಯಬಲ್ಲೆ!

ನೀವೇಕೆ ಈ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ!

ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲಿನ ಭಲ ಕ್ಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕೃತೋರಸಭೆ; ಒಂದು ಹಠ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ದೈವಯೋಗವಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಅವರೊಡನೆ ಸಮರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಂತು ಮನದಣಿಯ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀವು ಬಿದ್ದರೆ ನಾವುಗಳು ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಪೀಠನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು. ಸುಲ್ತಾನರು ಬಿದ್ದರೆ ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯವೇ ಅಸ್ತಂಗತವಾಗುವುದು!

ರಾಣಿಯವರೇ! ಅದೇ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆ!

ರಾಣಿಯು ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿದಳು-ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು.

ರಾಣಿಯವರೇ! ಯಾವ ಸಿದ್ಧತೆಯೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೋದುದು ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಬಾರದು. ನನಗೆ ರಹೆದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕು! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾನೇ ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಲ್ಲೆ!

ಭಕ್ತಿಯು ರಾಣಿಯವರಿಂದ ರಹೆದಾರಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಣಿಯವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರಿ ಹನು.

ವಿಪ್ಲವದ ಭೈರವ

ಭಕ್ಷಿಯು ಹಿಂದಿರುಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಂಗಳೂರು ಶಾಂತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಂಗಳೂರಿನ ಸಮಾಚಾರವು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ತಲುಪಿತು. ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಗ್ರಹ ಬಂದಿತು. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶೂಲ ಕೈರಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಘಾಜುದಾರನನ್ನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಗರದ ದಿವಾಣರವರಾದ ಜನಾಲುದ್ದೀನರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಂದ ಹುಕ್ಕುಂ ಬಂತು! ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ದಿವಾಣರವರು ಘಾಜುದಾರರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ರಾಜಚಾರರು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೆಡುಕುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ನಗರದ ದಿವಾಣರವರು ಸೈನ್ಯ ಸಮೇತವಾಗಿ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವರೆಂದು ಬಲವಾದ ವದಂತಿಯು ಹರಡಿತು!

ಈ ಸಮಾಚಾರವೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ಷಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಕ್ಷಿಯು ಇವರಿಂದ ಎಳೆಸೂ ಭಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ಜನಾಲುದ್ದೀನರಿಗೂ ತನಗೂ ಯುದ್ಧನಾನರಿ, ದಿವಾಣಿಗೆ ಅಸಹಾಯವು ಸಿದ್ಧವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಮೊದಲು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರಿಗೂ ದಾಲತ್‌ರಾಣಿಯವರಿಗೂ ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಘಾತಿಮಾಬೇಗಂವರಿಗೆ ವಿಪ್ಲವದ ಕೊನೆಯ ಕಾಂಡವು ಆರಂಭವಾಗಿದೆಯೆಂಬುವನ್ನು ಅರುಹಬೇಕು.

ದಾಲತ್‌ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದನು. ಆ ಪತ್ರವು ಈ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಿತು.

ಮಾತೃಶ್ರೀ ದಾಲತ್‌ರಾಣಿಯವರೇ, ನಾನು ಬಲು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರನ್ನು ಅನ್ವೇಷಣೆಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ಸುಖದಿಂದ ಇದಾರೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಅವರು ಈಗ ಸುಲ್ತಾನರವರನ್ನು ಮರತೇಬಿಟ್ಟಿದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತಾವು ಇನ್ನು ಒಂದು ವಾರದೊಳಗಾಗಿ ಕನ್ನಡಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದರೆ, ಅವರ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ವಿಪ್ಲವವು ಎದ್ದಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆಯವರು ವಿಪ್ಲವದ ಮೂಲ

ಪುರುಷನಾದ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಪ್ಲವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾವು ಈ ಪ್ರಾಂತ ಬರುವುದು ಅಷ್ಟು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ! ಆದರೆ ವಿಪ್ಲವಕಾರರು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ! ತಮ್ಮಂಥಾ ವೀರರಮಣಿಯರಿಗೆ, ಭಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು!

ಆದರೆ ವಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡವು ಸುಲ್ತಾನರ ಕೈತಪ್ಪಿಹೋದಂತೆಯೇ!

ತಮ್ಮ ಸೇವಕ,
ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್

ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಗೋಪಾಲನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಗುಪ್ತವೇಷದಿಂದ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೊರಡುವಾಗ ಅವನ ಕೈಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯವರ ಪತ್ರವು ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪತ್ರವು ಮಾತ್ರ ಕತ್ತುಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಕೂಡದು. ನೀನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಶತ್ರುಗಳ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಈ ಪತ್ರವನ್ನು ಸಂವೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದು ಫಾತಿಮಾಬೇಗಂರವರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪತ್ರ. ಗೋಪಾಲನು ಫಕೀರನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.

ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಲಪಿದರು. ದರಿಯಾಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯವರ ಭೇಟಿಮಾಡಿದನು. ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ರಾಣಿಯವರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು. ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯವರು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಲಗುನಿಗೆಯಿಂದ ಓದಿದರು. ಫಕೀರನನ್ನು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ರಾಧಾರಾಣಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡರು.

ರಾಧಾರಾಣಿಯು ದೌಲತ್! ಆ ವಿಪ್ಲವಕಾರನಾದ ಭಕ್ಷಿಯೇ ಇಯಜ್‌ಗಾನನಿರಬಹುದೆ? ಎಂದಳು

ದೌಲತ್ತಳು ನಕ್ಕು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯು ಇಷ್ಟು

ಸರ್ವಥಾಇಲ್ಲ! ಈ ಭಕ್ಷಿಯು ಯಾರೋಬಟ್ಟು ಬಿಸಿರತ್ತದಯುವಕನಿರಬೇಕು. ಸಾಹಸಿಯೇ ಇರಬಹುದು. ಪಾಪ! ಆದರೇನು ಜನಾಲ್ಕುದ್ದೀನರ ಕೈಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಆನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಾಯುವನು.

ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಡುವುದೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಯಜ್ಜಾನರ ದರ್ಶನವಾಗುವುದೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಆ ಫಕೀರನನ್ನು ಕರೆಕಳುಹಿಸಿ ಫಕೀರರೆ! ನಿಮಗೆ ಈ ಹುಸೇಖಾನಂ ರುವ ಸ್ಥಳವು ಗೊತ್ತಿದೆಯೋ?

ರಾಣಿಯವರೇ! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ!

ತಾವು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೀರಾ? ನಮಗೆ ಹುಸೇಖಾನಂ ರಿರುವ ತಾವನ್ನು ತೋರುತ್ತೀರಾ?

ನಾನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ರಾಜಕೀಯ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತಹವರಿದ್ದರೆ ಅಪಾಯವಿದೆ. ತಾವು ಮಂಗಳೂರಿನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದರೆ ಹುಸೇಖಾನಂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸನ್ನಿಧಾನದ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಫಕೀರರೇ! ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೇನು ಅಪಾಯ?

ರಾಣಿಯವರೇ! ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪವವು ಬಹಳ ಉಗ್ರರೂಪ ವನ್ನು ತಾಳಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆಯವರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ! ಅವರು ಫಕೀರ ರಾಗಲೀ ಗೋಸಾಯಿಗಳಾಗಲೀ ಅವರ ತಲೆಯನ್ನು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ!

ದೌಲತ್-ಅಬ್ಬಾ! ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗರೇ!

ಹೌದು! ತಾಯಿ! ಸಂದೇಹವೇನು? ಈ ಬಾರಿ ನಗರದ ದಿವಾಳರು ಹೋಗಲೀ, ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರೇ ಬರಲಿ! ಈ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನು ಅಣಗಿಸ ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಾಂತಿಗೇ ಜಯ.

ದೌಲತ್ತಳು ನಕ್ಕಳು. ಫಕೀರರೇ ನಮಗೇಕೆ ಈ ವಿದ್ರೋಹದ ಚಿಂತೆ. ಆದರೂ ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ನೋಡಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೌದು! ರಾಣಿಯವರೇ! ಅಂತಹ ಮಹಾಪುರುಷನೇ ಅವನು.

ಫಕೀರರೇ, ನೀವು ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರೇನು?

ನೋಡಿದೆನೆ.

ನೀವು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ನಿವೇಕೆ ಪಕ್ಕೀರರಾದಿರಿ.
ರಾಣಿಯವರೇ! ನಾನು ನಿಜವಾದ ಫಕ್ಕೀರನಲ್ಲ! ವೇಷಧಾರಿ!
ಈ ವೇಷವೇಕೆ ನಿಮಗೆ!

ಈ ಏಪ್ಲವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವೇಷವಿದ್ದರೆ ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ
ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡುವಿರಾ?
ನನ್ನ ಪರಿಚಯವೇ? ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೇನು ಲಾಭ! ರಾಣಿಯವರೇ
ನಾನೊಬ್ಬ ವಿದ್ರೋಹಿ!

ದೌಲತ್ತಲೂ ರಾಧೆಯೂ ಚಕಿತರಾದರು!

ರಾಣಿಯವರೇ! ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ನಾನು ಹೊರಡು
ತ್ತೀನೆ.

ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ!

ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತೇನೆ.

ರಾಧೆಯು ನಗುತ್ತಾ ಘೋರರೇ! ಬಹಳ ಬಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ
ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಾಳೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬಹುದು.

ರಾಣಿಯವರೇ! ನಾನು ವಿದ್ರೋಹಿ! ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಲಿ!

ನೀವು ನಮ್ಮ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಪಚರಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು
ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ!

ದೌ- ಫಕ್ಕೀರರೇ! ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ
ತಮಗೂ ಈ ಹುಸ್ಸೇಖಾನರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಸ್ನೇಹ!

ನನಗೂ ಅವರಿಗೂ ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯವರಿಗೂ ಹುಸ್ಸೇ
ಖಾನರಿಗೂ ಬಹಳ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹ! ಏಕದೇಹ ನ್ಯಾಯ!

ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯವರ ಮುಖವೂ ವಿವರ್ಣವಾಯಿತು!

ಫಕ್ಕೀರ- ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ರಾಣಿಯ ವರೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ
ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆಯೇನು? ಇವರಲ್ಲೇನೋ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಪಿತೂರಿ
ಮುಡಿಯೆಂದು ಭಯಪಡುವಿರೇನು?

ದೌ- ಇಲ್ಲ. ಫಕೀರರೇ, ನಮಗೆ ಭಯವೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಡೆಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ.

ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಫಕೀರನಿಗೆ ಭೋಜನವಿಶ್ರಾಂತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದಳು.

ಫಕೀರರೇ ! ನೀವು ಇಂದು ದರಿಯಾಬಾಗಿನಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಕಳೆಯಿರಿ. ನಾಳೆಯ ದಿನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡುವೆವು.

ಗೋಪಾಲನು ಈ ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಹಳ ಉಪಾಯದಿಂದ ಘಾತಿನಾರ್ಬೇಗಂರವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಸತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತಲುಪಿಸಿದನು.

ಘಾತಿನುಳು ಆ ಸತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓದಿದಳು. ಪುನಃ ಪುನಃ ಓದಿದಳು. ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು, ನೈಃ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು ! ಸತ್ರಿಕೆಯ ವಿವರವು ಹೀಗಿತ್ತು !

ಪ್ರಿಯ ಸಹೋದರಿ ಘಾತಿನಾರ್ಬೇಗಂರವರೇ !

ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಿಪ್ಲವವು ಧಗಧಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಅಧಿಕಾರವು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇಂದೋ-ನಾಳೆಯೋ ಹಿಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಸಿಲ್ಲವೇ ಹೊರತು ಈಗ ನಿಜವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಾವೇ ಆಗಿದ್ದೇವೆ.

ನಗರವ ದಿವಾಳರವರು ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಅಣಗಿಸಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ಅವರು ವೀರಾಗ್ರೇಸರರೆಂಬುವವರು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ ! ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಾಭವವು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟೆ ! ಆದರೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಾಪಜಯಗಳು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ ! ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶೂಲ ಕೈರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸುಲ್ತಾನರ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಗೆದ್ದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜತ್ವವು ನಮ್ಮದು ! ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವು ಫಲಿಸಿದಂತಾಯಿತು ! ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನಾನು ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆಯವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟೆರೆ ನನ್ನನ್ನು ಶೂಲ ಕೈಸುವವರು ಲಿಂಚಿತ ! ಒಂದು ಸಕ್ಷ ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಮುಖಿಸಬೇಡಿರಿ ! ಇದೇ ತಮ್ಮ ಸೋದರನ ಕಡೆಯ ವಂದನೆಗಳು—ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರ “ ಭಕ್ತೆ ”

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಗೋಪಾಲನು ರಾಣಿಯವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಟನು. ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಫಾತಿಮಾಬೇಗಂವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಭಕ್ಷಿಯವರ ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸು! ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಗೋಪಾಲನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು.

ವಿಪ್ಲವವು ಭಯಂಕರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ಭಂಡಾರಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ದುಷ್ಟರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೊಲೆಗಳಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಯುವಕರನ್ನು ಗುಂಡುಹೊಡೆದು ಕೊಂದರು.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ತನ್ನ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದನು. ನಗರದ ದಿವಾಳವರು ಬಂದು ಮಂಗಳೂರಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ತನ್ನನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವು ತೀರಿತೆಂದು ಖಚಿತಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಭಕ್ಷಿಯು ಈ ವಿಪ್ಲವಕಾರರೊಡನೆ ಸೇರಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ! ಆದರೆ ಇವನೇ ಮೂಲಪುರುಷನಲ್ಲವೆಂದೂ ಕಾರ್ಕಳದಲ್ಲಿದ್ದವ ಫಕೀರನೋ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವನೋ ಈ ವಿಪ್ಲವದ ಮೂಲಪುರುಷನೆಂದೂ ಅವನ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅವನೊಡನೆ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಪಿತೂರಿಯೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷರದೋ ಅಥವಾ ಮರಾಟರದೋ, ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ಷಿಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ತಾನು ಬದುಕಿಕೊಂಡೆ! ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಇದೆಲ್ಲಾ ದಿವಾಳರು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ವಿಪ್ಲವದ ಮುಖಂಡರುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ವೆರಡೂರು' ಎಂಬ

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಅವನನ್ನು ಪಡುಬಿದುರೆಗೆ ಕರತಂದು ಘೌಜುದಾರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು ಘೌಜುದಾರನಿಗೆ ಆಶಾಕಿರಣವು ಮೊಳೆಯಿತು. ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಾಸಾ ವಿಧವಾಗಿ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಗೋವಿಂದ್, ಹಿಂದೆ ಒಂದುಬಾರಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅಂದೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದೆಯೆಂದು, ಅಂದು ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಪುನಃ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಹೋದೆ. ಪುನಃ ಏಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆ? ಈಗ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸುವುದು?

ಘೌಜುದಾರನೆ! ನೀನು ಅಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಜ; ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂದೂ ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯು ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಮೋತೀಬೀ ಮೋಹದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ! ನೀನು ಅಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ಮಂಗಳೂರು ಅಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಮೋತೀಬೀ ಅಂದೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ತಾನುಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಿನ್ನಿಂದ ಅವಳ ತಾಯಿಯು ಮರುಮರುಗಿ ಸತ್ತಳು. ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಅವಳ ಸಹೋದರನು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವಳು ಮಾನವಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ನೀನು ನನಗಾಗಿ ಪರಿತಾಪ ಪಡಬೇಡ! ನೀನು ನಿನಗಾಗಿ ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟುಕೋ! ಏಕೆಂದರೆ ಇವು ನಿನ್ನ ಕಡೆಯ ದಿನಗಳು.

ಗೋವಿಂದ್ ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲೆ! ಮುಚ್ಚಿಡುವುದರಿಂದ ಫಲವೇನು? ನಾನು ನನ್ನ ಮೋತೀಬೀಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅವಳು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ! ನೀನು ನನ್ನ ಬಂಧು ನೋಡು! ನಿಮ್ಮ ವಿಪ್ಲವವು ಜಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಕೊನೆಗೆ ಸುಲ್ತಾನರದಂಡು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಫಲರನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡು! ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಹ ಮಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿಬರಹುದು!

ಅಯ್ಯೋ! ಹುಚ್ಚು! ಕತ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಕೊಡು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಡುವುದೇ? ಅದನ್ನೆಂದಿಗೂ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀನು ಹಿಡಿಯಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವು ಬಂದರೆ ಈ ಇಡೀ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕವು ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಂತೆ ಸಿಡಿದು ಅಗ್ನಿ ವರ್ಷವನ್ನು ಕಾರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಾರಿಗೆ ಮಂಗಳೂರು ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಯಿತು ಇದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಕಾರಣ. ವಿಪ್ಲವಕಾರರಾದರೂ ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಾಪಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀನು, ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದರೆ ಸುಲ್ತಾನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಿನಗೆ ಇದು ಕಡೆಯ ಬಣ.

ಘೌಜುದಾರನು ನಿರಾಶನಾಗಿ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ತನ್ನ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾಧವಿಯಿರುವ ಮಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದನು. ಮಾಧವಿಯು ವಿಲಾಸಮಯಿ. ಅವಳಿಗೆ ಹೊರಗಡೆ ಧೂಮಾವೃತವಾಗಿರುವ ಜಗತ್ತು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸರ್ವ ಸೌಖ್ಯಗಳೂ ತನಗಿದೆ. ಮತ್ತೇನು ಬೇಕು? ಅವಳು ಸಗುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಒಳಕುತ್ತ ಬಂದು ಬಾಹುಗಳಿಂದ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ್ನು ಅಲಂಗಿಸಿ ಜುಂಬಿಸಿವಳು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಕಳೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಸ್ಸತ್ಯನಾಗಿ ನಿಸ್ತೇಜಸ್ಥನಾಗಿದಾನೆ. ಅವನು ಮಾಧವಿಯ ಬಾಹು ಬಂದನದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಮಾಧವಿಯೂ ಅಸನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಅವನು ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ಸ್ಥೂಲತ ವಚನಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡ ಕೊಡಗಿದನು.

ಮಾಧವಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಂದಿನಿಂದ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಿದೆ. ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಲಿದು ಬಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಈ ಹಿಂದೂಜನ ನಾನು ಒಲಾತ್ಕರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ತಂದೆನೆಂದು ದೂರುತ್ತಾರೆ. ತಿವರಿದ ಈಗ ಏನೂ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿನ್ನ ರುಣಾನುಬಂಧ ತೀರಿತು. ನೀನು ಹೊರಟುಹೋಗು. ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸುಖವಾಗು. ನಿನ್ನ ಆಭರಣಗ

ಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡು ತ್ರೇನೆ. ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ? ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾಧವಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು ಅವಳಿಗೆ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ದುಃಖ ಬಂತು. ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಏಕೆ ನಾನೇಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ನೀವೇಕೆ ಇಷ್ಟು ವಿಷ್ಣುರಾಗಿದ್ದೀರಿ? ನನ್ನದೇನು ಅಪರಾಧ ?

ಅಪರಾಧ ! ಅಪರಾಧವು ನನ್ನದು. ವಿಪ್ಲವವು ಮೇರೆ ಮೀರಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವು ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಸರಿಸಮಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಅಡಗಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಲ್ತಾನರು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಸಹೋದರನು ವಿಪ್ಲವಕಾರರ ಮುಖಂಡ, ಅವನ ತಂಗಿ ನೀನೆಂದು ಸುಲ್ತಾನರವರೆಗೂ ವರದಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ವಿಪ್ಲವಕಾರರಿಗೆ ಮದತ್ತಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ತುಘಾನು ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಅವನ ಕೊಲೆಯಾದರೆ ನೀನೆಷ್ಟು ದುಃಖಿಸುವೆ? ಅವನನ್ನು ಈ ಬಾರಿಯೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನು ಗಲ್ಲಾಸುರಕ್ಕೆ ಏರಬೇಕಾಗುವೆ. ಅದೆಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಈ ದುಃಖವಾರ್ತೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿ ಹೋಗಲು ಬಂದೆ. ಇನ್ನೇ ನನ್ನಿಬ್ಬರ ಕಡೆಯ ದರ್ಶನ !

ಮಾಧವಿಯು ಅಳುತ್ತಾ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡ. ಇಲ್ಲ ! ಅದಾಗದು ! ನಿನಗೂ ಅಶುಭವಾಗಬಾರದು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಸಹೋದರನೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂಥದೊಂದು ಉಪಾಯ ನೀವು ಹುಡುಕಬೇಕು.

ಇಲ್ಲ ! ಮಾಧವ ! ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ. ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ ! ಗೋವಿಂದನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು-ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು !

ಮಾಧವಿಯು ಆತುರದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಹೋಗುವುದೇನು ?

ಹೌದು !

ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು-ವಂತ ನಾನು ನನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿ ಸುತ್ತೇನೆ.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ನಗುತ್ತಾ ಮಾಧವಿ! ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಈ ವಿಪ್ಲವಕಾರರ ಮನಸ್ಸು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಅದು ಫಲವಿಲ್ಲದ ಯೋಚನೆ!

ಸರಿ! ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾನೇ ಹಿಡಿದುತಂದರೆ ?

ನೀನೂ-ನಾನೂ-ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಹಾ! ಆಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟರೆ ವನನ್ನು ನಿವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ! ಊಹುಂ! ನನ್ನಿಂದ ಆಗದು. ನಾನು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರೆ!

ಇಲ್ಲ! ಮಾಧವಿ! ನಾನೆಂದೂ ಅಂತಹ ಕ್ರೂರಕರ್ಮವನ್ನು ಮನಸಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬಲ್ಲೆ! ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ! ನಾನು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸ್ನೇಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಪ್ಲವವು ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಹೇಳುವಿಯಾ ?

ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ! ನಿನ್ನ ಮೇಲಿನ ಆಣೆ.

ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಆಣೆ! ಅಲ್ಲಾ ನ ಮೇಲಿನ ಆಣೆ !!

ಮಾಧವಿಯ ಆಶ್ವಾಸನದಿಂದ ಕುತುಬುದ್ದೀನನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವಾಗುತ್ತಲೇ ಮಾಧವಿಯು ಹಿಂದೂ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆ ಶೀರಿಯನ್ನುಟ್ಟಳು, ಕುಬುಸವನ್ನು ತೊಟ್ಟು ಹಣಿಗೆ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ಇದೇನು ಅವಳಿಗೆ ಹೊಸದಲ್ಲ. ನೊದಲಿದ್ದ ವೇಷವೇ ಅದು. ಈ ಅಲಂಕಾರವು ಅವಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಾಕನ್ನು ಶಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ವೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಭರಣಿಯನ್ನು ಶಿರಗಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟುಹಾಕಿದಳು. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಹಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾರ್ಕಳಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದಳು. ಒಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ನಿರ್ದೋಷಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿದಳು. ತನ್ನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಶಿಕ್ಕಿದರೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದೂ ತನ್ನನ್ನು

ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಬೇಡಿದಳು. ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾಧವಿಯು ಮಶೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಫಕೀರನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವನಿಗೆ ಕರುಣೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಅತ್ತಳು. ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು. ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದಳು.

ಫಕೀರನು ಮಗಳೇ, ನೀನೇನು ಮಾಡಿದ್ದಿ? ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು. ಯಾರ ಸ್ವಾದರೂ ಕೊಲೆಮಾಡಿರುವೆಯಾ ?

ಇಲ್ಲ ಗೋವಿಂದನೆಂಬುವನೊಬ್ಬ ದ್ರೋಹಿಯಿದಾನೆ, ಅವನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಔತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಗೆಯೋ ಪತ್ತೆಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದುದೇ ತಪ್ಪು. ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆಯೋ ಓಡಿಬಂದೆ.

ಮಗಳೇ, ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರು ಭಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಗೆ ಶಿಕ್ಷಿದರೂ ಕಷ್ಟ. ಈ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದರೂ ಕಷ್ಟ. ನಾನು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾ! ನನಗೆ ಅವಾಯಬಂದರೂ ನಿನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಗಳೇ ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ? ನಿನಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದೆಯೋ ?

ಮದುನೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾಧವಿ !

ಫಕೀರನು ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲಪುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಫಕೀರನು ಊರು ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಇದ್ದಳು. ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಅವಳ ವಶಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಇರು, ಮಗಳೆ! ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಮಾಧವಿಯು ತನ್ನ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟಿತೆಂದೂ ತಾನು ಬಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಕಡೆ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿಕೊಂಡಂತಾಯಿತೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿದಳು. ಆ ಮುದುಕಿಯು ಮಾಧವಿಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಇವಳು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ಕರುಣೆಬಂತು. ಅವಳು ಮಾಧವಿ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿರು. ರಾತ್ರಿ ಭಕ್ಷಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಬಲ್ಲ-ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳೆಷ್ಟೋ ವಿಪ್ಲವದ

ಕಛೇಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ವಿಷ್ಣುವನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತದೆಂದೂ ಭಕ್ತಿಯು ರಾಜನಾಗು ತ್ತಾನೆಂದೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಮಾಧವಿಯು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಯಾರು ರಾಜರಾದರೇನು ಅಜ್ಜಿ ! ನಾನು ಉಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು! ನನಗೂ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಮಾನ ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿ ಕೆಡಿಸು ತ್ತಾರೆ-ಎಂದು ಭಯ ಎಂಗಳ .

ಆ ಮುದುಕಿಯು ನೀನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಊಟ ಮಾಡಮ್ಮ ಎಂದು ಉಪಚರಿಸಿ ಊಟಮಾಡಿಸಿದಳು. ಮಾಧವಿಯು ಭಯಪಟ್ಟವಳಂತೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ದಳು. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಬಂದನು ಅವನು ಹೆಜಾರ ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಅಜ್ಜಿ, ಫಕೀರರು ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಿನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಸಿದಾರೇನು ?

ಹೌದು, ಎಂದುಹೇಳಿ, ಈ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕರೆತಂದು ಭಕ್ತಿಯು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಳು.

ಭಕ್ತಿ-ನೀನಾರಮ್ಮ, ನೀನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ?

ನಾನೊಬ್ಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯಳು ಬಹಳ ಅವಗಡದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ರಕ್ಷಣೆ ಗಾಗಿ ಆ ಫಕೀರನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೆ. ಅವರು ತಂದು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟರು. ಇದು ವಿಷ್ಣೋಪಿಗಳ ಸೆಲೆಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ನಾನೊಂದು ಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲಿರು ವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷ್ಣೋಪಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವವರು ಮಟ್ಟ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಜಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಅಜ್ಜಿ ನಾಸಿಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಭಕ್ತಿ- ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಯಮ್ಮ ಈ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ?

ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಭಕ್ತಿ- ಬೇಡ ತಾಯಿ, ಹೆದರಬೇಡ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಾಧವಿ- ನೀನಾರು ? ನೀನು ಒಬ್ಬ ವಿಷ್ಣೋಪಿಯಲ್ಲವೇ ?

ಭಕ್ತಿ- ಹೌದು ನಾನೊಬ್ಬ ವಿಷ್ಣೋಪಿ.

ಮಾಧವಿ- ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆತವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು

ನನಗೊಂದು ಉಪಕಾರಮಾಡುತ್ತೀಯಾ ? ವಿನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಸೊಂಟದಿಂದ ಒಂದು ಬಾಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು, ಇದು ಗೋವಿಂದನದು. ಇದನ್ನು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಮುಖಂಡನಿಗೆ ತಲಪಿಸಿಬಿಡು.

ಭಕ್ತ-ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಇದನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ನೆಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು.

ಮಾಧವ-ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣ ಕೇಳಬೇಡ. ನಾನಿಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತೀರಿತು. ಇದು ಗೋವಿಂದನದು. ಮೊನ್ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಗೋವಿಂದನು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ. ಹೇಗೋ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಕನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತಂಗಿ, ನಾನು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡು. ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡ ಭಕ್ತನಿಗೆ ತಲಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು. ನನ್ನ ಅವತಾರವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿಟ್ಟು! ನಾನು ಆ ಕ್ಷಣ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಹಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆಂದೂ ನಮ್ಮ ಜ್ಜಿಯು ನಿನ್ನೆ ಹೇಳಿದಳು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಭರಣಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಭಕ್ತನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಳು. ನೋಡು ಇದರಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಷವಿದೆ. ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಬಹುದು. ಇದಿಷ್ಟನ್ನು ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿ ಕೆಡಿಸುತ್ತಾರೆ-

ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಸರ್ಕಾರವರು ಹಿಡಿದರೆ ?

ಹೌದು ! ಮೊನ್ನೆಯೇ ಹಿಡಿದರು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿರಬಹುದು.

ಇಲ್ಲಮ್ಮ ! ಭಯಪಡಬೇಡ, ಅವನು ಇನ್ನೂ ಬದುಕಿದಾನೆ.

ನೀನು ಅವನಿಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು ?

ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅವನು ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತಿಯ ಮಗ !

ಅಜ್ಜಿಯು ನಗುತ್ತಾ ಮಾಧವ, ಗಂಡನಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು ! ಅವನ ಮೇಲೆ, ಮೋಹಗೊಂಡಿದ್ದೀಯೆಂದು ಹೇಳು. ನಿನ್ನಂತಹ ಯುವತಿಗೆ ಅದು ಸಹಜವೇ ! ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿಗೆ ಗುರಿಯಾದೆ !

ಮಾಧವಿಯು ಸಣ್ಣ ನಗುವನ್ನು ನಕ್ಕಳು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ಆತುರವನ್ನು ತೋರಿದಳು. ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಭಕ್ತಿಯು ದಡಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಅವಳ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಮಾಧವಿ ! ಹೋಗಬೇಡ ! ನೀನು ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರೆ ಅಪಾಯವು ಹೆಚ್ಚು ! ನಾನು ನಿನಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಧೈರ್ಯದಿಂದಿರು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನೀನಾರು ಹೇಳು ! (ಗಾಬರಿಯಿಂದ)

ನಾನು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳ ಮುಖಂಡ ಭಕ್ತಿ !

ಬೇಡ ! ಬೇಡ ! ನನ್ನ ಕೈಬಿಡು. ನಾನು ಕೂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈಕ್ಷಣ ವಿಷ ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಏಕೆ ? ತಾಯಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಷ್ಟು ಭಯವೆ ? ಎಂದು ಕೈ ಬಿಟ್ಟನು.

ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೇಕೆ ಭಯ ! ನೀನು ಮಹಾ ಪುರುಷ ! ನಿನ್ನ ಗುರುವಾದ ಫಕೀರನು ನನ್ನನ್ನು ಕರತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ. ನೀನು ನನಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಕೆಡುಕನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕುತುಬುದ್ದಿಸರು ಇಂಥೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸೂರೆಮಾಡಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾಳೆ ದಿನ ಅವನ ಅಧಿಕಾರವು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಭಕ್ತಿ- ನಗುತ್ತಾ ನಿನಗೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾರು ಹೇಳಿದರು. ಹುಚ್ಚುಕಥೆ ! ಮಾಧವಿ ! ಗೋವಿಂದನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

ಭಕ್ತಿ- ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಹಿಡಿಯಲಾರರು.

ಮಾಧವಿ- ಹೇಗೇ ಆಗಲಿ ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ !

ಮಾಧವಿ- ನನ್ನೊಡನೆ ಬಾ ! ಇನ್ನೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾಧವಿಯು ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಭಕ್ತಿಯು ಅವಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರದುಕೊಂಡು ಆ ನಿಶಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವೈಲಿ ನಡೆದುಹೋದನು. ಹೊರಡುವಾಗ ಮಾಧವಿ ! ಈ ಬ್ಯಾಕನ್ನು

ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರಲೇ ಇಟ್ಟುಕೋ! ನಿನಗೆ ಅಸಾಯವು ಬಂದರೆ, ಸುಮ್ಮನೇ ಸಾಯಬೇಡ! ವೀರರಮಣಿಯಂತೆ, ನಿನ್ನ ಒಬ್ಬ ಶತ್ರುವನ್ನು ಕೊಂದು ನೀನೂ ಸಾಯಿ! ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬಾಕನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಭಕ್ತಿ-ನೋಡು! ಮಾಧವಿ! ನೀನೇಷ್ಟು ಭಯಪಟ್ಟೆ! ನಾವು ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ ರಾಜ ಘಾಟಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬಂದೆವು. ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ತಂಟೆಗೆ ಬಂದರೇನು ?

ಮಾಧವಿ! ಹೌದು ಭಕ್ತಿಯವರೇ! ನನಗೂ ಅವೇ ಅಶ್ಚರ್ಯ! ಆದರೆ ಗೋವಿಂದನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದಾನೆ.

ಇಲ್ಲ! ಮಾಧವಿ! ಅವನು ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳಿದಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ವಿವರಗಳಿಂದ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಅವನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಕಡೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ಫಕೀರನು ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿದಾನೆ.

ಮಾಧವಿ- ಘೌಜುದಾರನಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯಕರಿಲ್ಲವೆ ?

ಹೌದು! ಈಗ ಸ್ವಯಂ ಘೌಜುದಾರನೇ ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದರೆ ನೀನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿ?

ಭಕ್ತಿ-ಅವನು ಈಗ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಾನೇ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿ ಸುತ್ತೀನೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿಡಿಸಿ ಸಾಳೀ ದಿವಾಳರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೀನೆ.

ಮಾಧವಿಯು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಆಲ್ಲೆಯೇ ರಸ್ತೆಯ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮನೆಗೆಹೋದನು. ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದನು. ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಾನುಬಾಳುವಾದ ವೃದ್ಧನು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದನು. ಮಾಧವಿ! ಈ ವೃದ್ಧನು ದೇವರಂಥಾ ಮನುಷ್ಯ! ವಾದ್ರಿ, ಸುಅಯಾಳ ದೇಶದವನು. ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀನಿರು. ಇವರ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ !

ಮಾಧವಿ-ಇವರೂ ವಿಚ್ಛೇದಿಗಳೇನು ?

ಭಕ್ತಿ-ಅಲ್ಲ! ನಿನ್ನಂಥಾ ಅನಾಥರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ವಾಗ್ದಾನೆ ಮಾಡಿದಾರೆ.

ಮಾಧವಿ-ಅವರು ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿರಲು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.
ಭಕ್ತಿಯು-ಕೇಕೆಹಾಕಿ ನಕ್ಕನು.

ಇವಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.
ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದನು.

ಮಾಧವಿ-ಭಕ್ತಿಗಳೇ! ನನ್ನದೊಂದು ಮಾತು! ಔನಾನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಂಜಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು:ಹೋಗಿಯೇಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತಮ್ಮ ಭರವಸೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾಣವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ದೊಳಗಾಗಿ ಗೋವಿಂದನು ಜೀವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅವನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೆ ನಾನು ಜೀವದಿಂದ ಇರುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ದಿನ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ನಿಮ್ಮಿಂದ:ಸಮಾಚಾರವು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇಂದೇ ಕಡೆಯ ದಿನ!

ಭಕ್ತಿ-ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬಾರದಿದ್ದರೆ!ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೋ. ಒಂದು ಮಾತು! ನನ್ನ 'ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾಧವಿಯು-ತನ್ನ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕಟಾಕ್ಷವನ್ನು ಬೀರಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನಕ್ಕಳು.

ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವನಾದರೂ ಕಾಮುಕನಾದ ಪುರುಷನಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಕಟಾಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ನಗುವಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಭಕ್ತಿಯು ಜೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾದ್ರಿಯ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮತ್ತೊಂದುಬಾರಿ ಮಾಧವಿಯ ಕಡೆ ತಿರಿಗಿ ನೋಡಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಮುದಿಭಿಕ್ಷುಗಳೊಬ್ಬಳು ಹಾಡುತ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಳು. ಮಾಧವಿಯು: ಧನಿಯಿಂದಲೇ ಗುರುತು ಹಿಡಿದಳು. ಅವಳು ಮಾಧವಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ದಾಸಿ! ಅವಳು ಬಹಳ ಹುಷಾರಿಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಈ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಾಧವಿಯು ಬರುವವರೆಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದಳು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದಳು. ಪಾದ್ರಿಯು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಲು ಎದ್ದನು.

ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯಬೇಡಿ! ಪಾದ್ರಿಗಳೇ! ಯಾರಾದರೂ ಗೂಡಚಾರರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಿಕ್ಷುಕಳು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಲಿ.

ಪಾದ್ರಿ- ಇದುಬಹಳ ಬರಗಾಲ! ಎಲ್ಲಿಯೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ. ಗತಿಗೆಟ್ಟವರುಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಭಯಪಡಬೇಡ! ಮಗಳೇ, ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರರು ! ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಮಂಗಳೂರು ಕರಾರಾಗಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಸರಕಾರದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷು ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ !

ಮಾಧವಿಯು ನಕ್ಕಳು ! ಪಾದ್ರಿಗಳೇ ಹಾಗಾದರೆ ನಾನೇ ಭಿಕ್ಷವನ್ನು ಇಡುತ್ತೇನೆ.

ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಡು ! ಮಗಳೇ ! ಹಿಂದೂಡಳು ಭಿಕ್ಷೆ ಹಾಕುವಂತೆ ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಡ ! ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡು ! ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ !

ಮಾಧವಿಯು ಆ ಕೋಣೆಗೆಹೋಗಿ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ತಂದಳು. ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನಾಲ್ಕುಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ! ತೆಗೆದುಕೋ ! ಭಿಕ್ಷುಕೆ ! ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಸೈನಿಕರೊಡನೆ ಪೌಜುದಾರರೇ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಷಿಕಾರಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು.

ಭಿಕ್ಷುಕೆಯು ಒಂದುಪಡಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಾಲದು. ಪರದೇಶಿ ಹುಡುಗಿ! ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೈಯುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಈ ಬೈಗಳು ಪಾದ್ರಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು ! ಮಾಧವಿಯು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಈ ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಟ್ಟಜನ! ಪಾದ್ರಿಗಳೇ ನೀವೇಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ! ಇವರಿಗೆ !

ಬಡವರಿಂದ ಬೈಗಳ ತಿಂದು ಅನ್ನಕೊಟ್ಟರೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಫಲ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಧೀನರು ! ತಿಳಿದುಕೋ ಮಗಳೇ ! ಎಂದನು ಪಾದ್ರಿ.

ಪೌಜುದಾರನ ಪತ್ನಿ

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಿ ಎರಡು ಗಳಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಲು ಗದ್ದಲ. ನಗರದ ದಿವಾಣರವರು ಬಂದಿದಾರೆ. ಅವರು ರಾಜಾಮಹಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಊರಿನ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ವಾಸಭವನಗಳು ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿವೆ. ನಿತಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರೂ, ದೌಲತ್‌ರಾಣಿಯವರೂ ಇಳಿದಿದಾರೆ. ಊರಿನಲ್ಲೆಲಾ ಹೊಸ ಜನ. ಕಾವಲುಗಾರರು, ಪಹರಿಯವರು, ಕುದುರೆಯವರು ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಸಬರೇ! ಅನೇಕರು ಸೇನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಿದಾರೆ.

ಬೀದಿಯ ಜನರು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೊಸ ಪೌಜುದಾರರು ಬಂದಿದಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಿಂದ ದಿವಾಣರು ಬಂದಿದಾರೆ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಸುಲ್ತಾನರೇ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಜನರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ದಂಡು ಬಂದಿದೆ. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದು ಆನೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ತುಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಫಿರಂಗಿಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಸುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದಾರೆ. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅರಮನೆಯ ಪುಂದಿನ ಚೌಕದಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೆರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಪೌಜುದಾರರ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗುತ್ತೆ ಪೌಜುದಾರರ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತೋ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರ ಹೋಯಿತು. ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಿದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು! ನೊದನೊದಲು ಎಲ್ಲರೂ ಗುಸು ಗುಸು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ವಾದವಿವಾದಗಳು.

ಪೌಜುದಾರನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಆಧ್ಯತೆಯಿಂದ ದಿವಾಣರನ್ನು ಕಾಣಲು ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ದಿವಾಣರವರು ಗೌರವದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದರು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಜಂಗಮರ ಗಲಾಟೆಯು ಮೊವಲು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅದು ಹಿಂದೂಗಳು ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ವಿದ್ರೋಹವೆನ್ನಬಹುದು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಣಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ಜಂಗಮರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದವರು! ಅದು ಮರಾಟರ ಪಿತೂರಿ

ಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆನೇಲೆ ಬರಗಾಲವು ಬಂತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ದರೋಡೆಗಳಿಗೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅನೇಕರನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ದೆವು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಶಮನವಾಗಿಹೋಯಿತು! ಇದೇ ಸಮಯವೆಂದು ವಿದ್ಯೋಹಿ ಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿದರು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಕಳದ ಫಕೀರರೂ, ಭಕ್ಷಿ ಎಂಬುವ ನೊಬ್ಬ ತರುಣನೂ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ದಂಡಿಸಬೇ ಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಫಕೀರನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು ತಡೆದಿದೇನೆ. ಆ ಫಕೀರನು ವಿಚಿತ್ರ ವುರುಷ! ಈಗಲೂ ವಿದ್ಯೋಹದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡು ತ್ತಾನೆ. ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಾವೃತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದನು. ಭಕ್ಷಿಯು ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಿಂದ ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಇವನೇ ತರುಣರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಮುಂದಾಳೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ರಾಜಭಂಡಾರದ ಲೂಟಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ವಿದ್ಯೋಹಿ ಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಲೀ, ಬಲ ವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಪಿಂಡಾರಿಯವರು ಮಾಡಿದ್ದೆಂದು ಅನೇಕರು ಸ್ಥಳ ಪಂದಿಗರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನೂ ನಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವರು ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೊಲೆಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಅನೇಕರನ್ನು ಹಿಡಿದಿ ದೇವೆ ಇನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಸೌಜುದಾರರೇ ! - ತಾವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾ ಗಿಯೇ ಇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಬಿಗತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ ಯಲ್ಲವೇ ?

ಹೌದು ! ರಾಜ್ಯ ಸೂತ್ರಗಳು ಶಿಥಿಲವಾಗಿಹೋಗಿವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸುಲ್ತಾನರವರು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದಾರೆ.

ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ, ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದೇನೆ.

ನೀವು ಈ ವಿಷ್ಣುವಕಾರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡ ಲಿಲ್ಲವೇಕೆ ?

ಅವರು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರಜನರಿದಾರೆ. ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದು ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಈ ಗರೀಬನ

ಅಭಿಪ್ರಾಯ? ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆ ಮುಖಂಡರಲ್ಲಿಯೇ ಭೇದಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಮುಖಂಡರನ್ನು ಭಯಪಡಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವರನ್ನು ತಿಳ್ಲೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕೆ ನೀವೇನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಈಗ ಆನೇಕ ಮುಖಂಡರು ಆ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಒಡೆದುಹೋಗಿದಾರೆ. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೇನೆ.

ನೀವು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಇಷ್ಟೆಯೇ ?

ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ರಾಜಾದಾಯವು ಬಲು ಹೆಚ್ಚು ! ಭೂಮಿಯು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಸೇಟರೆಂಬ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರ ಕೋಶಿಯೊಂದಿದೆ. ಅವರು ಬೆಳೆದ ದವಸಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಕೊಟ್ಟು ಮಲಬಾರಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಾನಿಯಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ರಾಜ್ಯವಿರುವುದು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವೇದ್ಯವೇ ಇದೆ. ಮರಾಟರ ಮತ್ತು ಕಂಪನಿಯವರ ಚಿತಾವಣೆಯು ಬಹಳವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಖಚಿತಾಭಿಪ್ರಾಯ ! ಇಷ್ಟೇ ನಾನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅನುಭವ ಸ್ಥರೂ ಹಿರಿಯರೂ ಆದ ದಿವಾಣರವರು ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೇಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಪೌಜುದಾರರೇ ! ನೀವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷರಶಃ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯವನ್ನು ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ! ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವನು ನಾನಲ್ಲ ! ಆದು ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರ ಅಧಿಕಾರ ! ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸಬರು. ನಾವು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ನೀವು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿರಿ ! ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಭದ್ರವಾದ ಸೈನ್ಯವಿದೆ. ಭಯ ಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೂ ನಾವು ಸಿದ್ಧ !

ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದ್ದರೆ ಈಕ್ಷಣವೇ ನಗರದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಸೈನ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪೌ-ನಾನು ಈ ದಿನ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಸಬೇಕೆಂದಿ ದೇನೆ.

ದಿವಾನ್-ನಮಗೂ ಅದೇ ಸರಿಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪೌಜುದಾರರೇ! ಒಂದು ಮಾತು. ಆ ಫಕೀರನನ್ನು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕರಸಿ ನಮ್ಮ ಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿರಿ.

ಅಪ್ಪಣೆ. [ಪೌಜುದಾರನು ಹೊರಟುಹೋದನು.]

ಪೌಜುದಾರನು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರಸಿದನು. ಅವರೊಡನೆ ರಾಜಕೀಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯದಿಂದ ಹಿಡಿಯಬೇ ಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದ ನಂತರ ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಮಾಧವಿಯು ಎಂಥಾ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಳೆ. ಭಕ್ಷಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನನಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ದಿನ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಅವನನ್ನು ದಿವಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸುಲ್ತಾನರನ್ನು ನಂಬಬಾರದು. ಒಂದು ಬಾರಿ ಅವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ರೂರವಾದ ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ನಗರದರೂ ಮಾಡಿ ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ದೂರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ನಿಸ್ತಾರವಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯವಿದೆ. ಈ ಮಾಧವಿಯೊಬ್ಬಳು ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ! ಈ ಅಧಿಕಾರವು ಸಾಕು! ನಾನು ಹೋಗಿ ಕುಂಪಣಿಯವರಲ್ಲಿ ಶರಣುಹೊಕ್ಕರೆ ಅವರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮನವನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇತ್ತ ಲೋಕದ ಲಾಣಿಯವರೂ ರಾಧಾ ಗಾಣಿಯವರೂ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸುದ್ದಿಯು ಭಕ್ಷಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಕ್ಷಿಯು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಲಾಣಿಯವರ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ಅಕರ ಬೆಕ್ಕಾಳೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅವರು “ವಿಪ್ಲವದ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೇನಾದರೂ ಬಲ್ಲರಾ? ಎಂದು ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಬಲ್ಲೆ! ತಾಯಿ! ಅದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ- ಸಲ್ತಾನರ ಮೇಲಿನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಈ ವಿದ್ರೋಹವೆದ್ದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪೌಜುದಾರಿ ಅಧಿಕಾರ ದಿಂದ ಈ ಕ್ಷೋಭೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ರಾಜ್ಯವು ಸರಿಬೀಳದೇ ಈ ವಿಪ್ಲವವು ಹೆರಡಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲ ವಾಗಿರುವ ಕ್ಷಾಮವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದು ನಿಜ! ಯಾವುದು ಸುಳ್ಳು! ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟ!

ಇದರ ಮುಖಂಡರು ಯಾರು?

ಒಬ್ಬ ಫಕೀರನಿದಾನಂತೆ! ಅವನ ಊರಾವುದೋ-ದೇಶವಾವುದೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ತರುಣನಂತೆ. ಅವನು ಅಜ್ಞಾತ ಕುಲಗೋತ್ರವ!

ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನಿರ್ಭಂಧಿಸಲಿಲ್ಲವೆ-ಕೆ?

ಅದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೇ ಗೊತ್ತು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ರಾಜಾರೋಷಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಭಂಡಾರಗಳು ಲೂಟಿಯಾಗಿದೆಯಂತೆ!

ಹೌದು! ಅದರಲ್ಲೇನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಒಡವನಿಂದ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ್ದರು. ಭಂಡಾಯದವರು ಅದನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ಬಡವರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೊಲೆಯಾಗಿದೆಯಂತೆ!

ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನ್ಯಾಯವು ಮೇರೆ ಮೀರಿತ್ತು. ಅವರ ಮೇಲೆ ದೂರು ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ನೊಂದವರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್-ನೀವು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಕಡೆಗೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ! ಇದು ಸರಿಯೆ?

ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ! ಇದು ಸರಿಯೋ-ತಪ್ಪೋ ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ! ಆದರೆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಪೌಲಕ್-ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ?

ನಾನು ನಮ್ಮ ನವಾಬರನ್ನು ಅರಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದೆ.

ದೌಲತ್-ನೀವು ಆ ಫಕೀರರನ್ನೂ ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ?

ಚನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ !

ಹೌ-ಅವರನ್ನು ನೀವು ಹಿಡಿದುಕೊಡಬಾರದೆ ?

ರಾಣಿಯವರೇ ! ತಾವು ವಿದ್ರೋಹಿ ಮುಖಂಡರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋಣಾಗವೆಯೇನು ? ತಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಕ್ಷಣ ಆ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಈ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯವು ಬೇಕಾದರೆ ಇಂದೇ ಸಿಹ್ಯಾಸನವನ್ನು ಏರಬಹುದು ! ಇದು ರಾಣಿಯವರ ಸೇವೆಯಾದರೆ ತಮ್ಮ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಣವನ್ನೊಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇದು ದಿವಾಳವರ ಕೆಲಸವಾದರೆ ನಾನೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಲ್ತಾನರವರ ಸೇವೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನೇಕೆ ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

ರಾಧಾ-ಹುಸೇಣ್ಣಾ ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸುಲ್ತಾನರ ವಿರೋಧಿಗಳೆ! ಕ್ಷಮಿಸೋಣವಾಗಲಿ ! ಹೌದು ! ನಾನು ಸುಲ್ತಾನರ ವಿರೋಧಿ !

ದೌಲತ್- ಹುಸೇಣ್ಣಾ, ನೀವು ಇಂದು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವರೆಂದು, ನಮಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಅವರ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದಿರಿ ! ಈ ರಾಜ್ಯದಗೊಡವೆಯು ನಮಗೇಕೆ ? ನಾವು ಇಂದು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಪ್ಲವ ! ದಿವಾಳವರ ಆಗಮನ-ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯ ಬಂದಿರುವುದು. ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಖಾನರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು. ಸ್ವತಃ ಯುದ್ಧಪ್ರಿಯರಾದ ನೀವು ಇಲ್ಲೇ ಇರುವುದು, ಇದೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ ! ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರಲ್ಲಿದಾರೆ ?

ರಾಣಿಯವರೇ ! ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರವರ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಒಂದು ನೂರು ಮೈಲಿಗಳು ನೀರಿನಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ತಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೀರಾ ?

ಹೌ- ನಕ್ಕು ! ನೂರು ಮೈಲಿಗಳೇಕೆ, ಸಾವಿರ ಮೈಲಿಗಳನ್ನಾದರೂ, ಪಾಟಿ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ದರ್ಶನದಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತರೀಕವು ಸಾಗರದ್‌ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋದರೂ ಸಂತೋಷವೆ ?

ತಾಯಿ, ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಮಾತುತಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಖಾನರವರು ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಕೊಡುವುದಾಗಿ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ರಾಣಿಯವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವುದು ಅವರಿಗೆಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವ ಸಮಾಚಾರ. ಈ ದಿನಾಕರವರ ಆಗಮನ-ಈ ಮಹಾಸೈನ್ಯವು ಬಂದಿರುವುದು ಇದೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್.

ತಾಯಿಯವರೇ, ಇಂದುರಾತ್ರಿ ತಾವು ಅಲ್ಲಿನೇಟರ ಕೋರಿಗೆ ಹೋಗ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಶಮಗೆ ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ನಾನೆಯು ತಯಾರಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆ ನಾನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮದ್ರದನೇಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿಗಳು ಹೋಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಡಗು ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನವಾಬರವರ ಸವಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ನಮ್ಮ ಹೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒರಬಾರದೇಕೆ ?

ನಾನು ಈಗಲೇ ಇಯಜ್‌ಖಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆಗಬಹುದು.

ಭಕ್ಷಿಗೆ ಇಂದು ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯವು ಬಂದಿದೆ. ಅವರುಗಳು ವಿಮೋಚನೆಗಳನ್ನು ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡ ಬಹುದು. ದಿನಾಕರವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಮೋಚನೆಗಳು ಕ್ರೋಧೋದ್ದೀಪಿತ ಶಾಗಿ ದಿನಾಕರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಥವಾ ಕುತುಬುದ್ದೀನರನ್ನು ಯಮಸದನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬಹುದು. ಇದಾವುದರಿಂದಲೂ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಸಾಧ ನೆಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇ ಕೊದರೆ ಈ ಮಹಾ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಗೆದ್ದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಈ ವಿಮೋಚನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿವೆ. ಪ್ರಬಲವಾದ ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಖಾನೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತಿಸಿದನು. ಮುಘಲ್ ಗುಪ್ತಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಮೋಚನೆ ಮುಖಂಡರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಮುಖಂಡರೆಲ್ಲಾ ಹುರಿತುಂಬಿದರು.

ಅವರುಗಳು ನಾವು ಈ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಎದುರು ನಿಂತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ನುಗ್ಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು. ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾ ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯದ ಬೀಡುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಆಸರ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಪಡಿಸಬೇಕು. ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ದೊರಕದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹೋರಾಟವು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದರೂ ನಡೆಯಲಿ! ಅವರೇ ತಣ್ಣಗೆ ರಾಜಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಭಕ್ಷಿ- ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಕುಂಪಡಿಯವೇ ನುರಾಟಿಬೇ ಬಂದು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದರೆ ?

ಅ ಯೋಚನೆಯು ನನಗೇಕೆ ? ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ಆ ಯೋಚನೆ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ನೀವೇಕೆ ಅವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ !

ಭಕ್ಷಿ-ಅನು ಸರಿಯೆ ? ಆದರೆ ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನವಗಳು ಚಲಿಸದೇ ಇರೋಣ. ದಿವಾಳರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನೋಡೋಣ.

ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು ! ವಿಪ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಹಿಡಿಯಲಾರರು! ನಮ್ಮ ಸೀನೆಯವರಾರೂ ನಮ್ಮಗಳ ಗುರುತು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಿಡಿಯುತ್ತಾರೆಯೆ ನವಂತಿ ಇವೆ. ಸರ್ಕಾರವರು ನಿಮ್ಮ ಗುರುತು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನೇನಾದರೂ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ಅವರು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಪ್ರಕೋಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಭಕ್ಷಿಯು ಸಕ್ಕ-ಇಲ್ಲ ನಾನು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನವಗಳು ನಾನು ಸಮುಕ್ರವಲ್ಲಿ ಆಡಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಇವರಾರಿಗೂ ಸಮುದ್ರವ ಕಡಿ ದೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಭಯ ! ನೀವುಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಗುಪ್ತವೇಷಗಳಿಂದ ವೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಯಬೇಕು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾವು ಹುಗಿದಿರುವ ಧನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಯಬೇಕು. ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನಿಕರು ಹೆಂಗಸರಿಗಾಗಲೀ, ತೊಂದರೆ ಕೊಡದಂತೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಭಕ್ಷಿಯು ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಯಿತು ! ಎಲ್ಲ ರನ್ನೂ ಕಳಿಸಿದನು. • ತಾನು ಪಾದ್ರಿಯು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟನು.

ಸಮುದ್ರದ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆ ಇದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ತೋವು! ಆ ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳು ನಿಬಿಡವಾಗಿವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕಿ ಚರ್ಚ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತರ ಗೋರಿಗಳಿವೆ. ಪಾದ್ರಿಯ ಮನೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ಷಿಯು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಈ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ದೀಪವು ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾದ್ರಿಯು ಒಂದು ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಮಾಧವಿಯು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಭಕ್ಷಿಯು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. ಪಾದ್ರಿಯು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಭಕ್ಷಿಯು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದನು. ಮಾಧವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಏನು ಮಾಧವಿ! ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿರುವಿಯಾ? ಎಂದನು.

ಮಾಧವಿಯು ಹೆಸನ್ನುತ್ತಿದಿಂದ ಭಕ್ಷಿಯವರೇ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ದಿನ ಕಳೆದೆ. ಈ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗಳಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ನನ್ನ ಭಯವು ನನಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಗೋವಿಂದನ ಸಮಾಚಾರವೇನು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ?

ಮಾಧವಿ- ಭಯವಿಲ್ಲ. ಗೋವಿಂದನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೋಗಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನ್ಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ನಗರದ ದಿವಾಣರವರು ಬಂದಿದಾರೆ. ಘೌಜುದಾರರ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಯಾರನ್ನೂ ದಿವಾಣರು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಿಚಾರಣೆಯು ನಡೆದರೆ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಮೇಲೆ ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಆರೋಪಣೆಗಳಿವೆ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ!

ಭಗವಂತನೇ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ಮಾಧವಿ! ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ನಾನು ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ದಿನ ಬಂದು ಪುನಃ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.

ಭಕ್ಷಿಯವರೇ ಇನ್ನು ಸಾನಿಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಭಕ್ಷಿ-ನಗುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆ!

ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಬರುವೆನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವೆನು. ಶೂಲದ ಮರಕ್ಕಾದರೂ ಏರುವೆನು.

ಸಂತೋಷ! ಬಾ! ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು.

ಮಾಧವಿಯು ಧೈರ್ಯವಿದೆ, ಎಂದು ನಕ್ಕಳು.

ಭಕ್ತಿಯು ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.

ನೂರು ಬಾರು ದೂರ ನಡೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಡದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕುದುರೆಗಳು ಬರುವ ಸಪ್ತಳವು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಮಾಧವಿ- ಭಕ್ತಿಗಳೇ ಇದೇನು, ಕುದುರೆಯ ಕಾಲು ಸಪ್ತಳ ?

ಮಾಧವಿ- ಭಯಪಡಬೇಡ! ಅದು ಸುಲ್ತಾನರ ಸೈನಿಕರ ಕುದುರೆಗಳಿರಬಹುದು. ರಾತ್ರಿ ಗಸ್ತಿಗೆ ಹೊರಟಿರಬಹುದು. ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೊರಟುಹೋಗುವವರೆಗೆ ದಾರಿಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ನಿಂತುಕೋ! ಅವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿ! ನಾವು ಹಿಂದೆ ಹೋಗೋಣ! ಹಾಗೆಯೇ ಇಬ್ಬರೂ ಸರಿದುನಿಂತರು. ಹೆತ್ತು ಕುದುರೆಗಳು ಮುಂದೆ ಹೋದುವು. ಇವರು ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು. ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಯಾರದು ?

ಭಕ್ತಿ- ನಾವು ದಾರಿಗಾರರಪ್ಪಾ !

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಭಕ್ತಿ- ಎಲ್ಲಿಯೋ ನೆಂಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಹೊತ್ತಾಯಿತು, ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಕಡೆ ಕಳ್ಳಕಾಕರ ಭೀತಿ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ! ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಹೋಗುತ್ತೇವೆ.

ಭಕ್ತಿ- ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವು ಹೋಗಿ! ನಮಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಎಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯೋ, ಲಷ್ಯರಿಕಾನೂನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನು ? ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು.

ಭಕ್ತಿ- ಹೌದು! ಗೊತ್ತಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಡಿ! ತಂಗಿ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗೋಣ !

ಹಿಂದಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ನಡೆ, ಎಂದು ಗದ್ದರಿಸಿದನು.

ಭಕ್ತಿಯೂ ಮಾಧವಿಯೂ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರು.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಥವಾಯಿತು.

ಭಕ್ತಿಯೂ ಮಾಧವಿಯೂ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರು

ಕುದುರೆಗಳು ಹಿಂದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆದುವು.

ಭಕ್ತಿಯು ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು, ಮಾಧವಿಯು ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆದನು.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಅಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸವಾರರು ಹೆಗ್ಗವನ್ನು ಬೀಸಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿದರು. ತಟ್ಟನೆ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಹಾರಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಭಕ್ತಿಯಾಗಲೀ, ಮಾಧವಿಯಾಗಲೀ ಸಮ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಕೋಳಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದರು ಭಕ್ತಿಯು ಸದ್ದು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ವಿಸ್ತೋಭಿಗಳ ಗುಂಪು ಬರಬಹುದೆಂದೂ ಆಗ ಈ ಸೈನಿಕರ ಆಟವೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಂದೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗೆ ಗಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಆ ತೋಸಿನ ದಾರಿಯು ದಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯೊಂದು ಸಿಪ್ಪವಾಗಿತ್ತು.

ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಧವಿಯನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ಗಾಡಿಯು ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತಿತು. ಪೈದಿಗಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರದುಕೊಂಡು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅಗಲಿಸುವಾಗ ಭಕ್ತಿಯು ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮಾಧವಿ, ಭಯಪಡಬೇಡ ' ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ ನಾನು ದಕ್ಕಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮಾಧವಿಯು ನಕ್ಕಳು. ಇಬ್ಬರು ಪೈದಿಗಳೂ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡಲ್ಪಟ್ಟರು.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದ ದಿವಾಣರವರ ಭೇಟಿಮಾಡಿ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟದೇನೆ. ನಾಳೆ ಹುಕ್ಕುಂ ಅವರಿ ಶೂಲಕ್ಕೆರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ದಿವಾಣರವರು ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ಫೌಜುದಾರರೇ ? ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಚಿತ್ತ !

ತಮ್ಮ ಹುಕ್ಕುಂನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಫೌಜುದಾರನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರಿಸಲಿಲ್ಲ ! ತಾನೇ ಮಾಧವಿ ಇದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವಳ ಕೋಳಗಳನ್ನು ತೆಗಿಸಿ, ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು. ಮಾಧವಿ ನೀನು ಎಂತಹ ದೇವಕನ್ಯೆ ! ನನಗೆ ಜೀವ ಮಾನ ಗಳಿರಡನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿ ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಅವಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದನು.

ಮಾಧವಿಯು, ಕುತುಬುದ್ದೀನರೇ ! ನಾನಾಗಿ ಈ ಸಾಹಸ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನಗಲಿ, ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಾದವು. ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಾಚಾರಗಳು ತಿಳಿದಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲಾ ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿವೆ.

ಮಾಧವಿ, ಅಂತಹ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಸಂತೋಷ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭಯವೇಕೆ ?

ಕುತುಬುದ್ದೀನ ನಿನ್ನ ಅಧಿಕಾರವು ನಿನ್ನೆಯೇ ಪೂರೈಸಿತೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಧವಿ, ಅದೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು ! ಈ ದಿನ ದಿವಾಣರವರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು.

ಮಾಧವಿ-ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿರಿ ! ಈ ಅಧಿಕಾರವು ನನಗೆ ಬೇಡ ! ಮೋಸ ಹೋಗಬಿಡಿರಿ ! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಗೋಣ !

ಇಲ್ಲ! ಮಾಧವಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಜಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಯವು ನಿನ್ನದು! ಎಂದು ಆಲಂಗಿಸಿ ಚುಂಬಿಸಿದನು.

ಮಾಧವಿಯು ತನ್ನ ಭುಜಗಳಿಂದ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಕಂಠವನ್ನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ನನಗೊಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿರಿ! ಆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಯಾಗಕೂಡದು. ಅವನು ಬಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ!

ಮಾಧವಿ! ನೀನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ! ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಾನು ನಗರದಲ್ಲಿ ಗಸ್ತು ತಿರುಗಲು ಹೋಗಬೇಕು. ನೀನು ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದಿ. ನಿದ್ದೆ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟನು.

ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾವಲುಗಾರರಿಂದ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಸಿದನು. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿದನು. ಭಕ್ತಿ! ನೀನು ಭಯಪಡಬೇಡ! ಚಿಂತಿಸಬೇಡ! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಭಕ್ತಿಯು-ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನೇ! ನನಗೇನು ಭಯ! ಭಯವು ನಿನಗೆ! ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳು ಈ ಸುಲ್ತಾನೀ ದರ್ಬಾರು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಷ್ಟು ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ? ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರೆ! ನಾಳೆಯ ದಿನ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ದಿವಾನ್ರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕರೆಯು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆಯಲ್ಲವೆ?

ಹೌದು! ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ವಿಚಾರಣೆಯೇ?

ನನ್ನ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ದಿವಾನ್ರವರು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುತುಬುದ್ದೀನ್! ನಾನೇಕೆ ಇನ್ನೂ ಮುಚ್ಚಿಡಲಿ ನಾನು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ದಿವಾನರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವು ಚನ್ನಾಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸುಲ್ತಾನರೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮಹಾ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಪಾಪ! ನಿನಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ರಾಜಕೀಯವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ

ಪೌ-ಭಕ್ತಿ! ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಭಯಪಡಿಸುತ್ತಿ! ಇಷ್ಟು ಚಾಲಕ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆಯಾ ನೀನು! ನೀನೇಭಕ್ತಿ! ಈ ದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ

ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಖುದ್ದು ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ಹುಕ್ಕುಂ ಬರೆಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದಾರೆ.

ಕುತುಬುದ್ದೀನ್! ನಾನೇಕೆ ಭಯಪಡಿಸಬೇಕು ನಿನ್ನನ್ನು! ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡು. ನಾಳೆ ದಿವಾನ್ ರವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ : ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಅಪರಾಧಗಳಿವೆ. ನಾನೇ ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ದಾವಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನೋಡು, ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುವುದೆಂದು ? ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕೇಳು ಭಕ್ಷಿ! ನನ್ನ ಅಧಿಕಾರವು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ದಿವಾನ್‌ರವರು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮದತ್ ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ. ಈಗತಾನೇ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದಾರೆ. ನೀನು ಕೇಳಿರುವ ವರ್ತಮಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳು. ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂ ನೀನೂ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ! ಈ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡೋಣ! ನಾನು ನಾಳೆ ದಿನ ದಿವಾನ್‌ರಲ್ಲಿ ಜಾಮೀನುಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಭಕ್ಷಿಯು ಪುನಃ ನಕ್ಕನು. ಕುತುಬುದ್ದೀನ್ ನೀನು ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದಿ. ನಿನಗೂ ನನಗೂ ದ್ವೇಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಈ ದಿವಾನ್‌ರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ! ಗೆದ್ದುಕೊಂಡರೂ ಸಂತೋಷ! ನಾನೂ ನೀನೂ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗುವುದಾರೆ ದಿವಾನರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗೋಣ!

ಕುತುಬುದ್ದೀನ್ ದಿವಾನರವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ಸುಲ್ತಾನರವರು ಕ್ಷಮಾಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ನಾನೂ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ-ಆದರೆ ದೇವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸನು.

ಭಕ್ಷಿಯು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು, ಘೌಜುದಾರನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದನು. ಯಾರೋ ಅತ್ತಕಡೆಯಿಂದ ಹಾರಿಹೋದಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ!

ಘೌಜುದಾರನು ಗೋವಿಂದನನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಸಿ ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದನು ನಿದ್ರಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುತು

ಬುದ್ಧೀನನು ಹೋಗಿ ಅವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತನು. ಗೋವಿಂದನು ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಘೋ- ಗೋವಿಂದ ಏಕೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ ?

ಗೋ- ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದೇನಿದೆ ?

ಘೋ- ಬಹಳವಿದೆ. ನಗರದ ದಿವಾನ್‌ರವರು ಬಂದಿದಾರೆ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಸೈನ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಆಟ ಮುಗಿಯಿತು !
ಗೋವಿಂದನು: ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಘೋ- ನಿಮ್ಮ ಮುಖಂಡನಾದ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿದೇನೆ.

ಗೋ- ಸುಳ್ಳು ! ನನ್ನನ್ನು ಭಯಪಡಿಸಲು ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿ. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಸಾಹಸವು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ !

ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ನಿನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಮಾಧವಿಯು ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಹಿಡಿತಂದಳು. ಅವಳ ಅನುಗ್ರಹವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ರಸಾತಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು !

ಮಾಧವಿ ! ಆ ಹಾಳು ಮಾಧವಿಯು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಿದಳೇ !

ಇರಲಿ ! ಅವಳು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿಯೆಂದು ಕರುಣ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷು ಬೇಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನೋಡು ! ಕುತುಬುದ್ದೀನಿ ನಿನ್ನ ಕೆಡೆಯ ದಿನಗಳು ಈಗ ಬಂದಿವೆ.

ನಗರದ ದಿವಾನ್‌ರವರು ಬಂದು ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಮೊವಲನೆಯ ಸಾಕ್ಷಿ ! ಮೊವಲು ನನ್ನ ಮೊಕದ್ದಮೆ. ನೀನುಹೇಗೆ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಅಪಹಾರಮಾಡಿ ತಂದೆ. ಹೇಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮರಣಕ್ಕೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ಕಾರಣನಾದೆ ! ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಿವಾನ್‌ರರಾಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ನರರಾಕ್ಷಸ ! ಮಾಧವಿಯು ಎಷ್ಟು ಹುಟ್ಟಿ ! ನೀನು ಎಷ್ಟು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಅರಿಯಳು. ಅದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವಳು ಅಂದೇ ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನೀಚನಾದ ಕುತುಬುದ್ದೀನನೇ ! ನೀನೆಷ್ಟು ಧನ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆ ! ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದೇನೆ. ಆ ಧನವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ

ಇಟ್ಟೀದ್ದೀಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ನಾನೇ ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೋಡು! ಆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತೆ? ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ! ನೀನು ಇಂಗ್ಲೀಷರೊಡನೆ ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ ಪತ್ರವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ! ಕುತುಬುದ್ದೀನನಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಗೋವಿಂದನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೂ ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಶಲ್ಯದಂತೆ ಕೀಲಿಸಿತು. ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಎದೆಯು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಗೋವಿಂದ! ಗೋವಿಂದ! ನೀನು ನನ್ನ ಆತ್ಮಬಂದು! ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀನು, ಮಾಧವಿ, ನೀವಿಬ್ಬರೇ ಸನಗೇ ಆತ್ಮೀಯರು. ನಾವುಮೂವರೂ ಒಂದಾಗಿ ಈ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೂವರ ಬಾಳೂ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗುತ್ತೆ ನೀನು ನನ್ನವನಾಗು! ನಾನು ಬದುಕಿರ ವವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಶರಣಾಗತನಾಗಿರುವೆನು. ಹೇಗಾದರೂ ನಾವು ಮೂವರೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗೋಣ.

ಕುತುಬುದ್ದೀನ- ನಾನು ನಿನೊಡನೆ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವುದೆಂತು! ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಘೋರ ವಿಷ ಸರ್ಪದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ ನನಗೆ! ಇನ್ನು ಆ ಮಾಧವಿಯ ಮುಖ ನೋಡುವೆನೇ ನಾನು! ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನು ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೋವಿಂದ! ನೀನಷ್ಟು ಕಠೋರನಾಗಿದ್ದೀ. ಮಾಧವಿಗೋಸ್ಕರವಾದರೂ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಇಲ್ಲ- ನಿನಗೆ ಕ್ಷಮೆ ಇಲ್ಲ.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಭಯ ಕ್ರೋಧಗಳು ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಉದ್ದೇಜಿಸಿದುವು. ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ ಹೊಡೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೊಂಟವಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಕನ್ನು ಹಿರಿದು ಗೋವಿಂದನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇರಿದು ಬಿಟ್ಟನು. ಗೋವಿಂದನು ಹಾ! ಹಾ!! ಎಂದು ಆರ್ತನಾದ ಮಾಡಿದನು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಅವನ ಬೀದಿಗಳ

ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ಧಡಾರೆಂದು ತೆಗೆಯಿತು ಕುತುಬುದ್ದೀನ ! ಏನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ ಎಂದು ಮಾಧವಿಯು ಒಳಗೆ ಬಂದಳು.

ಗೋವಿಂದನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿಂದ ರಕ್ತವು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಬಟ್ಟೆಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತನುಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಗೋವಿಂದನು ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾಧವಿಯು ಚಿರನೆ ಚೀರಿದಳು. ಗೋವಿಂದನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬಗ್ಗಿದಳು. ಗೋವಿಂದನು ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ! ಮಾಧವಿ ! ಮಾಧವಿ !! ಎಂದನು. ಪ್ರಾಣವು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಕಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಮೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಈ ಸೋದರ ಸೋದರಿಯ ದೈನ್ಯಾವಸ್ಥೆಯು ಅವನ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಸ್ಸತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೂ ದುಃಖವ ಆವೇಗವು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಮಾಧವಿ ! ಕ್ಷಮಿಸು ! ಎಂದು ಬೇಡಿದನು.

ಮಾಧವಿಯು ಭೈರವಿಯಂತೆ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಳು. ಕುತುಬುದ್ದೀನ ನೀನು ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೆನ್ನೂ—ಈ ಗೋವಿಂದನಿಗೂ ನಿನಗೂ ನಡೆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ನೀನು ಎಂಥಾ ಪಾಪಿ ! ನನ್ನಿಂದ ಎಂಥಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದೆ ? ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಇವೇ ಅಲ್ಲವೆ ? ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಬಂಧುವಿನ ವಧೆ ! ನಾನು ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನರಕದಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ! ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದೆಂದು ಬಲ್ಲೆಯಾ ?

ಮಾಧವಿ ! ಅದನ್ನು ಅಂತೇ ಈ ಗೋವಿಂದನನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅವನು ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅದರಿಂದ ನನಗೆ ಎಂದಿಗಾದರೂ ಉಳಿಗಾಲಉಂಟೆ ! ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವನನ್ನು ವಧೆಮಾಡಿದೆ. ಆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಈಗಲೇ ವಧೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು.

ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ಮಾಧವಿಯು : ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಯಂತೆ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ತನ್ನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಅವನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಳು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿದನು.

ಮಾಧವಿ ! ಮಾಧವಿ ! ಎಂದು ಆರ್ತನಾದ ಮಾಡಿದನು.

ಮಾಧವಿಯು ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲುಕಡಿದು ಹೌದು ! ಮಾಧವಿ, ನಿನ್ನ ಮೃತ್ಯು ಎಂದು ಕಠಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದಳು. ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟನು.

ಮಾಧವಿಯು ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಳು. ದೀಪವು ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು !

ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿದ್ದ ಈ ಭೈರವಿ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಕ್ತಿಯು ಮಾಧವಿ ! ಇದೇನು ? ಎಂದನು.

ಮಾಧವಿಯು ಅವನ ನೋಡುಗನ್ನ ಬಿಚ್ಚಿದಳು. ವಿಕಟಾಟು ಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಭಕ್ತಿ ! ಭಕ್ತಿ ! ಬಾ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ದರದರನೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ! ಈ ಕುತುಬುದ್ದೀನನ್ನು ! ಎಂದು ತೋರಿಸಿ ನಕ್ಕಳು.

ಭಕ್ತಿಯು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಮಾಧವಿ, ಇವನನ್ನು ಯಾರು ಕೊಂದರು.

ಮಾಧವಿಯು ಪುನಃ ನಕ್ಕು ಭಕ್ತಿ ! ನಾನು—ನಾನು ಕೊಂದೆ. ಈಗ ತಾನೇ ಕೊಂದೆ. ನೋಡು ಮುಟ್ಟಿನೋಡು. ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ರಕ್ತ ! ಎಂದು ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಕ್ಕಳು.

ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ! ಎಂದು ಕೈಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ಗೋವಿಂದನ ಮೃತ ಶರೀರದ ಹತ್ತಿರ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ! ಭಕ್ತಿ ನೋಡು ! ನಿನ್ನ ಗೋವಿಂದನ ಅವಸೆಯನ್ನು. ಇವನನ್ನು ಈ ಪಾಪಿಯಾದ ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಕೊಂದನು. ಇವನು ಆಗಲೇ ವೀರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಲಿಯುತ್ತಿದಾನೆ. ಇವನು ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ ! ನನ್ನ ಖಾಸಾ ಅಣ್ಣ ಗೋವಿಂದ ! ಎಂದು ಅವನ ಶವದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು.

ಭಕ್ತಿಯು ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಂತೈಸಿದನು. ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ !

ಮಾಧವಿಯು ! ಹೋಗು ! ಭಕ್ತಿ ! ಹೊರಟುಹೋಗು ! ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗು ! ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ.

ಹೋಗು ! ಭಕ್ತಿ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿರಬೇಡಾ. ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವವನು ನನ್ನ ಪತಿ ! ಇಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವವನು ನನ್ನ ಸಹೋದರ ! ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು

ಬರಲಾರೆ ! ಹೋಗು ! ಈ ರಾತ್ರಿ ನಿನ್ನ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ ! ಅವರ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವೇ ಈ ಭಯಂಕರ ವೃತ್ತ ! ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗ ನಾನೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಹೊರಟುಹೋಗು ! ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ-ಇನ್ನೇ ನಮಸ್ಕಾರ ! ಹೋಗು ! ಹೋಗು !

ಭಕ್ತಿಯು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯವರು

ಹುಸೇಖಾನನು ರಾಣಿಯವರ ಬಿಡಾರದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಲೇ ರಾಣಿಯರಿಬ್ಬರೂ ನಾತನಾಡತೊಡಗಿದರು. ರಾಧೆಯು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇ, ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಕಾಲಕ್ಕೂ- ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ! ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಇತ್ತು. ಈಗಿನ ನವಾಬರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕ್ಷೋಭೆ !

ದೌಲತ್- ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಸಿಕ್ಕಿಮರು. ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ. ಎಂಥಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರ ಮರಣಾನಂತರ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟದಲ್ಲಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪಿತೂರಿಯ ವಿಚಾರ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನಿವು? ಪಿತೂರಿಕಾರರು ಸುಲ್ತಾನರಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬಾವುಟವನ್ನು ಏರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಅಯ್ಯೋ ! ಅವೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ

ರಾಧಾ- ಹೌದು ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇ ! ನಗರವ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಅಂತ ಹುವೇ ! ಇಯಜ್ಞಾನರಾದರೂ ಎಷ್ಟು ದುಡುಕಿದರು ! ಆ ಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಮೊದಲೇ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾದವಾಗಿ ಸರಿಣವಿಸಿತು. ಈಗ ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಕರಣವು ಬಂದಿದೆ. ಹೇಗಾಗುತ್ತೋ ನೋಡಬೇಕು ? ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷೇಮವಿದೆ. ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರೇ ಒಂದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಅನುಹುತಗಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ದೌಲತ್- ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಂಗವು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವಿಪ್ಲವವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಪ್ಲವದ ಮುಖಂಡನಾರೋಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಮುಖಂಡನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ ಇರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಇವೊಂದು ಕುಂದಕ.

ನೋಡಿ, ರಾಣಿಯವರೇ, ಈ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಾಷ್ಟೆ. ಈ ವಿಪ್ಲವದಲ್ಲಿ ಈ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೆಂದೇನನ್ನ ಸಂದೇಹ.

ರಾಧೆ ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನಿಗೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ಬದ್ಧಪ್ಪೆರ ಸುಲ್ತಾನರ ಮಾತು ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೇ ಆಗಲಿ, ನಾವು ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೇನನ್ನ ಭಾವಿಸೆ.

ದೌಲತ್- ನನಗೂ ಅದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಗರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಇಯಚ್‌ಖಾನನರಿಗೂ ಯುದ್ಧವೇ ಆಯಿತು. ನಾವು ಏನು ಮಾಡುವುದು? ದಿವಾಣರವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ನನಗೂ ಇಯಚ್‌ಖಾನರ ದರ್ಶನವಾಗುವುದೆಂಬ ಅಭಿನಿವೇಶವಿತ್ತು. ದಿವಾಣರೇಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರತಂದರು. ಅದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ರಾಣಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ದಿವಾಣರವರ ಸವಾರಿಯು ರಾಣಿಯವರ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ವಯನಾಡಿಸಿತು.

ರಾಣಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಒಂದು ದಿವಾಣರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬೈರಕಾಖಾನನಿಗೆ ಕರಗಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿದರು. ಪರಸ್ಪರ ಉವಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಾದನಂತರ ದಿವಾಣರವರು, ರಾಣಿಯವರೇ, ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಂಗವು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ನಾನಾವಿಧವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ವಿಪ್ಲವದ ಕಾರಣಗಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ಮಹತ್ತರವಾದವುಗಳಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲೊಂದು ಮೊಡ್ಡ ತೊಡಕಿದೆ. ವಿದ್ಯೋಪಗಲೆಂದು ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಯುವಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಪ್ಪಳ ಗಟ್ಟಿಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ಬಂದರೆ ಆ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಜನರೂ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ತರುಣರನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೋ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನಾನೇ ಆಹುತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತೊಡಕಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯವು ಬೇಕೆಂದೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಕರತಂದಿದೇನೆ. ಈ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉಳಿಯಲೇಬೇಕು. ಸುಲ್ತಾನರವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಾವು ಬಲ್ಲೆರಿ. ಬಹಳ ಹೆಣಗಾರರು. ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದಿವಾಂಗಿಯು ಹೋಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿಷಾದಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹಮ್ಮದಾಲಿಯವರಂಥಾ ಘಟನೆಯು ಬಾರದಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಯು ಬೇಕು.

ರಾಧಾ-ದಿವಾಂಗವರೇ ! ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಭಯಪಡಬೇಡಿರಿ ! ಸುಲ್ತಾನರು ಎಷ್ಟು ಹೆಣಗಾರರೋ ಅಷ್ಟೇ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಉಳ್ಳವರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರೆಂದಿಗೂ ಮಾಡರು. ಅಗ ಅವರೆಷ್ಟು ದುಃಖಪಟ್ಟರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ !

ದೌ-ದಿವಾಂಗವರೇ ! ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ. ಈ ವಿಷಯವೇ ತರುಣರನ್ನು ಉಳಿಸಲು ತಾವು ಏನು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದೀರಿ ?

ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ ! ರಾಣಿಯವರೇ, ಅದೇ ತೊಡಕು. ಆ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುವನೊಬ್ಬ, ಆ ಘೋರನೊಬ್ಬ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಅವನ ಅಂತರಂಗವನ್ನರಿತು ಅವರಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿಸುವುದೇ ಉಪಾಯ.

ದೌ-ದಿವಾಂಗವರೇ ! ತಮ್ಮಂಥಾ ಅನುಭವಸ್ಥರಾದ ರಾಜ ನೀತಿಜ್ಞರು ನೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಾನೇನು ಹೇಳಲಾದೀತು ? ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೂ, ದಿವಾಂಗಿಗಳಿಗೂ ಸಂಧಿ ಎಂಬುದು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಶಕ್ಯವೇ ? ಅವನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಅದೇ ನನ್ನನ್ನೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ! ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ !

ದೌ-ಆ ವಿಪ್ಲವಕಾರರನ್ನು ಶರಣಾಗತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವುದೊಂದೇ ಉಪಾಯ ! ಈ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಈ ವಿಪ್ಲವಕಾರರ ವಕಾಲತ್ತನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ರಾ-ನನಗೇಕೆ ಈ ಹೆವ್ಯಾಸ ! ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಸುಲ್ತಾನರು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತಾರೆ. ಎಂಬ ಅಪಶ್ಚಾತ್ತಿಯು

ಅವರಿಗೇಕೆ ಬರಬೇಕು. ಈ ಸಂಧಿ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನಾನೇ ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಈ ಮಂಗಳೂರನ್ನು ನನಗೇಕೊಡು. ನಾನು ಸುಲ್ತಾನರ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಬೇಡುವುದು : ಕ್ಷೇಮ ! ಅದು ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಗೌರವ ! ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇಮ.

ದೌ-ರಾಣಿಯವರು ಆಗ ನಿಜವಾದ ರಾಣಿಯವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೂ ಸಂತೋಷ ! ಹಿಂದೂರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಮರಾಟರೂ ಕೈ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷರೂ ನಮ್ಮತಂಟೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ !

ರಾ-ಒಳ್ಳೆಯದು. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇ ಒಂದು ದಿನ ಈ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂರಾಣಿಯು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಾಳೋ ಏನೋ ಹೇಳಬಲ್ಲವರಾರು ? ನೀನೇಕೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವಿರಿ !

ಇಬ್ಬರೂ ರಾಣಿಯವರೂ ನಕ್ಕರು.

ದಿವಾಳರವರು ರಾಣಿಯವರೇ ! ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವಿದೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆರಿಕೆಮಾಡಲು ಅಂಜುತ್ತೇನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ದಿವಾಳರವರೇ ಹೇಳಿರಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಈ ವಿಪ್ಲವದಲ್ಲಿ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರ ಪ್ರೇರಣೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ [ಅರ್ಥೋಕ್ತಿ]

ರಾಧೆಯು ನಕ್ಕು- ದಿವಾಳರವರೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆಯಂತೆಯೇ ! ಈ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾ ಜನರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರಿಸಿ ದರ್ಬಾರನ್ನು ಮಾಡಿರಿ ! ಆ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾನು ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರನ್ನು ಕರತಪುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಮೂವರೂ ಇಯಜ್ಜಾಖಾನರನ್ನು ಸಿಹ್ಯಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡೋಣ ! ಸುಲ್ತಾನರು ಎನ್ನೋ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರದೇ ಹೋದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಯಿಸಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ನವಾಬರು ರಾಜ್ಯಪರಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸುಲ್ತಾನರು ಎನ್ನೋ ಸುಖಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ

ಏನಾದರೂ ಸರಿ ! ರಾಣಿಯವರೇ ಎಲ್ಲ ಭಾರವೂ ತಮ್ಮದು. ನಾನೇ ತಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾಧಾರಕನಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಸುಲ್ತಾನರೂ ಇಯಜ್ಜಾ

ಖಾಸರೂ ಸರಿ ಸಮಾನ ! ಸುಖಾನೀ ರಾಜ್ಯದ ಗಾಂಭಿರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ ! ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯರನ್ನೂ ಕರತಂದ ಕಾರ್ಯವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ! ಎಂತುಕೊಂಡು ದಿವಾರು ತಮ್ಮ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವಾಯಿತು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನೇಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಂದು ರಾಧಾರಾಣಿಯು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತರುಣನು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿಯೂ ರಾಣಿಯವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಅಸೇಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯು ಆತನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆತಾ ! ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದಳು. ತರುಣನು ಒಳಗೆ ಬಂದು ನೆಲನುಟ್ಟಿ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿದನು.

ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ ! ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬಂದ ಎನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇಸೇಟರ ಕೋಶಿಯಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ತರುಣನೇ ! ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನೇಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ! ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ! ತಾಯಿ ! ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಸವಾರಿಯು ದಯಮಾಡಿರುವರೆ ನಾನು ಕರಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ರಾಣಿಯವರು ವಿಶೇಷ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ ! ಇಬ್ಬರೂ ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಹೊರಟರು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿಕ್ಷೇಪಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಶ್ವಗಳನ್ನೇರಿದರು. ತರುಣನು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ರಾಧಾರಾಣಿಯು ತರುಣನೇ ! ನಿನಗೆ ಕುದುರೆ ಇಲ್ಲವೋ ? ಅವನು ಏನಯದಿಂದ ನಕ್ಕು ಇಲ್ಲ, ತಾಯಿ. ಕುದುರೆಯು ಬೇಕಾಗಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ಮೈಲಿಗಳು ನಾನು ವೇಗವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಓಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಹಿಂದೆ ಬನ್ನಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ, ನಾನು ಕುದುರೆಯ ವೇಗದಲ್ಲಿಯೇ ಓಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಧೆಯು ನಕ್ಕು, ನಿನಗೆ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಒಂದುತ್ತದೆಯೇ ?

ಹೆನ್ನಾಗಿ ಒಂದುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ತರುಣನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಗದ ಸವಾರನಂತೆ, ಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ರಾಣಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಹಿಂದೆ ಹೋದರು. ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ನಾವೆಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಭವ್ಯವಾದ ನಾವೆಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಸಾವಿಕರು ಹುಟ್ಟುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾದಿದ್ದರು. ರಾಣಿಯವರು ಕುದುರೆ

ರೆಗಳಿಂದ ಇಳಿದರು. ತರುಣನು ಇಳಿದು, ಆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು, ರಾಣಿಯವರ ಸನಿಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವರನ್ನು ನಾವೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ನಾವೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿದನು.

ರಾಣಿ- ನೀನು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ತರುಣ- ಇಲ್ಲ ! ದೇವಿಯರೆ, ಈ ನಾವೆಯು ಆ ಜಹಜನ ಹತ್ತಿರ ನೇಕಣಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆ.

ಹುಸೇಖಾನರೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ? ಅವರೇಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ?

ಅವರಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ರಾಣಿ- ನೀನಾರು ? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು ?

ನನ್ನ ಹೆಸರು ಇಸಾಂ, ನಾನೊಬ್ಬ ವಿದ್ರೋಹಿ.

ದೌಲತ್- ರಾಣಿಯವರೇ, ಇದೇನು ಸೂಜಿಗ ! ದರಿಯಾಬಾಗಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದವನು ವಿದ್ರೋಹಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದವನು ವಿದ್ರೋಹಿ. ನಮ್ಮಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು. ನಾವೇ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೋ ಏನೋ ಎಂದಳು,

ಇಬ್ಬರೂ ಏಷ್ಯಯದಿಂದ ಏಶಾಲವಾನ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಯು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ತಿಳಿಳಿಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟಿತು. ದೂರದಿಂದಲೇ ಚಿಕ್ಕ ಹಡಗು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಬಾವುಟವು ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು.

ರಾಧಾರಣಿಯು ಮೌಲತ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, ಅತ್ತ ನೋಡಬಾರದೇ ? ಅ ಹಡಗನ್ನು ! ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ನೌಕೆ. ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂದಿಗಳಾಗುವೋ !

ದೌಲತ್- ರಾಧೆ, ಈ ಪ್ರಸಂಗವೇನೋ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಯಜ್ ಖಾನರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾವುಟವ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಖಾನರು ವುದು ಅಸಂಭವ. ಇವರಲ್ಲೇನೋ ಒಂದು ತಂತ್ರವಿದೆ. ಅವರೂ ನನಗೆ ಕುತೂಹಲವಿದೆ. ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ! ನಮ್ಮನ್ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದಂದಿದಾರೋ ? ಯಾರು ಕರೆತಂದಿದಾರೋ, ನೋಡಬೇಕೆಂದು ! ಈ ತಂತ್ರವು ಯಾರವೇ ಇರಲಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಹುಸೇ

ಖಾನನು ಸೇರಿದಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣವಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ವಿಪ್ಲವಕಾರರ ತಂತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವರ ವಿಜಯವು ಖಂಡಿತ !

ರಾಢಿ- ನನ್ನ ಯೋಚನೆಗಳೇ ಬೇರೆ ! ಈಗ ನಾವು ಇಯಜ್ ಖಾನರ ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಾವುಟವು ನಿಜವಲ್ಲ ! ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಇದನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಾರೆ. ಹುಸ್ಸೇನ್ ಖಾನನೆಂದಿಗೂ:ನಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಮಾಡುವನಲ್ಲ. !

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯ ಹೋಗಿ ಜಹಜನಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ದೋಣಿಯಿಂದ ಜಹಜಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೀಸಿದರು. ಜಹಜಿನಲ್ಲಿದ್ದ ನಾವಿಕರು ಅದನ್ನು ಎಳೆದರು. ಜಹಜಿನಿಂದ ದೋಣಿಗೆ ಒಂದು ಮೊಡ್ಡ ಹೆಲಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆನಡೆದು ಜಹಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾವಿಕರು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಜಹಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದರು.

ಜಹಜು ಸಮುದ್ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲಂಗರುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಜಹಜನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾರೆ. ಕೆಳಗಡೆ ನಾವಿಕರು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ಅಂಗರೇಖುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೇನಕರು ಬಂದು ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಮೇಲಿನ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆ ರಾಣಿಯವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಹಡಗಿನ ಅಚ್ಚುಗಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಮೇಲೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರು. ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ದೌ- ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿಗಳು ! ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೀರ್ಘನಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆಳು. ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಇಬ್ಬರು ರಾಣಿಯವರೂ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಇಯಜ್ ಖಾನರು ನಿಂತು ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ ರಾಣಿಯರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದಾರೆ.

ದೌಲತ್ತಳಿಗೆ ಇದೇನು ನಿಜವೋ ! ಸ್ವಪ್ನ ಪ್ರಸಂಚವೋ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಉತ್ತರಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದೌಲತ್ತಳು ಇಯಜ್ ಖಾನನ ಬಿಹುಬಂಧನದಲ್ಲಿ-ಅವನ

ವಿಶಾಲ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ರಾಧೆಯು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದನು. ರಾಧೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ರಾಣಿಯವರೇ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಆಸನದಕಡೆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ರಾಧೆಯು ದೌಲತ್ತಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮೃದುವಾಗಿ ದೌಲತ್ತಳ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ರಾಣಿಯವರೇ! ಈಗ ನಾನು ಬಂದಿಗಳಲ್ಲ! ಎಂದಳು.

ದೌಲತ್ತಳು ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ನಕ್ಕಳು. ಇಯಜ್ಞಖಾನನು ದರಿಯಾ ಬಾಗಿಲಿನ ಸಮಾಚಾರಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿದನು. ನಗರದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ರಾಧೆಯು ಯಥೋಚಿತವಾಗಿ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಳು. ದೌಲತ್- ಖಾನರೆ! ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋದಿರಿ! ಎಷ್ಟುದಿನ ಗಳಾದವು. ತಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆವು.

ಇ-ಖಾನ್- ನಾನೇ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಆಶೆಯಾಗಿದ್ದೆ-ಆದರೆ ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಮರತಿದ್ದೀರೇನೋ? ಎಂಬ ಸಂಶಯ!

ದೌ- ತಾವೇಕೆ ಬರುತ್ತೀರಿ. ನಾನೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ.

ರಾಧೆ-ಖಾನರವರೇ, ತಾವು ಈಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ದೇಶದ ರಾಜರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಸಂಬೋದಿಸಬೇಕು?

ಖಾನ್- ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಏನೂ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇನು?

ದೌ- ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳೊಂದನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಇಂದ್ರಜಾಲಕನಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ದಿನ ತಮ್ಮ ದರುಶನ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ನೀವೂ ಇಂದ್ರಜಾಲಕರಂತೆಯೇ ದರುಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಖಾನ್- ಹಾ! ಒಳ್ಳೆಯದು.

ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೆ ತಾವು ಈ ಕರ್ನಾಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಮಾಚಾರವೇನು?

ಈ ದೌಲತ್ತರಾಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ದರುಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರು. ನಾನೂ ತಮ್ಮಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೆ!

ಇ- ಸಮಾಚಾರವೇನು?

೧೮೪

ರಾ- ಈ ಮಂಗಳೂರು ಶೀಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಂದಿದೆ.

ಇ- ಅದರ ಮೂಲವು ಕುಷಾರು ?

ರಾ- ಅವನೇ ತಾವು ಪತ್ತೆಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ಹೆಡಗಿನ ಯಜಮಾನರಾದ ಅಲ್ಲಿಸೇಟರನ್ನು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.

ಇ- ಸೇಟರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿಸಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವವ-ವಿಶ್ವವದ ಮಾತು ಅವನ್ನು ತನಿಖೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದಿವಾನ್ ಜನಾಲು ದ್ವೀನರವರು ಬಂದಿ ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೇನೆ. ಒಹೋ! ರಾಣಿಯವರ ಸವಾರಿಯೂ ಅವರನ್ನಾಗಿಯೇ ಚಿತ್ತೈಸಿರಬಹುದು.

ರಾ- ಹೆಸೇಖಾನರವರಿಗೆ ಈ ವಿಶ್ವವದ ಮಾಹಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಇ-ಖಾನ್- ಹೆಸೇಖಾನರನ್ನು ಕೇಳೋಣ !

ದಾ- ಖಾನರವರೇ, ಈ ಹೆಡಗು ಯಾರವರು ?

ಇ-ಖಾನ್- ಇವು ಅಲ್ಲಿಸೇಟರದು.

ದಾ- ಈ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾವುಟವೇನು ?

ಇ-ಖಾನ್- ಇಂಗ್ಲೀಷರಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಕರಾರಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಂತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾವುಟವಿರುವ ಹೆಡಗಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

ದಾ- ತಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಇ-ಖಾನ್- ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಅವಸರವೇನು ? ನಾನು ಈಗ ಅಜ್ಜಾ ತವಾಸದಲ್ಲಿದೇನೆ.

ದಾ- ಈ ಅಜ್ಜಾ ತವಾಸವೆಷ್ಟು ದಿನಗಳು ?

ಇ-ಖಾನ್- ಸುಗುತ್ತಾ ಸಿಮ್ರಿಕೆಯೇ ನಾನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದೇನೆ. ಈ ಸುಲ್ತಾನಿ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವವರೆಗೆ ಅಜ್ಜಾ ತವಾಸ !

ದಾ- ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ಖಾನರವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಕರ್ಮಚಾರಿಗಳೇನು ?

ಇ-ಖಾ- ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳ ಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಕರ್ಮಚಾರಿಯಲ್ಲ ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಚಿಂತಕ !

ದೌ- ಖಾರವರೇ ತಾವು ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಸಾಚಾವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದ್ರಿ ಜಾಲಕ ರಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ! ನೀವು ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯದ ಮಿತ್ರರಂತೆ ! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾವುಟದ ಅರ್ಥಯ || ಇದೆಲ್ಲಾ ಖಾರವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೋ ?

ಖಾ- ರಾಣಿಯವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಪರಿಚಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ದೌ- ಯಾವಾಗ ?

ಇ-ಖಾ- ಈಗಲೇ ! ತಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯಾದರೆ ಈ ಹೆಡಗು ಹೀಗೆಯೇ ಹೋಂ ಡುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ದೌ- ನಗುತ್ತಾ ನಾನು ಸಿದ್ಧ !

ರಾ- ಖಾನರವರೇ ! ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಹುದು. ತಾವು ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಗೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರುವಂತಿದೆ.

ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇ-ಖಾ- ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಒರುವುದಾದರೆ ಅವರೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರು ನಿಮ್ಮಾಗಿಯೇ ನಗರವಲ್ಲಿನಾರೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಬರುವರೇ !

ರಾ- ನವಾಬರೇ ! ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿಪ್ಲವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವಾಗ ನಾನು ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇ-ಖಾ- ನಾನು ಇಂದು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ದೌ- ನೀವು ಹೊರಡಿರಿ ! ನಾವು ಹೇಗಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ.

ರಾ- ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಕಾರವಾಗುವುದು.

ಇ-ಖಾ- ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ! ರಾಣಿಯವರೇ ! ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲೂ

ಬಾರದು. ಈ ವಿಷ್ಣುವದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಹಾಯವೂ ಆಗಲಾರದು !

ರಾ- ನಾವು ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದರೂ ನೀವು ಈ ಹಡಗಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ ?

ಇ-ಖಾ-ಏಕೆ ರಾಣಿಯವರೇ ! ಇಷ್ಟೊಂದು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವಿರಿ ? ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಾನು ನಡೆಯಲಾರೆನೆ ! ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾತವಾಸವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಗೆದಿದ್ದೇನೆ.

ದೌ- ಖಾನರವರೇ ನಾವು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ. ತಾವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ನಾಳೆ ಬಂದು ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಇ-ಖಾ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿರಿ ! ನಾನು ಈಗಲೇ ಹೊರಡುತ್ತೇನೆ. ನಾಳೆ ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಮ್ಮಗಳ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ. ರಾಣಿಯವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹಡಗಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದರು ನೌಕೆಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ನೌಕೆಗೆ ಇಳಿದರು. ನೌಕೆಯು ದಡದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಘೆಯರು ಆ ಹಡಗಿನ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ನಾವಿಕರು ಆ ಪಟಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಹಡಗು ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಮೂರ ಮೂರ ಹೋಯಿತು !

ರಾಣಿಯರು ನೌಕೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಮಾಂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದನು. ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ರಾಣಿಯರು ಇಮಾಂ ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕರು. ಓಹೋ ನೀನು ಹಾಜರಾಗಿದ್ದಿ.

ಸನ್ನಿಧಾನದ ಸೇವೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿದರು. ಇಮಾಂನು ಅವರನ್ನು ಅನರಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿದನು.

ಇಮಾಂನು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ರಾಘೆ ಮತ್ತು ದೌಲತ್ ಉಳಿದ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಇಯಜ್-ಖಾನರ ಮಾತು ಕಥೆಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ ಕಳೆದರು.

ಪತಿಘಾತಿನಿ ನಾಥವಿ

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದಾನೆ, ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳು ತೊಡಗಿದರು. ಭಕ್ತಿಯು ಬಂಧನದಿಂದ ವಿಪ್ಲವವ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಏಳುವುದೆಂದು ದಿವಾನ್‌ವರು ಭಾವಿಸಿ ಸೈನ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಕೆಳ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಗಸ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಸೂರೋದಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಸೈನಿಕರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಓಡಿಯಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಪ್ಲವಕಾರರ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಸೈನಿಕರು ಭಕ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದಾನೆ. ಈ ದಿನ ಅವನನ್ನು ರೂಲಕ್ಕೇರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ತಿರುಗುವ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಈ ಮಾತು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಪಕ್ಕನೆ ನಗುತ್ತಾರೆ. ದೂರ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಫಕೀರರನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿನ ದಿನವೇ ದಿವಾನ್ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಫಕೀರರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ವಿದ್ರೋಹಿ ಮುಖಂಡರನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ದಿವಾನ್‌ವರಿಗೆ ವರದಿಯಾಯಿತು. ಅವರು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೆಲ್ಲಾ ದೊಂಬಿಯೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಗದ್ದಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ, ದಿವಾನ್‌ವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

ಸೂರೋದಯವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿಯೇ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯು ನೌಜುದಾರನನ್ನು ಖೂನಿ ಮಾಡಿ ಓಡಿಹೋಗಿದನೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವು ಹರಡಿತು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಚ್ಚಗಾಯಿತು. ಕಿಲ್ಲೇದಾರರು ನೌಜುದಾರರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿಕೊಂಡುಬಂದರು. ದಾರರನ್ನು ಒಳಗೆ ಬಿಡಕೂಡದೆಂದೂ, ಯಾರೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಕೂಡದೆಂದೂ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿ ಬಲವಾದ ಪಹರೆಯನ್ನು ಟ್ಟರು. ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ದಿವಾನ್‌ವರ ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದರು. ಈ ಸಮಾಚಾರವು ದಿವಾನ್‌ವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವರು ಕಿಲ್ಲೇದಾರರನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

ಗೌಳ

ಕಿಲ್ಲೇದಾರರು ಬಹಳ ಭೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಕಿಲ್ಲೇದಾರ್ ರಹಮಾನ್ ಸಾಹೇಬರವರೇ! ಪೌಜುದಾರರು ಖೂನಿ ಯಾದದ್ದು ನಿಜವೇ ?

ಹೌದು! ಹುಜೂರು ಖೂನಿಯಾಗಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಗೌರವವಾದಂತಾಯಿತು! ನನಗೇ ಇದ್ದೋರಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇಬಂದು "ಷಹಾ" ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು.

ಹೌದು! ಸರ್ಕಾರ್ !

ಆ ಭಕ್ಷಿಯೇ ಖೂನಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು.

ಅವನು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಅಲ್ಲವೇ ?

ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದಾನೆ

ಆ ಭಕ್ಷಿಯು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪೌಜುದಾರರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಷರೀಕ್ ಆಗದೆ ಇದಿಲ್ಲಾ ನಡೆದಿಲ್ಲ.

ಹುಜೂರು! ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇಳಿರಿ! ನೀವು ಏನೇನು ಕೇಳಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನೆಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರಿ

ಖಾಸುಂದ್ ! ಒಂದು ಖೂನಿಯಲ್ಲ. ಪೌಜುದಾರರ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಖೂನಿಗಳಾಗಿವೆ. ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪೌಜುದಾರರು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ರೋಹಿಯು ಖೂನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೌಜುದಾರರ ಬೇಗಂಸಾಹೇಬರೇ ಮದತ್ ಮಾಡಿದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೇಗಂಸಾಹೇಬರು ಆ ವಿದ್ರೋಹಿಯ ಹೆಣದ ಹತ್ತಿರಲೇ ಕುಳಿತಿದಾರೆ.

ವಿವಾಹ- ಆ ಕೊಲೆಯಾಗಿರುವ ವಿದ್ರೋಹಿಯೇ ಭಕ್ಷಿ ಇರಬಹುದು. ಆ ಭಕ್ಷಿಯು ಏನೋ ವೋಸದಿಂದ ಪೌಜುದಾರರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬೇಗಂಸಾಹೇಬರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಕಿಲ್ಲೇದಾರನು ತಲೆಬಾಗಿಸಿದನು. ಹೇಗಂ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ! ಅವರು ಹುಚ್ಚರಂತಾಗಿದಾರೆ ಎಂದನು.

ದಿವಾಳರು ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಮ್ಯಾನಾ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ದಿವಾಳರವರು ಘೌಜುದಾರರ ಮಹಲಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಕಿಲ್ಲೇದಾರರೂ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಹೋದರು. ಘೌಜುದಾರರ ಮುಂದೆ ಸೈನ್ಯದ ಬಲವಾಸ ಕಾಣಲಿತ್ತು. ಮ್ಯಾನಾವು ಮಹಲಿನೊಳಗೆ ಹೋಯಿತು. ದಿವಾಳರು ಕಣ್ಣುಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ಕಿಲ್ಲೇದಾರರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತರು. ದಿವಾಳರು ಮ್ಯಾನಾದಿಂದ ಇಳಿಮು ಮಹಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಪಹರಿಯವನೊಬ್ಬನು ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ದಿವಾಳರವರು ಘೌಜುದಾರನು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋದರು. ಪರಿಚಾರಕನು ಮುಂದೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ಬೇಗಂಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿ ದಿವಾಳರವರು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ದಿವಾಳರವರು ಆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ್ ! ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಿದರು.

ಮಾಧವಿಯು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದುನಿಂತು ಬಿರುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ದಿವಾಳರನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದಳು.

ದಿವಾಳ- ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬ್ ! ಘೌಜುದಾರರ ಮರಣದಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅವಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಮಾಧವಿಯು ಮಾತನಾಡವೇ ಕಲ್ಲಿನ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ದಿವಾಳ-ನಾವು ಈ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತಿಕ್ಷಿಸದೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಾಧವಿ- ಈ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ತಾವೇ ವಿಹರಂಗವಾಗಿ ವರ್ಬಾರ್ ಮಾಡಿ ನಡೆಸಬೇಕು.

ದಿವಾಳ-ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಮಾಧವಿ-ನನ್ನ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು.

ದಿವಾಳ-ಘೌಜುದಾರರ ಪತ್ನಿಯವರನ್ನು ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸುಲ್ತಾನೀದರಬಾರಿಗೆ ಗೌರವವಲ್ಲ. ತಾವುಹೇಳುವುದೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮಾಧವಿ-ದಿವಾಳರವರೇ! ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಬರೋಣವಾಗಿದೆ. ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಈ ವಿದ್ರೋಹದ ವಿಚಾರಣೆ ಆದೃತಿ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

೧೯೦

ದಿವಾನ್-ಬೇಗಂಸಾಹೇಬ್, ಇಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ತರೀಖೆಯ ಯಾರದು? ಭಕ್ತಿಯದೋ ?

ಬೇಗಂ- ಅಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿಯು ಬಹುಕಿವ್ವಾನೆ. ಈ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನು ನನ್ನ ಸಹೋದರ.

ದಿವಾನ್- ಇವನನ್ನು ಯಾರು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು ?

ಬೇಗಂ-ಫೌಜುದಾರ ಕುತುಬುದ್ದೀನ್.

ದಿವಾನ್- ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಈ ಫೌಜುದಾರನನ್ನು ಯಾರು ಖೂನ್ ಮಾಡಿದರು ?

ಬೇಗಂ- ನಾನು! ನನ್ನ ಕೈಯಾರ ಖೂನ್ ಮಾಡಿದೇನೆ. ಸಾಸೂ ಒಬ್ಬಳು ವಿದ್ಯೋಹಿ.

ದಿವಾನ್- ಹೆಸರು ?

ಬೇಗಂ- ಮಾಧವಿ.

ದಿವಾನ್‌ರವರು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆ ರಾಜಮಹಲನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ, ಬೇಗಂಸಾಹೇಬಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರಿ! ಎಂದು ಅಚ್ಚೆಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ದಿವಾನ್‌ರವರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ರಾಜಭಟರು ಬಹುಮಂದಿ ವಿದ್ಯೋಹಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಡಂಗೂರ ಹೊಡಿಸಿದಾರೆ.

ಮೂರು ದಿನಗಳನಂತರ, ದಿವಾನ್‌ರವರು ದರಬಾರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದರು. ಸರದಾರರು, ಸೇನಾನಾಯಕರು, ಖಾಜಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರಭಾವದಿಂದ ಕುಳಿತಿದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾಜನರು ಅನೇಕರು ದಿವಾನ್‌ರವರ ಆಹ್ವಾನದಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿದಾರೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಸೈನಿಕರು ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಹರೆ ಕೊಡುತ್ತಲಿದಾರೆ. ದಿವಾನ್‌ರವರು ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಉಚ್ಚಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ರಾಜಭಟರು ಸರಪಣಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತನಾಗಿದ್ದ ಫಕೀರನನ್ನು ತಂದು ದಿವಾನ್‌ರವರ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ದಿವಾನ್‌ರವರು ಫಕೀರನ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಫಕೀರನು ಎದ್ದು ನಿಂತನು.

ದಿವಾಳರವರು ಫಕೀರರೇ, ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರ ರಾಜ ಸಭೆ ! ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಂಥಾ ಫಕೀರರಿಗೆ ಬಹಳ ಮನ್ನಣೆ ಇದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪಿತೂರಿಗಲ್ಲಾ ನೀವೇ ಕಾರಣಕರ್ತರಿಂದು ದೂರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಫ- ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಡಸಬಹುದು. ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ದಿವಾಳ-ನೀವು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಆಯಿತು !

ಫ- ಅಪರಾಧಿ ನಾನಲ್ಲ ! ನಿಜವಾದ ಅಪರಾಧಿ ಕುತುಬುದ್ದೀನ ! ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲಿ. ಇದೆ.

ದಿವಾಳ-ನೀವು ಈ ಪಿತೂರಿಕಾರರ ಮುಖಂಡರೆಂದೂ, ನೀವೇ ಈ ವಿಪ್ಲವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಬ್ಬಿಸಿದ್ದೀರೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಫಿರ್ಯಾದು ಬಂದಿದೆ.

ಫ- ನಾನು ಯಾರ ಮುಖಂಡನೂ ಅಲ್ಲ. ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ನಾನು ಎಬ್ಬಿಸಿದವನೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ತಾನಾಗಿ ಎದ್ದಿದೆ ! ಆದರೆ ಈ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಆನಂದವಾಗಿದೆ.

ದಿವಾಳ-ನಿನ್ನಂದೇಹವಾಗಿ ತಾವೂ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು.

ಫ- ಜಗತ್ತೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ ನಾನು ವಿದ್ರೋಹಿ !

ದಿವಾಳ-ನೀವು ತಾಜಾ ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಿದ್ದು ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನೇಕೆ ಹಚ್ಚಿದಿರಿ !

ಫಕೀರನು-ನಗುತ್ತಾ ದಿವಾಳರವರೇ ಇದು ಹಿಂದೂಗಳ ರಾಜ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದವರು ಪೌಜುದಾರರು ! ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸುಲಿಗೆ, ಅವರು ಮಾಡಿಸಿದ ಕೊಲೆ ! ಅವರಿಂದ ಆಗಿರುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಾನಭಂಗ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಹೃದಯವು ಸುಡುತ್ತದೆ.

ದಿವಾಳ-ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೊಳ್ಳೆ-ದರೋಡೆಗಳು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೊಲೆ ! ರಾಜಭಂಡಾರದ ಲೂಟಿ ಇವೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾರಣಕರ್ತರಾರು ?

ಫಕೀರನು-ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಜನ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದರು. ನೊಂದ ಜನ, ಹೆಂಡಿರನ್ನು ಕಳಕೊಂಡ ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ? ಪೌಜುದಾರನ ಕೊಲೆಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿದರ್ಶನ !

ಫಕೀರರೆ ? ನೀವು ಮುಸಲ್ಮಾನರೆಂದು ರಾಜಗಂಡವಿಂ ದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ ಲಾರಿರಿ ! ನೀವು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಯಾಗುತ್ತವೆ !

ಫಕೀರ-ವಿದ್ರೋಹಿಯು ಸಾಸಲ್ಲ ! ಸುಲ್ತಾನರು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು !

ಚಾಯಿ ಮುಬ್ಬು ! ಸುಲ್ತಾನರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಸೀಳಿಸುತ್ತೇನೆ ! ಎಂದು ದಿವಾನರು ಗಡ್ಡರಿಸಿದರು.

ಫಕೀರನು ನಕ್ಕನು.

ರಾಜಭಟರು-ಫಕೀರನಿಗೆ ಬೇಡಿಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದರು.

ಕಿಲ್ಲೇದಾರರು-ಘೌಜುದಾರರ ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರತರು ವಂತೆ ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜಭಟರು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚುಕತ್ತಿಯ ಪಹರೆಯಿಂದ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರತಂದು ದಿವಾನರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ದಿವಾನರವರು ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬ ತಮ್ಮನ್ನು ಈ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಬರವಾಡಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಏನಾದರೂ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದಿದ್ದರೆ ಹೇಳಬಹುದು !

ಮಾಧವಿಯು ಬುರ್ಖಾವನ್ನು ತೆಗೆದಳು. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕುಂಕುಮ ! ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದೂ ಹೆಂಗಸು ! ಎಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.

ಮಾಧವಿಯು ದಿವಾನರವರೇ ! ನನ್ನ ವಿಚಾರಣೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಈ ವಿವೋಹನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ನಾನು ಒಯ್ಯಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾನೊಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಯುವತಿ ! ಒಂದು ದಿನ ಘೌಜುದಾರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು. ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ರಾಜಭಟರು ನನ್ನನ್ನು ಅಪಹಾರ ಮಾಡಿದರು. ಘೌಜುದಾರರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿಯಾದೆ. ಘೌಜುದಾರರ ಮಾಯಾ ಜಾಲದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ನನ್ನಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕುತುಬುದ್ದೀ ನನು ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಹಳ ದರ್ಪದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅತುಳ್ಳಿರ್ದವನನ್ನು ಗಳಿಸಿದಾನೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುತ್ತವಾಗಿದೆ. ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯವು ಈ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ

ಬಹು ದಿನಗಳು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಘೌಜುದಾರನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸರದಾರರೊಡನೆ ಅನೇಕ ಗುಪ್ತ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ವನ್ನು ನಡಸಿದ್ದನು. ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ! ಅವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಎಂದು ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ದಿವಾನ್ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. ಕಿಲ್ಲೆದಾರರು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯನ್ನು ತೆರೆದು ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ದಿವಾನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ದಿವಾನ್ ರವರು ಆ ಕಾಗದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿ ಓದಿದರು.

ಮಾಧವಿಯು ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ನಗುತ್ತಾ ದಿವಾನ್‌ರವರೇ ವಿದ್ರೋಹಿಯು ಯಾರು ? ಎಂದಳು !

ದಿವಾನ್‌ರವರು ಬೇಗಂ ಸಾಹೇಬ್ ತಾವು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿ ಯತೋ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಮಾಧವಿಯು-ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರವರೇ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿರಿ ! ಇನ್ನೂ ಬಹಳವಿದೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಕಡೆಯ ದಿನ ! ನನ್ನ ಹೈದಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ ! ಈ ವಿದ್ರೋಹದ ಅಂತರಂಗ ! ನಿಮ್ಮ ಸವಾರಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಕುತುಬುದ್ದೀ ನನು ಸಾಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಅಸರಾಧಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ! ಎಲ್ಲಿಗೋ ಅಜ್ಞಾತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ತಮ್ಮ ಸವಾರಿಯು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿತು. ಘೌಜುದಾರರು ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮುತ್ತಿಖಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆಗ ಅವರು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ! ನನ್ನ ಸಹೋದರನು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ರೋಹಿ ಮುಖಂಡ ! ಕುತುಬುದ್ದೀ ನನು ಅವನನ್ನು ಬಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಸರು ಗೋವಿಂದಕಮ್ಮಿ ! ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುವಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಲೋಭನಾಡಿನೋಡಿದರು. ಆ ಉಪಾಯಗಳೊಂದೂ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಘೌಜುದಾರರ ಮೋಹದಿಂದ, ಆ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಲೋಭದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೊರಟೆ. ಮೂರು ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಸದಿಂದ ಆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟೆ ! ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುತಂದು ಆ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ಗಳಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಘೌಜು

ದಾರನು ಇಂಗ್ಲೀಷರೊಡನೆ ನಡೆಸಿರುವ ಮಸಲತ್ತೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು
 ಜೀವದಿಂದ ಇದ್ದರೆ ತನಗೆ ನಿಸ್ತಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೆದರಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಆ ಘೋರ
 ವಾದ ರಾತ್ರಿ-ಪೌಜುದಾರನು ನನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು ತಿವಿದುಕೊಂಡನು.
 ನಾನು ಆ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಪೌಜುದಾರನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆ. ಒಂದು
 ಕ್ಷಣ ಹಿಂಚುಮುಂಚು ಆಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಹೋದರನನ್ನು
 ಉಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ರಾಜ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪೌಜುದಾರನು ನಿಂತು ತನ್ನ
 ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೈವದ
 ಇಷ್ಟ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿತ್ತು ! ನಾನು ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
 ಪೌಜುದಾರನ ಕಠಾರಿಯು ನನ್ನ ಸಹೋದರನ ಹೈದಯದಲ್ಲ ನೆಟ್ಟು
 ಹೋಗಿತ್ತು. ! ನಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮುಖವನ್ನು ಬಗ್ಗಿ
 ನೋಡಿದೆ. ಅವನ ಆ ದೈನ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಆರ್ತ
 ಧ್ವನಿಯದ್ದು ಕೇಳಿದೆ. ಪೌಜುದಾರನು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊರೆಮಾಡುವುದಾಗಿ
 ಹೊರಟನು. ನಾನು ಕಠಾರಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಪೌಜುದಾರನ ಕಂಠದಲ್ಲ ತಿವಿ.
 ಪೌಜುದಾರನು ಒಂದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದನು. ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಕೊಠಡಿಗೆಹೋಗಿ
 ಅವನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟೆ ! ಪೌಜುದಾರನ ಅಕ್ರಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
 ಬಲ್ಲವಳು ನಾನು, ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವಳು ನಾನು, ಅವನನ್ನು
 ಕೈಯ್ಯಾರ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದವಳು ನಾನು ! ದಿವಾಕರವರೇ. ನನ್ನನ್ನು
 ಶಿಕ್ಷಿಸಿರಿ !

ಈ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಶೂಲದ ಮರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು
 ಏರಿಸಿರಿ ! ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶೂಲಕ್ಕೇರುವೆನು. ಜ್ವಾಲನಾಲೆಗಳಿಂದ
 ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾಗುವುದು ಈ ವಿಪ್ಲವವು ಶಾಂತ
 ವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾಧವಿ.

ದಿವಾಕರ- ಅಪ್ರತಿಭನಾದರು. ಇನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಯು ಸಾಕು. ಈ ದರಬಾರು
 ಭರಖಾಸ್ತಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ಮಾಧವಿಯುಕೈಯೆತ್ತಿ ಉಚ್ಚಕಂಠದಿಂದ ದಿವಾಕರವರೇ ಮತ್ತೊಂದು
 ಮಾತಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂನ್ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಮತ್ತೊಂದು
 ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಸೂರ್ಯಸ್ತಮಾನದೊಳಗಾಗಿ ನಾನು ಯಮಸದ
 ನವನ್ನು ಸೇರುವೆನು ! ಅಂದೇ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ ! ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ದರಬಾರಿ

ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಜೀವಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಉಳಿದಿದೆ, ಅದು ನನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ! ಈ ಜೀವದ ಕಡೆಯ ಅಶೆ!

ದಿವಾನ್‌ರು ಪುನಃ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು.

ಮಾವನಿ! ಕೇಳಿಕೋ! ನಿನ್ನ ಕಡೆಯ ಅಶೆಯೇನು?

ದಿವಾನ್‌ರವರೇ, ಆ ಫಕೀರನು ನಿರಸರಾಧಿ. ಅವನು ಬಹಳ ವಿದ್ಯಾ ವಂತ! ಪಂಡಿತ! ಅವನ ಮನಸ್ಸು ದುಃಖಕ್ರೋಧಗಳಿಂದ ಕ್ಷುಭಿತವಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿದ್ಯೋಹಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಘೌಜುದಾರನಿಗೆ, ಇದು ಚನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ಫಕೀರನನ್ನು ಘೌಜುದಾರನು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ.

ದಿವಾನ್-ಮಾಧವಿ! ನೀನು ಆ ಫಕೀರನನ್ನು ಬಲ್ಲೆಯಾ!

ಮಾಧವಿ- ಬಲ್ಲೆ! ಚನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ! ಅವನು ನನಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತ ತಂದೆ.

ದರಬಾರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕಲಕಲ! ಆಶ್ಚರ್ಯ-ವಿಷಾದ! ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಫಕೀರನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿವಾನ್‌ರವರು, ಕಿಲ್ಲೇದಾರರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಈ ಮಾಧವಿಯನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಡಿ. ಇವಳನ್ನೂ ಈ ಫಕೀರನನ್ನೂ ಸುತ್ತಾಸರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು.

ಮಾಧವಿಯು- ಸಭಾಮಂಟಪವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗುವಂತೆ ಕೇಳಿ ಹಾಕಿ ನಕ್ಕಳು! ಅವಳ ಶರೀರವು ಸಭಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಹೊರಳಾಡಿತು! ರಾಜಭಟರು ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಅಸ್ಪರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವು ಹಾರಿಹೋಗಿತ್ತು.

ದಿವಾನ್‌ರವರು ಮಾಧವಿಯು ಮತ್ತಿರ ಬಂದು ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದರು ಮಾಧವಿಯು ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕುಂಕುಮದ ಚೊಟ್ಟು ಇರಲಿಲ್ಲ! ಅದು ಸೌಮ್ಯಗಲ್ಯದ ಕುಂಕುಮವಲ್ಲ. ಘೋರ ಐಷ! ಮಾಧವಿಯು ಅವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಮರದಲ್ಲಿ ಅಗೆದು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಕಾಂತಿಯ ಶಾಂತಿ

ದಿವಾಳರವರು ತಮ್ಮ ದಿವಾಳಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಬಂದು ರಾಧಾ ರಾಣಿಯವರ ಸವಾರಿಯು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿದನು. ದಿವಾಳರವರು ಎದ್ದು ಬಂದು ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ತನ್ನ ದಿವಾಳಖಾನೆಗೆ ಕರದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿದರು.

ರಾಣಿಯವರು- ದಿವಾಳರನ್ನು ಕುರಿತು ದಿವಾಳರವರೇ! ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವಾಯಿತಷ್ಟೆ! ಇನ್ನು ನಾವುಗಳು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಬಹುದಷ್ಟೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ದಿವಾಳ- ರಾಣಿಯವರೇ! ನಾವು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವು ವ್ಯರ್ಥವಾದಂತೆಯೇ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏದೋಹವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಶಮನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ಷಿಯು ಸಿಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಲ್ತಾನರ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎಂದೂ ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಅವಮಾನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ!

ರಾಧೆ- ದಿವಾಳರವರೇ! ಭಕ್ಷಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನನ್ನು ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ದಿವಾಳ- ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಸುಲ್ತಾನರ ಆಜ್ಞೆ! ಅವನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ!

ರಾಧೆ- ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ದಿವಾಳ- ನಾನು ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಧೆ- ನಾನು ಆ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಯು ನಿರಪರಾಧಿಯೆಂದು ಪ್ರತಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಗರದ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಖಾಸಿಂಖಾನನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಎಥೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಈಗ ನೀವು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡಿಸಲು ನಾನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ!

ದಿವಾಳ-ರಾಣಿಯವರೇ! ತಮ್ಮ ಮಾತು ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?

ರಾಣಿ- ಹೌದು! ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದ ದಿನವೇ ನಾನು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆನು.

ದಿವಾರವರೇ ! ಈಗ ನಾನು ಅಂಕಿ ಮಾಡುವಂತೆ ತಾನ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ದಿವಾ- ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಾಲಿಸತಕ್ಕವನೆಂಜು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ.

ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ಫಕೀರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ ! ಅವರದೇನುತಪ್ಪಿದೆ ? ಅವನೊಬ್ಬ ಜಂಗಮ ! ಘೌಜುದಾರನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಜಂಗಮ ರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿದನು. ಆಗ ತಲೆಯುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇವನು ಫಕೀರನಾದನು. ಮಾಧವಿಯು ಅವನವಂಗಳು. ಅವಳ ಕಥೆಯ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ ! ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟೊಂದು ಖತಿಗೊಂಡಿರಬೇಕು ? ನೀವೇ ನೋಡಿರಿ ! ಅವನು ಮೊದಲು ಘೌಜುದಾರರ ವಿಧ್ವೇಷಿಯಾದನು. ಘೌಜುದಾರನ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಕ್ಕತ್ಯ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಗ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಇದ್ದುದು ಸುಲ್ತಾನರ ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ ? ಆಗ ನೊಂದವರೆಲ್ಲರೂ ವಿಧ್ವೇಷಿಗಳಾದರು. ನೀವು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ವಿಧ್ವೇಷಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿರಿ ! ಈ ವಿಪ್ಲವನೆಲ್ಲಾ ಘೌಜುದಾರನ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದ ಆದವೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿರಿ ! ವಿಧ್ವೇಷಿಗಳೆಲ್ಲಾ ವಿಧ್ವೇಷವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡಿ ವಿಧ್ವೇಷಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಜನ ಯುವಕರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಎಲ್ಲವೂ ಹೇಗಾಗುತ್ತೋ ನೀವೇ ನೋಡಿರಿ !

ದಿವಾ- ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ನೀವು ಹೇಳುವ ರಾಜನೀತಿಯು ಬಹಳ ಯುಕ್ತಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ ? ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಯಿತು !

ರಾಧೆ- ದಿವಾರವರೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಈ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೇನು ? ಇಲ್ಲಿಯ ತರುಣರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೇನು ? ನಿಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೋರುತ್ತೀರೇನು ?

ದಿವಾನ್‌ವರೇ ಈಗ ಹೇಳಿರಿ ! ನೀವು ಈ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸುತ್ತೀರಾ ? ಇಲ್ಲವೇ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷೋಭೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಯುವಕರನ್ನು ಕೊಂದು ಅಪಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಾ ?

ದಿವಾನ್-ರಾಣಿಯವರೇ ! ತಾವು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ನಡುಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಶಾಧಾ- ಸುಲ್ತಾನರವರು ಒಪ್ಪದೇ ಏನು ! ಅವರನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ದಿವಾನ್- ಒಪ್ಪಿಸಬಲ್ಲೆರಿ ! ಆದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೇಕೆ ? ನಾನು ತಮಗೆ ವಹಿಸಿ-ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಶಾಧಿ- ದಿವಾನ್‌ಸಾಹೇಬರವರೇ, ಈ ಕ್ಷಣ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸುಲ್ತಾನರು ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ರಾಜಭಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರಿಸಿ ಅವನನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಘೌಜುದಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದರಿಂದ ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಈ ಕರ್ನಾಟದಲ್ಲಿ ಅಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ನೆಲೆಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾವು ನನಗೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನರು. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿವೆ. ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಪ್ಲವವನ್ನು ಅಣಗಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯು ನಿಮಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಗೌರವವು ನೂರುಮಡಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಮ್ಮ ರಾಜನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ! ನೀವು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ವಿದ್ರೋಹವು ನಾನಾಮುಖವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಮಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರು

ಈ ಮಂಗಳೂರನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದರೆ ನೀವೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆರಿ ! ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿದ್ರೋಹಿ ಬಲ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೆ ದೊರತ ಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನರೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೂ ಈ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು.

ದಿವಾನರು ಮಾತನಾಡಲಾರದೇಹೋದರು. ರಾಣಿಯವರೇ ! ತಾವು ಹೇಳಿದಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿದ್ರೋಹವು ಬೆಳೆಯದಂತೆ ಭಕ್ಷಿಯಿಂಪ ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡಿಸಬಲ್ಲೆರಾ ?

ರಾಧೆಯು ದಿವಾನ್‌ರವರೇ, ತಾವು ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಅರಿಯಿರಿ ! ಇಂದು ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸುಲ್ತಾನರು ಈ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ.

ದಿವಾನ್-ನನಗೆ ಕುತೂಹಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. | ತಾವು ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಭೇಟಿಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾಧೆ- ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕರತಂದು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ! ಆ ವಿದ್ರೋಹಿಯಾದ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರ ಪರಮ ಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರಿನ ವೀರ ಸೈನಿಕರಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ಷಮಾಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿರಿ !

ದಿವಾನ್- ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಆ ಭಕ್ಷಿಯಪರಿಚಯವು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಂತಿಹೆ.

ಹೌದು ! ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ದಿವಾನ್‌ರವರು ಕಛೇರಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಫಕೀರನನ್ನು ಕರಸಿದರು. ದಿವಾನರು ಫಕೀರನನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆಯಾವ ಗುರುತರವಾದ ಅಪರಾಧವೂ ಸಾಬೀತಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಖುಲಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಫಕೀರನು-ದಿವಾನ್‌ರವರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತು ದಿವಾನ್‌ರವರೇ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ಲವ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಚಾರೋಭೆ ಎದ್ದಿದೆ. ಧರ್ಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಶಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪೂ ನೌಜುದಾರನದೆಂದೂ, ಅವನ ಕಡೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳದೆಂದೂ ತಮಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ತಮ್ಮ ಮನವು ಶಾಂತವಾಗಿಲ್ಲ. ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅಧಿಕಾರ ದರ್ಪದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರಿಂದ ವಿಪ್ಲವವು ಶಾಂತವಾಗದು. ಕ್ಷೋಭೆಯು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಆ ಭಕ್ಷಿಯು

ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಸೇನಾನಾಯಕನಾಗಲು ಅರ್ಹನಾದವನು. ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಸೇನಾನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪತ್ತಿಮು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಭಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಂಡರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ವಿವೇಕವಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸೇನಾನಾಯಕನಾಗಿ ಈ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಟ್ಟರೂ ಒಂದೆ. ಗಟ್ಟಿಗೇರಿಸಿದರೂ ಒಂದೆ.

ದಿವಾನ್- ಫಕೀರರೇ ! ನೀವು ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಡುವುದು ಸುಲ್ತಾನರವರ ಧರ್ಮ ! ಅವನ್ನು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಫೌಜುದಾರರು ಈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಹಳ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಭವಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದೇನೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರು ತಿಳಿಸಬಲ್ಲರಾ ?

ಫ- ದಿವಾನ್‌ವರೇ ! ಕುತುಬುದ್ದೀನನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಧನ ಕನಕಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗುಪ್ತವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದನೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದು ಮಾಧವಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವಳು ಆ ರಾತ್ರಿ ಫೌಜುದಾರರನ್ನು ಕೊಂದು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಾಗ ಅದಿಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ಷಿಯವರಿಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಆ ಗುಪ್ತ ನಿಧಿಯು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ !

ದಿವಾನ್- ಒಳ್ಳೆಯದು.

ದಿವಾನ್‌ರವರು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿವೇಕಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿದರು. ಭಕ್ಷಿಯವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪಗೋಡಾಗಳನ್ನು ಭಕ್ಷೀಸ್ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಡಂಗೂರ ಹಾಕಿಸಿದರು.

ಭಕ್ತಿಯ ಅಂತರ್ಧಾನೆ

ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಚಲ್ಲಿದಂಥಾ ತಗ್ಗತ್ತಲೆ. ಆಕಾಶವು ನೀಲವಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿದೆ. • ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಿನುಗುತ್ತಿವೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳು ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸಮುದ್ರ ತೀರದ ಮರಳು ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮದ್ದಾನೆಗಳು ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು ಹೊರಳಾಡಿದಂತೆ ಅಲೆಗಳು ಬಂದು ತೀರದ ಮೇಲೆ ಹೊರಳುತ್ತಿವೆ. ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ದೋಣಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ರಾಜ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಎರಡು ಮ್ಯಾನಾಗಳು ಸಮುದ್ರ ತೀರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಮುಂದುಗಡೆ ದೀವಟಗಳ ಪ್ರಕಾಶ! ಆ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೋಯಿಗಳಶಬ್ದ! ಹಿಂದುಗಡೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವಗಳಖುರ ಪುಟ ಶಬ್ದ! ಆ ಮ್ಯಾನಾಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ದೌಲತರಾಣಿಯವರೂ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೂ ಕುಳಿತಿದಾರೆ. ಈ ಮ್ಯಾನಾ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಮ್ಯಾನಾದಲ್ಲಿ ದಿವಾರವರು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಮ್ಯಾನಾಗಳೂ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ರಾಣಿಯವರೂ, ದಿವಾರವರೂ ಮ್ಯಾನಾಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದ ದೋಣಿಯನ್ನು ಏರಿದರು. ನಾವಿಕರು ಪಟಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ಲಂಗರುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಹುಟ್ಟುಗಳ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ದೋಣಿಯು ರರವೇಗದಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು. ದೋಣಿಯು ಉತ್ತರಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಸುಮಾರು ೫-೬ ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಡಗು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕಡು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಹೆಡಗಿನ ದೀಪಗಳು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು ದೋಣಿಯು ಹೆಡಗಿನ ಸಮಾಪವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ರಾಣಿಯವರೂ, ದಿವಾರವರೂ ಹೆಡಗಿನ ಮೇಲುಭಾಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭವ್ಯಾಕಾರನಾದ ಮನುಷ್ಯನು ವಿನಯದಿಂದ ಆ ಮೂವರು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನೂ ಎದುರುಗೊಂಡನು. ಕೆಳಭಾಗದ ಹಂತದಿಂದ ಮೇಲುಭಾಗದ ಅಂತಕ್ಕೆ ಕಿರಿದಾದ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಹೆಜಾರ.

ಹೆಜಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಎರಡು ಕೋಣೆಗಳು. ಆ ಎರಡು ಕೋಣೆಗಳಿಂ

ದಲೂ, ಈ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲುಗಳು. ಆ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಗೆ ಕಿಂಕಾಸಿನ ಫರದೆಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ಇಳಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಹೆಸರು ಬಣ್ಣದ ರತ್ನ ಕಂಬಳಿಯು ಹಾಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಹೆಸತೂಲಿಕೆಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮೆತ್ತೆಗಳು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರೇಸಿಮೆಯ ಒರಗು ದಿಂಬುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಲಾಪತ್ತಿನ ಹೆವ್ವುಗಳು ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮೇಲುಗಡೆ ಚೀಣಾಂಬರದ ವಿತಾನವು ಇಳಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ತೋರಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಮುತ್ತಿನ ರೂಲರಿಗಳು ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಕಂದೀಲು ದೀಪಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿವೆ. ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಳಪಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕರೀ ಶಿಲೆಯ ಕಾಲು ಮಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪುಷ್ಪದಾನುಗಳು ಪುಷ್ಪ ಸಾರಭಾವನ್ನು ಸೂಸುತ್ತ ಮೆರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹಜಾರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯತ ಶಿಲೆಯ ಕಾಲು ಮಣಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನದ ದಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸುವಾಸನೆಯ ಊದು ಬತ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ರಾಣಿಯವರುಗಳೂ, ದಿವಾಣವರೂ ಆ ಹಜಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ರಾಣಿಯವರು ಉಪಚರಿಸಿ ದಿವಾಣವರನ್ನು ತಿವಾತಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಈ ಮೂವರು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಆ ಭವ್ಯಾಕೃತಿಯ ಮನುಷ್ಯನು ಹೊರಗಡೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ದಿವಾಣ- ರಾಣಿಯವರೇ, ನಾನು ಎಂದೂ ಹೆತಗನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಈ ಭವ್ಯವಾದ ನೌಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ ಇದು ಯಾರ ಹಡಗು! ನಾವು ಎಲ್ಲಿದೇವೆ ?

ದೌ-ದಿವಾಣರೇ! ತಾವು ಸಂದೇಹಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಇದು ಕನ್ನನೂರಿನ ರಾಣಿಯವರ ಹಡಗು. ಆ ರಾಣಿಯವರು ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು.

ರಾಣಿಯವರೇ, ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಭಯವೆಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುವುದಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕರತರೋಣವಾಯಿತು.

ದೌ- ನಗುತ್ತಾ ಒಂದು ಸಹಸ್ರ ಪಗೋಡಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ತರೋಣಾಗಿ ದೆಯೇನು? ತಾವು ಹಂಗುರವನ್ನು ಹೊಡೆಸಿರುವಂತೆ ಸಹಸ್ರ ಪಗೋಡಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ

ನಾನೇ ಹತ್ತುಸಹಸ್ರ ಪಗೋಡಗಳನ್ನು ದಿವಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ
ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕು.

ರಾಣಿಯವರೇ, ನಾನು ಸುಲ್ತಾನರ ಸೇವಕ. ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕ.
ತಾವು ಹೇಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎದುರಿದ್ದ ಫರದಿಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇಬ್ಬರು
ಆಜಾನುಬಾಹುಗಳಾದ ಮಹಾಪುರುಷರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾ
ಹೆಜಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ದಿವಾನ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ಆಸನದಿಂದ
ಜಗ್ಗನೆದ್ದರು. ತಲೆಬಾಗಿ ಮುಜರೆ ಮಾಡಿದರು. ದಿವಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಯಜ್‌ಖಾನರ ದರ್ಶನವಾದದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ದಿವಾನ್‌ರವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ರೋಹದ ಮೂಲ
ವು ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರೇನು? ಎಂದು ಅವರ ಎದೆಯು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳು
ಲಾರಂಭಿಸಿತು. ರೋದವು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಯಜ್‌ಖಾನರು ನಗುತ್ತಾ ದಿವಾನ್‌ರವರೇ, ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊ
ಳ್ಳೋಣವಾಗಲಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಬಲು ಸಂತೋಷ! ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನುವುದು!

ದಿವಾನ್‌ರವರು ಪುನಃ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಇಯಜ್‌
ಖಾನರವರು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ದಿವಾನ್‌ರವರ ಎಡಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ
ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರ
ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮನುಷ್ಯ ಅವರ ಬಲಗಡೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದನು.

ದಿವಾನ್- ಹುಜೂರು, ಬಹಳ ದಿವಸಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಲಾಭವು
ಮೊರೆಯಿತು. ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ವಿದ್ರೋಹ ಎದ್ದಿತು.

ಅದನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸುಲ್ತಾನರವರ ಆಜ್ಞೆ
ಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ರಾಣಿಯವರ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ
ವಾಯಿತು!

ಇಯಜ್- ಈ ವಿದ್ರೋಹದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ರೋಹ
ವೇಳಲು ಕಾರಣವೇನು. ಮೂಲಕರ್ತರಾರು?

ದಿವಾನ್- ನವಾಬರವರೇ, ಭಕ್ಷಿ ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಈ
ವಿದ್ರೋಹದ ಮೂಲವುರುಷನೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ರೋ
ಹದ ಕಾರಣವು ವೇದ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಇಯೆಜ್- ದಿವಾಕರವರೇ, ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ವಿದ್ಯೋಹದ ಕಾರಣವು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸೋಜಿಗದ ಮಾತು! ವಿಮೋಚನೆ ಮೂಲಪುರುಷನು ಇನ್ನೂ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ದಿವಾಕರ-ಖಾಸರವರೇ! ಫಾಜುದಾರ್ ಕುತುಬುದ್ದೀನರವರ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಕ್ರೂರವರ್ತನೆಗಳೇ ಈ ವಿದ್ಯೋಹದ ಮೂಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಿಯು ಶಿಕ್ಷೆಯಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಫಿಯೆಜ್-ಸಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಫಕೀರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರಂತೆ! ವಿಮೋಚನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿವಿರಂತೆ! ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಲ್ತಾನರವರು ಒಪ್ಪುವರೇ! ಇದು ಅವರ ದರ್ಪಕ್ಕೆ ಲಾಂಛನವಲ್ಲವೇ?

ದಿವಾನ್-ಸುಲ್ತಾನರವರ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಾದುವೆಂದೇ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ತೀರ್ಮಾನವೇ ಸರಿಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಬೇಡಿ ನಾನು! ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು! ನನಗೆ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಮದಾಲಯವರ ಗತಿಯೇ, ನನಗೆಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೋ ಎಂದು! ಮರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಂಜುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವ ಭಯ!

ಇಯೆಜ್-ಜನಾಲ್ವುದ್ದೀನರವರೇ! ತಾವು ಮಾನ್ಯರಾದ ಸರದಾರರು! ತಮಗೆ ಯಾವ ಭಯಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ! ಈಗ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ತಮಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಾಣೀ ಸಾಹೇಬರವರೇ ಕಾರಣರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಅಡಿಗಡೆಗೂ ವಿದ್ಯೋಹಗಳ ಪರವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ವಿದ್ಯೋಹಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನರನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರಬಲ್ಲರು!

ದಿವಾಕರ-ಹುಜೂರು! ನ್ಯಾಯಧರ್ಮಗಳೊಂದು ಕಡೆ! ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಅಭಯ ಹಸ್ತವು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ! ಈ ಮಧ್ಯೆ ನನಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿದೇನೆ.

ಇಯೆಜ್-ರಾಣಿಯವರೇ! ದಿವಾಕರವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರತಂದ ಉದ್ದೇಶವೇನು?

ರಾಧೆ-ನನಾಬರವರೇ ! ದಿವಾನ್‌ರವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭೇಟಿ ನೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕರತಂದಿದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ದಿವಾನ್‌ರವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನಿತ್ತಿದೇನೆ.

ಇಯಜ್-ದಿವಾನ್‌ರವರೇ ? ಆ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕರಸಬರೆ ತಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ದಿವಾನ್-ನಾನು ಈ ವಿದ್ರೋಹದ ಮುಖಂಡರು ಅವರೇ ಎಂದು ನಂಬಿದೇನೆ. ಅವರನ್ನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಯಜ್-ಭಕ್ಷಿಯವರೇ ಸ್ವತಃ ವಿದ್ರೋಹದ ಮುಖಂಡರು ತಾನೇ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ?

ದಿವಾನ್-ಅವರನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಯಜ್-ಅದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವರು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ?

ದಿವಾನ್-ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೆ !

ಇಯಜ್-ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನಿಮಗೆ ಭೇಟಿನೂಡಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲು ರಾಣಿಯವರು ಒಪ್ಪುವರೆ ?

ದಿವಾನ್- ನನಾಬರವರೇ ! ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ರಾಣಿಯವರು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟು, ರಾಣಿಯವರೇ ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರೆ, ಸುಲ್ತಾನರು ಭಕ್ಷಿಯವರನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಯಜ್- ನಕ್ಕು ದಿವಾನ್‌ರವರೇ ! ನಗರದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಖಾಸಿಂಖಾನರ ದೇನು ತಪ್ಪು ! ಅವರಿಗಾವ ಗತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಯಾರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹಾ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿರುವ ಭಕ್ಷಿಯವರು ನಿಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನರ ಸಮ್ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ಅವರು ಕ್ಷಮಿಸುವರೆಂಬ ಭರವಸೆಯು ತಾನೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಭಕ್ಷಿಯು ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಪುರುಷನಾದರೆ ?

ರಾಧೆ- ಖಾನರವರೇ. ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೊಡು. ವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದಿವಾನ್‌ರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರತಂದೆ.

ದಿವಾಳರವರೇ! ಮಾಘ್ ಮಾಡಬೇಕು ! ತಾವು ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ದಂಡಿ ನೊಡನೆ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವನು ನನ್ನ ಬಂದಿ ! ಅವನನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ತನ್ನ : ಬಂದಿಯಾಗುವುದು ಹೇಗೆ ? ನನ್ನ ಖೈದಿಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ, ತಾವು ನನನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ ತಿಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ದಿವಾಳ- ತಾಯಿ ! ಎಂಥಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡೋಣವಾಗುತ್ತವೆ. ತಮನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವಷ್ಟು ನೀಚನೇ ನಾನು !

ರಾಧೆ- ನಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ! ದಿವಾಳರವರೇ ಇಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದಿ ದೇನೆ. ಈಗ ಅವನು ನನ್ನ ಖೈದಿ. ಅವನ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯು ನನಾಬರವರು

ಇಯಾಜ್- ದಿವಾಳರವರೇ, ಭಕ್ತಿಯು ನಿಜವಾಗಿ ಎದ್ದೋಹಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಹನನ್ನು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರಿಗೊಪ್ಪಿಸುವುದು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮ. ವಿದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಸ್ವಯಂ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರೇ ಜನಾಬ್ದರರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ದಿವಾಳ- ನನಾಬರವರೇ ! ನಾನು ನಗರದ ದಿವಾಳನಾವರೂ, ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ಅಜ್ಞಾಧಾರಕ !

ರಾಧೆ- ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಡೆ ರಾಧಾರಾಣಿಯು ತಿರುಗಿ ಭಕ್ತಿಯವರೇ ! ನೀವು ಈಗ ನನ್ನ ಬಂದಿಗಳು ! ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇತ್ತ ಬನ್ನಿರಿ ! ದಿವಾಳರವರಿಗೆ ಮುಜರೆ ಮಾಡಿರಿ !

ದಿವಾಳರು ಅಪ್ರತಿಭರಾಗಿ ರಪ್ಪೆಹೊಡೆಯದೇ ಭಕ್ತಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಭಕ್ತಿಯು ಮುಂದೆ ಬಂದು ದಿವಾಳರವರಿಗೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡಿ ನಿಂತನು.

ದಿವಾಳರವರೇ ! ನಾನೇ ಭಕ್ತಿ ! ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ, ನಾನೇ ಬಂದು ರಾಣಿಯವರುಗಳ ದರ್ಶನಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವನ ಬಂದಿಯೆಂಬುದು ನಿಜ !

ದಿವಾನರು-ಭಕ್ಷಿಯವರೇ ! ತಾವು ನುಹಾ ಪುರುಷರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ, ತಾವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಎಂದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿಸಿಕೊಂಡರು !

ಭಕ್ಷಿ-ದಿವಾನ್‌ರವರೇ ! ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬಹುದು !

ದಿವಾನ್-ನವಾಬರವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ .ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿರುಹ ತಮ್ಮನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಆಡರೂ ಕೆಲ ವಂಶಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲವಿದೆ.

ಭಕ್ಷಿ-ಕೇಳಬಹುದು !

ದಿವಾನ್-ತಾವು ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೆಂಬುದು ನಿಜವೋ !

ಭಕ್ಷಿ-ನಿಜ ! ನಾನು ವಿದ್ರೋಹಿ ! ನಾನು ವಿದ್ರೋಹವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದೆನು.

ಇಂದಿಗೂ ಈ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳ ಮುಖಂಡನು ನಾನೇ !

ದಿವಾನ್- ತಾವೇಕೆ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿದಿರಿ !

ಭಕ್ಷಿ- ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲಿನ ಕ್ರೋಧದಿಂದ ! ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೈ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ !

ದಿವಾನ್‌ರವರೇ ! ಕೇಳಿರಿ ! ತಾವು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರು ! ಸುಲ್ತಾನರವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರಾದ ದಿವಾನ್‌ರವರು. ತಮ್ಮ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ! ತನ್ನೊಡನೆ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ಸೈನ್ಯವಿದೆ. ತಾವು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳು ! ವಿದ್ರೋಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಯುಧಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ವಿದ್ರೋಹವು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ! ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ವಿದ್ರೋಹವು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ ಸುಲ್ತಾನರವರೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೇ ಜಯವಾಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಅಜರಾಮರವಾದ ಕೀರ್ತಿ ! ಅವರು ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಶೇಡು ತೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೂ ಅದೃಷ್ಟವು ನನ್ನ ಹೆಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರದಿಲ್ಲ ನವಾಬರವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಈಗ ನಾನು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರ "ಬಂದಿ" ಎಂಬುದು ನಿಜ ! . ತಾವು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ! ವಿದ್ರೋಹವು ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು.

ದಿವಾನ್- ಭಕ್ಷಿಯವರೇ, ತಾವು ವೀರವುರುಷರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನವಾಬ್ ಇಯಜ್ ಖಾನರವರ ಅನುಗ್ರಹವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಪಾರವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಗರದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಂದಿಯಾದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು- ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಪಾತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಇಂದು ನನಗೂ ತಮಗೂ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧವು ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರೆ ನಾನೆಷ್ಟೋ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆವರೆ ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ರೋಹವೇಳುವುದು ಅದನ್ನು ಯುದ್ಧದಿಂದ ಅಣಗಿಸುವುದು ಇದೆಲ್ಲವೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನವಾಬರವರು ಸ್ವತಃ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಈ ವಿದ್ರೋಹವನ್ನು ಅಣಗಿಸಿದರು. ಅಂದು ನಗರದ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಬಂದಿಯಾದೆ! ಇಂದು ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿದ್ರೋಹದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅವರ ಬಂದಿಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ!

ಹೌದು! ದಿವಾನ್‌ವರೇ! ನಾನು ಆನುರಣಾಂತ ನವಾಬರ ಒಂದಿ. ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇಂದೇ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೊಬ್ಬರೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ!

ರಾಥೆ- ನಗುತ್ತಾ ಭಕ್ಷಿಯವರೇ, ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳೂ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ!

ಭಕ್ಷಿ- ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ, ನಾವು ಹತ್ತುಸಹಸ್ರ ಜನರಿದೇವೆ ಪರರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ.

ದಾ- ಸೇನಾನಾಯಕರೇ, ಆಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ.

ಭಕ್ಷಿ- ಮಾತೆಯವರೇ, ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ದಾ- ನಗುತ್ತಾ, ಭಕ್ಷಿ ನೀನು ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವೆಯಾ?

ಅಸಂಭವ! ಅಂದು ನವಾಬರು ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದುದೇಕೆ? ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಾರದೆಂದಲ್ಲವೆ? ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನವಾಬರಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾದಾಗ ಇಯಜ್ ಖಾನರು ಹಿಂದೆಗೆದುದೇಕೆ? ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಾರದೆಂದಲ್ಲವೆ? ಇಂದು ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಹರಡಿದ ವಿದ್ರೋಹ

ನನ್ನ ಅಣಗಿಸಿದುದೇಕೆ? ಮೈಸೂರಿನ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಾರದೆಂದ
ಲ್ಲವೆ? ಮುಂದೆ ಈ ಹತ್ತು ಸಹಸ್ರ ದಂಡನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೀನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ?

ದೇವಿಯವರೇ! ನಾನು ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸುನಶ್ಯಾಂತಿಯಾಗದು

ದೌ- ಭಕ್ಷಿ ನೀನು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಕಡೆ ಮರಾಠರ ಕಡೆ ಸೇರುವೆಯಾ? ಹಾಗೆ
ದ್ದರೆ ಹೋಗು! ನಿನಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುವೆನು.

ತಾಯಿ! ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಕಡೆ ಮರಾಠರ ಕಡೆ ಸೇರುವೆನೇ!
ತಮಗೆ ಅಂಥಾ ಸಂದೇಹವಿದ್ದರೆ ಇಂದೇ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿಬಿಡಿ!

ದೌ- ನಗುತ್ತಾ! ಭಕ್ಷಿ! ನೀನು ಶತ್ರುಗಳ ಕಡೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನೀನು ಮಹಾಸೇನಾನಿಯಾಗಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು
ಭಕ್ಷಿಯು ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿದನು-

ಹಾಗಾದರೆ ಫಕೀರನಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು

ಭಕ್ಷಿಯು ಮೌನವಾಗಿದ್ದನು.

ದಿವಾಣ- ಭಕ್ಷಿಯವರೇ! ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು! ಘೌಜುದಾರನು ಮುಚ್ಚಿ
ಟ್ಟಿರುವ ನಿಧಿ ಎಲ್ಲಿಯೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಬಲ್ಲೀರಾ?

ಭಕ್ಷಿ- ಹೌದು ಆ ಗುಪ್ತ ನಿಧಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ!

ದಿವಾಣ- ಅದು ತಮ್ಮ ಧನ! ತಾವು ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು!

ಭಕ್ಷಿ- ದಿವಾಣರೇ! ಅದು ತಮ್ಮ ಧನವೂ ಅಲ್ಲ! ನನ್ನ ಧನವೂ ಅಲ್ಲ! ಅದು
ಈ ಮಂಗಳೂರಿನ ಜನರದು. ಅದು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಲ್ಲ! ಅದು
ಪರರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಪರರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಇಯಾಜ್-ದಿವಾಣರವರೇ! ಈ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರಿ!
ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇವರಿಂದ ಆತಂಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು
ವೆನು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿದ್ರೋಹವು ಅಸ್ತವಾದಂತಾಯಿತು. ತಾವು ತಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನ
ರಿಗೆ ಹೇಳಿರಿ! ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿದ್ರೋಹಿ ಮುಖಂಡನಾದ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು
ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರಿ. ಮಹಾ ಸೇನಾನಾಯಕನಾದ ಈ ಭಕ್ಷಿ
ಯನ್ನು ಕಾಲಾಸುಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿಗೆ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ.

ದಿವಾಣರವರಿದ್ದು ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿದರು. ಸವಾಬರಿಗೆ ನೆಲ
ಮುಟ್ಟಿ ಸಳಾಂ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹಡಗನ್ನು

ಇಳಿದು ದೋಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಇಯಾಜ್ ಖಾನರು ದೌಲತ್ತಳನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ತಾನು ಮಲಬಾರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ದೌಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಭಾರಾಣಿಯವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಹುಸೇನ್ ಖಾನನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರತಂದು ಅವರ ಬಿಡಾರವನ್ನು ತಲಪಿಸಿದನು. ದೌಲತ್ ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಅವರ ಅಪ್ಪನೇ ಪಡೆದು ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿಸೇಟರ ಹಡಗಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದೇ ರೂವ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಹಡಗು ದಕ್ಷಿಣಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಟಿತು. ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಳಿಸಿಹೋಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹುಸೇನ್ ಅಲ್ಲಿಖಾ ಎಂಬ ಸೇನಾನಾಯಕನೇ ಈ ಭಕ್ತಿ. ಈ ಮಹಾವೀರನ ವಿರಚಿತ್ರೆಯು ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ.

---:0:---

ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ

ಅಲ್ಲಿಸೇಟನು ಮಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಕೋಬೇಬಂದರಿಗೆ ಬಂದುಸೇರಿದನು. ಈ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಾಯಿತು. ಹುಸೇನ್ ಖಾನನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರತಂದಿದಾನೆ. ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಸೇಟರ ಅನಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಸೇನ್ ಖಾನನೂ ಇದಾನೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಆಗಿದಾನೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ಉದ್ವೇಗ! ತನ್ನ ನಿರೋಧವು ವಿಫಲವಾಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಪ್ರಬಲವಾದ ಚಿಂತೆ! ಹುಸೇನ್ ಖಾನನ ಮನಸ್ಸಿನ ತಳಮಳವನ್ನು ನರ್ಣಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ! ಟಿಪ್ಪುಸುಲ್ತಾನನು ಅವರ ಪರಮ ವಿದ್ವೇಷಿ! ಆ ದ್ವೇಷವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಹುಸೇನ್ ಖಾನನಿಗೆ ಸೇಟರಲ್ಲಿ ಪರಮ ಭಕ್ತಿ! ಈ ವಿರಾಗ್ರಣೆಯಾದ ತರುಣನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೇಟನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಸೇಟನು ಸಂಚಾರ ಹೊರಟನು. ಹುಸೇನ್ ಖಾನನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲಾಯಿತು:—

ಸೇಟ್-ಹುಸೇನ್ ಖಾನ್ ನೀನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಿ ?

ಹುಸೇ- ನವಾಬರೇ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸರ್ವದಾ ಕಾದ್ರಬ್ಬಿಣದಂತಿದೆ. ನನಗೆ ಏನೂ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋಬಾರಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಸೇಟ್- ಅದು ವೀರ ಪುರುಷರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ !

ಹುಸೇ- ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹುಜೂರಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ?

ಸೇಟ್- ನೀನು ಸೇನಾನಾಯಕನಾಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ !

ಹುಸೇ- ಖಾಸಿಂಧ್, ಯಾವಸೇನೆ! ಯಾರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸೇಟ್- ವೀರಪುರುಷರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು !

ಹುಸೇ- ನವಾಬರವರೇ, ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಿವೆ ? ಯಾರಿಗಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಸೇಟ್- ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್, ವಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರ ರಾಜ್ಯ, ಮರಾಟರ ರಾಜ್ಯ ಎರಡೇ ರಾಜ್ಯಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇಂಗ್ಲಿಷರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಬೇಕು. ನಾವುಗಳು ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೋರಾಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಿತ್ತು ! ನಗರದ ರಾಜ್ಯವೂ ಸುಲ್ತಾನರವರದೇ !

ಹುಸೇ- ನವಾಬರವರೇ, ತಾವು ಹೇಳುವುದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲಿನ ದ್ವೇಷವು ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ ಹೇಳಿರಿ ! ತಮಗೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲವೆ ?

ಸೇಟ್‌ನು ನಗುತ್ತಾ-ಇಲ್ಲ, ಹುಸೇನ್‌ಖಾನ್ ! ನಿಜವಾಗಿ ನನಗೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಂಬಿ. ದೊಡ್ಡ ನವಾಬರು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿದ ತಂದೆ ! ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರು ಅವರು. ಅವರ ಕ್ಷಮಾಕ್ಷಾತ್ ಪುತ್ರರು ಸುಲ್ತಾನರು. ಅವರಮೇಲೆ ನಾನು ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವುದಿಂತು.

ಹುಸೇ- ಕ್ರೋಧ-ದುಃಖಗಳಿಂದ-

ನವಾಬರೇ, ಹಾಗಾದರೆ ತಾವು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನವಾಬರಿಗೆ ಅಷ್ಟಿತರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನೇ ನಡೆಸಬಹುದಲ್ಲ.

ಸೇತು- ಹೌದು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸುಲ್ತಾನರು ಬಹಳ ಮುಂಗೋಪಿಗಳು ದುಡುಕುಸ್ವಭಾವದವರು. ಯಾರ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಕಿವಿಗೊಡರು. ಅದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಸಮೀಪವಲ್ಲರೂವುದು ಸಾರ್ಥಕವಿಲ್ಲ. ನೂರದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಸ್ಥಿರಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದೇನೆ.

ಹುಸೇನ್- ತಾವು ಮಹಾ ಪುರುಷರು! ನನ್ನ ಮಾತು :ಹಾಗಲ್ಲ! ನನಗೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇ ಹಠವಿದೆ.

ಸೇತು- ಆ ಹಠಸಾಧನೆಗಿರುವುದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ! ನೀನು ಇಂಗ್ಲೀಷರೊಡನೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಬೇಕು. ಅಥವಾ ಮರಾಟರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕೋಟೇಕು.

ಹುಸೇನ್- ಅವೆರಡೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿವೆಲ್ಲ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಅಚ್ಚುಧಾರಕ. ತಮ್ಮ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಈ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಮನಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯವರು ಸೇಟರನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಸೇಟರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿವ್ವರೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇಟರು ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆಂಬ ಸಮಾಚಾರವು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ರಾಣಿಯವರು ಕೋಟೆಗೆ ಬಂದರು. ಸೇಟರ ಬೈರಕ್ ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯವರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಸೇಟರು ಹುಸೇನ್‌ನ ಸಹೋತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಬೈರಕ್ ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅವರದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು.

ರಾಣಿ- ಸೇಟರೇ; ತಮ್ಮ ಈ ದೀರ್ಘಪ್ರವಾಸವು ಎತ್ತಕಡೆ! ಯಾವ ರಾಜರಾಜಕಾರಣವು ತಮ್ಮನ್ನು ಶಿಳೆಮವೊಯ್ದಿತು

ಸೇತು-ನಗುತ್ತಾ ನಾನು ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದೆ. ವಸ್ತುತಃ ತಾವು ಊಹಿಸಿದಂತೆ ಅದು ರಾಜಕಾರಣವೇ ಸರಿ. ರಾಣಿಯವರೇ! ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ವಿಪ್ಲವ ನಡೆಯಿತು!

ರಾಣಿ-ವಿಷಾದದಿಂದ-ಸೇಟರೇ! ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ವಿಪ್ಲವ! ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಮರಾಟರ ಹಾವಳಿ, ಮಲಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಫರಂಗಿಯವರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ! ಓಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಆಘಾತ

ವಿಘಾತಗಳು. ಸುಲ್ತಾನರವರ ರಾಜ್ಯದ ಅಂತ್ಯವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮುಂಗಳೂರಿನ ಸಮಾಚಾರವೇನು? ವಿಪ್ಲವವೇನಾಯಿತು? ತಾವೇನು ಮಾಡಿದಿರಿ?

ಸೇಟ್- ವಿಪ್ಲವವು ಕೊನೆಗಂಡಿತು! ಈ ಹುಸ್ಸೇಖಾನರೇ ವಿಪ್ಲವದ ಮೂಲಕರ್ತರು! ನಾನು ಇವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇವರನ್ನು ತಾವು ಬಲ್ಲಿರಷ್ಟೆ!

ರಾಣಿ-ಚಕಿತನಾಗಿ-ಹುಸ್ಸೇಖಾನನ ಕಡಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ! ಇವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಒಂದು ವಿನ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅಂದೇ ಇವರೊಬ್ಬ ಸರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಹಾಪುರುಷರೆಂದುಕೊಂಡೆ! ಇವರು ನಮ್ಮ ಸೇನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸರಿಹಾಸ್ಯವೆಂದು ಕೊಂಡೆ!

ಹುಸ್ಸೇಖಾನನು-ವಿನಯದಿಂದ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ವಂದಿಸಿದನು.

ಸೇಟರು-ರಾಣಿಯವರೇ! ಅಂದು ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು. ಇಂದು ಸಿಜವಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸೇನೆಗಾಗಿಯೇ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸೇನಾನಾಯಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂವರ್ಧನ ಒಪ್ಪಿದರೆ ತಮಗೆ ಕೀರ್ತಿ ತರುತ್ತಾರೆ.

ರಾಣಿ-ಸೇಟರೇ! ತಾವು ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ತಮ್ಮ ಆಪ್ತರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯುಂಟೆ! ಅವರು ಸಿಜವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೇನಾನಾಯಕರು! ನಾನು ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕಳೆ.

ಸೇಟರೂ, ರಾಣಿಯವರೂ ಹುಸ್ಸೇಖಾನರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವರು ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಸೇನಾನಾಯಕರಾಗಿರಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ಮುಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಬೀರಾಣಿ ಮತ್ತು ಖಾನರು ರು ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು ಪೂರ್ಣ ಕಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅಮೃತನನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಬೀಳುತ್ತಿವೆ ಮುಂದುಗಡೆ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಮುದ್ರವು ಭೋರ್ಗರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಧೂರದಲ್ಲಿ ನೌಕೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ಪಟಗಳು ಕಾಣು

ತ್ತಿವೆ. ಬೀಬಿರಾಣಿಗೆ ಖಾನನ ಪ್ರವಾಸದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಕೇಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ! ರಾಣಿಯು ಖಾನನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಕುಳಿತು, ಖಾನರ ವರೇ! ನೀವು ದೂರ ವೇಶ ಹೊರಟು ಹೋದವರು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿತ್ತು! ನನಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು! ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ನೌಕಾವಿತಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ವಿಹಾರವಂತೆ ಸುಖಮಯವಾಗಿತ್ತಿತ್ತು. ನೀವು ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಿರಿ?

ಪ್ರಿಯ! ಬೀಬಿ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಒಲು ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆ! ಮಂಗಳೂರಿನ ವಿಪ್ಲವವು ಅಗಾಧವಾದುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಆ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯಲ್ಲ ದಾಲತ್ ಮತ್ತು ರಾಧಾರಾಣಿಯವರು ಧುಮುಕಿ ಅಪಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಯವಾಯಿತು! ಆದರೆ ಆದೆಲ್ಲಾ ಭ್ರಾಂತಿ!

ರಾ- ತಾವು ಅಲ್ಲಿ ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ್ದೀರೇನು ?

ಹೌದು! ಅವರ ಭೇಟಿಗಾಗಿಯೇ ಹೋಗಿದ್ದೆನೆಂದರೂ ಸಲ್ಲುವುದು.

ಖಾನರೇ! ಆ ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯವರೇಕೆ ಈ ಯುದ್ಧ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ತಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ?

ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ರಾಣಿಯು ನಗುತ್ತಾ ಅವರು ಸುಲ್ತಾನರ ಕಡೆಯವರೇನು ? ಸುಲ್ತಾನರಿಗಾಗಿ ಏಕೆ ಇಷ್ಟು ಹಿತಾಶೀಲಿಯುತ್ತಾರೆ ?

ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯವರು ಹೈದರಾಬಾದಿನವರ ಪ್ರೇಮಪುತ್ರ.

ಖಾನರೇ ನೀವು ನನ್ನನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನಗಳನ್ನು ಅನಂದದಿಂದ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಬೀಬೀ- ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ದಾಲತ್ ರಾಣಿಯವರನ್ನೂ ರಾಧಾರಾಣಿಯವರನ್ನೂ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ-ಬೀಬೀರಾಣಿಯನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಕಂದಿದ್ದರೆ

ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ! ದೌಲತ್ತಳು ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂದು ಕೊಂಡೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿನಗೆ ಆ ದೌಲತ್ತಳ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ದೌಲತ್ತರಾಣಿಯವರನ್ನೇ-ನೀವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕರತಂದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ರಾಣಿಯವರೇ, ದೌಲತ್ತಳು ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬರಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಖಾನರವರೇ, ನೀವು ಆ ರಾಣಿಯವರಿಗಾಗಿಯೇ ನಗರದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದರೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೌಲತ್ತ ರಾಣಿಗಾಗಿಯೇ ನೀವೂ ಸುಲ್ತಾನರೂ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ವದಂತಿ ಇದೆ. ಆಕಥೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬಾರದೆ ?

ಬೀಬೀ, ಅದು ಬೊಡ್ಡಕಥೆ. ನನ್ನ ಜೀವನ ಸಮರ ! ಆ ಕಥೆಯು ಎಂದು ಆರಂಭವಾಯಿತೋ ನಾನರಿಯೆ ! ಎಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತೋ ಅದು ಭಗವಂತನಿಗೇ ಗೊತ್ತು !

ಖಾನರೇ, ಆಕಥೆ ಬಲುಸ್ವಾರಸ್ಯದ ಕಥೆ ಇರಬೇಕು ಇಬ್ಬರು ಮಹಾ ವೀರರು ಒಬ್ಬ ರಮಣಿಗೋಸ್ಕರ ಹೋರಾಡಿದಿರಿ [ನಗುತ್ತಾ] ಇದರಲ್ಲಿ ಸೋತವರಾರು ? ಗೆದ್ದವರಾರು ?

ಪ್ರಿಯೆಬೀಬೀ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ನಾನೂ ಟಿಪ್ಪುವೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸೋತವರೇ ! ಗೆದ್ದವಳು ದೌಲತ್ತಳು.

ಬೀಬಿಯು ಖಾನನ ಕಂಠಾಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಖಾನರೇ, ಆ ದೌಲತ್ತ ರಾಣಿಯವರು ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯೆಂದು ಕೇಳಿದೇನೆ. ನಿಜವೇ ?

ಖಾನನು ಬೀಬಿಯ ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ ಬೀಬಿ, ನೀನು ದೌಲತ್ತಳಿಗಿಂತಲೂ ಸೌಂದರ್ಯವತಿ ! ವಿಲಾಸವತಿ ! ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯೆ ಆದರೆ ಆ ದೌಲತ್ತಳು ತೇಜಸ್ವಿನಿ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡಿದ ರಾಣಿಯವಳು. ಒಂದು ದಿನ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರುವಿರಿ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿಯ ಗಡದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಪುಷ್ಪಗಳಂತೆ ತೋರಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಎಂದು ಬೀಬಿಯು ಮುಖವನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದನು.

ಬೀಬಿಯು ಎದ್ದು ಅಂತಃಗೃಹದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮಧುಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದಳು. ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅಮರಿಬ್ಬರೂ ಮಧುವನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛ ಸೇವಿ

ಸಿದರು. ಬೀಬಿಯು ಖಾನನ ಕಂಠಾಲಿಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಖಾನರೇ ಇಂದು ಈ ರಾಜ್ಯವು ಸಣ್ಣದಾದರೂ ಸ್ವಂತರಾಜ್ಯ. ನನ್ನದು ಅಪಾರ ಐಶ್ವರ್ಯ ನನಗೆ ಇವೆರಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಣಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಿದೆ ಈ ಪ್ರಸಂಜೆದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ನನಗಿಲ್ಲ.

ಬೀಬೀ! ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಹುಕಾಲ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಾರದು.

ಖಾನರೇ ಒಹೆ, ಕಾಲವಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೂ ಅತಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ವಾದರೇನು? ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೇನು? ಭಗವಂತನು ಮಾನವರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿವಾನೆ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಪರಂವರೆಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ. ಇಂಥಾ ಮಾನವ ಶೋಕದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಅಖಂಡವಾದ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದಾನೆ ಇದು ದೇವರ ವರವು ಸಾವ!

ಬೀಬಿ, ನೀನು ಮುಗ್ಧಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುವಿ? ನೀನು ರಾಣಿಯಲ್ಲವೆ? ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರವು ನಿನ್ನದಲ್ಲವೆ? ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೋ ಫರಂಗಿಯವರು ಇದನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗಡಿಗೂ ಕಷ್ಟ ಪರಂಪರೆ ಗಳು ಕಾದಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಖಾನರೇ, ಈ ಸುಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೇಕೆ ಕವಡುವಿರಿ. ಅಂತಹ ಕಠಿಣ ಪ್ರಸಂಗವು ಒಂದರಿ ನೀವೇನುಮಾಡುವಿರಿ ?

ಖಾನನು- ನಾನು! ನಾನು ಯಾವ ಮಾಡುವೆನು. ಯಾರೋಪಿನಲ್ಲಿ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯೆಂದು ಫರಂಗಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆ ನೆಪೋಲಿಯನ್ನನಿಗಿಂತಲೂ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಯು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದಾ ನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತೋರುವೆನು.

ಬೀಬಿಯು- ಖಾನರೇ, ನಾನು ವರಿಸಿದ್ದು-ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಾದ ಸೇಟನ ನ್ನಲ್ಲ. ಈ ವೀರಮೂರ್ತಿಯಾದ ಖಾನರನ್ನು ನಾನು ವರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಜೆ ಗಳು ಇದನ್ನರಿಯರು. ಅವರಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ವರಿಸಿದೆ ನೆಂದು ಅಸಮಾಧಾನವಿವೆ. ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಬೀರಾಗ್ರೀಸರನನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿದರೆ-ತಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ಚಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಆ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು-ನನ್ನ ಕೌಶಲವನ್ನು ತೋರ

ಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಆಶೆ ಇದೆ. ಅಂಥದೊಂದು ಸುದಿನವು ಬಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ನನ್ನ ಜೀವನವು ಕೊನೆಗೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಖದ ಕಲ್ಪನೆಯು ನನಗೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ !

ಖಾನನು- ಬೀಬಿಯನ್ನು ಚುಂಬಿಸುತ್ತಾ “ಬೀಬಿ ! ಬೀಬಿ-ಪ್ಲೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆರಬ್ ತರುಣಿ ! ನಿನ್ನ ವಮನಿಗಳಲ್ಲಿ ವೀರರಕ್ತವಿದೆ. ಅಂಥದೊಂದು ಪರ್ವದಿನವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವೆವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದರು.

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯವರು ರಾಜಧಾಸಿನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಆ ದಿನವೇ ಹುಸೇನ್ ಖಾನನಿಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಹುಸೇನ್ ಖಾನನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸೇನೆಯನ್ನು ತಯಾರ್ಪಣೆಗೈದನು. ಮಂಗಳೂರು ಕಡೆಯಿಂದ ಬಹುಮಂದಿ ವಿವ್ರೋಹಿಗಳು ಬಂದು ಈ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷರ ಸೈನ್ಯದ ತರಬೇತಿಗೆ ಯಾವ ಅಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸೇನೆಯು ಕಡಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ !

ಈ ಸೇನಾ ಸನ್ನಾಹವು ತಲಚೇರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬಂತು ! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸರದಾರರು ಗೂಢಚಾರರಿಂದ ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಕನ್ನನೂರಿನ ಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ದಂಡು ಬಂದೇ ಬಿಡುತ್ತದೆಂದು ಕೂಡ ವರ್ತಮಾನವು ಬಂದಿತು ! ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಹುಸೇನ್ ಖಾನನು ಹರ್ಷಗೊಂಡನು !

ಒಂದು ದಿನ ಕೋಬಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನೆಯು ನಡೆಯಿತು. ಕೋಬಿಯು ರಮಣೀಯಾಗಾದ ಪ್ರವೇಶ ! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೈನಿಕರು ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಬಿಗೆ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದರು. ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸ್ಥಳೀಯ ಜಲಗಾರರು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವವರಿಗೂ ಜಗಳವಾಯಿತು. ಸೈನಿಕರು ಒಂದೆರಡು ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದರು. ಈ ದೂರು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಠಾಣೆಗೆ ತಲಪಿತು. ಹುಸೇನ್ ಖಾನನು ಕಡಿ ಘಾಜು ದಾರನು ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುಕಟ್ಟಿ ಅವರು ತೀರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ

ಮಾಡಿದನು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೈನಿಕರು ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಘರ್ಷಣೆಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಸಣ್ಣ ಕದನದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನವಾಯಿತು! ದೇಶೀ ಸೈನಿಕರು ಇಂಗ್ಲಿಷರ ದೋಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೈನಿಕರನ್ನೇಕರು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದರು. ಉಳಿದವರು ಸೆರೆ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಫೌಜುದಾರನು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕನ್ನಾನೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದನು. ಈ ವರ್ತಮಾನವು ತಲಚೇರಿಗೆ ತಲಪಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು! ಅವರು ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ನಿಷ್ಕರವಾದ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರದು ಕಳಿಸಿದರು. ಆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಯ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಾನೂರಿನವರು ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲ! ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು.

ಮೇಜರ್ ಡೇವ್ ಸಾಹೇಬರವರೇ ?

ನೀವು ಬರದು ಕಳಿಸಿದ ಪತ್ರವು ನಮ್ಮ ಕೈ ಸೇರಿತು. ಆ ಪತ್ರದ ರೀತಿಯು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಾನೂರಿನ ರಾಣಿಯವರು ಸ್ವತಂತ್ರರೆಂದು ದನ್ನು ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಒಹದಾರಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೈನಿಕರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದುದೇ ಮೊದಲನೆಯ ತಪ್ಪು! ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿದರು. ಅನೇಕರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವು ನಮ್ಮದು! ನೀವು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು! ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯವರ ಈ ಅವಿನಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಕ್ಷಮಾಸಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾಗಿತ್ತು! ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀವು ಭಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದೀರಿ. ಕನ್ನಾನೂರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರೋಧಿಗಳಾದ ಕೆಲವರು ರಾಜರುಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ನೀವು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ನಾವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪುವವರಲ್ಲ !

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೇನಾನಾಯಕರು ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟೇ ಇದ್ದರು. ಹೊಸ ಸೇನಾನಾಯಕನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಬಾರಿ ಸಂಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಬಲವಾಗಿತ್ತು ಅವರು ಇದಕ್ಕೊಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಲಚೇರಿಯ ರಾಜರ ಮಗಳ ವಿವಾಹವು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ತಲಚೇರಿಯ ರಾಜರು ಮಲಬಾರಿನ ಎಲ್ಲ ರಾಜರಿಗೂ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೂ ಲಗ್ನ ಸತ್ರಿಕೆಗನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಹುಸೇಖಾನರವರಿಗೂ ಅವರಪೂರ್ವಕವಾದ ಆಹ್ವಾನ ಸತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಹುಸೇಖಾನರು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಬೀಬೀರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದರು. ಬೀಬೀರಾಣಿಯವರು ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಒಂದು ರಹಸ್ಯವಿದೆ ಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಉಡುಗರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸ್ತುತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಹುಸೇಖಾನರನ್ನೇ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ವಿವಾಹವು ಬಹಳವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿತು. ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಸ್ತುತಿನಿಧಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವವು ದೊರೆಯಿತು !

ಮೇಜರ್ ಡೇವ್ ಸಾಹೇಬರು, ಹುಸೇಖಾನನ್ನು ಬಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ಕಂಡು ನೂತನನಾದರು. ತಮ್ಮ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭೇಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆದರದಿಂದ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತರು. ಮರುದಿವಸ ಹುಸೇಖಾನನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಭೇಟಿಮಾಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಸೇನಾನಾಯಕನಿಗೂ ಮೈತ್ರಿಯು ಬೆಳೆಯಿತು.

ಮೇಜರ್- ಸೇನಾನಾಯಕರಿಗೆ, ತಮ್ಮ ಸೈನ್ಯದ ಶಿಸ್ತು ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿದೆ. ನೀವು ಬಹಳ ಚನ್ನಾಗಿ ತರಬೇತು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಈ ಮೂಲಕಿಗೆ ಹೊಸಬರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಹೌದು, ನಾನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದವನು.

ಮೇಜರ್- ನೀವು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸೇನಾನಾಯಕರಾಗಿದ್ದೀರಾ?

ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡ ಸೇನಾನಾಯಕನಾಗಿದ್ದೆ.

ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಸೇನಾನಾಯಕರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೈಸೂರಿನ ಸೇನಾನಾಯಕರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಗೌರವಾರ್ಹವಾದುದಲ್ಲವೆ ?

ಸಂದೇಹವೇನು! ನಮ್ಮ ನವಾಬರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೈನಿಕನಾಗಿ
ರುವುದೂ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ಹೆಮ್ಮೆ?

ಅರ್ಜಿಯಿಂದ- ನವಾಬರು! ತಮ್ಮ ನವಾಬರು ಯಾರು?
ನಗರವ ನವಾಬರು! ಇಯಜ್‌ಖಾನರವರ ಶಿಷ್ಯ ನಾನು.

ಈಗ ಆ ನವಾಬರಲ್ಲಿ?

ಅವರು ರಾಜ್ಯಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಫಕೀರರಾಗಿ ಹೋದರು.

ತಾವು ಮೈಸೂರಿನ ಸೇನಾನಾಯಕರಾದರೆ-ನವಾಬ್ ಇಯಜ್‌ಖಾನ
ರವರು ರಾಜ್ಯಪರಿತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿರಬ
ಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ! ಸುಲ್ತಾನರವರು ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳು!

ಮೇಜರಾ ಸರ್ಜೇಬರೇ, ಸುಲ್ತಾನರು ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಗಳು ಹೌದು!
ಆದರೆ ಸುಲ್ತಾನರ ಪರಾಕ್ರಮವೆಲ್ಲಿ? ನಮ್ಮ ನವಾಬರ ಧೀರಪರಾಕ್ರಮವೆಲ್ಲಿ?

ನವಾಬರ ರಾಜ್ಯವು ಮೋದಮೋಲಿಯೂ ನೀವು ಸುಲ್ತಾನರಲ್ಲಿ ಸೇವೆ
ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲವೋ?

ಇಲ್ಲ. ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ! ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತಹ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ.
ಅರ್ಜಿಯಿಂದ ಏಕೆ?

ನನಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಬದ್ಧ ದ್ವೇಷವಿದೆ.

ಕಾರಣವೇನು?

ನನ್ನ ಸಹೋದರನು ಅಮಿತ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾದ ಸೇನಾನಾಯಕ!
ಅವನನ್ನು ಸುಲ್ತಾನರು-ಘೋರಕೋಲಿ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಪ್ರತೀಕಾರ
ಮಾಡಲು ಪಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನರವರೇ, ನೀವು ಸುಲ್ತಾನರರೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ
ಬಲ್ಲರಾ?

ಅಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದರೆ-ನನಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅನಂದದಾಯಕ
ವಾದುದು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿದರೆ ಕುಂಫಣಿಯವರು ನಿಮಗೆ
ಎಷ್ಟೋ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರುವರು.

ಇಲ್ಲ! ನಾನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ.
ತಾವು ಆ ಹಂಬಲವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ.

ಸಂತೋಷ ! ನಿಮಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾಗುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲ !

ಕನ್ನಾನೂರಿನ ರಾಣಿಯವರಿಗೂ ಸುಲ್ತಾನರಿಗೂ ಯುದ್ಧವಾದರೆ ಆಗ ನನ್ನ ಮನೋರಥವು ಈಡೇರುತ್ತದೆ. ಇಂದಲ್ಲ ! ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ನನಗೂ ಸುಲ್ತಾನರವರಿಗೂ ಯುದ್ಧವು ಸಂಭವಿಸಲೇಬೇಕು. ನಮ್ಮಣ್ಣನನ್ನು ಅವರು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದರು. ನಾನು ಖಡಾಖಡಿ ಅವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ರಣಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಡಿಯಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೋಲಿಸಬೇಕು.

ಸಂತೋಷ ! ನೀವು ವಿರಪುರುಷರು. ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವ ! ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿರಿ. ನೀವು ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿದರೂ ನಾವು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವೆವು.

ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಯು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾ ಈ ಭೇಟಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರಾಣಿಯವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲ ! ಎಂದುಕೊಂಡನು.

—:೦:—

ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಮೋತೀಮಹಲಿನಲ್ಲಿ

ಕನ್ನಾನೂರಿನ ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಬಹಳ ಬಿಗುವಾಗಿತ್ತು ! ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿಶ್ವಾಸ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹುಸೇನ್‌ಖಾನನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಸೈನ್ಯವೆಂದರೆ ಮಲಯಾಳವಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಆಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಇತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೀಷರು ಕೂಡಾ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಸೈನದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಕನ್ನಾನೂರನ್ನು ಅಧೀನ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿತ್ತು. ವಸ್ತುತಃ ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳಿದ್ದವು. ಆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೇಪಿಸುವ

ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಾನೂರನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು ಇತರ ರಾಜರಿಗೆ ಅಸಂಭವವೇ ಆಗಿತ್ತು ! ಇಂಗ್ಲಿಷರು ತಾವಾಗಿ ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡುಬಾರಿ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ಕಾರಣಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗಲೂ ಕುಂಪಣಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಹೂಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇಯಲಿಲ್ಲ.

ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯು- ಖಾನನ ಪ್ರಣಯವು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರಗಾಢವಾಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು ! ರಾಣಿಗೆ ರಾಜಕೀಯವಿಲ್ಲದೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಈ ಇರೀ ಮಲಬಾರನ್ನು ಆಳಬೇಕೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಆತ್ಮಾಶೆ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಸ್ವತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನು ರಾಜನಾಗಿ ಪರರಾಜರೊಡನೆ ಯುದ್ಧವು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷರಿಗೂ- ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನಿಗೂ ಯುದ್ಧವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಯವೆಂದು ಬೀಬೀರಾಣಿಯು ಖಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಬೀಬೀರಾಣಿಯು ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ, ಎಷ್ಟೋ ವಿಧವಾಗಿ ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುನಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನನ್ನು ಕನ್ನಾನೂರಿನ ಅರಮನೆಗೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ರಾಣಿಯು ನಿರ್ಬಂಧಪಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಇಂದು ಕನ್ನಾನೂರಿನಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬ ! ಹಿಂದೂ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಲು ಗದ್ದಲ. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೂಗಳಿಗಾಗಿ ಆ ಹಬ್ಬವನ್ನು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿನ ಅಲ್ಲೇಸೇಟರು ಅರಮನೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದಾರೆ. ರಾಣಿಯು ತನ್ನ ಮಹೇಶ್ವರಿವನ್ನೂ ತಾನೇ ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಇಯಜ್ಞ ಖಾನನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಸೋನಾಮಹಲಿನ ಸೊಬಗನ್ನು ಕೇಳಿದಾಳೆ. ಇಂದು ತನ್ನ ಮೋತೀಮಹಲು ಸೋನಾಮಹಲಿಗಿಂತಲೂ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾ ಆಶೆ ! ಇಂದಿನ ಸಡಗರದಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿಂದಲೂ ಉಂಡಿಲ್ಲ. ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳಿಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ದೊರಕಿಲ್ಲ ಬೆಳಗಿನಿಂದಲೂ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷವೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಾಚಲವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದೇ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನೇಕ ! ಆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಆ ರಾತ್ರಿಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ರಾಣಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ

ಮೇಲೆ ಅನಂತವಾಗಿ ಏಳುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಸೇಟನು ಇಂದು ಅರಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನಾತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬಾರಿ ಸೋನಾಮಹಲು ಎದ್ದುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದಾಲತ್ತಳ ಉಜ್ವಲ ಸೌಂದರ್ಯವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯ ಹೈದಯದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾರವು ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ! ಇಲ್ಲ! ಆ ಸೋನಾಮಹಲು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ! ಅದು ಎಲ್ಲೋ ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೋ ಇದೆ. ನಾವು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ. ಈ ಮೋತೀ ಮಹಲಿನಲ್ಲಿವೇವೆ. ಅಲ್ಲಿಸೇಟನು ಇಲ್ಲಿದಾನೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈ ಲೋಕದವರು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಹೈದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯದ ಪ್ರಕಾಶವೇಳುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋನಾಮಹಲು ದಾಲತ್ ಎಲ್ಲವೂ ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗುತ್ತವೆ.

ಬೀಬೀರಾಣಿಯು ಸಡಗರದಲ್ಲಿ ಓಡಿಯಾಡುತ್ತಾ ಕಲ್ಪನಾತರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಏಳುತ್ತಾ ಇರುವಂತೆಯೇ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವಾಯಿತು.

ರಾಜಮಹಲೆಲ್ಲವೂ ದೀಪಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಆ ದೀಪಮಾಲಾಲಂಕೃತವಾದ ಅರಮನೆಯು- ನಕ್ಷತ್ರಲೋಕವು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದಂತೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯುತ್ತಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿಯೇ ಅರಮನೆಯ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾನಾ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ರಾಣಿಯು ಮೇಲಿನ ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ ಕಂಡಳು. ಆ ಮ್ಯಾನಾ ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಮೋತೀಮಹಲಿನ ಹೊರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆ ಭವ್ಯವಾದ ದೀಪಾನಳಿಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಸತಾಕೆಗಳಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ ಅರಮನೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಸೇಟನು ಮ್ಯಾನಾದಿಂದ ಇಳಿದನು. ಶುಭ್ರವಸನಾಲಂಕೃತಿಯರಾದ, ಸುಂದರಿಯರಿಬ್ಬರು ಮಂದಹಾಸವದನೆಯರಾಗಿ ಬಂದು ಸೇಟನನ್ನು ಮೋತೀಮಹಲಿನೊಳಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಖಾಸನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತ್ತ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ, ಹೋದನು. ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಲೇ ಆ ಆಹ್ಲಾದಕರವಾದ ದೀಪಗಳು! ಅಗರು ಬತ್ತಿಯ ಸುವಾಸನಾನ್ವಾಸಿತವಾದ ಹೆಜಾರ! ಆ ಹೆಜಾರದಲ್ಲಿ ಘಮಿಘಮಿ ಸುವ ವೃಷ್ಟಾಲಂಕಾರಗಳು! ಆ ಅನರ್ಘಸಸಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಟ್ಟಿರುವ

ಶೀವಿ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಸೇಟನು ಮುಗ್ಧನಾದನು. ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೀಬೀ ರಾಣಿಯು ನಗುತ್ತ ನಲಿಯುತ್ತ ಸೇಟನನ್ನು ಹೆಜ್ಜಾರವಲ್ಲಿ ಎದುರುಗೊಂಡಳು. ಖಾಸನನ್ನು ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಫ್ರಾಗತಿಸಿ ವ್ಯಮಹಸ್ತದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆಲಾಘವನ್ನಿತ್ತು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿದರು.

ಸೇಟನು ಆ ದಿವ್ಯಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಬೀಬಿಯ ವ್ಯದುಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ “ಬೀಬೀ” ಇವೇನು ಇಂದು ಈ ಮೋತೀಮಹಲಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಭ್ರಮ! ಈ ದೀಪಾಲಂಕಾರಗಳೇನು? ಈ ಪುಷ್ಪ ಸಾರಭವೇನು? ಈ ಸುಗಂಧ ಪರಿಮಳವೇನು? ಈ ನಿನ್ನ ಉಜ್ವಲಾಲಂಕಾರಗಳೇನು?

ಅಲ್ಲಿಸೇಟರೇ! ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗಾಗಿ! ಎಂದೂ ನಮ್ಮ ಮಹಲಿಗೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪದಿರುವ ನೀವು ಇಂದು ಅನುಗ್ರಹವನಾಡಿವೀರಿ. ಇಂದು ಹಿಂದೂಗಳ ಹೆಬ್ಬು! ನೀವು ಅರ್ಧ ಹಿಂದುಗಳು.

ಬೀಬಿ! ನಾನು ಹಿಂದುವಲ್ಲ. ಹೈವರಲ್ಲೇಖಾನರ ಕುಮಾರ! ಈ ಹೆಬ್ಬುಗಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ನೆನಪೇ ಇಲ್ಲ! ಅವರೆ ಇಂದು ಈ ನಿನ್ನ ವೈಭವದ ದರ್ಶನವೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೆಬ್ಬು! ಬೀಬಿ! ನಿನ್ನ ಪ್ರಣಯವು ಅವ್ಯತದಂತೆ ಮಧುರವಾದುದು! ಪುಷ್ಪವು ಹೇಗೆ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಣಯ ಮೂಧುರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಪ್ರೇಮಧಾಮವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಿ. ನಾನು ಇಂತಹ ಸ್ವರ್ಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಈ ವಿವಿಧ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಾಡುವ ಪರಿಮಳವಂತಾಗಿದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬೀಬಿಯ ಕೈಯನ್ನೆತ್ತಿ ಮುಂಗೈಯನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದನು. ಬೀಬಿಯು ಖಾಸನ ಕಂಠದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತೋಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಾಹುಬಂಧನದಿಂದ ಖಾಸನನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಖಾಸನೇ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳು. ಈ ಮೋತೀಮಹಲು ಸೋನಾಮಹಲಿಗಿಂತಲೂ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವುದೇ?

ಖಾಸನ ಮುಖಭಾಯೆಯು ಧಟ್ಟನೆ ಬದಲಾಯಿತು. ಖಾಸನು ದೀರ್ಘನಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೀಬಿ, ನೀನು ಮುಗ್ಧ ತರುಣಿ ಸೋನಾಮಹಲಿನ ನಿಚಾರವನ್ನು ನೀನರಿಯೆ! ಸೋನಾಮಹಲು ಭೋಗಮಂದಿರವಲ್ಲ! ಅದು ಧಾನ್ಯಧರ್ಮಗಳ ಭಂಡಾರ! ಅದು ದೀನರಿಗೆ ಅನಾಥರಿಗೆ ಚರ್ತರಿಗೆ

ಸ್ವರ್ಗಧಾಮ ! ಅಲ್ಲಿರುವುದು ದೈವೀಶ್ರವಾಶ ! ಈ ನೋತೀವುಹಲು ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಧಾಮ ! ಇದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಅನುಭವ ಮಾಡುವ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ! ನೋಡು ಬೀಬೀ ! ನೀನು ನನಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶೃಂಗಾರ ಸೌಧವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿರುವೆ. ನಾವು ಈ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ರಾಜಹಂಸಗಳಂತೆ ವಿಹರಿಸೋಣ ! ನಿನ್ನ ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಅರ್ಪಣಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಬೀಬಿಯು ಅಂತಃಪುರದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿನ್ನದ ಮಧುಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಂದಳು. ಖಾನನೂ ಬೀಬಿಯೂ, ಮಧುಪಾನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಪ್ರಣಯಿಗಳು ಮಧುಪಾನಮತ್ತರಾಗಿ, ಪರಸ್ಪರಾಲಿಂಗನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪರಸ್ಪರ ಚುಂಬಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ- ಚಿನ್ನದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಣಿಯು ಬೀಬೀ ! ಬೀಬೀ ! ಬಾ ! ಎಂದು ಕೂಗಿತು. ಬೀಬಿಯು ಚಕಿತಳಾಗಿ, ಖಾನನ ಸವಿಾಪದಿಂದ ಸರಿದು, ಹಾರಿಹೋಗಿ ಪಂಜರದ ಸವಿಾಪದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿ ನಿಂತು ! ಹೆಣ್ಣು ತೆಗೆದು ಗಿಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಮಜನು ಮಜನು" ಹೆಣ್ಣು ತಿನ್ನು ಎಂದುಳು. ಆ ಗಿಣಿಯು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕುಕ್ಕಿ, ರಸಾಸ್ವಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿತು.

ಬೀಬಿಯು ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಖಾನನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಭೋಜನವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರು. ಭೋಜನೋತ್ತರ, ದಾಡಿನು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೀಬಿಯು ಖಾನನಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಖಾನನು ನೀನು ಲೈಲಾ ! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಆ ದಾಡಿನು ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಗಿಣಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆ ಗಿಣಿಯು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಈ ಗಿಣಿಯು ದಾಡಿನು ಬೀಜಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಬೀಬಿಯು ಖಾನನೇ ! ನನ್ನ ಗಿಣಿಯು ಪುರುಷರು ಕೊಟ್ಟ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ ! ಎಂದು ನಕ್ಕಳು.

ಖಾನನು ನಾನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ, ನೋಡು ! ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ 'ಮಜನು ! ಮಜನು' ತಿನ್ನು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಒಂಪೊಂದಾಗಿ ದಾಡಿನು ಬೀಜಗಳನ್ನು ಆ ಗಿಣಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಗಿಣಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಖಾನನು ಬೀಬಿಯನ್ನು ಮರತೇಬಿಟ್ಟನು !

ಆಂತಃಪುರದೊಳಗಿನ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಸಿತಾರವು ಧ್ವನಿಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು ! ಆ ರಾಗಮಾಧುರ್ಯವು ಮಂದಿರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆವರಿಸಿ ಯೇಂಕರಿಸತೊಡಗಿತು. ಆ ರಾಗೊನ್ನತ್ತವಾದ ಶುಕವು ಮಜನು-ಮಜನು ಹೋಗು ! ಎಂದು ಕೂಗಿತು ! ಖಾನನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಬೀಬಿಯು ಇದಲಿಲ್ಲ ! ಖಾನನು ಸಿತಾರನ ಧ್ವನಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಅಡಿ ಇಟ್ಟನು.

ಆ ಸೊಗಸಾದ ಶಯನಗೃಹದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಪರ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆ ಹಂಪ ತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸಿತಾರವನ್ನು ತಾರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೋಹಿನಿಯನ್ನು ಕಂಡನು. ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಜರತಾರಿಯ ಪತ್ತಲವನ್ನುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆ ಶೀರೆಯ ಕುಚ್ಚು. ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು ಆ ತಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿರುವ ಪಾದಯುಗ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಸರಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಸಿತಾರವು ಆಘ್ರತೆಯಿಂದ ಮಲಗಿತ್ತು. ಕಟಿಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಜ್ರದ ಕಟಿಬಂಧವು (ಡಾಯು) ಏರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕರೀ ಬಣ್ಣದ ಕಂಚುಕವು ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿತ್ತು ! ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತಾಹಾರವು ನರ್ತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಳಸಾದ ಮನೋಹರವಾದ ೧೨ರಡು ಕೈಗಳೂ ಸಿತಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದವು. ಬೆರಳುಗಳ ವಜ್ರಮಂಗುರವು ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನ ಮೂರಳೆಯ ಸರವು ಸಿತಾರದ ಮೇಲೆ ಕ್ರೀಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ವಜ್ರದ ಬಾಹುಬಂದಿಗಳು ಆ ದೀರ್ಘವಾದ ತೋಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಕಾಶನನ್ನು ಪಚ್ಚಿಯ ಸರವು ಅಲಂಕರಿಸಿತ್ತು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೇರಳೆಹೆಣ್ಣಿನಂತಹ ನೀಲ ಮಣಿಗಳು ಆಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಬಿಚ್ಚಿದ ಕೇಶದಾಮವು ಆ ಪದ್ಯಂಕದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಣೆ. ಕೆಂಪಾದ ಕನ್ನೋಲಗಳು. ಅದುರುತ್ತಿರುವ ಅಧರಗಳು, ಮುಗುಳುನಗೆಯನ್ನು ಸೂಸುತ್ತಿರುವ ದಂತಗಳು ! ಆಲಸವಾದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಉಜ್ವಲವಾದ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮ ! ಆ ಸೋಗಿನ ನೋಟವು ಖಾನನನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ತೇಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು !

ಖಾನನು- ಮೋಹವಿಹ್ವಲನಾಗಿ ಬೀಬಿ ಬೀಬಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹಾಂಹೋಗಿ ಮನದಡಿಯ ಆ ಕನ್ನೋಲಗಳನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿದನು.

ಬೀಬಿಯು ಸಿತಾರವನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಖಾನನೇ ಈ ರೂಪ ನೋಡದಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತು ಆ ಗಾನಮಾಧುರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ಎಲಾಸಿ ಗಳು ಹೇಗಿದ್ದರೇನು? ಅವರ ಆತಿಗಳು ಏನಾದರೇನು? ಕಾಲಚಕ್ರವು ತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಾಲಸೂರ್ಯನು ನಿಶಿಯನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಅರುಣ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮೆರೆಯತೊಡಗಿದನು ?

ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಬೀಬೀರಾಣಿಯು ಮಜ್ಜನಾಲಂಕಾರವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಖಾನನ ಸಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದಳು! ಖಾನನೇ! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರು! ನೀನು ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜತ್ವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು! ನಾನು ಈ ಕರ್ಕಶವಾದ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೋಡಲಾರೆ !

ಬೀಬಿ! ನಾನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತರಾತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಾವು ದಂಪತಿಗಳು. ನಾನು ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಈ ರಾಜ್ಯದ ರಾಣಿಯಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಮನಸಾರ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದೇನೆ. ಅದೇ ನನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ !

ಖಾನನೇ! ನೀನು ಈ ಮೋತೀಮಹಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೋಬೇ ಬಂದರಿಗೆ ಕಳಿಸಲೊಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ !

ಪ್ರಿಯೆ! ಬೀಬಿ! ನೀನು ಮಹಾರಾಣಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ ! ನಾನು ಅಲ್ಲಿಸೇಟನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಡ ! ನಾನು ಈ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಆ ಪಂಜರದಲ್ಲಿರುವ ಶುಕರಾಜನಂತೆ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವ್ಯಾಪಾರವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಾನು ಮುಂದಿನ ರಣಾಂಗಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ?

ನಾನು ಕೋಬೇ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಮೈಸೂರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷರೂ ಫ್ರೆಂಚರೂ ಹೋರಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮರಾಟರೂ ಹೈದರಾಬಾದಿನವರೂ ಬಂದು ಮೈಸೂರಿನ ರಾಣಕ್ಷೇತ್ರದ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಣವಿಲ್ಲದೇ ಕೊರಗುತ್ತಿರುವ ಸುಲ್ತಾನರ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಯಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡು

ತ್ತೇನೆ. ಣಾನು ಆ ರಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೋರಾಡಿ ಈ ಪಕ್ಷಿಣಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರನು ಹುಟ್ಟಿದಾನೆ. ಎಂದು ಆಸಮು ಧ್ರಾಂತ ಪೃಥ್ವಿಯು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನೀ ರಾಜ್ಯವು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಅವಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡು! ಪಾಮರ ರಮಣಿಯಂತೆ ಈ ನಿನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಡ! ನೀನು ವೀರರಮಣಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡು.

ಬೀಬಿಯು ಅವಾಕ್ಯಾದಳು !

ಅಲ್ಲಿಸೇಟನು ಬೀಬೀರಾಣಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೋಬೇ ಬಂದರಿ ನಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಅವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

